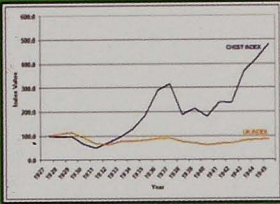
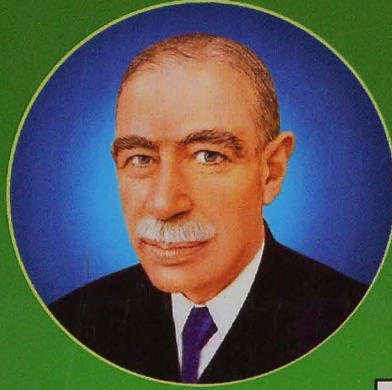
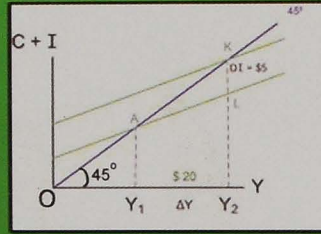
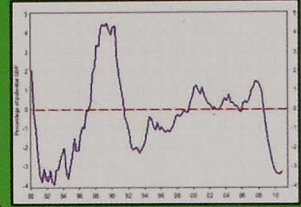

பேரியல் பொருளாதாரம்

தி. ச. கல்யாணி

தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்

காமராசர் சாலை, சென்னை - 600 005.

பேரியல் பொருளாதாரம்

முனைவர் தி.ச. கல்யாணி

தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்
சென்னை - 600 005.

முதற் பதிப்பு : 2011

பதிப்புரிமை : தமிழ்நாடு மாநில உயர்கல்வி மன்றம்
சென்னை - 600 005

நூலின் பெயர் : பேரியல் பொருளாதாரம்

நூலாசிரியர் : முனைவர் தி.ச.கல்யாணி,
பேராசிரியர்,
பொருளியல் பிரிவு,
தொலைதூரக் கல்வி இயக்ககம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர் 608 002.

மறு ஆய்வு செய்தவர்கள் : முனைவர் ஆர். இளங்கோ
பொருளியியல் துறை தலைவர் (ஓய்வு),
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலைநகர் 608 002.

முனைவர் டி. கோவிந்தராஜ்,
பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,
பொருளாதாரத் துறை,
ஸ்ரீபுஷ்பம் கல்லூரி,
பூண்டி, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

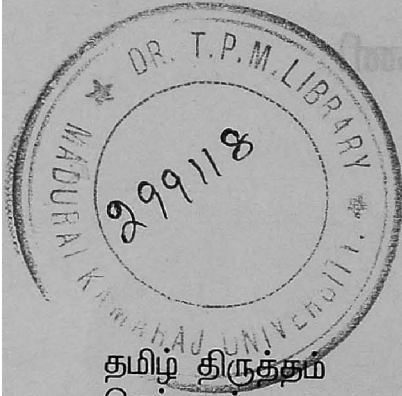
தமிழ் திருத்தம் செய்தவர் : முனைவர் உ. சண்முகசுந்தரி,
இணைப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
அரசினர் ஆடவர் கலைக் கல்லூரி
(தன்னாட்சி),
நந்தனம், சென்னை 600 035.

விலை

: ரூ.68.00

அச்சிட்லோர்

: மீரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
104, வெங்கடர்ங்கம் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை 600 005, போன் : 9444243031

பொருளடக்கம்

பாட எண்	தலைப்பு	பக்கம்
1	பேரியல் பொருளாதாரம் - இயங்கா நிலை, ஒப்புமை இயங்கா நிலை மற்றும் இயங்கு நிலை ஆய்வுகள்	1
2	தேசிய வருவாய்	10
3	வருவாயின் வட்டச்சுழற்சி	39
4	நுகர்வுச்சார்பு	53
5	நுகர்வுச்சார்புக் கோட்பாடுகள்	70
6	முதலீட்டுச்சார்பு	88
7	பெருக்கிக் கோட்பாடு	102
8	முடுக்கிக் கோட்பாடு	116
9	வருவாய் - வேலைவாய்ப்பு நிர்ணயம்	126
10	பொதுச்சமநிலை	145
11	பொதுச்சமநிலை மாற்றங்கள்	157
12	தொன்மைப் பேரியல் பொருளாதாரம் மற்றும் கீன்ஸின் பேரியல் பொருளாதாரம் - ஒரு ஒப்பீடு	172
13	புதிய தொன்மைப் பேரியல் பொருளியல்	181
14	பணவியல்வாதமும் கீன்ஸியவாதமும்	197

15	வாணிபச்சுழல்கள்	209
16	நவீன வாணிபச் சுழல் கோட்பாடுகள்	221
17	பேரியல் பொருளாதாரக் குறிக்கோள்கள்	242
18	பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளுக்கிடையேயான முரண்பாடுகள்	248

பேரியல் பொருளாதாரம்

இயங்கா நிலை, ஒப்புமை இயங்கா நிலை மற்றும்
இயங்கு நிலை ஆய்வுகள்

(Statics, Comparative Statics &
Dynamic Analyses)

I. இயங்கா நிலை, ஒப்புமை இயங்கா நிலை மற்றும் இயங்கு
நிலை ஆய்வுகள் - விளக்கம்.

பொருளியல் கருத்துக்களை எளிமையாக நாம் அறிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும் ஆய்வுகள் இயங்கா நிலை, இயங்கு நிலை ஆய்வுகள் ஆகும். இயங்கா நிலை, இயங்கு நிலை என்ற சொற்கள் இயற்பியலில் இருந்து பெறப்பட்டவை. இவை இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை ஸ்வீடன் நாட்டுப் பொருளியல் அறிஞர் இராக்நர்ஃபிரிஸ் (Ragnar Frisch) விளக்கி உள்ளார். பொருளாதாரத்தில் முதல் முறையாக இக்கருத்துக்களை விளக்கியவர் J.S.மில் (J.S.Mill) என்ற அறிஞர். இவரைத் தொடர்ந்து ஹிக்ஸ், டின்பர்ஜன், சாமுவேல்சன் மற்றும் பெளமல் (Hicks, Tinbergen, Samuelson & Baumol) என்ற அறிஞர்களும் இயங்காநிலை, இயங்குநிலை ஆய்வுகளை விளக்கி உள்ளனர்.

II. இயங்கா நிலை ஆய்வு (Static Analysis)

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், பொருளாதார மாறிகள் (Economic Variables) அடையும் சமநிலை பற்றிய ஆய்வு இயங்கா நிலைப் பொருளாதார ஆய்வாகும். எதிர்காலம், கடந்த காலம் என்று காலத்தைப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லாமல் குறிப்பிட்டதொரு காலத்தில் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய

பொருளாதார மாறிகளின் சமநிலை நிர்ணயத்தைப் பற்றியது இயங்காநிலை ஆய்வு என்று சாமுவேல்சன் குறிப்பிடுகிறார். காலத்தைப் பற்றிய எந்த விதமான கவனமும் இல்லாமல் உள்ள பொருளாதாரக் கோட்பாட்டு ஆய்வு தான் இயங்கா நிலை ஆய்வு என்று பேராசிரியர் ஹிக்ஸ் (Prof. Hicks) விளக்கம் தருகிறார். இயங்கா நிலையில், பொருளாதார மொத்தங்களைப் பற்றிய கோட்பாடுகளைப் பேரியல் இயங்கா நிலைக் கோட்பாடுகள் எனலாம். மற்றவை மாறாதிருக்கும் போது என்ற எடுகோளைப் பயன்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளாதார மாறியில் ஏற்படும் மாற்றத்தை மட்டும் ஆராய்வது இயங்கா நிலை ஆய்வு ஆகும். அது அசைவைக் கட்டுப்படுத்தி எடுக்கப்பட்ட நிழற்படம் போன்றதாகும். பேரியல் பொருளாதாரத்தில் எவ்வாறு இயங்கா நிலை ஆய்வு பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு விளக்குகின்றது.

எ.கா.கீன்ஸின் வருவாய்க் கோட்பாட்டை இயங்கா நிலை ஆய்வு கொண்டு விளக்குதல் (**Keynes' Income Determination Theory**).

இந்த ஆய்வில் நுகர்வுச்செலவு, தனியார் முதலீட்டுச்செலவு மற்றும் அரசின் செலவு ஆகியவை மூன்றும் மாறாமல் இருக்கின்றன என்ற அனுமானம் கொள்வோம். இந்த அனுமானத்தின் அடிப்படையில் நாட்டின் சமநிலை வருவாயை இயங்காநிலை ஆய்வு கொண்டு கணக்கிடுவோம்.

$$Y = C + I + G ; \quad Y = \text{வருவாய்};$$

$$C = \text{நுகர்வுச் செலவு};$$

$$I = \text{முதலீட்டுச் செலவு};$$

$$G = \text{அரசுச் செலவு}$$

$$C = a + by \quad ; \quad C = \text{நுகர்வுச் செலவு};$$

$$a = \text{தன்னிச்சையான நுகர்வுச் செலவு};$$

$$by = \text{தூண்டப்பட்ட நுகர்வுச் செலவு}$$

$$I = \bar{I} \quad ; \quad \bar{I} = \text{நாட்டின் மொத்த முதலீட்டுச் செலவு}$$

$$G = \bar{G} \quad ; \quad \bar{G} = \text{அரசின் மொத்தச் செலவு}$$

இந்த சமன்பாடுகள் நாட்டின் சமநிலை வருமானத்தைக் கணிக்க உதவுகின்றன.

இயங்கா நிலை சமநிலை வருமானத்தை நாம் y_e என்று குறிப்பிட்டால், சமநிலையில் $Y_e = a + by_e + \bar{I} + \bar{G}$. இந்தச் சமன்பாட்டிலிருந்து இயங்காநிலைச் சமநிலை வருவாயை நாம் பெறுவதற்கான சமன்பாட்டைப் பெறலாம்.

$$Y_e = a + by_e + \bar{I} + \bar{G}$$

$$Y_e - by_e = a + \bar{I} + \bar{G}$$

$$Y_e (1 - b) = a + \bar{I} + \bar{G}$$

$$\therefore y_e = \frac{1}{1-b} (a + \bar{I} + \bar{G})$$

மேற்கண்ட சமன்பாட்டில் உள்ள மாறிகளுக்கு நாம் பின்வருமாறு மதிப்புகள் கொடுத்து, சமநிலை வருவாயைக் கணக்கிடலாம்.

$a = \text{ரூ.25 கோடி}$ $\bar{I} = \text{ரூ.25 கோடி}$ $\bar{G} = \text{ரூ.25 கோடி}$ மற்றும் $b = .75$ (இறுதிநிலை நுகர்வுத்திறன்) என்று மதிப்புகள் அளித்தால்,

$$Y_e = \frac{1}{1-.75} (25 + 25 + 25)$$

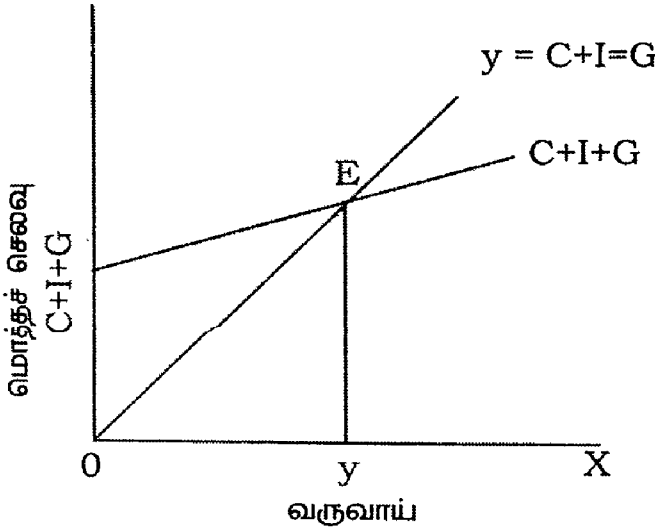
$$y_e = \frac{1}{.25} (75) = \text{ரூ.300 கோடி (அல்லது)}$$

$$y_e = \frac{1}{\frac{1}{4}} \times 75 = 75 \times 4 = \text{ரூ.300 கோடி}$$

சமநிலை வருவாயை நாம் மொத்த அளிப்புக்கோடு, மொத்தத் தேவைக்கோடு இவற்றைப் பயன்படுத்தியும்

வரைபடம் 1.1
இயங்காநிலைச் சமநிலை

வரைபடம் 1.1-ல் 'X'-அச்சில் நாம் வருவாயைக் கணக்கிடுகின்றோம். 'Y' - அச்சில் நாம் நுகர்வு, முதலீடு மற்றும் அரசுச் செலவு ஆகியவற்றைக் கணக்கிடுகின்றோம். $Y=C+I+G$ என்ற 45° கோடு, மொத்த அளிப்புக்கோடு. $C+I+G$ என்ற கோடு மொத்தச் செலவுக்கோடு (அல்லது) மொத்தத் தேவைக்கோடு. மொத்த அளிப்புக் கோடும் மொத்தத் தேவைக்கோடும் வெட்டிக்கொள்ளும் E புள்ளியில் இயங்கா நிலைச் சமநிலை வருவாய் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. E புள்ளியில் நாட்டின் மொத்த அளிப்பும் மொத்தத் தேவையும் சமமாக இருப்பதால் E புள்ளி சமநிலை வருவாய் Y என்று காட்டுகின்றது.

III. ஒப்புமை (அல்லது) ஒப்பீட்டு இயங்கா நிலை ஆய்வு (Comparative Static Analysis)

இந்த ஆய்வில், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிலவும் பொருளாதாரச் சமநிலையை, வேறொரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிலவும் சமநிலையோடு ஒப்பிட்டு, இவ்விரு சமநிலை

களுக்கிடையில் பொருளாதார மாறிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. ஒப்புமை இயங்கா நிலையில் மாற்றம் நிகழ்வதற்கு முன்பு உள்ள சமநிலையும் மாறிகள் மாற்றம் அடைந்த பின்பு உள்ள சமநிலையும் ஒப்பிடப் படுகின்றது. இதில் கால அளவைக் கணக்கில் கொள்வதில்லை. இம்முறையில் பொருளாதார மாறிகள் ஒரு சமநிலையிலிருந்து இன்னொரு சமநிலைக்கு வரக்காரணமாக இருந்த வழி முறைகளை ஆராயாமல் இரு சமநிலைகளை மட்டும் ஒப்பிடுகின்றோம். ஒப்பீட்டு இயங்கா ஆய்வைப் பின்வரும் சமன்பாடுகளைக் கொண்டு விளக்கலாம்.

$Y_e = C + \bar{I} + \bar{G}$ (மாறிகளில் மாற்றம் நிகழ்வதற்கு முன் உள்ள இயங்கா நிலைச் சமநிலை)

$Y_e = C + \bar{I} + \bar{G} + \Delta\bar{G}$ (அரசுச் செலவில் மாற்றம் ஏற்பட்டபிறகு உருவாகும் புதிய இயங்கா நிலைச் சமநிலை)

$$Y_e = a + by_e + \bar{I} + \bar{G} + \Delta\bar{G}$$

$$Y_e - by_e = a + \bar{I} + \bar{G} + \Delta\bar{G}$$

$Y_e (1 - b) = a + \bar{I} + \bar{G} + \Delta\bar{G}$ ($\Delta\bar{G}$ = அரசுச் செலவில் மாற்றம்)

$$Y_e = \frac{1}{1 - b} (a + \bar{I} + \bar{G} + \Delta\bar{G})$$

அரசுச்செலவு அதிகரித்தபின் ஏற்படும் புதிய இயங்காநிலைச் சமநிலையை நாம் மேற்கண்ட சமன்பாட்டில் உள்ள மாறிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்துக் கணக்கிடலாம்.

$$a = \text{ரூ.25 கோடி}$$

$$\bar{I} = \text{ரூ.25 கோடி}$$

$$\bar{G} = \text{ரூ.25 கோடி}$$

$$\overline{AG} = \text{ரூ.25 கோடி}$$

$$b = .75$$

புதிய இயங்காநிலைச் சமநிலை வருவாய்

$$Y_e = \frac{1}{1.75} (25 + 25 + 25 + 25)$$

$$y_e = \frac{1}{\frac{1}{4}} (100)$$

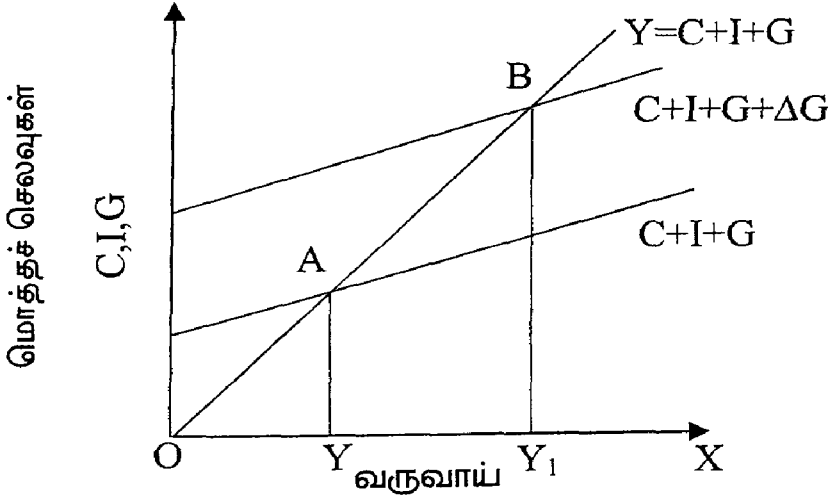
$$y = 4 \times 100$$

$$= \text{ரூ.400 கோடி}$$

பின்வரும் வரைபடம் 1.2-ல் 'X'- அச்சில் வருவாயும், 'Y'- அச்சில் நுகர்வுச் செலவு, முதலீட்டுச் செலவு மற்றும் அரசுச்செலவு அளக்கப்படுகின்றன. 45° கோடாக உள்ள, மொத்த அளிப்புக்கோடு, மொத்தத் தேவைக்கோடு C+I+Gயை A என்ற புள்ளியிலும், C+I+G+ΔG என்ற மொத்தத் தேவைக்கோட்டை B என்ற புள்ளியிலும் வெட்டுகின்றது. A புள்ளி C+I+G மாறாமல் இருக்கும் போது, நாட்டின் சமநிலை வருமானம் Y என்று காட்டுகின்றது. C+I+G என்ற மூன்று மாறிகளில், G அளவில் அதிகரித்து C+I+G+ΔG என்று ஆகும் போது சமநிலை வருவாய் 'Y' யிலிருந்து 'Y₁' ஆக B புள்ளியில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. மாறிகளில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு முன்பு சமநிலை வருமானம் Y ஆகும். மாற்றம் நிகழ்ந்த பிறகு சமநிலை வருமானம் Y₁ ஆகும்.

வரைபடம் 1.2

ஒப்பீட்டு இயங்காநிலைச் சமநிலை

IV. இயங்கு நிலை ஆய்வு (Dynamic Analysis)

இப்பொருளாதார ஆய்வு முறையில் ஒரு சம நிலையிலிருந்து மற்றொரு சம நிலைக்குப் பொருளாதாரம் மாற்றம் அடைந்த முறை ஆராயப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வில் காலத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலுள்ள பொருளாதாரச் சூழ்நிலை, மற்றொரு குறிப்பிட்ட காலத்திலுள்ள பொருளாதாரச் சூழ்நிலையை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பதை ஆராய்வது தான் இதன் நோக்கம்.

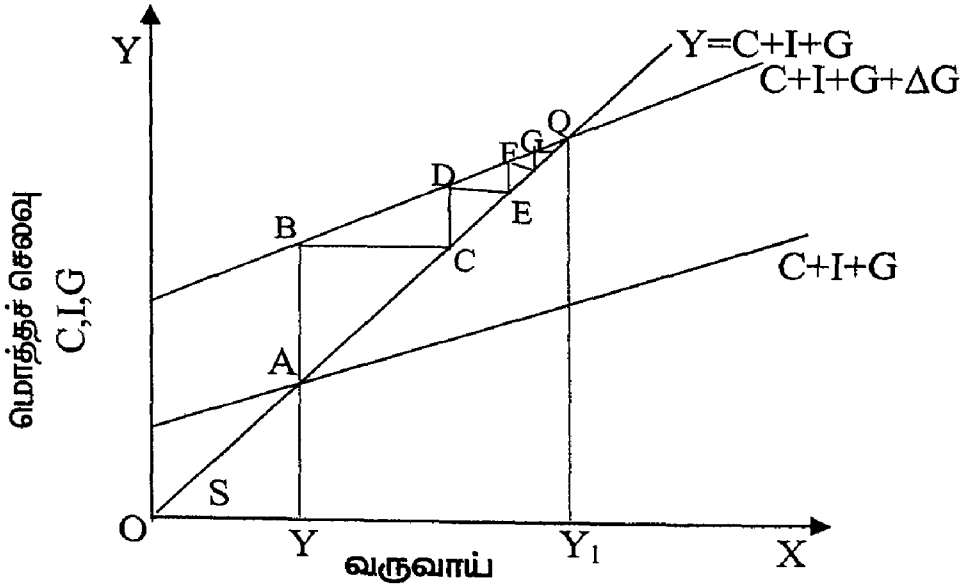
இயங்கு நிலைப் பொருளியலில் சமநிலை வருவாய். எவ்வாறு பல சம நிலைகளைக் கடந்து செல்கிறது என்பதை வரைபடம் மூலமாக விளக்கலாம்.

பின்வரும் வரைபடம் 1.3-ல் 'X' அச்சில் வருவாயும் 'Y' அச்சில் நுகர்வுச் செலவு, முதலீட்டுச் செலவு, அரசுச் செலவு ஆகியவை கணக்கிடப் படுகின்றன. முதலில் சமநிலை, மொத்தத் தேவைக்கோடான $C + I + G$, மொத்த அளிப்புக்கோடான

$Y=C+I+G$ வட்டிக்கொள்ளும் 'A' என்னும் புள்ளியில் அமைந்துள்ளது.

சமநிலை வருவாய் 'Y' என்று வரைபடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அரசுச்செலவு அதிகரிக்கின்றது என்று வைத்துக் கொண்டால், மொத்தத் தேவைக்கோடு $C+I+G$ -ல் இருந்து $C+I+G+\Delta G$ க்கு மேல் நோக்கி நகர்கிறது.

வரைபடம் 1.3
இயங்குநிலைச் சமநிலை

அதனால் சமநிலை வருவாய் Y-ல் இருந்து Y_1 ஆக அதிகரிக்கின்றது. சமநிலை A என்னும் புள்ளியிலிருந்து Q புள்ளிக்கு மாறுகிறது. AB என்பது, அரசாங்கச் செலவு அதிகரிப்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. இதன் காரணமாக, முதல் படியாக, வருமானம் B-யிலிருந்து C-க்கு அதிகரிக்கிறது. அதிகரித்த வருமாத்தினால் தூண்டப்பட்டு முதலீடு CD என்ற அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது. அதிகரித்த முதலீட்டால் வருமானம் இரண்டாம் படியாக DE என்ற அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது. இந்தப் போக்கு இறுதிநிலைச் சமநிலை வருவாய் Q என்னும் புள்ளியை அடையும் வரை நீடிக்கிறது.

இயங்குநிலைப் பேரியல் பொருளாதார ஆய்வு மற்ற இரு ஆய்வுகளைக் விடச்சிறந்தது. இந்த ஆய்வு பொருளாதார அமைப்பின் சமநிலை மற்றும் சமம் இல்லாத நிலை எல்லாவற்றையும் ஆராய்கின்றது.

V. இயங்கு நிலைப் பொருளியல் ஆய்வின் பயன்கள்

பேராசிரியர் 'பௌமல்' (Boumol) கூற்றுப்படிப் பேரியல் பொருளாதாரம் என்பது பொருளாதார நிகழ்வுகளில் முந்தைய நிகழ்வுகளுக்கும் தற்போதைய நிகழ்வுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்குவதாகும். இவருடைய கூற்றுப்படிப் பார்த்தால் இயங்கா நிலை மற்றும் ஒப்புமை இயங்கா நிலைப் பொருளாதார ஆய்வுகள், பொருளாதார அமைப்பு ஒரு சமநிலையை விட்டு மற்றொரு சமநிலைக்குச் செல்லும் போது ஏற்படும் கால அளவிலான மாற்றங்களைக் கணக்கிடுவதில்லை. அதனால் புதிய சமநிலை எப்போது ஏற்படும் என்பதை நாம் அறிய முடியாது.

பேரியல் பொருளாதார இயங்குநிலை ஆய்வு என்பது, புதிய சமநிலை ஏற்படுவதற்கான கால அளவைத் துல்லியமாக வெளிக்காட்டுவது ஆகும். மற்றும் பொருளாதார அமைப்பு தொடர்ச்சியாக சமநிலையை அடையாமல் சமமில்லாத சூழல்களில் இருப்பதையும் இயங்குநிலைப் பொருளாதாரம் ஆய்வு செய்கிறது.

தேசிய வருவாய்

National Income

I. தேசிய வருவாய் (National Income) - விளக்கம்

பேரியல் பொருளாதாரத்தில், ஒரு நாட்டின் மொத்தப் பொருட்கள், பணிகளின் உற்பத்தி அளவீடுகளைத் தீர்மானிப்பது எது என்பது தான் மிகப்பெரிய அளவில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. எந்த ஒருகால கட்டத்திலும் மொத்தப் பொருட்கள், பணிகளின் உற்பத்தி என்பது, நாட்டின் வளங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்படும் உற்பத்தியாகவோ அல்லது அதற்குக் குறைவான உற்பத்தியாகவோ அமையலாம். எந்த அளவு உற்பத்தி உள்ளது என்பதை, அதை முறையாக அளந்தால் மட்டுமே அறிய முடியும். எனவே தேசிய வருவாய் பேரியல் பொருளியலில் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீடு என்ற தலைப்பில் மிகப்பெரிய அளவில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

II. தேசியவருவாய் - இலக்கணம்

தேசியவருவாய்க்குப் பல பொருளியலறிஞர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் இலக்கணங்கள் வகுத்துள்ளனர். தேசிய வருவாய் என்பது பொதுவாக ஒரு நாட்டில் ஓர் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த பண மதிப்பாகும். தேசிய வருவாய் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் ஒரு அளவுகோல் ஆகும். நாடுகளை வளர்ந்த நாடுகள், வளரும் நாடுகள், வளர்ச்சி பின் தங்கிய நாடுகள் என்று தேசிய வருவாயை வைத்தே நாம் அறிகின்றோம்.

‘ஆல்பிரட் மார்சல்’ (Alfred Marshall) வழங்கிய இலக்கணப்படி, ‘ஒரு நாட்டின் உழைப்பும் முதலும் அதனுடைய இயற்கை வளங்களோடு இணைந்து செயல்பட்டு ஆண்டுதோறும் பல்வேறு பணிகளையும் உள்ளடக்கிய, புலனாகும் மற்றும் புலனாகாத பொருட்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகரத் தொகுதியை உருவாக்குகின்றன. இத்துடன் அந்நிய முதலீடு மூலம் கிடைக்கும்

நிகர வருவாயையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் வருவதே உண்மையான தேசிய வருவாய்' என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதில் நிகரம் என்பது மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பில் மூலதனத் தேய்மானத்தைக்கழித்து வருவதைக் குறிப்பதாகும்.

மார்சலின் இலக்கணம் கோட்பாட்டளவில் குற்றம் குறை இல்லாமல் இருந்தாலும் தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் முறையைத் தெளிவாக விளக்கவில்லை. (1) இந்த நவீன உலகில், பல்வேறு வகையான பொருட்களும், பணிகளும் அன்றாடம் உற்பத்தி செய்யப்படும் நிலையில் அவற்றின் உற்பத்தியை மார்சல் கூறியது போல் எளிதாகத் தொகுத்து அளக்க முடியாது. (2) மார்சலின் இலக்கணப்படி, மொத்த தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும்போது ஒரே பொருளை இருமுறை கணக்கீடு செய்யப்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு துண்டு ரொட்டியை மதிப்பீடு செய்யும் போது அதற்குப் பயன்படுத்திய கோதுமைமாவின் மதிப்பையும் கணக்கில் எடுத்தால் இது ஒரு பொருளுக்கான இருமுறைக் கணக்கீடாக முடியும். எனவே இது தேசிய வருவாயின் அளவை மிகைப்படுத்திக் காட்டும். (3) மேலும் பின்தங்கிய நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும் சந்தைப்படுத்தப்படுவதில்லை. சந்தையில் விற்காமல், உற்பத்திப் பொருட்கள் சுயநுகர்வுக்கோ, அல்லது வேறு பொருட்களின் பரிமாற்றத்திற்கோ பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சந்தைக்கு வராத உற்பத்தியைக் கணக்கிட முடிவதில்லை.

பேராசிரியர் பிகு, (Professor Pigou) வழங்கிய இலக்கணம், தெள்ளத் தெளிவாகப் பணத்திற்கு விற்கப்படும் பொருட்கள், பணிகள் அனைத்தும் தேசிய வருமானம் ஆகும் என்று விளக்குகின்றது. ஆனால் பிகுவின் இலக்கணப்படிப் பணத்திற்கு விற்கப்படும் பொருட்கள், பணத்திற்கு விற்கப்படாத பொருட்கள் என்று வருவாயை இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம் என்று கூறுவது சிக்கலாகும். (2) மேலும் பணத்திற்காக விற்கப்படும் பொருட்கள், பணிகளை மட்டும் நாம் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டில் எடுத்துக்கொண்டால் அது நாட்டின் உண்மையான தேசிய வருவாய் உற்பத்தியைக் குறிப்பதாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒரு தாயின் வீட்டுப் பணி, குழந்தைகளுக்குச் செய்யும் பராமரிப்புப் பணிகள் இவற்றைக் கணக்கில் கொள்ளாமல், ஒரு வேலைக்காரி செய்யும் வீட்டுப் பணிகளை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் அது

தேசிய வருவாயின் உண்மைக் கணக்கீடு ஆகாது. (3) மேலும் பிகுவின் இலக்கணம் பணப் பொருளாதாரத்திற்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடியது. பின்தங்கிய நாடுகளில் பண்ட மாற்றுச் சந்தைகள் உள்ள இடங்களில் தேசிய வருவாயைக் கணக்கிட முடியாது.

இர்விங் பிசர் (Irwing Fisher) என்ற பொருளியலறிஞர் “இறுதி நுகர்வோர்கள் அடைந்த பயன்கள் மட்டுமே தேசிய வருவாயில் அடங்கும்” என்கிறார். இவர் நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசிய வருவாயை விளக்குகிறார். இவர் இலக்கணப்படி, நிகர நுகர்வின் பயன்பாட்டை மட்டும் கணக்கிடுவது என்பது மிகவும் சிக்கலான ஒன்றாகும். ஏனெனில் ஒருசில நுகர்வுப் பொருட்கள் நீண்ட காலம் பயன்தரக் கூடியவை ஆகும். மேலும் சில நுகர்வுப்பொருட்கள் கை மாறிக்கொண்டே இருக்கும். எனவே நுகர்வின் பயன்பாடுகளை மட்டும் கணக்கிடுவது சிரமம்.

ரிச்சர்ட் ஸ்டோன் (Richard Stone) என்ற அறிஞர் “தேசிய வருவாய் அல்லது உற்பத்தி, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் காரணிகளுக்கான செலவை மதிப்பிடும் ஒரு அளவாகும். இந்தப் பொருட்கள் நுகர்வுக்காகவோ செல்வச் சேர்க்கைக்காகவோ பயன்படுத்தப்படும்” என்று விளக்கம் அளிக்கிறார்.” சைமன் குஸ்நெட்ஸ் (Simon Kuznets) என்பவர், “தேசிய வருவாய் என்பது உற்பத்தி நிலையிலிருந்து இறுதியாக நுகர்வோருக்குப் போய்ச் சேருகின்ற நிகர உற்பத்திப் பொருட்கள், பணிகள் ஆகும். அல்லது நாட்டின் இருப்பு முதலைக் கூட்டுகின்ற நிகரத் தொகை ஆகும்” என்று விளக்கம் தருகின்றார். ஜே.ஆர்.ஹிக்ஸ் (J.R. Hicks) என்ற அறிஞர், “தேசிய வருவாய் என்பது, பணத்தால் அளவிடக் கூடிய பண்டங்கள், பணிகள் இவற்றின் மொத்த மதிப்பே ஆகும்” என்று வரையறுக்கின்றார்.

இந்திய தேசியவருவாய்க் குழு 1951-ல் தேசியவருவாய்க்கு இலக்கணம் வரையறுத்தது. அதன்படி, குறிப்பிட்டதொரு ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த மதிப்பு தேசிய வருவாய் ஆகும். இதனைக் கணக்கிடும்போது ஒன்றுக்கு இருமுறையாக ஒரு பொருளின் மதிப்புக் கூட்டப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. எனவே

இத்தகைய பல வரையறை அல்லது இலக்கணங்களிலிருந்து நாம் அறிவது: ஒரு நாட்டில் நடப்பு ஆண்டில் உற்பத்தி செய்த பொருட்கள், பணிகளின் மூலம் உற்பத்திக் காரணிகளுக்குக் கிடைக்கும் வருவாயை தேசியவருவாய் எனலாம். எனவே தேசிய வருவாய் என்பது பணத்தால் அளவிடக்கூடிய,

1. நிகர உற்பத்தி (பொருட்கள் + பணிகள்)
2. ஓர் ஆண்டின் உற்பத்தி
3. ஒன்றுக்கு இருமுறையாகக் கூட்டுவதைத் தவிர்த்தது.
4. மூலதனப் பொருட்களின் தேய்மானத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு கணக்கிடப்படுவது.
5. தனியார், அரசு இருதிறைகளிலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள், பணிகளைக் கணக்கிடுவது.
6. நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தி, மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தி என இரண்டு திறைகளையும் எடுத்துக் கணக்கிடுவது.
7. அயல்நாட்டு வாணிபம் மூலம் கிடைக்கும் நிகர இலாபத்தைக் கணக்கிடுவது.

III. தேசிய வருவாய் - கருத்துப்படிவங்கள்

தேசியவருவாய் என்பது பல்வேறு கருத்துப் படிவங்களை உள்ளடக்கியது. அவை பின்வருமாறு

1. மொத்த தேசிய உற்பத்தி - GNP
2. நிகர தேசிய உற்பத்தி - NNP
3. காரணிகள் அடிப்படையிலான தேசிய உற்பத்தி - NNP at Factor Cost

4. தனிநபர் வருமானம் - Personal Income
5. தலாவருமானம் - Per Capita Income
6. செலவிடத்தக்க வருமானம் - Disposable Per Capita Income

1. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (Gross National Product)

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி என்பது ஓராண்டில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் அனைத்துப் பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் பண மதிப்பையே குறிக்கின்றது. (1)மொத்தத் தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் போது விலை வேறுபாட்டைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே தான் நாம் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை நிலைப்படுத்தப்பட்ட விலையிலும் (Constant price) நடப்பு விலையிலும் (Current price) கணக்கிடுகின்றோம்.

i. உண்மை வருவாய்

உண்மை வருவாய் என்பது அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆண்டில் நிலவிய விலையின் அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்ட நிகர தேசிய வருவாய் ஆகும். ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் வருவாய், உண்மையில் சென்ற ஆண்டு உற்பத்தியை விடக் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் விலையேற்றத்தின் காரணமாக இவ்வாண்டு வருவாயின் மதிப்பு சென்ற ஆண்டைவிடப் பல மடங்கு கூடுதலாகக் கணக்கிடப்படும். இது உண்மையில் தேசிய வருவாய் கூடியதால் வருவது அல்ல. விலை கூடியதால் வருவாய் அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றது. எனவே உண்மை வருவாயைப் பின்வரும் சமன்பாட்டைக் கொண்டு பொருளியலறிஞர்கள் கணக்கிடுகின்றனர்.

$$\text{நிகர உண்மை தேசிய வருவாய்} = \frac{\text{நடப்பு ஆண்டின் நிகர தேசிய வருவாய்} \times \text{அடிப்படை ஆண்டின் விலைக்குறியீட்டெண்}}{\text{நடப்பு ஆண்டின் விலைக் குறியீட்டெண்}}$$

எடுத்துக்காட்டாக, 2000-ம் ஆண்டு அடிப்படை ஆண்டென்றால், 2009-ம் ஆண்டின் தேசிய வருவாய் ரூ.20,000 கோடி என்று கணக்கிட்டால் (250-ஐ நடப்பு ஆண்டின் விலைக் குறியீடாகவும், 100-ஐ அடிப்படை ஆண்டின் விலைக்குறியீடாகவும் வைத்து உண்மை வருவாயைக் கணக்கிடலாம். உண்மை வருவாய் (Real Income) = ரூ.20,000 கோடி $\times \frac{100}{250}$ = ரூ. 8000 கோடி

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியைக் கணக்கிடும் போது உற்பத்தியான பண்டங்கள் மற்றும் பணிகளை ஒரு முறை மட்டுமே கணக்கிட வேண்டும். அதாவது இறுதி நிலையில், நுகர்வோர் பயன்படுத்தக் கூடிய பொருட்களின் மதிப்பை மட்டுமே கணக்கிட வேண்டும். இடைநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பைக் கணக்கில் எடுக்கக்கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மேல் சட்டை என்பது இறுதி நிலைப்பொருள். சட்டை தைப்பதற்குப் பயன்பட்ட துணி இடைநிலைப் பொருள். இங்கு சட்டையின் மதிப்பு மட்டுமே கணக்கிடப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் ஒரே பொருளை இருமுறை, மும்முறை அல்லது பலமுறைக் கணக்கிடும் தவறு ஏற்படும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியைக் கணக்கிடும் போது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய இனங்களாவன: நுகர்வோரால் நுகர்வு செய்யப்படும் பொருட்கள், பணிகள், அரசால் நுகர்வு செய்யப்படும் பொருட்கள், பணிகள், மொத்தத் தனியார் முதலீடு மற்றும் நிகர ஏற்றுமதி. எனவே மொத்தத் தேசியவருவாய் (GNP) = நுகர்வு + முதலீடு + அரசுச் செலவு + நிகர ஏற்றுமதி ஆகும் (C+I+G+X-M).

(ii) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை இவ்வகையில் கணிப்பதில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1. பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் சந்தை விலையை நிர்ணயித்தல்.
2. வீட்டின் சொந்தக்காரரே பயன்படுத்தும் வீடு, வாகனம் போன்றவற்றின் சாட்டு மதிப்பீட்டைக் கணக்கிடுவது.

3. வீட்டில் பணி செய்யும் தாய்மார்களின் உழைப்புக்குக் கூலியை நிர்ணயித்தல்.

4. இடைநிலைப் பொருட்களையும், இறுதி நுகர்வுப் பொருட்களையும் பிரித்தல்.

2. நிகர தேசிய உற்பத்தி (Net National Product)

ஓர் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்து முடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் நிகர மதிப்பே நிகர தேசிய உற்பத்தி ஆகும். இது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் இருந்து தேய்மானத்தைக் கழித்துக் கணக்கிடப்படுகின்றது. இயந்திரங்கள் நாளடைவில் பழுதடையலாம் அல்லது தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தால் பழமையானதாகப் போகலாம். இவைகளைத் தேய்மானக் கழிவு என்று எடுத்துக்கொண்டு, மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் இருந்து தேய்மானக் கழிவை நாம் கழித்தால் வருவது நிகர தேசிய உற்பத்தியாகும். நிகர தேசிய உற்பத்தி = மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி - தேய்மானக் கழிவு. நிகர தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடுவதில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அவை பின்வருமாறு:

1. தேய்மானத்தைத் துல்லியமாக மதிப்பிடுதல்.
2. தேய்மானத்தை மதிப்பிடும் போது இயந்திரத்தின் வாங்கிய விலை அல்லது சந்தை விலை - இதில் எந்த விலையை வைத்து தேய்மானத்தை மதிப்பிடுவது.

3. காரணிகளின் செலவுகள் அடிப்படையினை தேசியவருவாய் (National Income at Factor Cost)

தேசியவருவாய் என்பது எல்லா உற்பத்திக் காரணிகளும் ஈட்டுகின்ற வருவாய்களின் கூட்டுத்தொகையாகும். இந்த வருவாய், காரணிகளின் உற்பத்திப் பணிகளுக்காக வழங்கப்படும் தொகையாகும். எனவே இந்த வகையில் தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் போது உற்பத்தி அல்லாத பணிகளுக்கு வழங்கப்படும் தொகையைக் கணக்கிடக் கூடாது. எனவே ஒரு மனிதன் பெறும் பரிசுகள், மாற்றுச் செலுத்தல்கள் தேசிய வருவாயில் சேராது. ஏனெனில் இவைகளைப் பெற ஒரு மனிதன் தன்னுடைய உழைப்பைத் தரவில்லை. மேலும் இந்த வகையில்

தேசியவருவாயைக் கணக்கிடும் போது, தேய்மானத் தொகை, அரசு மற்றும் தனியார்களின் மாற்றுச் செலுத்தல்கள், மறைமுக வரிகள் ஆகியவை கணக்கில் வராது. அதுபோல உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு அரசு வழங்கும் மானியங்களும் கணக்கில் வராது.

காரணிகள் அடிப்படையிலான தேசியவருவாய் = நிகர தேசிய வருவாய் - மறைமுகவரிகள்+ மானியங்கள்

4. தனிநபர் வருமானம் (Personal Income)

தனி நபர்கள் ஓர் ஆண்டில் பெறுகின்ற வருமானமே தனிநபர் வருமானம் ஆகும். ஒரு நாட்டின் மொத்த வருவாயும், அந்த நாட்டு மக்கள் பெறுகின்ற தனிநபர்களின் வருவாயின் கூட்டுத் தொகையும் ஒரே அளவாக இருப்பதில்லை. தேசியவருவாயிலிருந்து தொழில் மற்றும் வருமான வரி, சமூகப்பாதுகாப்பிற்கான பங்களிப்பு, மறு முதலீட்டிற்காக ஒதுக்கப்படும் இலாபத் தொகை முதலியவற்றின் கூட்டுத்தொகையைக் கழித்த பின்னர் அத்தொகையுடன் மாற்றுச் செலுத்தல்களின் மதிப்பையும் கூட்டிக் கிடைப்பது தனிநபர் வருமானம் ஆகும். பொதுவாகக் கூலி, ஊதியம், வட்டி, வாரம், பங்குத் தொகை என்ற வகையில் தனி மனிதர்கள் பெறுகின்ற வருமானத்தைத் தனி நபர் வருமானம் என்று கணக்கிடுகின்றோம்.

5. தலா வருமானம் (Per Capita Income)

ஒரு நாட்டின் தலா வருமானம் என்பது மக்களின் ஓர் ஆண்டின் சராசரி வருமானம் ஆகும். இந்தக் கருத்துப் படிவமும், வருவாயை நடப்பு விலை கொண்டும், நிலைப்படுத்தப்பட்ட விலை கொண்டும் அளக்க முடியும் என்பதை விளக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 2000-ம் ஆண்டில் தலா வருமானம் நடப்பு விலையில் இவ்வாறு கணக்கிடப்படுகிறது.

$$\text{தலா வருமானம்} = \frac{\text{2000-ம் ஆண்டின் தேசிய வருவாய்}}{\text{2000-ம் ஆண்டின் மக்கட்தொகை}} \\ (\text{2000- ம் ஆண்டில்})$$

இந்தக்கருத்துப் படிவத்தின் மூலம் ஒரு நாட்டின் சராசரி வருவாயையும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் சராசரி வருவாய் என்பது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அறிந்து கொள்ளச் சரியான அளவீடு கிடையாது; ஏனெனில் தேசிய வருவாய் சரியாகப் பங்கிடப் படாதபோது, பெரும் பகுதி வருவாய் பணக்காரர்களைச் சேரலாம். சாமானிய மக்களின் வருவாய் நாட்டின் தலா வருவாயை விட மிகக் குறைவாக அமையலாம்.

6. செலவிடத்தக்க வருமானம் (Disposable Personal Income)

செலவிடத்தக்க வருவாய் அல்லது தனிநபர் செலவிடத்தக்க வருவாய் என்பது, தனிநபர்கள் கையில் நுகர்வுக்காகச் செலவிட உள்ள வருவாய் ஆகும். இந்த வருவாய், மொத்தத் தனி நபர் வருவாயிலிருந்து நேரடி வரிகள் செலுத்திய பிறகு செலவுக்காகவும், சேமிப்பிற்காகவும் மிஞ்சிய வருவாய் ஆகும். ஆகவே செலவிடத்தக்க வருவாய் = நுகர்வு + சேமிப்பு. ஒரு நாட்டின் செலவிடத்தக்க வருவாய் என்பது = மொத்தத் தேசிய வருவாய் - தொழில் துறை சேமிப்புகள் - மறைமுகவரிகள் + மானியங்கள் - தனிநபர்கள் மீது போடப்படும் நேரடி வரிகள் - நிறுவனங்கள் மீது போடப்படும் நேரடி வரிகள் - சமூகப் பாதுகாப்புச் செலுத்தல்கள் + மாற்றுச் செலுத்தல்கள் + அந்நிய நாட்டு நிகர வருவாய்.

IV. தேசியவருவாய்க் கணிப்பு முறைகள் (Methods of National Income Accounting)

தேசியவருவாயை, உற்பத்தி முறை, வருவாய் முறை மற்றும் செலவின முறையால் கணக்கிடலாம். ஒரு நாட்டில், தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் முறை அந்நாட்டில் கிடைக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்ததாகும்.

(i) உற்பத்தி முறை (Product Method)

இம்முறையில் ஒரு நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் உற்பத்தியான இறுதிப் பண்டங்கள், பணிகள் இவற்றின் சந்தை

மதிப்புக் கணக்கிடப்படுகின்றது. அதாவது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் ஒவ்வொன்றையும் நடப்பாண்டின் விலையில் மதிப்பிட்டு அவற்றின் பண மதிப்பை மொத்தமாக்கி ஓர் ஆண்டின் தேசிய வருமானம் மதிப்பிடப்படுகிறது. இம்முறையில் நாட்டின் பல்வேறு தொழில்களும் மூன்று துறைகளின் கீழ் பிரிக்கப்படுகின்றன.

இவை

1. முதன்மைத்துறை
2. தொழில்துறை
3. மூன்றாம் நிலைத்துறை

இந்த முறையில், ஒவ்வொரு துறையின் மொத்த உற்பத்தியும் கணக்கிடப்பட்டு இறுதியில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி மூன்று துறைகளுக்கும் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுகிறது.

இந்த முறையில் மதிப்புக் கூட்டு முறையின் மூலம் தேசிய உற்பத்திக் கணக்கிடப்படுவது வழக்கம். இறுதி நிலை நுகர்வுப் பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் பண மதிப்பைக் கணக்கிட்டுத் தேசிய உற்பத்திப் பெறப்படும். இந்த முறை ஒரு பொருளின் மதிப்பை இருமுறை கூட்டுவதைத் தவிர்க்க உதவுகிறது. எனினும் ஒரு பொருளை இறுதி நிலைப் பொருளா அல்லது இடைநிலைப் பொருளா என்று பிரித்து அறிவது மிகவும் கடினமான செயலாகும். எடுத்துக்காட்டாக, மூலப்பொருட்கள், பாதி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள், எரி சக்தி போன்றவைகள் உள்ளீடுகளாக ஒரு தொழிலில் இருந்து மற்றொரு தொழிலுக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்தப் பொருட்கள், அவை உற்பத்தி செய்யப்படும் துறையில் இறுதிநிலைப் பொருட்களாகவும், மற்ற தொழில் துறைகளுக்கு இடைநிலைப்பொருட்களாகவும் மாறுகின்றன. எனவே இருமுறை இப்பொருட்கள் மதிப்பிடப் படுவதைத் தவிர்க்க, இடைநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பை, ஒவ்வொரு தொழில் துறையின் இறுதிநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பிலிருந்து கழித்த பிறகுதான் இறுதிநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பைக் கணக்கிடலாம். எனவே ஒரு பொருளின் ஒவ்வொரு உற்பத்தி நிலையிலும் உள்ளீடுகளின் மதிப்பிற்கும், உற்பத்திப் பொருட்களின் மதிப்பிற்கும் உள்ள

வேறுபாட்டை, அந்த உற்பத்தி நிலையில், பொருட்களுக்குக் கூடும் மதிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு உற்பத்தி நிலைகளில் எல்லாப் பொருட்களின் மதிப்புக் கூட்டலை மட்டும் எடுத்துக் கணக்கிட்டால் நமக்கு இறுதியில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி எவ்வளவு என்று கணக்கிட முடியும். இவ்விதம் கணக்கிடும் முறை பின் வரும் அட்டவணை மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை-1
மதிப்புக் கூட்டல் முறையில் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீடு

(ரூ.கோடியில்)

வ. எண்	(1) தொழில்	(2) மொத்த உற்பத்தி	(3) இடைநிலைப் பொருட்களை வாங்கிய அளவு	(4) மதிப்புக் கூட்டல் = (2-3)
1.	விவசாயம்	30	10	20
2.	உற்பத்தி நிறுவனங்கள்	70	45	25
3.	மற்ற நிறுவனங்கள்	50	25	25
மொத்தம்		150	80	70

(ii) வருவாய் முறை (Income Method)

இம்முறையில் உற்பத்திக் காரணிகளுக்கு வழங்கப்படும் தொகையைக் கூட்டி தேசிய வருவாய்க் கணக்கிடப்படுகிறது. உற்பத்திக் காரணிகளை வழங்கும் மக்கள், உழைப்புக்குக் கூலியும், நிலத்திற்கு வாரமும், முதலுக்கு வட்டியும், தொழில் அமைப்புக்கு இலாபமும், நிறுவனங்களின் வருமானத்தில் பங்கும் பெறுவர். இந்த வகையில் மொத்தத் தேசிய வருவாய் என்பது: கூலி மற்றும் ஊதியங்கள் + வாரம்+வட்டி + இலாபப் பங்கு+பிரித்து அளிக்காத நிறுவன இலாபங்கள்+ நேர்முகவரிகள் + மறைமுக வரிகள் + தேய்மானம் + அயல்நாட்டு வாணிபம் மூலம் பெறும் நிகர வருவாய்.

(iii) செலவு முறை (Expenditure Method)

இம்முறையில் பொருட்கள் மற்றும் பணிகள் மீது செலவிடப்படும் மொத்தத் தொகையைக் கொண்டு தேசியவருவாயை அறிந்துகொள்ள முடியும். இந்த முறையில் தனிநபர் நுகர்வுச் செலவுகள், உள்நாட்டு மொத்த முதலீட்டுச் செலவுகள், அயல்நாட்டு நிகர முதலீட்டுச் செலவுகள், அரசால் பொருட்கள் மற்றும் பணிகள் மீது செய்யப்படும் செலவுகள் ஆகியவை அடங்கும். ஆனால் அரசால் செய்யப்படும் மாற்றுச் செலுத்தல்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஏனெனில் இந்தச் செலவுகள் அந்த ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள், பணிகளை வாங்குவதற்காக செய்யப்பட்ட செலவுகள் இல்லை. எனவே மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி=தனிநபர் நுகர்வுச் செலவுகள் (C) +உள்நாட்டு தனியார் முதலீடுகள் (I) + அயல்நாட்டு நிகர முதலீடுகள் (X-M)+ அரசுச் செலவுகள் (G)=C+I+G+(X-M).

உற்பத்தி, வருவாய், செலவு ஆகிய மூன்று முறைகளிலும் தேசிய வருவாயைக் கணக்கிட்டாலும் ஒரே அளவைத்தான் நாம் பெறுவோம். எனவே மூன்று முறைகளையும் பயன்படுத்தி, ஒன்றோடு ஒன்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வருவாய்க் கணிப்பு சரியாக உள்ளதா என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

V. தேசிய வருவாய்-கணக்கீட்டு முறைகள்

(i) சமூகக்கணக்கீட்டு முறை (Social Accounting Method)

சமூகக்கணக்கீட்டு முறை என்ற கருத்துப்படிவம் 1942-ல் J.R.ஹிக்ஸ் (J.R.Hicks) என்ற பொருளியலறிஞரால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. இதன் பொருள் ஒரு பொருளாதாரம் முழுமைக்கும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கணக்கீடுவது ஆகும். சமூகக் கணக்கீடு என்பது நாட்டின் பல்வேறு உற்பத்தித் துறைகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பைப் புள்ளி விவரங்களுடன் வெளியிடுகின்ற முறையாகும். பீகாக் (Peacock) மற்றும் கூப்பர் (Cooper) கூற்றுப்படி, சமூகக் கணக்கீடு என்பது மக்களின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள் இவற்றை உற்பத்தி, நுகர்வு, முதலீடு என்று வகைப்படுத்தி அவற்றின் மீது மக்களும் நிறுவனங்களும் மேற்கொள்ளும்

செலவினாங்களைக் கணக்கெடுப்பது ஆகும். பேராசிரியர் ஹிக்ஸ், 'சமூகக் கணக்கீட்டின் மூலம் பொருளாதாரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழும் துறையைக் காணமுடிகின்றது. நிறுவனங்களின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளின் வேகத்தையும் விளைவையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது' என்று கூறியுள்ளார். தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் இருமுறைக் கணக்கு வைப்பு மூலம் வரவுகளையும் செலவுகளையும் தயாரிக்கின்றன. இதேபோன்று நாடு முழுமைக்கும் வரவுகளையும், செலவுகளையும் இருமுறைக் கணக்கு வைப்பு மூலம் தயாரிப்பது சமூகக் கணக்கீடாகும்.

சமூகக் கணக்கீட்டு முறை - செயல்முறை

உற்பத்தி, நுகர்வு, மூலதனத்திரட்சி, அரசுத்துறைப் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பிற உலகப் பரிமாற்றங்கள் என்பவையே ஒரு பொருளாதாரத்தில் நிகழும் பொருளியல் நடவடிக்கைகள் ஆகும். ஒரு நாட்டிற்கு உள்ளும், வெளியும் இந்த ஐந்து நடவடிக்கைகளும் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பதைப் புள்ளி விவரக் கணக்காக வெளியிடும் போது, இந்தக் கணக்குகள் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று சார்ந்து ஒரு நாட்டின் அடிப்படை உற்பத்திக் கட்டமைப்பை வெளிக்காட்டுகிறது என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சமூகக்கணக்கீட்டை, ரிச்சர்ட் ஸ்டோன் (Richard Stone) என்ற அறிஞர் பின்வரும் கணக்கீடுகளாகப் பிரித்து வெளியிட்டுள்ளார். அவையாவன: (1) உற்பத்திக் கணக்கு (2) நுகர்வுக் கணக்கு (3) அரசுத்துறை வரவு- செலவுக் கணக்கு (4) மூலதனக் கணக்கு (5) அயல்நாட்டு வரவு - செலவுக் கணக்கு.

1. உற்பத்திக் கணக்கு

உற்பத்திக் கணக்கு என்பது நாட்டின் தொழில்துறையோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாகும். இந்தக் கணக்கில், உற்பத்தி, மற்றும் வணிகக் கணக்குகள் அடங்கும். இவற்றில் பொதுத்துறை மற்றும் தனியார்துறை நிறுவனங்களின் உற்பத்திக் கணக்குகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன. எல்லா உற்பத்தி நடவடிக்கைகளும் தொழில்துறையில் தொடங்குவதால் நிதி இந்தத் துறையிலிருந்து

மற்ற துறைகளுக்குப் போகும். கீழே மாதிரி உற்பத்திக் கணக்குப் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்திக் கணக்குப்பட்டியல்

(ரூ. கோடியில்)

வ. எண்.	செலவினங்கள்		வரவினங்கள்	
1.	தனியாருக்குக் கூலி, வாரம். இலாபம் மற்றும் வட்டியாக அளிக்கப்பட்ட தொகைகள்	180	நுகர்வுச் செலவுகள்	170
2.	அரசுக்குச் செலுத்திய தொகைகள்	20	அரசின் நுகர்வு	20
3.	தொழில்துறையின் சேமிப்பு	10	மொத்தத் தனியார் முதலீடு	20
4.	பொருட்கள், பணிகளின் இறக்குமதி மதிப்பு	10	பொருட்கள், பணிகளின் ஏற்றுமதி மதிப்பு	10
	மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி	220	மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி	220

செலவினங்கள் பட்டியலின் விளக்கம்

(1) தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தில் வட்டி, வாரம், கூலி, இலாபப் பங்கு, ஊதியங்கள் மற்றும் நட்ட ஈடுகள் அடங்கும். (2) அரசுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் என்பதில் வரிகளும், சமூகப் பாதுகாப்பு நிதியும் அடங்கும். (3) தொழில் சேமிப்பு என்பது பங்குதாரர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட இலாபப் பங்கு ஆகும். (4) பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் இறக்குமதி மதிப்பு என்பது தொழில் துறையும், அரசுத்துறையும் இறக்குமதி செய்யும் பொருட்கள், பணிகளின் மதிப்பு ஆகும்.

வரவினாங்கள்

குடும்பத்துறையினரின் நுகர்வுச் செலவுகள். அரசின் நுகர்வுச் செலவுகள் வரவினாங்கள் ஆகும். தொழில்துறையானது, பொருட்கள் மற்றும் பணிகளைக் குடும்பத்துறைக்கும், அரசுத்துறைக்கும் விற்கிறது. மற்றும் மொத்த உள்நாட்டுத் தனியார் முதலீட்டில், மூலதனப் பொருட்களின் இருப்புகள் அடங்குகின்றது. நிகர ஏற்றுமதியில், தொழில்துறை, பொருட்கள் மற்றும் பணிகளை ஏற்றுமதி செய்து ஈட்டிய நிகரத் தொகை அடங்கும். இந்த வரவினாங்களின் கூட்டுத்தொகையே செலவு அடிப்படையிலான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி ஆகும்.

2. நுகர்வுச் செலவுக்கணக்கு

செலவினாங்கள்

நுகர்வுச்செலவுக் கணக்கு என்பதில் குடும்பத்துறையில் பொருட்கள், பணிகள் மீது செய்யப்பட்ட செலவுகள் அடங்கும். அரசுத்துறைக்குச் செலுத்தப்பட்ட வரிகள், காப்பீட்டுத் துறைக்குச் செலுத்தப்பட்ட பணம் ஆகியவையும் குடும்பத்துறையால் செய்யப்பட்ட செலவினாங்கள் ஆகும். மேலும் அந்தத் துறையின் சேமிப்பு, தனியார் சேமிப்புகள் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சேமிப்புகள் இந்தத் துறையால் முதலீட்டிற்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. அயல்நாட்டுச் செலுத்தல்களில், அந்நிய நாட்டுப் பங்குகளில் குடும்பத்துறை செய்த முதலீடுகள் அடங்கும்.

வரவினாங்கள்

குடும்பத்துறை பெறும் வணிக இலாபங்கள், கூலி, வட்டி, வாரம், மாத வருவாய் இவை அத்துறையின் வரவினாங்களில் அடங்கும். மற்றும் அரசுத்துறையிலிருந்து வரும் வட்டி வருவாய், மாற்றுச் செலுத்தல்கள் இவையும் வரவினாங்களில் அடங்கும். மாதிரி நுகர்வுக் கணக்குப் பட்டியல் பின்வரும் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

நுகர்வுக் கணக்குப் பட்டியல்

(எந். கோடியில்)

வ. எண்.	செலவினங்கள்		வரவினங்கள்	
1.	நுகர்வுச் செலவுகள்	140	தொழில்துறையிலிருந்து பெற்ற பணம்	200
2.	அரசுத்துறைக்குச் செலுத்திய பணம்	40	அரசிடமிருந்து பெற்ற பணம்	5
3.	தனியார் சேமிப்பு	10	-	
4.	அந்நியருக்குச் செலுத்திய பணம்	15	-	
	மொத்த வரவு	205	மொத்த செலவு	205

3. அரசுத்துறைக்கணக்கு

செலவினங்கள்

அரசுத்துறையால், தொழில்துறைக்கு மற்றும் தனியாருக்கு வழங்கப்பட்ட தொகைகள், அரசுத்துறையின் செலவு போக மிகுதிய தொகை, அந்நியருக்குச் செலுத்திய பணம்-இவை செலவினங்களில் அடங்கும்.

வரவினங்கள்

தொழில்துறையிடமிருந்தும், தனிமனிதர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்ட பணம் வரவினங்களில் அடங்கும். கீழே அரசுத்துறைக் கணக்கை விளக்கும் மாதிரிப் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது.

அரசுத்துறைக் கணக்குப் பட்டியல்

(ரூ. கோடியில்)

வ. எண்.	செலவினங்கள்	ரூ.	வரவினங்கள்	ரூ.
1.	தொழில்துறைக்குச் செலுத்திய பணம்	25	தொழில்துறையிலிருந்து பெற்ற பணம்	10
2.	தனியாருக்குச் செலுத்திய பணம்	5	தனியாரிடமிருந்து பெற்ற பணம்	40
3.	அரசின் நிகரம்	15	-	
4.	அந்நியருக்குச் செலுத்திய பணம்	5	-	
	மொத்தச் செலவு	50	மொத்த வரவு	50

4. மூலதனக் கணக்கு

மூலதனக்கணக்கில், நம் நாட்டின் சேமிப்பு நாட்டின் மூலதனத்திற்குச் சமமாக இருப்பதைப் பட்டியல் மூலம் காணலாம். நாட்டின் சேமிப்பு, உள்நாட்டில் நிலைத்த முதலீடுகளிலும், அந்நிய நாட்டுப் பங்கு வர்த்தகங்களிலும் முதலீடு செய்யப்படுகிறது.

மூலதனக் கணக்குப் பட்டியல்

(எந்.கோடியில்)

வ. எண்.	செலவினங்கள்	ரூ.	வரவினங்கள்	ரூ.
1.	மொத்த உள்நாட்டு முதலீடுகள்	36	தொழில்துறை சேமிப்பு	30
2.	அந்நிய நிகர முதலீடுகள்	14	தனியார் சேமிப்பு	10
3.			அரசுத்துறை சேமிப்பு	10
	மொத்த முதலீடு	50	மொத்த சேமிப்பு	50

5. அயல்நாட்டுக் கணக்கு

அயல்நாட்டுக் கணக்கில், நம் நாடு வெளிநாடுகளுடன் செய்து கொண்ட வர்த்தகப் பரிமாற்றங்கள் அடங்கும். இதில் பொருட்கள், பணிகள் மற்றும் மாற்றுச் செலுத்தல்கள் இவற்றின் மதிப்பு அடங்கும். இந்தக் கணக்கீட்டில் ஏற்றுமதி, செலவினங்களிலும் இறக்குமதி, வரவினங்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணம், ஒரு நாடு ஏற்றுமதிக்காகப் பெறும் பணம், அது பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கும், மாற்றுச் செலுத்தல்களுக்கும் செலவு செய்யப் பயன்படுகிறது. மேலும் இந்தக் கணக்கீட்டில் வரவினங்களும், செலவினங்களும் அயல்நாட்டுடன் செய்யப்படும் வர்த்தகத்தை மட்டுமே குறிப்பதாகும். உள்நாட்டு வர்த்தகப் பரிமாற்றங்கள் கணக்கில் வராது. பின்வரும் பகுதியில் மாதிரி அயல்நாட்டுக் கணக்குப் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது.

**அயல்நாட்டுக் கணக்குப் பட்டியல்
(ரூ.கோடியில்)**

வ. எண்.	செலவினங்கள்	ரூ.	வரவினங்கள்	ரூ.
1.	பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் ஏற்றுமதி மதிப்பு	30	பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் இறக்குமதி மதிப்பு	9
2.	-	-	தனியார் அந்நியருக்கு வழங்கிய மாற்றுச் செலுத்தல்கள்	10
3.	-	-	அரசு வழங்கிய மாற்றுச் செலுத்தல்கள்	8
4.	-		நிகர முதலீடு	3
	அந்நிய நிகரச்செலவுகள்	30	அந்நிய நிகரவரவுகள்	30

இதுவரை நாம் பார்த்த ஐந்து கணக்கீடுகளும் நிதி ஓட்டங்கள் எவ்வாறு பல துறைகளுக்கிடையில் நிகழ்கின்றன என்பதை விளக்கும் செயல் வடிவக் கணக்கீடுகளாகும்.

சமூகக் கணக்கீட்டை நிதி ஓட்டச் சமூகக்கணக்கீட்டு அணிக் கோவையாக (Flow of Funds Matrix) நாம் விளக்கலாம்.

**நீதி ஓட்டச் சமூகக் கணக்கீட்டு அணிக்கோவை
(Flow of Funds Matrix)**

(ரூ. கோடியில்)

வ. எண்.	பெற்றவை / செலுத்தியவை	உற்பத்தி	நுகர்வு	அரசு	மூலதனம்	வெளி நாடு	மொத்தம்
1.	உற்பத்தி	-	200	10	10	-	220
2.	நுகர்வு	150	-	40	10	5	205
3.	அரசு	30	5	-	10	5	50
4.	மூலதனம்	30	-	-	10	10	50
5.	வெளிநாடு	10	-	-	10	10	30
மொத்தம்		220	205	50	50	30	555

இந்தச் சமூகக்கணக்கீட்டு அணிக்கோவையில் ஒவ்வொரு கணக்கிலும் பெற்ற தொகைகளைக் காட்டும் ஒரு வரியும், (Row) செலுத்திய தொகைகளைக் காட்டும் ஒரு பத்தியும் (Column) உள்ளன. ஒவ்வொரு வரியின் கூட்டுத் தொகையும், ஒவ்வொரு பத்தியின் கூட்டுத் தொகைக்குச் சரிசமமாக இருக்க வேண்டும். இதன் பொருள், ஒரு கணக்கில் செலுத்தப்பட்ட தொகை மற்றொரு கணக்கில் பெறப்பட்ட தொகைக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, உற்பத்தித்திறையின் 220 கோடி ரூபாய் செலவு பத்தியில் காட்டப்பட்டுள்ளது. வரியில் அதன் வருவாயும் ரூ.220 கோடிக்குச் சமமாக உள்ளது.

சமூகக் கணக்கீட்டு முறையின் முக்கியத்துவம்

1. இம்முறைக் கணக்கீட்டின் மூலம் நாட்டு வருவாய், உற்பத்தி, நுகர்வு, சேமிப்பு, வெளிநாடுகளுடன் ஒரு நாட்டு வர்த்தகத் தொடர்பு இவைகளை அறிய முடிகிறது.

2. தேசிய வருவாயில் பல்வேறு துறைகளின் பங்களிப்பு பற்றி அறியலாம்.
3. பல்வேறு துறைகள் எவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று சார்ந்துள்ளது என்பதை இக்கணக்கீடு காட்டுகிறது.
4. தேசிய வருவாய் எந்தெந்த வழிகளில் செலவானது என்பதை அறியலாம்.
5. இம்முறைக் கணக்கீடு தேசிய வருவாயை அதிகரிக்க அரசின் திட்டங்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைக் காட்டும் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

சமூகக் கணக்கீட்டு முறையில் எழும் சிக்கல்கள்

1. சாட்டு மதிப்பீட்டைக் கணக்கீடுவது

சமூகக் கணக்கீட்டு முறையில் எல்லா வகையான வருவாய், செலவுகள் பணத்தில் அளவிடப்படுகின்றன. ஆனால் பணத்தால் அளவிட முடியாத பொருட்களும், பணிகளும் கூடச் சமுதாயத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு குடும்பத் தலைவி தன் வீட்டிற்குச் செய்யும் பணிகள், குழந்தைகளுக்குச் செய்யும் பணிகள் இவற்றின் பணமதிப்பை அளவிடுவது கடினம். அதுபோலக் கலை ஆர்வத்தால் வரையப்படும் ஓவியம், ஒரு ஆசிரியர் தன் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லித்தரும் பாடங்கள் - இவைகளைப் பணத்தால் மதிப்பிட முடியாது. மேலும் சந்தையிடப்படாத பொருட்களின் மதிப்பைக் கணக்கிட முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு விவசாயி தன் சொந்தச் செலவிற்கு வைத்துக்கொள்ளும் விளைபொருட்கள், இவைகளின் சாட்டு மதிப்பீட்டைக் கணக்கீடுவது மிகவும் கடினமாக ஒன்றாகும்.

2. இருமுறைக் கணக்கெடுப்பு

ஒரு பொருளை இறுதிப் பொருளா அல்லது இடைநிலைப் பொருளா என்பதை இனம் கண்டுகொள்ள முடியாத நிலையில் இந்த இருமுறைக் கணக்கெடுப்பு என்ற சிக்கல் எழுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு ரொட்டித் தயாரிப்பு நிறுவனம் பயன்படுத்தும் கோதுமை மாவு நிறுவனத்திற்கு இடைநிலைப் பொருளாகவும், ஒரு

குடும்பத்திற்கு இறுதி நுகர்வுப் பொருளாகவும் பயன்படுகிறது. அதுபோல அரசு வாங்கும் ஒரு கட்டிடம் அது செய்யும் நுகர்வுச் செலவு ஆகும். ஆனால் ஒரு நிறுவனம் ஒரு கட்டிடத்தை வாங்கும் போது அது நிறுவனத்தின் முதலீடாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே அந்தக் கட்டிடம் நுகர்வுச் செலவாகவும் முதலீட்டுச் செலவாகவும் சமூகக் கணக்கீட்டில் காட்ட வேண்டிய சிக்கல் எழுகிறது.

3. பொதுத்துறைப் பணிகள்

காவல், நாட்டுப் பாதுகாப்பு, உடல்நலம், கல்வி போன்ற துறைகளுக்கு அரசு செய்யும் செலவினங்களின் பயன்பாட்டு மதிப்பை அளவிடுவது கடினம். அதுபோலப் பலநோக்கு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களின் பயன்பாடுகளைச் சமூகக் கணக்கீட்டில் பண அளவாக மதிப்பிட்டு வெளியிடுவது மிகவும் கடினம்.

4. இருப்புகளைச் சரிக்கட்டுவது

ஒவ்வொரு வருட இருப்பு மாற்றங்களைச் சரிபாரித்து அந்த மாற்றங்களை உற்பத்திக் கணக்கில் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் இருப்புகளை அவற்றின் உண்மைச் செலவுகளாகக் கணக்கில் பதிவு செய்வார்களே அன்றி, அவற்றை மாற்றுச் செலவுகளாகக் கணக்கில் பதிவு செய்யமாட்டார்கள். பொது விலை மட்டம் உயரும்போது கணக்கில் உள்ள இருப்புகளின் பதிவு மதிப்பு உயரும். ஆனால் விலை மட்டம் குறையும் போது இருப்புகளின் பதிவு மதிப்பு குறைகிறது. எனவே இருப்புகளின் உண்மை மதிப்பைச் சமூகக் கணக்கீட்டில் காட்ட முடிவதில்லை.

5. தேய்மானங்கள்

பொது விலைமட்டம் மாறிக்கொண்டே இருப்பதால் தேய்மானங்களின் மதிப்பைக் கணக்கீடுவது சிரமம். மேலும் மூலதனப் பொருட்கள் நீண்ட காலம் உழைக்கக் கூடியவை. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பொருள் நாற்பது வருடங்கள் உழைக்கக் கூடியது என்றால், அதனுடைய தேய்மான மதிப்பைக் கணக்கீட்டுச் சமூகக் கணக்கீட்டில் சேர்ப்பது மிகவும் கடினமாகும்.

(ii) உள்ளீடு - வெளியீடுக் கணக்கீட்டு முறை (Input - Output Accounting)

உள்ளீடு-வெளியீடுக் கணக்கீட்டு முறையில், பல தொழில்துறைகளுக்கிடையில் உள்ள தொடர்பு மற்றும் ஒரு துறை எவ்வாறு மற்றொரு துறையைச் சார்ந்து இயங்குகிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஒரு தொழில் துறையின் உற்பத்தி (வெளியீடு) மற்றொரு தொழில்துறைக்கு இடு பொருட்களாகப் (உள்ளீடு) பயன்படும். இவ்வாறு பல தொழில்துறைகளின் தேவைகளும், அளிப்புகளும் சமமாகி, நாட்டின் சமநிலை பற்றி நாம் அறிய முடிகிறது.

உள்ளீடு-வெளியீடு அட்டவணை (Input - Output Table)

உள்ளீடு-வெளியீடு கணக்கீட்டு முறையில், ஒரு பரிமாற்ற அணிக்கோவை (Transaction Matrix) தயார் செய்யப்பட்டு, அதில் ஒரு தொழில்துறையின் உற்பத்தி எவ்வாறு மற்ற தொழில்துறைகளுக்கு இடு பொருட்களாகப் பங்கிடப்படுகிறது என்பதும், இறுதித் தேவைக்குச் செல்கிறது என்பதும் விளக்கப்படுகிறது. பின்வரும் பகுதியில் ஒரு உள்ளீடு-வெளியீடு அணிக்கோவை மாதிரி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வரிகளில் பல தொழில் துறைகளின் உற்பத்தி எவ்வாறு மற்ற தொழில் துறைகளுக்கும், இறுதித் தேவைக்கும் பங்கிடப்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பரிமாற்ற அணிக்கோவையின் பத்திகளில், ஒவ்வொரு தொழில்துறையும் இடுபொருட்களை எந்த அளவிற்கு மற்ற துறைகளிலிருந்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறது என்பதும், எந்த அளவிற்கு இறக்குமதி செய்திருக்கிறது என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

**உள்ளீடு-வெளியீடு பரிமாற்ற அணிக்கோவை
(Input-Output Transaction Matrix)**

(ரூ.கோடியில்)

கொள்முதல்/ விற்பனை செய்யும் துறைகள்	உள்ளீடு செல்லும் துறைகள்				மொத்த உற்பத்தி
	விவசாயம்	உற்பத்தி	மற்ற துறைகள்	இறுதித் தேவை	
விவசாயம்	-	10	10	20	40
உற்பத்தி	10	-	15	15	40
மற்ற துறைகள்	5	15	-	20	40
இறக்குமதி	5	5	5	5	20
முதன்மை இடுபொருட்கள்	20	10	10	-	40
மொத்த உற்பத்தி	40	40	40	60	180

இந்த உள்ளீடு - வெளியீடுப் பரிமாற்ற அணிக்கோவையில், முதல் வரியில் விவசாயத் துறையிலிருந்து உற்பத்திப் பொருட்கள் எவ்வாறு உற்பத்தித் துறைக்கும், மற்ற துறைகளுக்கும், இறுதித் தேவைக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது வரியில், உற்பத்தித் துறைப்பொருட்கள் எவ்வாறு மற்ற துறைகளுக்கும், இறுதித்தேவைக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டது. மூன்றாவது வரியில் மற்ற துறைகளின் உற்பத்தி எவ்வாறு விவசாயத்துறை, உற்பத்தித்துறை மற்றும் இறுதித் தேவைக்குப் பகிரப்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோலப் பத்திகளில் ஒவ்வொரு துறையும், மற்ற துறைகளிலிருந்து எவ்வளவு பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்கின்றன என்பது காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒவ்வொரு வரியின் கூட்டுத் தொகையும் ஒவ்வொரு பத்தியின் கூட்டுத் தொகையும் சமமாக இருப்பதையும் பார்க்கலாம். இந்தப் பரிமாற்ற அணிக்கோவையில் முதன்மைப் பொருட்கள் என்பது கூலி,

இலாபங்கள், தேய்மானாங்களுக்கான கழிவுத்தொகைகள் இவைகள் அடங்கும், ஆனால் இறுதித் தேவை பற்றிய பத்தியில், முதன்மை இடுபொருட்கள் என்ற இடத்தில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படா உள்ளது. இதன் காரணம், குடும்பங்கள், பொருட்களை நுகர்வு மட்டுமே செய்கிறார்கள், அவர்கள் எதையும் அவர்களிடமே விற்பனை செய்வதில்லை.

உள்ளீடு - வெளியீடுக் கணக்கீட்டு முறையானது, தேசிய வருவாயைப் பல பேரியல் பொருளியல் பிரிவுகளாகப் பிரித்து நிதி ஓட்டங்கள் எவ்வாறு ஒரு பிரிவிலிருந்து மற்றொரு பிரிவிற்கு நடைபெறுகிறது என்பதையும், எந்த அளவிற்கு நிதி ஓட்டங்கள் நடைபெறுகிறது என்பதையும் விளக்கும் ஒரு முறையாக உள்ளது. மேலும் இந்தக் கணக்கீட்டு முறை பொருளியல் திட்டங்களை வகுப்பதற்கும் உதவுகிறது. இந்த முறையின் மூலம் நாட்டின் வளங்கள் வீணாக்கப்படாமல் பல துறைகளுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதற்கும், உச்ச அளவு உற்பத்தியை நாடு அடைவதற்கும் திட்டங்களை உருவாக்கலாம்.

VI. தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டில் எழும் சிக்கல்கள்

தேசியவருவாய்க் கணக்கீட்டில் எழும் சிக்கல்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். (1) ஆய்வு முறை (அல்லது) வரையறைச் சிக்கல்கள் (2) நடைமுறைச் சிக்கல்கள். முதலில் ஆய்வு முறைச் சிக்கல்கள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) ஆய்வு முறைச் சிக்கல்கள்

1. நாடு என்பது பற்றிய வரையறை

தேசியவருவாயைக் கணக்கிடும் போது, நாடு என்பதற்கு இலக்கணம் வகுத்தால் தான், நாட்டு வருவாய் என்பது குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்ட உள்நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் ஈட்டும் வருவாய் மட்டுமா அல்லது வெளிநாட்டில் வாழும் மக்களின் வருவாயும் நாட்டு வருவாயுடன் சேர்க்கப்படுமா என்பது விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாக இந்திய தேசவருவாய் என்பதில் இந்தியர்களால் வெளிநாடுகளில் ஈட்டும் வருவாயும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது.

2. கணக்கீட்டு முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

தேசியவருவாயைப் பலவகைக் கணக்கீட்டு முறைகளில் கணக்கீடலாம். எந்த முறையைப் பயன்படுத்துவது என்பது கிடைக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்து அமைகின்றது.

3. வருவாய்க் கணக்கீட்டில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொருட்கள் மற்றும் பணிகள்

பண மதிப்புள்ள பொருட்களையும், பணிகளையும் தேசிய வருவாய்க் கணக்கெடுப்பில் சேர்க்க முடிகின்றது. ஆனால் பொருளியல் மதிப்புள்ள, பணப் பரிமாற்றத்துக்கு உட்படாத, அன்பினால் செய்யும் பணிகள் தேசிய வருவாயில் சேர்வதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக வீட்டிலுள்ள தாய்மாரின் பணிகள், வீட்டுச் செலவிற்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் போன்றவை. இதனால் உண்மையான நாட்டு வருவாயை அளவிட முடிவதில்லை.

4. கணக்கீட்டைத் தொடங்கும் பொருளியல் செயல் கட்டம்

தேசியவருவாய்க் கணக்கீட்டை உற்பத்திக் கட்டத்திலோ அல்லது நுகர்வு செய்யப்படும் கட்டத்திலோ, எங்கு தொடங்குவ தென்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

5. வேலைப் பகுப்பு-தொழில் பகுப்பின்மை

தேசியவருவாயைக் கணக்கீடு செய்ய உழைப்பாளர்களை அவர்கள் செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் செய்யும் உழைப்பாளர்கள் என்று பிரிப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் அமைப்பு சாரா உழைப்பாளர்கள் பலவகைத் தொழில்களை மேற்கொள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக விவசாயத் தொழில் புரிபவரே, விவசாய வேலை இல்லாத போது நகர்ப்புறங்களுக்குச் சென்றுப் பலவகைப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

(ii) நடைமுறைச் சிக்கல்கள்

1. இருமுறைக் கணக்கீடுகள்: எந்த ஒரு வருவாயையும், இருமுறை தேசிய வருவாயில் சேராமல் பார்க்க வேண்டும். விவசாயி விற்கின்ற பருத்தியின் மதிப்பையும், அந்தப் பருத்தியால் ஆன துணியை ஆலை விற்பதையும் அப்படியே கணக்கீட்டால் நாட்டு வருவாய் இருமுறைக்

கணக்கீடு செய்யப்பட்டு மிகுதியாகிவிடும். இதனைத் தவிர்க்க இரண்டு வழிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஒன்று, இறுதி நிலைப் பொருட்களின் மதிப்பை மட்டும் கணக்கீடும் இறுதிநிலை உற்பத்தி முறை, மற்றொன்று, ஒவ்வொரு உற்பத்தி நிலையிலும், பொருளின் கூடுகின்ற மதிப்பை மட்டும் கணக்கீடும் மதிப்புக் கூட்டல் முறையாகும்.

2. உற்பத்தியாளரே நுகர்வோர்: உற்பத்தியாளர்களே உற்பத்தியில் ஒரு பகுதியை நுகர்கின்றனர். வேளாண்மைத் துறையில் இது நிகழ்கின்றது. சொந்த நுகர்வை வருவாயில் சேர்ப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகின்றது.
3. சாட்டு மதிப்பீடு: தேசியவருவாய்க் கணக்கீட்டில் அங்காடிக்கு விற்பனைக்கு வந்த பண்டங்கள், மற்றும் பணிகள் மட்டுமே சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் தேசியவருவாய்க் கணக்கில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவைகளுக்குச் சாட்டு மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. சாட்டு மதிப்பீடு செய்வது தேசியவருவாய்க் கணக்கீட்டைச் சிக்கலாக்குகிறது.
4. கல்வியறிவின்மை: மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடைய வருவாய் மற்றும் செலவினங்களுக்குரிய கணக்குகளை அவர்கள் வைத்திருப்பது இல்லை. அதனால் அவர்களுடைய நீகர உற்பத்தியைக் கணக்கீடுவதில் சிக்கல் எழுகிறது. மேலும் விவசாயத்துறையில், பல்வேறு தானிய உற்பத்தி, காடுகளில் உற்பத்தியாகும் பொருட்கள், கால்நடைகள் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் ஆகியவைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைத் துல்லியமாகத் திரட்ட வாய்ப்பில்லை. சிறிய உற்பத்தி நிறுவனங்கள் வரவு, செலவுப் புள்ளி விவரங்களைப் பாதுகாக்க மாட்டார்கள்.
5. நம்ப முடியாத புள்ளி விவரங்கள்: கிடைக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள் நம்பக் கூடியனவாகவும், சரியானதாகவும், போதுமானதாகவும் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் எல்லா மக்களும் தங்கள் உண்மை வருவாய் விவரங்களைக் கூறுவதில்லை. இது அறியாமை யாலோ அல்லது அரசுக்கு வாரி கட்டுவதைத் தவிர்க்கவோ இருக்கலாம்.

6. பணம் புழங்காத துறை: மிகவும் பின் தங்கிய நாடுகளில் பண்டமாற்று முறை நடைமுறையில் உள்ளது. தகவல் தொடர்பு இல்லாத மலைப் பிரதேசங்களில் பண்டமாற்று முறை இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. மேலும் விவசாயத்துறையில் பண்ணையாட்களுக்குப் பண்டக்கூலி தருவது பணக் கணக்கில் வராது. இந்த உற்பத்திப் பரிமாற்றங்கள் தேசிய வருவாய்க் கணக்கில் சேர்வது கடினம்.

VII. தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டின் முக்கியத்துவம்

தேசிய வருவாய் (அல்லது) தேசிய உற்பத்தி பேரியல் பொருளியல் ஆய்வில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அளவிடும் ஒரு அளவு கோலாகத் தேசிய வருவாய் அமைகிறது.

ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறன், வளர்ச்சி ஆகியவை தேசிய வருவாயின் மூலமே மதிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும் ஒரு நாட்டின் வேலை வாய்ப்பின்மை எந்த அளவு உள்ளது என்பதை அறியவும் இந்தக் கணக்கீடு உதவியாக இருக்கிறது. எனவே தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டின் பயன்களைப் பொதுவாகக் கூறாமல் பல தலைப்புகளில் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. பொருளாதார நிலை: தொடர்ந்து ஒரு நாடு தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் போது, பொருளாதாரம் வளர்கின்றதா, தேக்க நிலையில் உள்ளதா, தேய்கின்றதா என்பதை அறியலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை அளக்கவும் இது உதவுகிறது.
2. பொருளியல் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை உருவாக்க: பேரியல் நோக்கில் எதிர்காலப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்கத் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீடு மிகவும் துணை புரிகின்றது. பொருளியல் திட்டங்களை உருவாக்குவதில் வருவாய்க் கணக்கீடு பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.
3. பகிர்வை அறிய: நாட்டு வருவாய், கூலியாக, வாரமாக, வட்டியாக, இலாபமாக எந்த விகிதத்தில் பகிரப்பட்டிருக்கின்றதென்பதையும், வருவாய் ஏற்றத்தாழ்வு

எப்படி, எந்த வீதத்தில் இருக்கிற தென்பதையும் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டிலிருந்து அறியலாம்.

4. வாணிபச் சுழலுக்கு எளிதான நடவடிக்கைகளை வகுக்க: பணவீக்க, பணவாட்டப் போக்கை அறிய, வாணிபச் சுழலைத் தடுக்க எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானிக்க, வரிவிதித்தல், பொதுக்கடன் வாங்குதல் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்க வருவாய்க் கணக்கீடு மிகவும் உதவுகின்றது. மேலும் கூட்டாட்சியில் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அளிக்கும் மானிய அளவைத் தீர்மானிப்பதும், மாநில அரசுகளின் வருவாயின் அளவை வைத்தே ஆகும்.
5. பன்னாட்டுப் பொருளாதாரத் தொடர்புகள்: ஐக்கிய நாட்டுச் சபை, பன்னாட்டுப் பணநீதி, உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்கள் நாடுகளுக்கு சிறப்பு உரிமைக் கடன்களைத் தீர்மானிக்க, அந்தந்த நாட்டு வருவாய் அளவைப் பயன்படுத்துகின்றன.
6. பொதுத்துறை-தனியார் துறைப் பங்கீடு: தனியார்துறை, பொதுத்துறை-இரண்டின் பங்கீடு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் எந்த அளவு இருக்கிறதென்பதைத் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டின் மூலம் அறியலாம். பொதுத்துறையின் பங்கீட்டை அதிகரிக்கத் திட்டங்கள் வகுப்பதற்கும் வருவாய்க்கணக்கீடு உதவுகின்றது.
7. வாழ்க்கைத் தரத்தை ஒப்பிட: ஒரு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மற்ற நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தேசிய வருவாய் விவரங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

வருவாயின் வட்டச்சுழற்சி Circular Flow of Income

I. வருவாயின் வட்டச்சுழற்சி (Circular flow of Income) -விளக்கம்

ஒரு நாட்டின் வருவாயும், செலவும் வட்டமாகச் சுழன்று கொண்டே இருக்கின்றது. தேசிய வருவாய், செலவின் பல பகுதிகளான சேமிப்பு, முதலீடு, வரி, அரசுச்செலவு, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி இவையாவும் சேர்ந்து வட்டமாகச் சுழன்று வருவதை வருவாயின் வட்டச் சுழற்சி என்கிறோம்.

உற்பத்திக் காரணிகளான நிலம், முதல், உழைப்பு, அமைப்பு, ஆகியவை தங்களுடைய வருவாயாக வாரம், வட்டி, கூலி, இலாபம் ஆகியவைகளைப் பெறுகின்றன. இந்த உற்பத்திக் காரணிகளின் உரிமையாளர்கள் தாங்கள் பெற்ற வருமானத்தை உற்பத்தி நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்த பண்டங்கள், பணிகளை வாங்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். உற்பத்தி நிறுவனங்கள் பெற்ற வருவாயை மறுபடியும் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு உற்பத்தியானது வருவாயையும், வருவாயானது செலவையும், செலவு மறுபடியும் உற்பத்தியையும் உண்டாக்குகின்றது. இதனால் வருவாய்ச் சுழற்சி நடைபெறுகின்றது. வருவாய்ச் சுழற்சி நடைபெறும் வரை பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தடையில்லாமல் நடைபெறும்.

II. வருவாய்ச் சுழற்சி - இரு துறை மாதிரியில் (Circular flow of Income in a two sector model)

வருவாய்ச் சுழற்சி, வெளியுலகத் தொடர்பற்ற ஒரு பொருளாதார அமைப்பில், இல்லத்துறை, நிறுவனத்துறை ஆகிய இரு துறைகளுக்கு நடுவில் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பது இந்த மாதிரியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்திக் காரணிகளை இல்லத்துறை நிறுவனங்களுக்கு வழங்குகிறது. அதற்காக இல்லத்துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து வருவாய் பெறுகிறது. இல்லத்துறையிலிருந்து வருவாய் மீண்டும் உற்பத்தித் துறைக்கே செல்கிறது. இந்த வருவாயின் சுழற்சியை ஒரு வரைபடத்தின் மூலம்

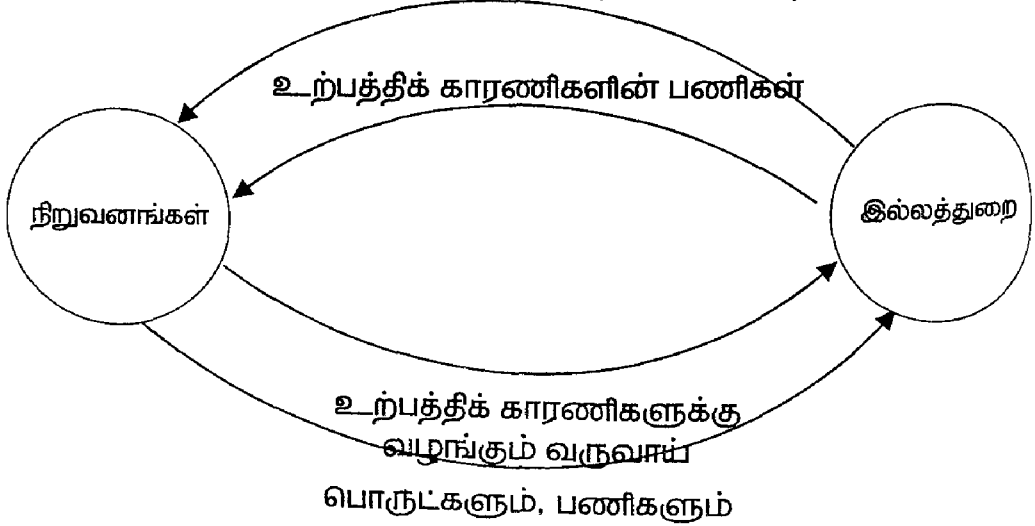
விளக்கலாம். வரைபடம் சில அனுமானங்களை அடிப்படையாக வைத்து வரையப்படுகின்றது. அவையாவன:

1. பொருளாதார அமைப்பு வெளி உலகத் தொடர்பு இல்லாத ஒரு துறைகள் மட்டுமே அடங்கியது (இல்லத்துறை மற்றும் நிறுவனத்துறை).
2. இல்லத்துறையினர் பெறுகின்ற வருவாய் முழுவதும் நுகர்விற்காகச் செலவிடப்படுகிறது. இதனால் சேமிப்பு இல்லை.
3. நிறுவனத்துறையினர் பெறும் வருமானம் முழுவதும் உற்பத்திக் காரணிகளுக்கு ஊதியமாக வழங்குகின்றனர். சேமிப்பு இல்லை, அரசுக்கு வரி செலுத்துவதும் இல்லை.

வரைபடம் 3.1

ஒருதுறை மாதிரியில் வருவாய்ச் சுழற்சி

பொருட்கள், பணிகள் மீதான செலவுகள்

வருவாயின் வட்டச் சுழற்சி ஒருவரின் செலவு மற்றவரின் வருவாய் என்ற பேரியல் பொருளியல் நோக்கில் அமைகின்றது. நிறுவனங்களின் செலவு இல்லத்துறையினருக்கு வருவாயாகவும், இல்லத்துறையினரின் செலவு நிறுவனங்களுக்கு வருவாயாகவும் அமைகின்றன. எனவே நாட்டின் மொத்தச் செலவும் மொத்த வருமானமும் சமமாகிப் பேரினப் பொருளியல் சமநிலை நிலவுகின்றது. இந்த வருவாய்ச் சுழற்சி மாதிரியில் நிறுவனங்களுக்கிடையிலும், இல்லத்துறைக்குள்ளும் நடைபெறும்

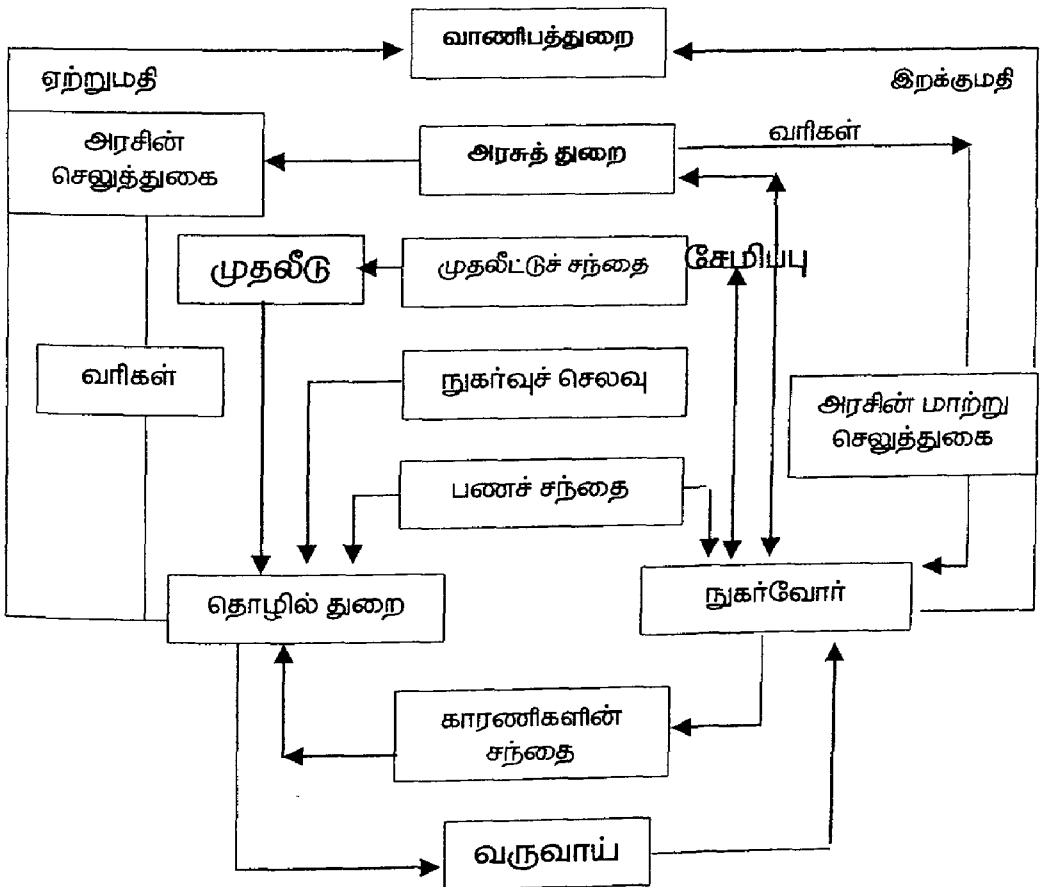
வருவாய்-செலவு சுழற்சி விளக்கப்படவில்லை. இருதுறை மாதிரியில் அரசுச் செலவும் அயல்நாட்டு வாணிபமும் சேரும்போது வருவாய்ச் சுழற்சி எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதைப் பின்வரும் வரைபடம் விளக்குகிறது.

III. வருவாய்ச் சுழற்சி - மூன்று துறை மாதிரியில் (Circular flow of Income in a three sector model)

மூன்று துறைகள் என்பன - இல்லத்துறை, தொழிற்துறை மற்றும் அரசுத் துறையாகும். இம் மூன்றிற்கிடையே ஏற்படும் வருவாய்ச் சுழற்சியை நாம் பின் வரும் வரைபடம் மூலம் காணலாம்.

வரைபடம் 3.2

வருவாய்ச் சுழற்சி - மூன்றுதுறை மாதிரி

வரைபடம் 3.2-ல் தொழில்துறை, இல்லத்துறை, அரசுத்துறை இவை மூன்றிலும் வருவாய்ச் சுழற்சி நடைபெறுவது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு, தொழில்துறை மற்றும் இல்லத்துறை இரண்டிலிருந்தும் வரி வருவாய் பெறுகின்றது. இதனால் இல்லத்துறையினர் மற்றும் நிறுவனங்களின் சேமிப்பும், முதலீடும் குறைகின்றது. எனவே வரிகள் வருவாய்ச் சுழற்சியில் கசிவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்தக் கசிவுகளை அரசு தன்னுடைய செலவை அதிகரித்துச் சரிக்கட்டும். தொழில்துறையிலிருந்து நுகர்வு செய்யப்படாத பொருட்கள், பணிகளை அரசு வாங்கும். அரசின் செலவு, வருவாயைவிட மிகுதியாகிவிட்டால் அரசு பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பின்பற்றும், பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட முதலீட்டுச் சந்தையிடமிருந்து கடன் பெறும். நுகர்வோரிடமிருந்து சேமிப்பு, முதலீட்டுச் சந்தையில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது. அரசின் வருவாய், செலவை மிஞ்சினால் அரசு தாராள வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பின்பற்றும்; பொதுக் கடன்களைக் குறைப்பதுடன் முதலீட்டுச் சந்தையிலும் முதலீடு செய்யும். இந்த முதலீடுத் தொழில்துறைக்குச் செல்லும். மேலும் அரசு, இல்லத்துறைக்கும், தொழில்துறைக்கும் மாற்றுச் செலுத்தல்களை நாட்டு நலனுக்காக மேற்கொள்ளும். இந்த மாற்றுச் செலுத்தல்கள் மூலம் இரண்டு துறைகளும் உபரி வருவாய் மற்றும் மானியங்களைப் பெறுகின்றன. எனவே அரசுத்துறை உள்ள பொருளாதார அமைப்பில், அரசின் வரிகள், வருவாய்ச் சுழற்சியின் கசிவுகளாகவும், அரசின் செலவுகள் வருவாய்ச் சுழற்சியில் வருவாயைக் கூடுதலாகவும் மாற்றுகின்றன.

IV. நான்குதுறை மாதிரியில் வருவாய்ச் சுழற்சி (Circular flow of Income in a four sector model)

நான்குதுறை மாதிரியில் ஒரு பொருளாதார அமைப்பு மூடிய பொருளாதார அமைப்பாக இல்லாமல், திறந்த பொருளாதார அமைப்பாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த அமைப்பில் தொழில்துறை, இல்லத்துறை, அரசுத்துறை இவற்றோடு வாணிபத்துறையும் சேர்கின்றது. வாணிபத்துறையிலிருந்து, இல்லத்துறையினர் பொருட்கள், பணிகள் மற்றும் பலவகைப் பரிசுகளை, உரிமைத் தொகைகளை இறக்குமதியாகப் பெறுகின்றனர். தொழில்துறையானது, பொருட்கள், பணிகள் இவற்றை வாணிபத்துறைக்கு ஏற்றுமதி செய்து வருவாய் ஈட்டுகின்றது. கப்பல்

போக்குவரத்துப்பணி, காப்பீட்டுப் பணி, வங்கிப்பணி போன்றவற்றிற்கும் அயல்நாடுகளிலிருந்து பணம்பெறும். அதுபோல் அயல்நாடுகளிலிருந்து வாங்கப்படும் மூலப்பொருட்கள், நுகர்வுப் பொருட்கள், பணிகளுக்குத் தொழில்துறை வெளிநாடுகளுக்குப் பணம் செலுத்தும். இவை வருவாய்ச் சுழற்சியில் ஏற்படும் கசிவுகள் ஆகும். இதுபோல அரசுத்துறையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறும் பணம் வருவாயைக் கூட்டும், வெளிநாடுகளுக்குச் செலுத்தும் தொகைகள் கசிவுகள் ஆகும். ஏற்றுமதி மூலம் பெறும் பணம் இறக்குமதிக்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தை விட மிகுதியாக இருந்தால் நமது அயல்நாட்டு வாணிபச் செலுத்துநிலை சாதகமான நிலை உடையதாக அமையும், மாறாக இறக்குமதி மிகுந்தால் பாதகமான வாணிபச் செலுத்து நிலை ஏற்படும். ஆனால் நீண்ட காலப் போக்கில் ஏற்றுமதி மதிப்பு இறக்குமதி மதிப்பிற்குச் சமமாக மாற வேண்டும்.

இந்த நான்கு துறை வருமானச் சுழற்சியை நாம் பின்வரும் சமன்பாடுகளால் விளக்கலாம்.

$$Y = C+I+G \dots \dots \dots (1)$$

$$Y = \text{வருவாய்}$$

$$C = \text{நுகர்வுச் செலவு}$$

$$I = \text{முதலீட்டுச் செலவு}$$

$$G = \text{அரசுச் செலவு}$$

இப்போது 'G' (அரசுச் செலவு) அளவிற்கு 'T' (வாரிகள்) போடப்பட்டு, 'S' (சேமிப்பு) 'I' (முதலீடு) க்குச் சமமாக இருந்தால்.

$$Y = C+S+T \dots \dots \dots (2)$$

சமன்பாடு (1) மற்றும் (2) லிருந்து, நாம் பெறுவது

$$C+I+G = C+S+T \dots \dots \dots 3$$

$$I+G = S+T \dots \dots \dots 4$$

அயல்நாட்டு வாணிபமும் சேர்ந்தால் முதலீடு, அயல்நாட்டு முதலீடு, உள்நாட்டு முதலீடு என்று இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது.

$I_d =$ உள்நாட்டு முதலீடு; I_f அயல்நாட்டு முதலீடு

எனவே, $I_d + I_f + G = S + T$

(அயல்நாட்டு முதலீடு) $I_f = (X - M)$ என்று கணக்கிட்டால்,

$X =$ ஏற்றுமதி

$M =$ இறக்குமதி

$(X - M) =$ நிகர வருவாய்

$I_d + (X - M) + G = S + T$ 5

$I_d + (X - M) = S + (T - G)$ 6

இந்த 6 - வது சமன்பாடு $I = S$ என்பதற்கு சமம். இது வருமானச் சுழற்சியில் சமநிலையைக் காட்டுவதாகும்.

நாட்டின் வருவாய் இவ்வாறு நான்கு துறைகளுக்கும் இடையில் சுழன்று கொண்டிருப்பதால், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தடையில்லாமல் நடைபெறுகின்றன.

V. வருவாயைத் தீர்மானித்தல்

இதுவரை நாம் வருவாயின் வட்டச் சுழற்சியைப் பார்த்தோம். இங்கு ஒரு நாட்டு வருவாயைத் தீர்மானிப்பது எந்தப் பொருளாதார மாறிகள்; அவை எப்படித் தேசிய வருவாயை நிர்ணயிக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வோம்.

(i) இருதுறை மாதிரியில் வருவாய் நிர்ணயம் (Income determination in two sector model)

முதலில் அரசுத்துறை இல்லாத இருதுறைப் பொருளாதார அமைப்பில் வருவாய் நிர்ணயம் எவ்வாறு உண்டாகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். இந்த இரு துறையில் நுகர்வோர் (இல்லத்துறை) மற்றும் தனியார் முதலீட்டாளர்கள் (தொழில்துறை)

மட்டுமே நாட்டில் இருக்கும்போது மக்களின் நுகர்வுச் செலவும், தனியாரின் முதலீடுகளும் சேர்ந்து நாட்டு வருவாயைத் தீர்மானிக்கின்றன. இரு அணுகுமுறைகளில் வருவாய் நிர்ணயம் (அல்லது) உற்பத்திச் சமநிலை ஆராயப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

1. மொத்தத் தேவை, மொத்த அளிப்பு அணுகுமுறை
2. சேமிப்பு, முதலீடு அணுகுமுறை

இருதுறை மாதிரி அனுமானங்கள்

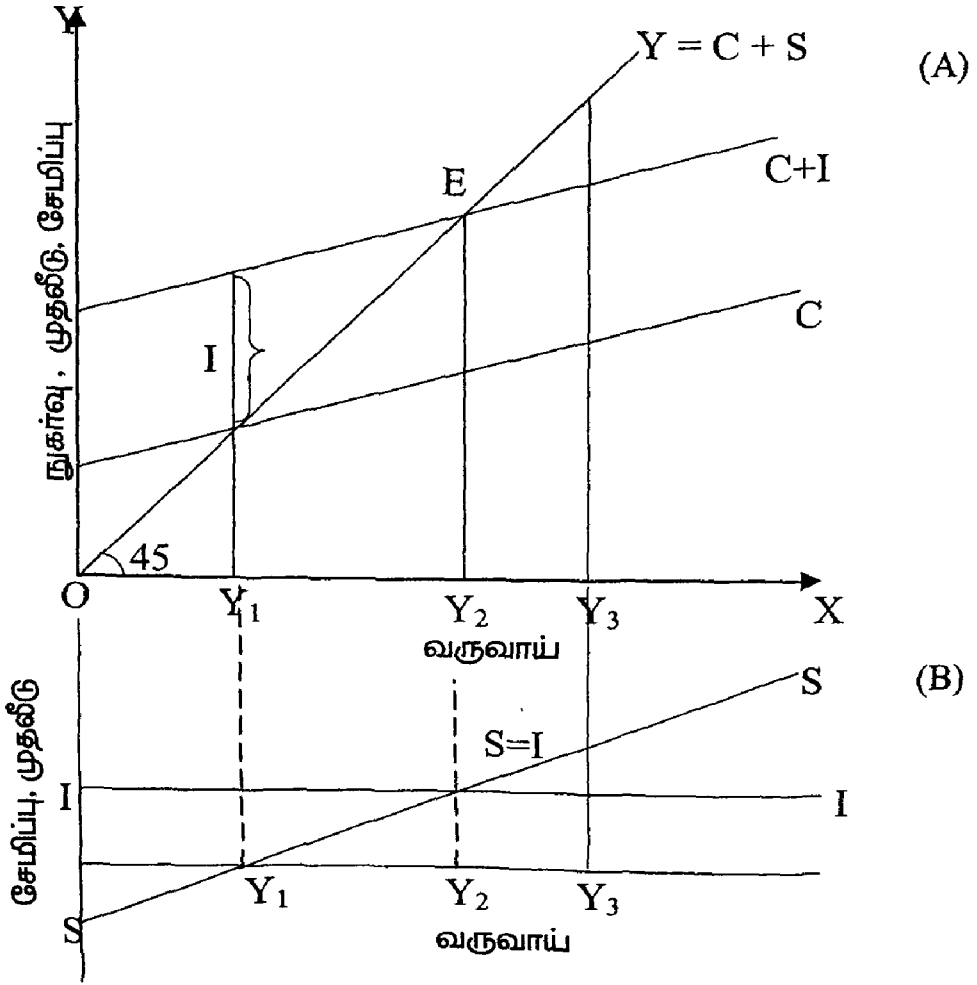
1. அரசுத்துறை இல்லை; அரசின் மாற்றுச் செலுத்துகை, வரி கிடையாது.
2. கூட்டுரிமை நிறுவனங்கள் இல்லை.

வருவாய் நிர்ணயத்தைக் கூறும் சமன்பாடுகள்.

$Y=C+I$ மற்றும் $Y=C+S$; எனவே $C+I=C+S$ என்றும், இதிலிருந்து $I=S$ என்றும் அறிகிறோம். இருதுறைப் பொருளாதாரத்தில் வருவாய்ச் சமநிலையை வரைபடத்தின் மூலம் நாம் விளக்கலாம். பின்வரும் வரைபடம் 3.3-Aல் 'X' அச்சில் வருவாய் அளவிடப் படுகின்றது 'Y' அச்சில் நுகர்வு, முதலீட்டுச் செலவுகள் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. 45° கோடு, சமநிலைத் தன்மையை விளக்குகின்ற ஒரு கோடாக அமைகிறது. ஏனெனில் 45° கோடானது இரண்டு அச்சுக்களிலிருந்தும் சம அளவு தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. 45° கோடு 'X' அச்சில் அளவிடப்படும் பல்வேறு வருவாய் நிலைகளையும், 'Y' அச்சில் அளவிடப்படும் பலநிலை நுகர்வு, மற்றும் முதலீட்டுச் செலவுகளையும் சமமாகக் காட்டுகின்ற ஒரு கோடு ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக 45° கோட்டில் ஒரு புள்ளியை எடுத்துக் கொண்டால் செங்குத்தாக அது காட்டும் வருவாய் நிலையும் (X-அச்சில்), படுகிடையாக Y அச்சில் காட்டப்படும் நுகர்வு, சேமிப்பு, முதலீடு அளவுகளும் சமமாக அமைகிறது. அதாவது $Y=C+I$ அல்லது $Y=C+S$ என்று அமைகிறது; இது வருவாயும் செலவுகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாய் நிலையில் சமமாக

இருக்கிறது என்பதையும், அந்த வருவாய் நிலையே சமநிலை வருவாய் நிலை என்பதும் ஆகும்.

வரைபடம் 3.3
வருவாய் நிர்ணயம் - இருதுறை மாதிரி

வரைபடம் 3.3A-ல் 'C' கோடு நுகர்வுச் சார்பைக் காட்டுகின்றது. $C + I$ கோடு, மொத்தத் தேவைச் சார்பைக் குறிக்கின்றது. நுகர்வுச் செலவு + முதலீட்டுச் செலவு = மொத்தத் தேவை. 45° கோடு $Y = C + S$ கோடு (அல்லது) மொத்த அளிப்புக்

கோடாக அமைகிறது. இதன் விளக்கம் வருவாய்=நுகர்வு+சேமிப்பு என்பதாகும். $C+I$ (அல்லது) மொத்தத் தேவைச் சார்பு, $C+S$ (அல்லது) மொத்த அளிப்புச் சார்பு. இரண்டு சார்புகளும் வெட்டும் புள்ளியான 'E'-ல் நாட்டின் சமநிலை வருவாயான Y_2 தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ' Y_3 ' வருவாய் சமநிலை வருவாயாகக் கருதப்படுவது கீடையாது. ஏனெனில் ' Y_3 ' வருவாய் நிலையில் மொத்த அளிப்பு ($C+S$) மொத்தத் தேவையை விட ($C+I$) அதிகமாக உள்ளது (அல்லது) $S>I$; சேமிப்பு, நுகர்வை விட மிகுதியாக உள்ளது. அதுபோல Y_1 என்பதும் சமநிலை வருவாயாக அமையாது. ஏனெனில் Y_1 வருவாயில், மொத்தத் தேவை ($C+I$) மொத்த அளிப்பை விட ($C+S$) அதிகமாக உள்ளது (அல்லது) முதலீடு சேமிப்பை விட அதிகமாக உள்ளது ($I>S$). வரைபடம் 3.3-Bல் நாட்டின் முதலீடு, சேமிப்பு - இந்த மாறிகளை வைத்து வருவாய்ச் சமநிலை காட்டப்பட்டுள்ளது. வரைபடத்தில் SS கோடு பல வருவாய் நிலைகளில் சேமிப்பு அளவீடுகளையும், II கோடு முதலீட்டு அளவீடுகளையும் காட்டுகின்றன. சேமிப்பு அளவானது, வருவாய் உயர உயர, உயரும் என்பதைக் காட்டுவதாகவும், முதலீடு எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும், சமஅளவில் இருப்பதாகவும் வரைபடத்தில் காட்டுப்பட்டுள்ளது. II கோடும், SS கோடும் Y_2 என்ற வருமான நிலையில், (வரைபடம் 3.3Aல் காட்டப்பட்டுள்ள- Y_2) ஒன்றையொன்று வெட்டிக் கொள்கின்றன. வெட்டும்புள்ளியில் முதலீடும், சேமிப்பும் சமமாக இருக்கும். எனவே Y_2 வருமான நிலையில் முதலீடும் சேமிப்பும் சமமாக இருக்கும். எனவே Y_2 வருவாய், நாட்டின் சமநிலை வருவாயாகக் கருதப்படுகிறது.

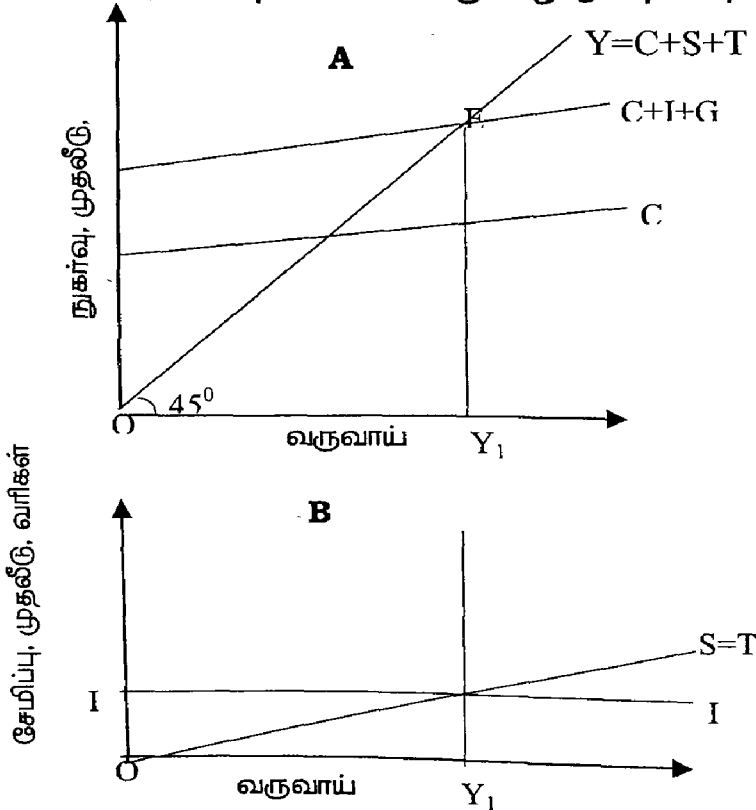
**(ii). மூன்று துறை மாதிரியில் வருவாய் நிர்ணயம்
(Income Determination in Three Sector Model)**

நாம் இரு துறை மாதிரியில், அரசு இல்லாத ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் வருவாய்ச் சமநிலை எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தோம். அரசு இயங்குகின்ற ஒரு பொருளாதார அமைப்பில், வருவாய் நிர்ணயம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதைத் தற்போது பார்ப்போம்.

அரசின் செலவுகளை நாம் (G) என்று குறிப்பிடலாம். இது மொத்தத் தேவையின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே மொத்தத் தேவைச் சார்பானது $C+I+G$ என்று அமைகிறது. அரசின் வரிகள், நாட்டின் சேமிப்புக்குச் சமமாக எடுத்துக்கொண்டால் மொத்த அளிப்புச் சார்பானது, $C+S+T$ என்று அமைகிறது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரைபடத்தின் மூலம் மூன்று துறை மாதிரியில் வருவாய்ச் சமநிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பின்வரும் வரைபடம் 3.4-Aல் மூன்று துறை மாதிரியில் வருவாய்ச் சமநிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது $C+I+G$ (மொத்தத் தேவைச் சார்பு) = $C+S+T$ (மொத்த அளிப்புச் சார்பு), என்ற நிலையில், நாட்டின் மொத்தத் தேவையும், அளிப்பும் சமமாக இருக்கும்போது, வருவாய் சமநிலையை அடைகின்றது.

வரைபடம் - 3.4
வருவாய் நிர்ணயம் - மூன்று துறை மாதிரி

வரைபடத்தில் 45° கோட்டில் உள்ள எல்லாப் புள்ளிகளும் சமநிலை வருவாயைக் காட்டும் புள்ளிகளாகும். ஏனெனில், எல்லாப் புள்ளிகளிலும், வருவாய் = (X- அச்சில் அளவிடப்படுவது) செலவு (Y அச்சில் அந்த வருவாய்க்கு நேராக) என்று அமைகிறது. எனவே 45° கோட்டை நாம் சமநிலை வருவாய்க் கோடு என்று குறிப்பிடலாம். மொத்தத் தேவைச் சார்பான, C+I+G கோடு 45° கோட்டை 'E' என்ற புள்ளியில் வெட்டும்போது, மொத்தத் தேவை = மொத்த அளிப்பு என்றாகிறது. அதாவது C+I+G=C+S+T. எனவே நாட்டின் சமநிலை வருவாய் 'E' புள்ளி காட்டுகின்ற Y_1 வருவாய் நிலையாகும். வரைபடம் 3.4B-ல், I=T என்ற சமன்பாட்டை வைத்துச் சமநிலை வருவாய் விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'T' என்பது அரசின் வரிகள். இந்த வரிகள் நாட்டின் சேமிப்புக்குச் சமம் என்று வைத்துக் கொண்டால் II என்ற முதலீட்டுக்கோடு, S=T என்ற சேமிப்புக் கோட்டை வெட்டும் புள்ளியில் வருவாய்ச் சமநிலை உருவாகிறது; Y_1 என்பது சமநிலை வருவாயாக அமைகிறது.

(iii) நான்கு துறை மாதிரியில் வருவாய் நிர்ணயம் (Income Determination in four sector model)

ஒரு நாடு திறந்த பொருளாதார அமைப்பாக இருக்கும்போது வருவாய்ச் சமநிலை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்பதை முதலில் தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டுச் சமன்பாடுகளைக் கொண்டும், பிறகு வரைபடம் மூலமாகவும் இந்தப் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. திறந்த பொருளாதார அமைப்பில் வருவாய்ச் சமநிலையை விளக்க சில அனுமானங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1. ஒரு நாட்டு வாணிபம், மொத்த உலக வாணிபத்தோடு ஒப்பிடப்படும்போது மிகச் சிறிய அளவிலேயே அமையும்.
2. நாடு குறை வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை உடையதாக இருக்கும்.
3. நாட்டின் விலை மட்டம் நிறை வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை வரும் வரை மாறாமல் இருக்கும்.
4. அயல்நாட்டு நாணய மாற்று வீதம் மாறாமல் இருக்கும்.
5. சுங்க வரிகள் போடப்படுவது இல்லை.

இந்த அனுமானங்களின் அடிப்படையில், நான்கு துறை மாதிரியில் வருவாய்ச் சமநிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

1. வருவாய்ச்சமநிலை விளக்கம் - (தேசிய வருவாய்க் கணக்கீட்டுச் சமன்பாடுகள் மூலம்).

$$Y=C+I+G+(X-M) \quad \dots (1)$$

Y-தேசிய வருவாய் = C (நுகர்வு) +I (முதலீடு)+G(அரசுச் செலவு)+ X-M (நிகர வாணிப மதிப்பு)

$$Y=C+S+T \quad \dots (2)$$

Y - தேசிய வருவாய்=C (நுகர்வு)+S(சேமிப்பு)+T(அரசு வரிகள்)

மேலே விளக்கப்பட்ட இரண்டு சமன்பாடுகள்படி, C+I+G+(X-M) என்பது மொத்தத் தேசிய செலவு; இதை GNE (மொத்தத் தேசிய செலவு) என்று குறிப்பிடலாம்.

C+S+T என்பது தேசிய வருவாய்; இதை GNI (மொத்தத் தேசிய வருவாய்) என்று குறிப்பிடலாம்.

சமநிலை வருவாயானது, தேசியச் செலவும், வருவாயும் சமமாக இருக்கும்போது உருவாகிறது. அதாவது

$$GNI=GNE \text{ என்ற நிலையில் உருவாகும்.}$$

மேலும் GNI என்பதை நம் நாட்டின் மொத்த அளிப்பு என்றும் GNE என்பதை நம் நாட்டின் மொத்தத் தேவை என்றும் கொள்ளலாம்.

$$C+S+T=GNI=C+I+G+X-M=GNE \quad \dots (3)$$

(அல்லது)

$$S+T=I+G+(X-M) \quad \dots (4)$$

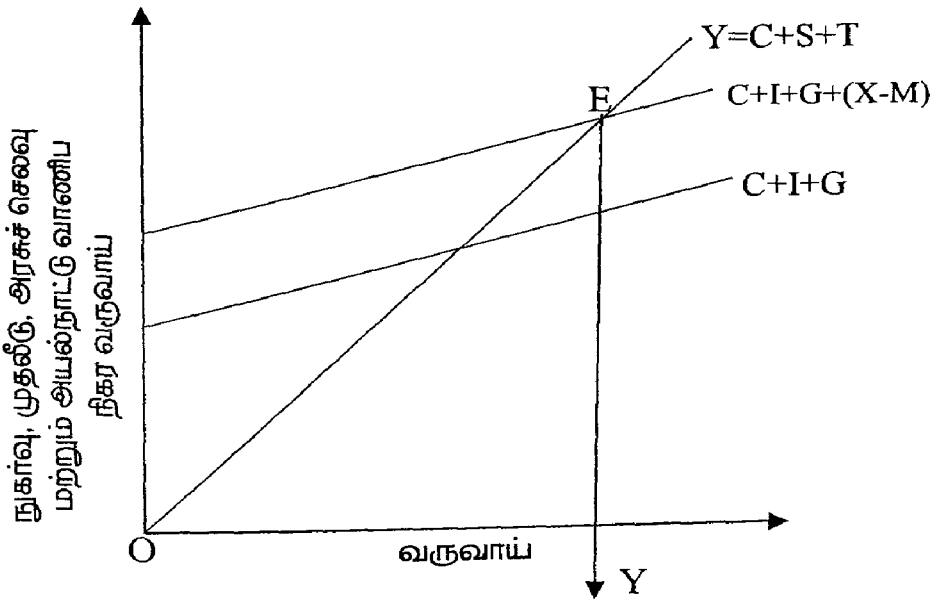
(அல்லது)

$$S+T+M=I+G+X \quad \dots (5)$$

$$(S+T+M) = (I+G+X) \quad \dots (6)$$

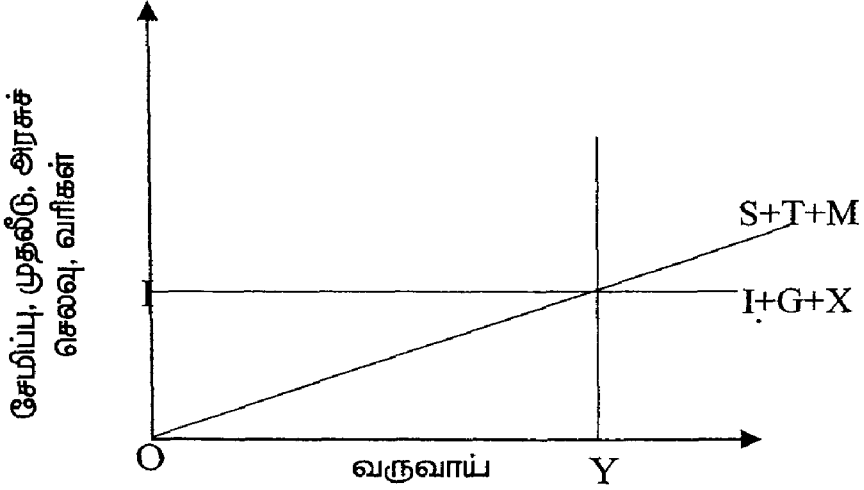
பின்வரும் வரைபடம் 3.5-Aல் 'X' அச்சில் வருவாயும் 'Y' அச்சில் நுகர்வு, முதலீடு, அரசுச் செலவு, அயல்நாட்டு வாணிப நிகர வருமானம் ஆகியவை அளவிடப்படுகின்றன. 45° கோடு $Y=C+S+T$ என்று குறிக்கப்பட்டு நாட்டின் பல்வேறு வருவாய் நிலைகளைக் காட்டுகின்றது. மொத்தத் தேவைக் கோடு $C+I+G+(X-M)$ என்று குறிக்கப்பட்டு உள்ளது. $C+I+G$ கோடும், $C+I+G+(X-M)$ கோடும் வெட்டிக் கொள்ளும் 'E' என்ற புள்ளியில் மொத்தத் தேவையும், மொத்த அளிப்பும் சமம் ஆகிறது. 'E' என்ற புள்ளியில் அமைகின்ற 'Y' என்ற வருவாயே, சமநிலை வருவாயாக அமைகின்றது.

வரைபடம் - 3.5 A
 வருவாய் நிர்ணயம் - நான்கு துறை மாதிரி

வரைபடம் - 3.5 B

வரைபடம் 3.5-Bல் சேமிப்பு, முதலீட்டுச் சமன்பாடுகளைக் கொண்டு, சமநிலை வருவாய் விளக்கப்பட்டுள்ளது. $S+T+M$ என்பது நாட்டின் மொத்த வருவாய் ஆகும். $I+G+X$ என்பது நாட்டின் மொத்தச் செலவுகள் ஆகும். $S+T+M$ கோடும், $I+G+X$ கோடும் வெட்டும் புள்ளியில் 'Y' என்ற சமநிலை வருவாய் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

நுகர்வுச் சார்பு Consumption Function

I. நுகர்வுச் சார்பு- விளக்கம்

வருவாய்க்கும், நுகர்வுக்கும் உள்ள பொதுவான தொடர்பினை விளக்குவதே நுகர்வுச் சார்பு. பேராசிரியர் கீன்ஸின் (Prof.Keynes) கூற்றுப்படி, மக்களின் மொத்த உண்மை வருவாய் அதிகரிக்கின்ற பொழுது, மொத்தச் நுகர்வுச்செலவும் அதிகரிக்கின்றது. ஆனால் நுகர்வுச் செலவில் தோன்றும் அதிகரிப்பு, வருவாய் அதிகரிப்பின் வீதத்தை விடக் குறைவாக இருக்கும். மக்கள் தங்கள் அதிகரிக்கின்ற வருவாய் முழுவதையும் நுகர்வுக்குச் செலவிடத் தவறுவதை விளக்குவதே கீன்ஸின் உளவியல் நுகர்வு விதியாகும்.

II. உளவியல் விதியின் அடிப்படைக்கருத்துக்கள்

கீன்ஸின் உளவியல் விதி மூன்று அடிப்படைக் கருத்துக்களை வலியுறுத்துகின்றது. 1. வருவாய் அதிகரிக்கும் போது நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்கின்றது. ஆனால் வருவாய் அதிகரிப்பை விடக்குறைந்த அளவிலேயே நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்கின்றது. இது எதனால் என்றால் ஒரு மனிதனின் வருவாய் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க அவனுடைய தேவைகள் யாவும் பூர்த்தி செய்யப்படுவதால், அதிகரிக்கின்ற வருவாயில் குறைந்த அளவே அவனால் நுகர்வுக்குச் செலவிடப்படுகின்றது. 2. அதிகரிக்கின்ற வருவாய் முழுவதும் சேமிப்புக்கும், நுகர்வுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றது. 3. வருவாய் அதிகரிக்கும் போது, சேமிப்பு, நுகர்வு இரண்டும் அதிகரிக்கின்றன.

இந்த அடிப்படைக் கருத்துக்களினால் நாம் அறிவது, நுகர்வுச் செலவுக்கும், வருவாய்க்கும் நேர்கணிதத் தொடர்பு அமைகிறது என்பதாகும். $C = f(y)$.

III. உளவியல் நுகர்வு விதியின் எடுகோள்கள்

கீன்ஸின் உளவியல் நுகர்வு விதி மூன்று அடிப்படையான எடுகோள்களைக் கொண்டுள்ளது. (1) மக்களின் நுகர்வுப் பழக்கங்கள் எளிதில் மாறாதவை. அதாவது நுகர்வு நாட்டம் (Propensity to Consume) மாறாமல் இருக்கின்றது. (2) நாட்டில் இயல்பான சூழ்நிலை நிலவும். அதாவது நாட்டில் மிகுதியான பணவீக்கம், அரசியல் குழப்பம், புரட்சி, போர் முதலியவை நிகழாத சூழல் இருக்கும் (3) நாட்டில் தலையிடக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உள்ள முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை இருக்கும்.

IV. நுகர்வுச் சார்புப் பட்டியல்

பல்வேறு வருவாய் நிலைகளில் ஏற்படும் நுகர்வுச் செலவுகளை ஒரு பட்டியலாகத் தயாரித்தால், அதனை நுகர்வுச் சார்புப் பட்டியல் என்று அழைப்பர்.

நுகர்வுச் சார்புப் பட்டியல்

(ரூபாயில்)

வருவாய் Y	நுகர்வு C	சேமிப்பு S
100	90	10
150	130	20
200	170	30
250	210	40
300	250	50

நுகர்வுச் சார்புப் பட்டியல் வருவாய் அதிகரிக்கும் போது, நுகர்வுச் செலவும் அதிகரிப்பதைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் நுகர்வு, வருவாய் கூடும் வீதத்தில் கூடுவதில்லை. வருவாய் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, சேமிப்பு மிகுதியாக அதிகரிக்கின்றது. இந்தப்பட்டியலில் இருந்து நாம் சராசரி நுகர்வு நாட்டத்தையும் (APC), இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டத்தையும் (MPC) கணக்கிடலாம் வருவாய்க்கும், நுகர்வுச் செலவிற்கும் உள்ள தொடர்பை அளப்பதற்கு APC மற்றும் MPC உதவுகின்றன.

1. சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மற்றும் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மக்களின் மொத்த வருவாய்க்கும், மொத்த நுகர்விற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குவது சராசரி நுகர்வு நாட்டம் ஆகும். மொத்த நுகர்வுச் செலவை மொத்த வருவாயால் வகுத்து சராசரி நுகர்வு நாட்டத்தை கணக்கிடலாம்.

$$APC = \frac{c}{y} = \frac{\text{மொத்த நுகர்வுச் செலவு}}{\text{மொத்த வருவாய்}}$$

2. இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்

மொத்த வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் மொத்த நுகர்வுச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றமே இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்.

$$MPC = \frac{\Delta c}{\Delta y} = \frac{\text{நுகர்வுச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றம்}}{\text{வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றம்}}$$

**சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மற்றும் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்
காட்டும் பட்டியல்**

வருவாய் Y (₹)	நுகர்வுச் செலவு C (₹)	சராசரி நுகர்வு நாட்டம் (c/y)	இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் ($\Delta c / \Delta y$)
100	80	.8	-
200	150	.75	.7
300	210	.7	.6
400	260	.65	.5

பட்டியலில் வருவாய் அதிகரிக்கின்ற பொழுது சராசரி நுகர்வு நாட்டமும், இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டமும் குறைகின்றன.

3. சராசரி நுகர்வு நாட்டத்திற்கும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகள்:

1. வருவாய் அதிகரிக்கின்ற போது சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மற்றும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் இரண்டும் குறைகின்றன. (பட்டியல் காண்க). ஆனால் இறுதிநிலை நாட்டக் குறைவு, சராசரி நுகர்வு நாட்டக் குறைவை விட அதிகமாக இருக்கும்.
2. வருவாய் குறைகின்ற போது, இறுதிநிலை மற்றும் சராசரி நுகர்வு நாட்டங்கள் கூடுகின்றன. ஆனால் மெதுவாகவே கூடுகின்றன.
3. இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மாறாமல், நிலையாக இருந்தால் நுகர்வுச் சார்புக்கோடு நேர்க்கோடாக இருக்கும். அதிகரிக்கின்ற வருவாய் முழுவதையும் மக்கள் செலவிட்டால், சராசரி நுகர்வு நிலையாக இருக்கும்.

4. பின்தங்கிய நாடுகளில் சராசரி மற்றும் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டங்கள் மிகையாக இருக்கும்.
5. வளர்ச்சிப் பெற்ற நாடுகளில் சில சமயங்களில் சராசரி, இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டங்கள் மாறாத விகிதத்தில் இருக்கும். இது பயனுள்ள தேவையில் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இதனால் செல்வச் செழிப்பிற்கிடையே சிறிது வறுமையும் தோன்றுகிறது. (Poverty amidst plenty).
6. நுகர்வு-வருவாய்த் தொடர்பு அளவைக் குறிப்பது சராசரி நுகர்வுநாட்டம் (APC). நுகர்வுத்தொடர்புத் தன்மையைக் (Slope) குறிப்பது இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் (MPC) ஆகும்.

4. சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை சேமிப்பு நாட்டங்கள்

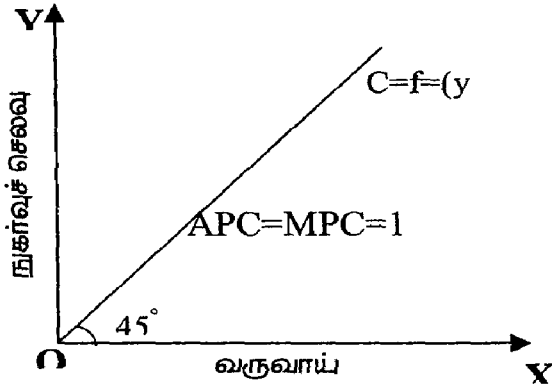
வருவாய்க்கும், சேமிப்புக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை விளக்குவது சேமிப்பு நாட்டமாகும். $[S=f(y)]$. வருமானத்தில் சேமிப்புத் தொகையின் விகிதமே சராசரி சேமிப்பு நாட்டமாகும்.

$$MPC = \frac{\Delta S}{\Delta y} = (MPC + MPS = 1) \text{ எனவே } MPC = 1 - MPS.$$

V. நுகர்வுச் சார்புக் கோடு

நுகர்வுச்சார்புக் கோடு, நுகர்விற்கும் வருவாய்க்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகின்றது. நுகர்வுச் சார்புக்கோடு, சராசரி நுகர்வு நாட்டம், இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம், இவற்றின் அளவைக் கொண்டு நேர்க்கோடாகவோ அல்லது வளைகோடாகவோ அமையலாம். எடுத்துக்காட்டாக சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் ஒன்று என்றால் ($APC=MPC=1$) நுகர்வு நாட்டக்கோடு, 45° கோடாக அமையும். இதைப் பின்வரும் வரைபடம் 4.1 விளக்குகிறது.

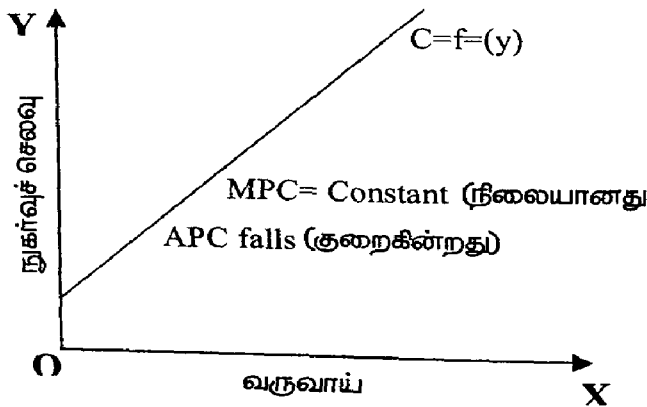
வரைபடம் 4.1
நுகர்வுச் சார்புக்கோடு

வரைபடம் 4.1-ல் சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டங்கள் நிலையாகவும் ஒன்றுக்குச் சமமாகவும் உள்ளது. ஆனால் உண்மையில் நுகர்வுச் சார்பு இந்த வடிவத்தில் அமையாது. மக்களுடைய உளவியலின் படி, அவர்கள் தங்களுடைய அதிகரிக்கின்ற வருவாய் முழுவதையும் நுகர்வுக்குச் செலவிடுவதில்லை. அதனால் $APC=1$ என்பது கற்பனையே.

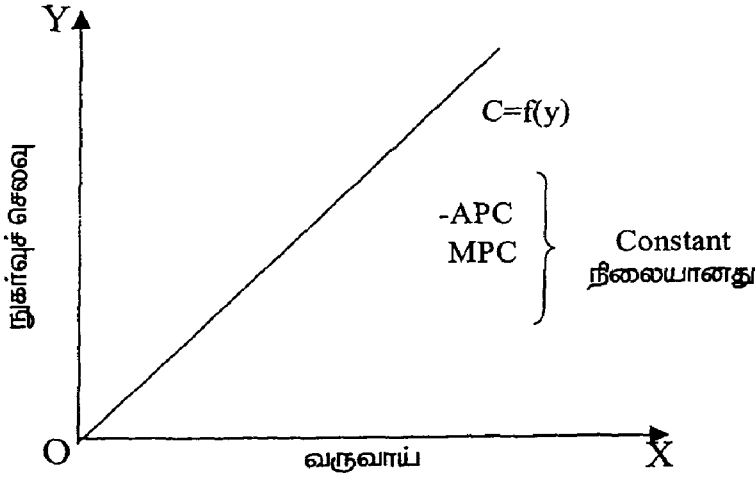
வரைபடம் 4.2-ல் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும் மாறாமல் நிலையாக உள்ளது. சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மட்டும் வருவாய் அதிகரிக்க, அதிகரிக்கக் குறைகின்றது. இந்த நுகர்வுச் சார்புக்கோடு கீன்ஸின் விளக்கப்படி வருவாய்க்கும், நுகர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டும் கோடாகும்.

வரைபடம் 4.2
நுகர்வுச் சார்புக்கோடு

வரைபடம் 4.3-ல் சராசரி மற்றும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் சமமாகவும், ஒன்றுக்குக் குறைவாகவும் உள்ளன. இது நீண்டகாலத்தில் நுகர்வுக்கும், வருவாய்க்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குவதாகும்.

வரைபடம் 4.3
நுகர்வுச் சார்புக்கோடு

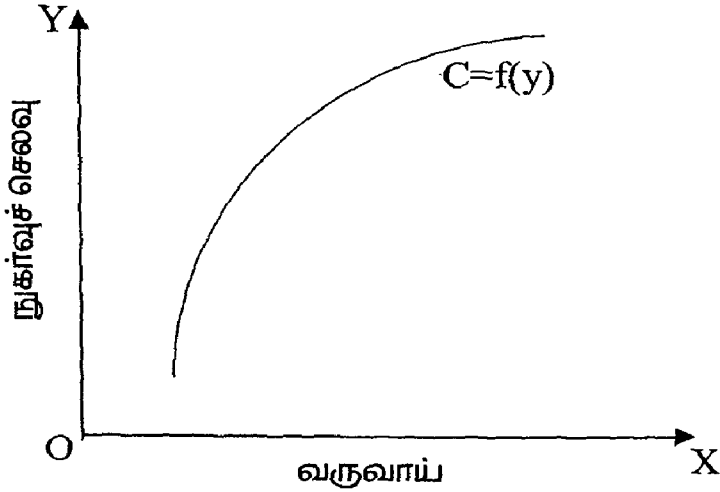

வரைபடம் 4.4-ல் நுகர்வுச் சார்புக் கோடு வளைந்த கோடாக உள்ளது. இந்தக் கோட்டில் ஒவ்வொரு புள்ளியிலும் APC மற்றும் MPC அளவுகளில் மாறும்.

வரைபடம் 4.4
நுகர்வுச் சார்புக்கோடு (4)

VI. நுகர்வைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

நுகர்வைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள், அகக்காரணிகள் மற்றும் புறக் காரணிகள் என்று இரு வகைப்படும். (Objective and Subjective Factors).

a. புறக்காரணிகள்

1. வருமானப் பகிர்வு

வருமானப் பகிர்வுதான் ஒரு நாட்டின் நுகர்வு நாட்டத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது. வருமானப்பங்கீட்டில் ஏற்றத்தாழ்வு அதிகமிருந்தால் நுகர்வு குறைந்தும், ஏற்றத்தாழ்வு குறைந்து இருந்தால் நுகர்வு அதிகமாகவும் இருக்கும்.

2. நிதிக் கொள்கை

அரசின் செலவும், கடனும் நுகர்வு நாட்டத்தைப் பாதிக்கின்றன. விரிவிதிப்புக் குறைந்தால், மக்கள் செலவு அதிகரிக்க வாய்ப்பு உண்டு வளர்வீத வரிக் கொள்கையினால் வருமானப்

பங்கீட்டில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறைந்து, நுகர்வு நாட்டம் அதிகரிக்கின்றது.

3. வாணிப நிறுவனங்களின் நிதிக் கொள்கை

வாணிப நிறுவனங்கள் இலாபப் பங்கீட்டைக் குறைத்து, மிகுதியாகக் காப்பு நிதிக்கு ஒதுக்கினால், நுகர்வு குறையும், அதிக இலாபத்தைப் பங்குதாரர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளித்தால் நுகர்வு அதிகரிக்கும்.

4. எதிர்பார்ப்பதில் மாற்றங்கள்

நுகர்வோர், விலையில் ஏற்றத்தையோ, இறக்கத்தையோ எதிர்பார்த்தால் நுகர்வு பாதிக்கப்படும். விலை ஏற்றம் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு நுகர்வை அதிகரிக்கும். விலை இறக்கம் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு நுகர்வை ஒத்திப்போட வைக்கும், அதே போல் ஒரு மனிதன் எதிர்காலத்தில் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்த்தால் அவனுடைய நுகர்வு அதிகரிக்கும்.

5. எதிர்பாராத ஆதாயம் அல்லது இழப்பு (Windfall gains or losses)

எதிர்பாராமல் கிடைக்கும் ஆதாயம், நுகர்ச்சியை அதிகரிக்கும். எதிர்பாராத இழப்பு நுகர்வைக் குறைக்கின்றது.

6. நீர்மைத் தன்மையுள்ள சொத்துக்கள்

மக்களிடமிருக்கும் நீர்மைத்தன்மையுள்ள சொத்துக்கள் நுகர்வைத்தீர்மானிக்கும். பண இருப்பு, சேமிப்பு, கடன்பத்திரம், பங்குகள் ஆகிய நீர்மைச் சொத்துக்கள் நுகர்வை அதிகரிக்கும்.

7. வட்டி வீதமாற்றம்

வட்டி வீதத்தில் ஏற்படும் பெரும் மாற்றங்கள் நுகர்வு நாட்டத்தைப் பாதிக்கும். வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும் போது சேமிப்பு அதிகரித்து நுகர்வு குறையலாம்.

8. பிகு விளைவு (Pigou Effect)

நீர்மைச் சொத்துக்களின் உண்மை மதிப்பிற்கும், நுகர்வு நாட்டத்திற்கும் உள்ள உறவை பிகு விளைவு என்பர். பொதுவான கூலிக் குறைப்பு விலைகளைக் குறைத்து, ரொக்கக் கையிருப்பு, சேமிப்பு முதலியவற்றின் உண்மை மதிப்பை உயர்த்தும், இத்தகைய நீர்மைச் சொத்துக்களை உடையவர்கள் தம் நுகர்வுச் செலவை அதிகரித்துக் கொள்வார்கள் என்பது பேராசிரியர் பிகுவின் கருத்து. இக்கருத்தைத் தற்கால அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

9. நீண்ட காலம் இருக்கக்கூடிய பொருட்களின் இருப்பு (Stock of Durable Goods)

மக்களின் கையிருப்பில் நீண்டகாலம் உழைக்கக்கூடிய பொருட்கள் அதிகம் இருந்தால் நிகழ்கால நுகர்வு குறைகின்றது.

10. நுகர்வோரின் விருப்பம், நாகரிகம்:

நுகர்வோரின் விருப்ப மாறுதல், நாகரிக மாறுதல் ஆகியவை நுகர்வின் அளவை மாற்றுகின்றன.

11. மக்கள் தொகை

மக்கள் தொகை அதிகம் உள்ள நாட்டில் நுகர்வுச் செலவு அதிகமாக இருக்கும்.

12. நுகர்வோரின் கடன் அளவு

நுகர்வோர் அதிகக் கடன் பெற்றிருந்தால், வருமானம் கடனைத் தீர்ப்பி அளிக்கவே பயன்படுத்தப்படும். நுகர்வைப் பெருக்கப்பயன் படாது.

13. டூசன் பெரியின் கருதுகோள் (Duesenberry's Hypothesis)

டூசன் பெரியின் கருத்துப்படி, தனிப்பட்டவர்களின் நுகர்வானது அவர்களது வருமானத்தை மட்டுமே சார்ந்திருக்காது. மற்றவர்களின் வருமானத்தையும் சார்ந்து அமையும். மற்றும் தனிப்பட்டவர்கள் செலவு, நடப்பு வருவாயை மட்டுமல்லாமல் கடந்த கால வருவாயையும், வாழ்க்கைத்தரத்தையும் சார்ந்து இருக்கும்.

நடப்பு வருவாய் குறைந்தால் நுகர்வு மீதான செலவு குறையும். ஆனால் வருவாய் குறையும் வீதத்தில் குறையாது. இதற்குக் காரணம் கடந்த கால சேமிப்பு ஆகும்.

பேராசிரியர் டூசன் பெரியின் கருத்தை ஒட்டி அமைந்தது. செயல்முறை விளைவு என்பதாகும். இக்கருத்துப்படி குறைந்த வருவாய் உடையவர்களின் நுகர்வு நாட்டம் அதிக வருவாய் உடையவர்களின் நுகர்வுத்தரத்தால் இயக்கப்படுகின்றது. உயர்ந்த வருவாய் உடையவர்கள் பயன்படுத்தும் பொருட்களைக் குறைந்த வருவாய் உடையவர்கள் நுகரத் தொடங்கினால், அவர்களும் மேலான தரமுடைய பொருட்களை நுகர்வர். இத்தகைய மனப்போக்கு நுகர்வு நாட்டத்தை அதிகரிக்கும்.

b. அகக்காரணிகள்: (Subjective Factors)

மக்களின் உளவியல் பண்புகள், சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்கள், மரபுகள் முதலியன நுகர்வைத் தீர்மானிக்கும் உளவியல் காரணிகள் ஆகும். கீன்ஸ் எட்டு உளவியல் காரணிகளைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

1. முன்னெச்சரிக்கை (Precaution): எதிர் பாராத செலவுகளை ஈடுகட்ட சேமிப்புகளைத் தோற்றுவித்தல்.
2. தீர்க்க தரிசனம் (Foresight): எதிர்காலத்தை நினைத்து சேமிப்பை அதிகரித்தல்.
3. கணக்கீடு (Calculation): சொத்துக்களைச் சேர்த்து வட்டியின் மூலம் வருமானம் பெற, சமுதாயத்தில் மதிப்பைப் பெற சேமித்தல்.
4. முன்னேற்றம்-படிப்படியாக உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரத்தை விரும்புதல்.
5. சுதந்திரம்- தன்னிச்சையாகச் செயல்படச் சுதந்திரத்துடன் வாழ விரும்புதல்.

6. துணிவு-உணக வாணிபத்திலும். பிற தொழில்களிலும் இலாபம் பெற விரும்பி சேமித்தல்.
7. பெருமை: சந்ததியினருக்கு சொத்து சேர்த்து வைப்பதற்காகச் சேமித்துப் பெருமை அடைதல்.
8. பேராசை: கஞ்சத்தனமாக இருந்து மிச்சம் பிடித்தல்.

மேற்கூறிய அகக்காரணிகள் யாவும் மக்களின் நுகர்வு நாட்டத்தைக் குறைக்கக்கூடிய காரணிகள் ஆகும்.

VII. நுகர்வு நாட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

வேலைநிறைவைப் பெற ஒரு நாடு நுகர்வுச் சார்பை அதிகரிக்க வேண்டும். பேராசிரியர் ஹேன்சன் (Professor Hansen) கூற்றுப்படி, நுகர்வுச்சார்பு மிகச் சக்தி வாய்ந்த சாதனம் ஆகும். கீன்ஸின் சிறந்த படைப்பாகிய இந்தச் சாதனம் பேரியல் பொருளியல் கருவிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கீன்ஸின் நுகர்வுச்சார்பு பின்வரும் கருத்துக்களையும் விளக்குகின்றது.

1. மூலதன முக்கியத்தும்

கீன்ஸின் கூற்றுப்படி, குறுகிய காலத்தில் நுகர்வுச் செலவு நிலையானதாக இருக்கும். இதற்குக் காரணம் வருமாய் அதிகரிப்பது போல நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்காமல் இடைவெளி ஏற்படுகிறது. இந்த இடைவெளியை மூலதனத்தின் மூலம் நிரப்ப வேண்டும். அப்போது தான் வேலை வாய்ப்புக் குறையாமல் இருக்கும்.

2. மிகை உற்பத்தி

சேயின் (J.B.Say) சந்தை விதிப்படி, மிகை உற்பத்தி நாட்டில் ஏற்பட வாய்ப்பே இல்லை. இந்தக் கருத்து கீன்ஸின் உளவியல் நுகர்வு விதியால் மறுக்கப்பட்டு விட்டது. வருமானம் அதிகரிப்பதற்குத் தக்கவாறு நுகர்வானது அதிகரிக்காத காரணத்தினால் நாட்டில் மிகை உற்பத்தி ஏற்படும். உற்பத்தி செய்த பொருட்கள் அனைத்தையும் மக்கள் நுகர்வதில்லை. எனவே சேயின் சந்தை விதி தவறு என இக்கோட்பாடு கூறுகிறது.

3. மிகைச் சேமிப்பு இடைவெளி

இந்த மிகைச் சேமிப்பு இடைவெளி என்பது செழிப்பு மிகுந்த நாடுகளில் தோன்றக் கூடிய ஒன்று. வருவாய் பெருகப் பெருக நுகர்வு அதிகரிக்காமல் சேமிப்பு மட்டும் அதிகரிக்கிறது. சேமிப்புக்குத் தகுந்த முதலீடு இல்லாவிட்டால் பொருளாதாரச் சமநிலை சீர்குலையும்.

4. முதலின் இறுதிநிலை உற்பத்தித் திறன் குறைதல்

நுகர்வு நாட்டம் குறைந்தால் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படும் முதலின் உற்பத்தித் திறன் குறையும் என்பதை இக்கோட்பாடு விளக்குகின்றது.

5. குறைவேலைச் சமநிலை

இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம் ஒன்றுக்குக் குறைவாக இருப்பதால் வேலை நிறைவு நிலையை அடையும் முன்பே பொருளாதாரம் சமநிலையினை அடைந்து விடும் என்பதனை இக்கோட்பாடு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

6. கூலி வீதத்திற்கும் வேலை வாய்ப்புக்கும் உள்ள தொடர்பு

நுகர்வுச் சார்புக் கருத்தின் மூலம் கூலியை மாற்றுவதால் வேலை வாய்ப்போ, உற்பத்தியோ பாதிக்காது என கீன்ஸ் கூறுகிறார். இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் ஒன்றுக்குக் குறைவாக இருப்பதால் உற்பத்தி கூடுவது போல் நுகர்வுச் செலவு பெருகுவதில்லை. எனவே, கூலி மாற்றம் வேலை வாய்ப்பை எளிதாக மாற்ற இயலாது.

7. வாணிபச் சுழலின் திருப்பு முனைகளை விளக்குதல்

வாணிபச் சுழலின் ஏற்ற இறக்கங்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றன என்பதை இவ்வுளவியல் விதி விளக்குகின்றது. மக்கள் அதிகரிக்கின்ற வருவாய் முழுவதையும் நுகர்வில் செலவிடாததால் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் கீழ் நோக்கிச் செல்கின்றன. பொருளாதாரம் மந்தநிலைக்குச் செல்கின்றது. பொருளாதார மந்த

நிலையில் மக்கள் வருவாய்க்கு மேல் செலவிடுவதால் பொருளாதாரம் செழிப்பு நிலைக்குச் செல்லும்.

8. வருவாய்ப் பெருக்கம்

இது பெருக்கிக் கோட்பாட்டை விளக்கப் பயன்படுகின்றது. பெருக்கிக் கோட்பாடு முதலீட்டைக் கூட்டுகின்ற போது, நுகர்வின் மூலம் வருவாய் எவ்வாறு சிறிது சிறிதாகப் பெருகுகின்றது என்பதைக் கூறுகின்றது.

9. நீண்ட காலத் தேக்கம்

விரும்புகின்ற தனியார் முதலீட்டை விட விரும்புகின்ற சேமிப்பு மிகுதியாக இருந்தால் (Desired Investment < Desired Saving) நீண்ட காலத் தேக்க நிலை (Secular Stagnation) உருவாகும் என்று பேராசிரியர் லிப்ஸீ (Professor Lipsey) கூறுகிறார். பொருளாதாரம் நீண்ட காலத்தேக்க நிலையை அடைவதற்குக் காரணம் ஏறத்தாழ நிலையானதாக இருக்கும் நுகர்வுச் சார்பே ஆகும்.

VIII. நுகர்வு நாட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் வழிகள்

பேராசிரியர் கீன்ஸின் கருத்துப்படி, குறுகிய காலத்தில் நுகர்வு நாட்டம் நிலையாக இருக்கும். நீண்ட காலத்தில் முழு வேலைவாய்ப்பை அடைய நுகர்வு நாட்டத்தைப் பின்வரும் வழிகளால் அதிகரிக்கச் செய்யலாம்.

1. வருமானத்தின் மறு பகிர்வு

கீன்ஸின் கருத்துப்படி, செல்வந்தர்களை விட ஏழைகளின் நுகர்வு நாட்டம் மிகுதியாகும். எனவே, அரசினுடைய கொள்கைகள் சமுதாயத்தில் செல்வந்தர்களிடமிருந்து அதிக வளமானது ஏழைகளுக்குச் செல்லுமாறு அமைய வேண்டும். இதன் காரணமாக ஏழைகள் கூடுதல் வாங்கும் திறனைப் பெறுவர். அரசு, வளர்வீத வரியின் வாயிலாக செல்வந்தர்களிடமிருந்து உபரிச் செல்வத்தைப் பெற்று அதனை நலிந்தோருக்கு வழங்குவதன் மூலம் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்யலாம்.

2. பொதுவான சமுதாயக் காப்பீட்டுத் திட்டம்

திட்டமிட்ட சமுதாயக் காப்பீட்டுத் திட்டம் சமுதாயத்தில் நுகர்வின் அளவைப் பெருக்க உதவுகின்றது. இவற்றில் வேலை இல்லாதவர்களின் உதவித் தொகை, முதியோர் உதவித் தொகை, சுகாதாரக் காப்பீடு ஆகியவை அடங்கும். பேராசிரியர் குரிகாரா (Professor Kurihara) செல்வச் சிறப்புடைய தொழில்மய நாடுகளில் நுகர்வை அதிகரித்து சேமிப்பைக் குறைப்பதற்குச் சமூகக்காப்பீட்டு முறை தேவைப்படுகின்றது என்று கூறுகின்றார்.

3. கூலிக் கொள்கை

நுகர்வுச் சார்பை அதிகரிக்கத் தகுந்த கூலிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். குறுகிய காலத்தில் கூலியை உயர்த்துவதால் நுகர்வு பெருகும். ஆனால் கூலி உயர்வு, வேலை வாய்ப்பைக் குறைக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

4. எளிய கடன் வசதிகள்

நீண்ட நாட்கள் உழைக்கக் கூடிய பொருட்களை வாங்கக் குறைந்த வட்டியில் எளிய முறையில் கடன் வசதிகள் செய்து தந்தால் நுகர்வு நாட்டம் அதிகரிக்கும்.

5. நகர்மயமாக்குதல்

நகர்மயமாக்குதல் நுகர்வு நாட்டத்தைப் பெருக்குவதற்குச் சிறந்த வழியாகும். நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து இருப்பதால், நுகர்வின் அளவும் அதிகமாக இருக்கும்.

6. விற்பனைப் பெருக்கம்

பலவித விளம்பரயுக்திகளைக் கையாள்வதின் மூலமும், திட்டமிட்ட விற்பனைக் கொள்கை மூலமும் நுகர்வு நாட்டத்தினை அதிகரிக்கலாம்.

7. உள் நாட்டவர்களின் ஒப்புமை (அல்லது) தனிநபர் வாழ்க்கைத்தர ஒப்பீடுகள்

மக்கள் சமுதாயத்தில் பிறரது வாழ்க்கை முறையைக் கண்டு அதன்படி தங்களது வாழ்க்கை நிலையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வது வழக்கம். இதன் காரணமாக சமுதாயத்தில் அவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் நுகர்வு நாட்டத்தின் அளவு அதிகரிக்கும்;

வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் மக்கள் தங்கள் வாழ்வினைப் பிறரைப் போன்று அமைத்துக் கொண்டு வாழ நினைப்பது இயல்பு; இதனால் நுகர்வு நாட்டம் பெருகும்.

IX. திறனாய்வு

நுகர்வுச் சார்பு பேரியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தாலும் அதில் பல குறைகளைப் பொருளியலறிஞர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

1. உண்மைக்குப் புறம்பானது

ஹேஸ்லிட் (Hazlitt) என்பவர் நுகர்வுச் சார்புக் கருத்தை உண்மைக்குப் புறம்பானது என்கின்றார். நம்மிடம் தேவைக்கு அதிகமாகச் செல்வாக்குப் பெற்று விட்ட கருத்து என்றும் கூறுகின்றார். நுகர்வுச் சார்புக் கருத்து எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே. இதில் புதிதாக ஒன்றையும் கூறவில்லை என்பது ஹேஸ்லிட் கருத்து.

2. தெளிவற்ற கருத்து

நாட்டம் என்பது ஒரு மனநிலையே. எனவே அதைத் துல்லியமாக அளவிடமுடியாது என்று குறை கூறுகிறார் ஹேஸ்லிட்.

3. வரலாற்று உண்மை அல்ல

ஹேஸ்லிட் வரலாற்று அடிப்படையில் நுகர்வுச் சார்புக்கருத்து சரியானது அல்ல என்று கூறுகின்றார். வருவாயை விட நுகர்வு மிகுதியாக இருந்ததையும். சேமிப்புக் குறைவாக இருந்ததையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

4. நீண்ட கால நுகர்வுச்சார்பு

கீன்ஸ் கூறுவதைப் போலக் குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்பிற்கும் நீண்ட கால நுகர்வுச் சார்பிற்கும் இடையில் வேறுபாடு ஏதுமில்லை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இதனால் இக்கருத்து முக்கியமற்றது என்று கூறப்படுகின்றது.

நுகர்வுச் சார்புக் கருத்தில் குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் இதன் நடைமுறை முக்கியத்துவத்தையும், பயனையும் புறக்கணித்து விட முடியாது. வேறன்சன் கூறுவது போல நுகர்வுச் சார்புப் பற்றிய கீன்ஸின் பகுத்தாய்வுப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் வரலாற்றில் பெரிய எல்லைக் கல்லாக இருக்கின்றது எனலாம்.

X. இயங்கு நிலை, இயங்கா நிலை நுகர்வுச் சார்பு: (Static and Dynamic consumption functions)

கீன்ஸ் அளித்த நுகர்வுச் சார்புக் கருத்து, மற்றவை மாறாதிருக்கும் பொழுது என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகை, பழக்க வழக்கங்கள், சுவை உணர்வு, நாகரிகம் மற்றும் பிற சொத்துக்கள் மாறாமல் இருப்பதாகக் கருதுகின்றது. இதனால் இக்கருத்து இயங்கா நிலை நுகர்வுச் சார்புக் கருத்தாகும். நடப்பு வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றம்தான் நுகர்வை மாற்றும் என்று இக்கருத்து விளக்குகின்றது. கீன்ஸின் பிறகு வந்தவர்கள் இயங்கு நிலை நுகர்வுச் சார்பை விளக்குகின்றனர். மற்றவைகள் மாறாதிருக்கும் போது என்ற எடுகோளை நீக்கி விட்டு எல்லாக் காரணிகளும் மாறும் என்ற சூழலில் நுகர்வுச் சார்பினை விளக்குகின்றனர்.

குறுகிய கால (அல்லது) சுழல் நுகர்வுச் சார்பும், நீண்டகால நுகர்வுச் சார்பும்:

குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்பு சுழல் நுகர்வுச் சார்பு எனப்படுகின்றது. கீன்ஸ் சுழல் நுகர்வுச் சார்பிற்கும், நீண்டகால நுகர்வுச் சார்பிற்கும் இடையில் அதிக வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தவில்லை. நீண்ட காலத்தில் நுகர்வுச் சார்பு எப்படி அமையும் என்பதில் பொருளாதார அறிஞர்களிடம் இன்றும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

நுகர்வுச் சார்புக் கோட்பாடுகள்

Consumption Function Theories

I. நுகர்வுச்சார்புக் கோட்பாடுகள் - விளக்கம்

கீன்ஸ் கருத்துப்படி, குறுகிய காலத்தில் நுகர்வுச் சார்பு நிலையாக இருக்கின்றது. வருவாய்க்கேற்றார்ப் போல் நுகர்வு சமவீதத்தில் அதிகரிப்பதில்லை. ஆனால் நீண்ட காலத்தில் வருவாய்க்குத் தகுந்தாற்போல் நுகர்வும் சமவீதத்தில் அதிகரிக்கும். இக்கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து நான்கு முக்கியக் கோட்பாடுகள் உருவாகி உள்ளன. அவை

1. முழுமையான வருவாய்க் கோட்பாடு (Absoulte Income Hypothesis)
2. சார்பான வருவாய்க் கோட்பாடு (Relative Income Hypothesis)
3. நிலையான வருவாய்க் கோட்பாடு (Permanent Income Hypothesis).
4. வாழ்க்கைச் சுழல் கோட்பாடு (Life cycle Hypothesis)

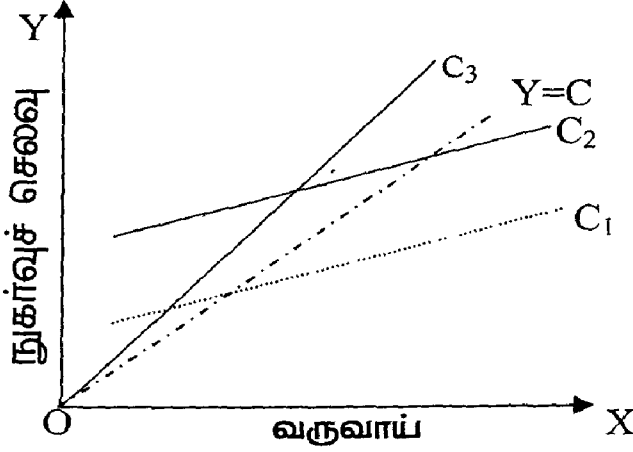
1. முழுமையான வருவாய்க் கோட்பாடு

இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படைக்கருத்து கீன்ஸால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. நுகர்வுச் செலவானது முழுமையான வருவாயில் எவ்வளவு நுகர்வுக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது என்பது முழுமையான வருவாயைப் பொறுத்து அமையும். மற்றவை மாறாதிருக்க, ஒருவரின் முழுமையான வருவாய் அதிகரிக்கும் போது, வருவாயில் நுகர்வுக்காகச் செலவிடுவது குறையும். முழுமையான வருவாய்க்கும், நுகர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பு சரி சம

வீத அளவற்றது. இந்த மாறுபட்ட தொடர்புத்தன்மை தான் இக்கோட்பாட்டின் முக்கியக் கருத்தாகும்.

வரைபடம் 5.1

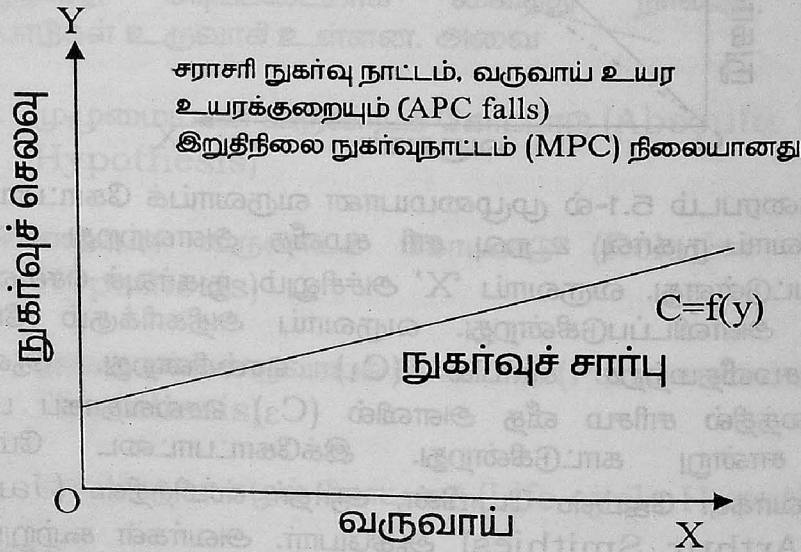
நுகர்வுச் சார்பு (வருவாய் - நுகர்வு - சமவீதமற்ற தொடர்பு)

வரைபடம் 5.1-ல் முழுமையான வருவாய்க் கோட்பாட்டின் படி, வருவாய்-நுகர்வு உறவு சரி சமவீத அளவற்றது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. வருவாய் 'X' அச்சிலும், நுகர்வுச் செலவு 'Y' அச்சிலும் அளவிடப்படுகின்றது. வருவாய் அதிகரிக்கும் போது, நுகர்வு சமவீதமற்றச் சார்பில் (C_1) செல்கின்றது. ஆனால் நீண்டகாலத்தில் சரிசம வீத அளவில் (C_3) செல்வதாகப் புள்ளி விவரச் சான்று காட்டுகின்றது. இக்கோட்பாட்டை மேலும் விளக்கியவர்கள் ஜேம்ஸ் டோபின், ஆர்தர் ஸ்மித்திஸ் (James Tobin, Arthur Smithies) ஆகியோர். அவர்கள் கூற்றுப்படி, சரிசம வீதமற்ற நுகர்வுக் சார்பு நீண்டகாலத்தில் மேல் நோக்கி இடம் பெயருகின்றது. இம்மாற்றத்திற்கு வருவாயைத் தவிர மற்றக் காரணிகள் காரணமாக அமைகின்றன என்றனர். செல்வக் குவிப்பு அதிக அளவு நுகர்வுச் செலவை ஏற்படுத்தும். கிராமப் புறத்திலிருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு மக்கள் இடம் பெயர்வதால் நுகர்வுச் சார்பு மேலே இடம் பெயரும். மக்கட தொகை, அவரது வயதுத் தொகுப்பு ஆகியவையும் நுகர்வுச் சார்பு இடம்பெயரக் காரணமாகும். புதிய நுகர்வுப் பொருட்கள் அறிமுகப்படுத்தப் படுவதாலும் நுகர்வுச் சார்பு மேல் நோக்கி இடம் பெயரும்.

பேராசிரியர் குஸ்நட் (Prof. Kuznets) அளித்துள்ள புள்ளி விவரப்படி, அமெரிக்காவில், 1869-1929-ல் தேசிய வருவாயில் நுகர்வின் வீதம் மாறவில்லை. நிலையாக இருந்தது. ஆனால் வருவாய் மூன்று மடங்காகப் பெருகியது. இது நுகர்வுச் சார்பு, வருவாயை மட்டுமே சார்ந்தது என்பதை விளக்கியது. ஆனால் சராசரி மற்றும் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம், வருவாய் குறைந்தால் அதிகரிக்கும் என்பது இவரது ஆய்வால் விளக்கப்படவில்லை. கீன்ஸ் கருத்துப்படி அமைந்த நுகர்வுச்சார்பு பின்வரும் வரைபடத்தில் (வரைபடம் 5.2-ல்) காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 5.2
கீன்ஸ் விளக்கிய நுகர்வுச் சார்பு

வரைபடம் 5.2-ல் நுகர்வு, வருவாய் அதிகரிக்கும் வீதத்தில் அதிகரிக்காததால் நுகர்வுக் கோடு நேர்க்கோடாகவும், இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தின் அளவு நிலையானதாகவும் அமைகிறது. வருவாய் - நுகர்வுத்தொடர்பு சரிசம வீதமற்ற அளவில் அமைந்து, சராசரி நுகர்வு நாட்டம், வருவாய் அதிகரிக்க அதிகரிக்கக் குறைந்து செல்லும்.

குறுகிய கால நுகர்வுச்சார்புக்கும், நீண்டகால நுகர்வுச்சார்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு

பொருளியலறிஞர்களின் குழு ஒன்று அமெரிக்காவில் 1929-1941 முடிய உள்ள கால நிலைக்கு நுகர்வுச் சார்பைக் கணக்கிடப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்தனர். அவர்கள் கணக்குப்படி, இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் .75 என்றாக இருந்தது. பொருளியலறிஞர்கள் இந்தக் குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்புப்படி இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின், பொருட்களுக்குரியத் தேவையைக் குறைவாக மதிப்பிட்டனர். ஆனால் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம் .75-ஐ விடக் கூட இருந்த காரணத்தால் நுகர்வு, உற்பத்தியை விடக் கூடியது. இதன் காரணமாகப் போருக்குப்பின் பண வீக்கம் ஏற்பட்டது. இதைப் பொருளியலறிஞர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. இதனால் பொருளியலறிஞர்களுக்குள் நுகர்வுத் தேவையைக் கணக்கிடக் கீன்ஸ் விளக்கியக் குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்பு உதவுமா அல்லது வருவாய்க்கும் நுகர்வுக்கும் சரிசமவீதத் தொடர்பு அமைவதைக் காட்டும் நீண்டகால நுகர்வுச் சார்பு உதவுமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. வருவாய்-நுகர்வு இவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு, குறுகிய காலத்தில் சரி சமவீதம் அற்றதாகவும், நீண்ட காலத்தில் சரிசமவீதமாகவும் அமைகின்ற காரணங்களை கீன்ஸிற்குப் பிறகு வந்த டூசன் பெரி (Duesenberry), ஃபிரீட்மன் (Friedman), முதலானோர் விளக்கினர்.

II. தராதர வருவாய்க் கோட்பாடு அல்லது சார்பான வருவாய்க் கோட்பாடு (Relative Income Hypothesis)

ஜேம்ஸ் டூசன்பெரி (James Duesenberry). குறுகிய கால நுகர்வுச்சார்பு மற்றும் நீண்டகால நுகர்வுச்சார்பு இவைகளில் வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்பு வெவ்வேறு விதமாக இருப்பதற்கான காரணங்களை இந்தக் கோட்பாட்டின் துணை கொண்டு விளக்க முற்பட்டார். அவரே குறுகிய காலத்தில் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்து வருவாய் நுகர்வுத் தொடர்பு ஆய்வையும் மேற்கொண்டார். இவர் கணக்கிட்ட குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்பில் கீன்ஸ் கண்டறிந்தது போல வருவாய் அதிகரிக்கும் போது சராசரி நுகர்வு நாட்டம் குறைந்து இரண்டிற்கும் சரிசம வீதமற்றத் தொடர்பு இருந்தது. ஆனால் டூசன்பெரி நீண்ட காலத்தில் தொடர்பு சரிசமவீதமுள்ளதாக

மாறும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார் தற்கால சேமிப்பு என்பது வருங்காலத்தில் நுகர்வை அதிகரிக்கவே. ஆனால் சேமிப்பு, வருவாய் அதிகரிக்கும் போது கூடிக் கொண்டே செல்லும் என்று நாம் எண்ணத் தேவையில்லை. காலப் போக்கில் நுகர்வும் வருவாயும் சரிசமவீதத்தில் வளரும் என்று முடிவு கூறினார்.

சேன்பெரி குறுகியகால நுகர்வுச் சார்பில் வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்பை விளக்கும் போது, மக்களுடைய நுகர்வு நடவடிக்கைகள் சமுதாயத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துச் செய்வதாகும் என்றார். குறைவான வருவாய் உள்ள குடும்பங்கள் செல்வர்களைப் போல வாழ விருப்பம் கொண்டு, தங்களுடைய குறைந்த வருவாயில் அதிகப் பங்கு அல்லது அதிக சதவீதம் நுகர்வுக்குச் செலவிடுவர். சேன்பெரி இதையே செயல் முறை விளைவு என்று விளக்குகிறார். சேன்பெரியின் ஆய்வு இரு அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. (1) தனியார் நுகர்வு நடவடிக்கை மற்ற நுகர்வோர் நடவடிக்கையோடு இணைந்த ஒன்றாக இருக்கும். (2) நுகர்வு-வருவாய்த் தொடர்பை மாற்ற முடியாது. முதல் அனுமானத்தின் அடிப்படையில், சேன்பெரி, நுகர்வுச் செலவு தராதர வருவாயைச் சார்ந்தது என்று விளக்குகிறார். நுகர்ச்சிச் செலவையும், வருவாயையும் தனி ஒருவரின் வருவாய் அளவு நிர்ணயிப்பதில்லை. ஒரு குடும்பத்திற்கும் மற்றொரு குடும்பத்திற்கும் இடையே உள்ள தராதர வருவாய் தான் நிர்ணயிக்கின்றது என்று சேன்பெரி கூறுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக A என்பவர் உயர்வருவாய் மட்டத்தில் இருக்கிறார். இவர் B என்பவரது வருவாயைக் காட்டிலும் அதிக வருவாய் பெறுகின்றார். இப்போது A-ன் வருவாய் குறைந்து, இருவரும் சமமான வருவாயைப் பெற்றாலும் Aதன்னுடைய வருவாயில் பெரும் பங்கு அல்லது அதிக சதவீதம் B-யைக் காட்டிலும் நுகர்வுக்குச் செலவிடுவார். இதற்குக் காரணம் A-ன் முந்தைய உயர் வருமானமும் அவர் அந்த வருவாய் பெற்ற போது பழகிய மனிதர்களின் நுகர்வைப் போலவே அவருடைய நுகர்வும் அமைந்திருப்பது தான் காரணமாகும்.

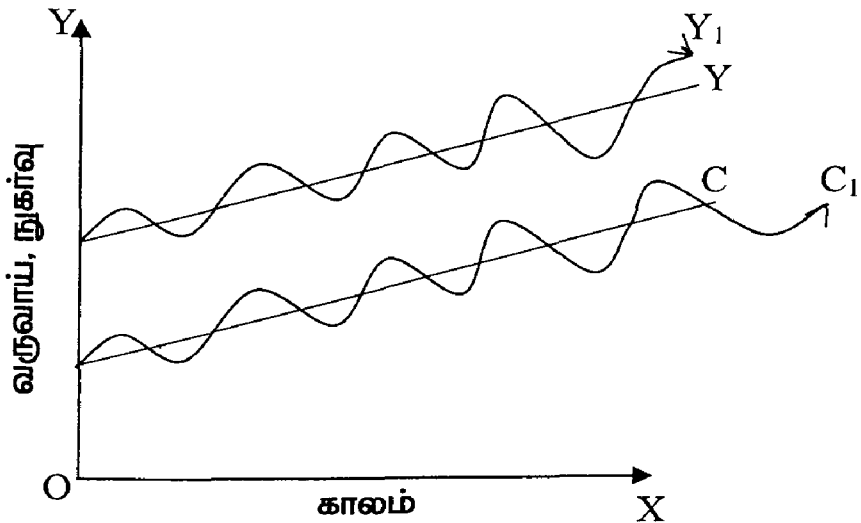
செயல்முறை விளைவும் தராதர வருவாய்க் கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். அதாவது நுகர்வோர் தன் சுற்றுப் புறத்தில் உள்ள மற்றவருடைய நுகர்வுச் செலவுகளையும், அவர்கள் சிறந்த பொருட்களை வாங்குவதையும் பார்த்துத் தன்னுடைய நுகர்வினை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். சேன்பெரி இப்போக்கிற்கு மாற்ற

முடியாத நுகர்வோர் விருப்பங்களைக் காரணமாக்குகிறார். வருவாய் குறையும் போது தமது முந்தைய வாழ்க்கைத்தரம் குறைவு இல்லாமல் இருப்பதையே நுகர்வோர் விரும்புவர். இந்தப் போக்கினை நுகர்வோர்ப் பிடிப்பு என்று அழைக்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவர், தங்கள் வருவாய் குறைந்தாலும் அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை நிலையை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார்கள். இதற்கு 'ராச்சட விளைவு' (Ratchet Effect) என்று பெயர்.

சூன்பெரி, வருவாய் ஏற்ற இறக்கமின்றி ஒரே சீராக வளர்ந்து கொண்டிருந்தால், நுகர்வுச் செலவும், சீராக, சமவீதமாக வளரும் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் வருவாய் சீராக, ஒரே வீதத்தில் வளராமல், வாணிபச் சுழல்களால் ஏற்றமும் இறக்கமும் உள்ளதாக வளர்கிறது. நுகர்வும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுகிறது. வாணிபச் சுழலில் நுகர்வும் வருவாயும் எப்படி ஏற்ற இறக்கங்களோடு வளர்கின்றது என்பதைப் பின்வரும் வரைபடம் 5.3 விளக்குகிறது.

வரைபடம் 5.3

நுகர்வு - வருவாய் வளர்ச்சி

வரைபடம் 5.3-ல் காலம் 'X' அச்சிலும், வருவாய் மற்றும் நுகர்வு 'Y' அச்சிலும் அளவிடப்படுகின்றன. வாணிபச் சுழல்களால், வருவாய்- நுகர்வில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை 'Y' கோடும், 'C' கோடும் விளக்குகின்றன. வருவாய், மற்றும் நுகர்வு, வாணிபச் சுழல்கள் நிகழாவிட்டால் சீராக வளர்வதை நேர்க்கோடுகளாக அமைந்துள்ள 'Y' கோடும், 'C' கோடும் விளக்குகின்றன. வாணிபச்சுழல்கள் நிகழ்ந்தால் வருவாய் மற்றும் நுகர்வு சீராக வளர்வதில்லை அவற்றின் வளர்ச்சியில் ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய ஏற்ற இறக்கங்களை 'Y₁' கோடும் 'C₁' கோடும் விளக்குகின்றன.

i. சேன்பெரியின் குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்பு

$$\frac{C_t}{Y_t} = a - b \frac{Y_t}{Y_0}$$

a = தன்னிச்சையான நுகர்வுச் செலவு

b = இறுதிநிலை நுகர்வுத்திறன்.

t கால நிலையைக் குறிக்கும். Y₀ - முந்தைய கால உயர்வு வருவாய்; Y_t நிகழ்வு வருவாய்; C_t நிகழ்வு நுகர்வு. 1929-1940 முடிய உள்ள கால நிலைக்கு, சேன்பெரி கணக்கிட்ட நுகர்வுச் சார்பு:

$$\frac{C_t}{Y_t} = 1.196 - 0.25 \frac{Y_t}{Y_0}$$

ii. தராதர வருவாய்க் கோட்பாடு - ஒரு ஆய்வு

சேன்பெரியின் தராதர வருவாய்க் கோட்பாடு பலவிதங்களில் கீன்ஸின் முழுமையான வருவாய்க் கோட்பாட்டை விட மேம்பட்டதாக அமைந்துள்ளது. 1. கீன்ஸ் நிகழ்வு வருமானத்தையும் நுகர்வையும் இணைத்துக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். முந்தைய வருமானத்தின் தாக்கம் நுகர்வை எப்படி மாற்றும் என்பதை அவர் ஆராயவில்லை. 2. கீன்ஸ்

நாட்டின் முழுமை வருவாய் என்று எடுத்து ஆராயும் போது, பல வருவாய் நிலைகளில் வாழும் மக்களின் வருவாய் அவர்களின் நுகர்வு என்று பிரித்து ஆராயாமல் விட்டு விட்டார். 3. கீன்ஸின் கோட்பாட்டின்படி நுகர்வு என்பது அவரவர் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. மற்றவரைச் சார்ந்து அது அமைவதில்லை. கீன்ஸ் ஒருவரின் நுகர்வு எப்படி மற்றவர் நுகர்வால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராயவில்லை. டீசன்பெரி விளக்கிய செயல்முறை விளைவு கீன்ஸால் விளக்கப்படவில்லை. 4. இறுதியாகக் கீன்ஸ், தன்னுடைய ஆய்வைக் குறுகிய கால அளவில் நிறுத்திக் கொண்டு, நீண்ட கால, மிக நீண்டகால அளவில் நுகர்வுச் சார்பு எப்படி அமையும் என்பதை விளக்கவில்லை. 5. கீன்ஸ், குறுகிய காலத்தில் சராசரி நுகர்வு நாட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களை விளக்கவில்லை. டீசன் பெரியின் கோட்பாடு (C/Y) சராசரி நுகர்வு நாட்டம் என்பது, வருவாய் உயர் உயர் நிலையானதாக ஆகிவிடும் என்றும் வருவாய் குறையக் குறைய C/Y அதிகரிக்கும் என்றும் விளக்குகிறது. இது டீசன்பெரியின், நுகர்வுச் சார்பு காலப்போக்கில் மாறுவதில்லை என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்றாகும். 6. ஃரூமென் (Brooman), தராதர வருவாய்க் கோட்பாடு, வருவாய்ப் பகிர்வின் முக்கியத்துவத்தையும், அதோடு வருமானப்பகிர்வு எவ்வாறு நுகர்வுச்சார்பை நிர்ணயிக்கிறது என்பதையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

iii. தராதர வருவாய்க் கோட்பாட்டின் குறைகள்

டீசன்பெரி கோட்பாட்டில் நுகர்வும், வருவாயும் ஒரே திசையில் நகரக் கூடியவை என்ற அனுமானம் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் வருவாய் சிறிதளவு குறைந்தாலும் நுகர்வு கூடி இருப்பதைப் பார்க்கலாம். 2. இக்கோட்பாட்டின்படி நீண்டகாலத்தில் நுகர்வும், வருவாயும் சரி வீதமாக அதிகரிக்கிறது என்று அறிகின்றோம். ஆனால், சில சமயம் எதிர்பாராதபடி அதிக அளவு வருவாய் கிடைத்தால் அந்த அளவிற்கு நுகர்வு உயர்வதில்லை. 3. நுகர்வோரின் நடவடிக்கை காலப்போக்கில் மிகமிக மெதுவாக மாறுதலடைய வாய்ப்பு உண்டு. அப்போது முந்தைய உயர் வருவாய், நிகழ்வு நுகர்வை நிர்ணயிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. 4. டீசன்பெரியின் கோட்பாடு எவ்வாறு நுகர்வுச் சார்பு மிக நீண்ட காலத்தில் மேல்

நோக்கி நகரும் என்பதை விளக்கினாலும், நுகர்வுச் சார்பு மேல் நோக்கி நகர்வதற்கு மேலும் பல விளக்கங்கள் அறிஞர்களால் கூறப்பட்டுள்ளன. ஜேம்ஸ்டோபின், டீசன்பெரியின் கோட்பாடு, புள்ளியியல் பரிசோதனைக்கு உட்பட்டு விளக்கப்படுவதாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

III. நிலையான அல்லது நிரந்தர வருவாய்க் கோட்பாடு (Permanent Income Hypothesis)

குறுகியகால, நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புக் கணக்கீடுகளில் ஏற்படும் மாறுபட்ட வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்புக்குக் காரணங்களை விளக்கும் வகையில் மில்டன் பிரீட்மென் (Milton Friedman) நிலையான அல்லது நிரந்தர வருவாய்க் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.

டீசன்பெரியைப் போலவே பிரீட்மெனும் நுகர்வுச் சார்பு அடிப்படையாக, சமவீத வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்பையே கொண்டு அமைவதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் நுகர்வோர், தங்களுடைய நுகர்வை நிகழ்வு வருவாயை மட்டும் வைத்து நிர்ணயிப்பதில்லை. நுகர்வு, நுகர்வோரின் நிலையான சொத்துக்களைப் பொறுத்து அமையும் என்று விளக்குகிறார். பிரீட்மென், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மக்களின் அளவிடப்பட்ட வருவாய்க்கும் (Current Income) நிரந்தர வருவாய்க்கும் (Permanent Income) உள்ள வேறுபாட்டை விளக்கி உள்ளார். அதுபோல அளவிடப்பட்ட நுகர்விற்கும் (Current Consumption) நிரந்தர நுகர்விற்கும் (Permanent Consumption) உள்ள வேறுபாட்டை விளக்கி உள்ளார். நிரந்தர வருவாய் எதிர்பார்க்கப்படும் சராசரி வருவாய் ஆகும். அது நுகர்வைத் தீர்மானிக்கிறது. அளவிடப்பட்ட வருவாய் உண்மையான வருவாய் ஆகும். அளவிடப்பட்ட வருவாயில் நிரந்தர வருவாய்க் கூறு (Y_p), நிலை மாற்றங்களைக் கொண்ட வருவாய்க்கூறு (y_t) ஆகிய இரண்டும் அடங்கி உள்ளன. அதாவது $Y = Y_p + Y_T$. இதே போல் நுகர்வும் நிரந்தரமான நுகர்வுக் கூறு (C_p), நிலைமாறும் நுகர்வுக்கூறு ஆகியவைகளைக் கொண்டது (C_t) எனப் பிரிக்கப்படுகின்றது $C = C_p + C_T$. எதிர்பாராத ஆதாயமும், இழப்புகளும் வருவாய் மற்றும் நுகர்வு நிலை மாற்றங்களுக்குக் காரணங்கள் ஆகும்.

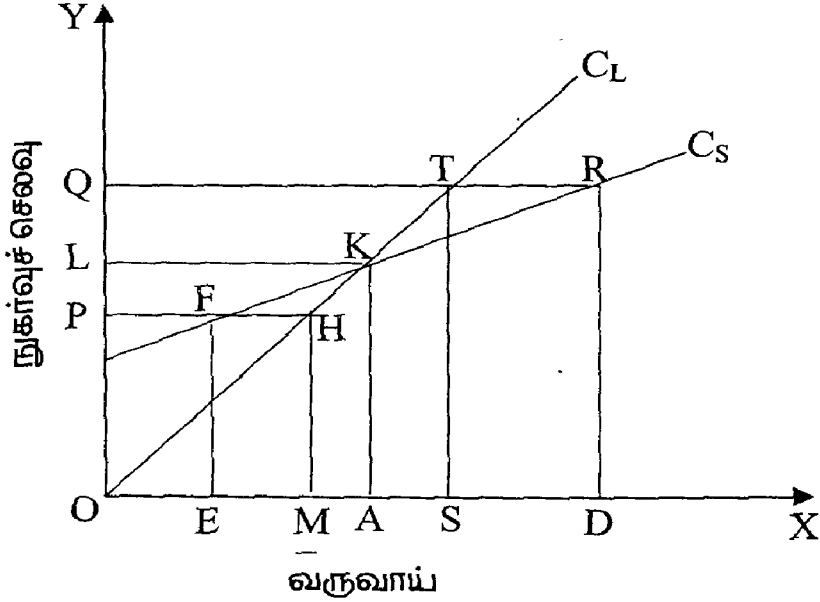
நீரந்தர வருவாய்க் கோட்பாட்டின்படி நுகர்வின் அளவு நீரந்தர வருவாயின் அளவால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. ($C_p = ky_p$) இக்கோட்பாட்டின்படி, நீரந்தர நுகர்விற்கும், வருவாய்க்கும் உள்ள வீதம் மாறாது. இதனால் சராசரி நுகர்வு நாட்டம், இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டத்திற்குச்சமம். எனவே இக்கோட்பாட்டின் முடிவு நீண்டகால நுகர்வு - வருவாய்த் தொடர்பு சமவீதத் தொடர்பாகவும், குறுகிய கால வருவாய்-நுகர்வுத் தொடர்பு சமவீதமற்றத் தொடர்பாகவும் உள்ளது. குறுகிய காலத்தில் அளவிடப்பட்ட வருவாயைப் பொறுத்து நுகர்வு அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் நுகர்வோரின் நீரந்தர நுகர்வு அவருடைய நீரந்தர வருவாயைப் பொறுத்தே அமையும்.

அளவிடப்பட்ட வருவாய், நிலைமாற்ற வருவாயின் நேர்கணிய (Positive Transitory Element), எதிர்கணியக் (Negative transitory Element), கூற்றைப் பொறுத்து நீரந்தர வருவாயை விட அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும். ($Y > Y_0$) அல்லது ($Y < Y_0$) உதாரணமாக ஒரு தொழிலாளி சிறப்பு ஊதியம் பெற்றது, மறு ஆண்டிலும் எதிர்பார்க்க முடியாதது என்றால் அவ்வருவாய் நேர்கணிய, நிலை மாற்ற வருவாய் ஆகும். இதைப்போன்று நுகர்விலும் மேற்கூறிய நேர்கணிய மாற்றங்கள் ஏற்படும். விலைக் குறைப்பினால், எதிர்பாராமல் அதிகரிக்கும் நுகர்வு நேர்கணியத் தன்மை உடையதாகும். எனவே ($C > C_p$) பொருள் பற்றாக்குறையால் வாங்குவது நிறுத்தப்பட்டால், எதிர்கணியத் தன்மையாகும். அதனால் ($C < C_p$) இந்த வருவாய்க்கோட்பாட்டினைப் பின்வரும் வரைபடம் 5.4 விளக்குகிறது.

வரைபடம் 5.4-ல் நுகர்வோரது நுகர்வு நடவடிக்கை விளக்கப்பட்டுள்ளது. $c = a + by$ என்பது குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்புக் கோடு. $c = by$ என்பது நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புக் கோடு. $c = by$ என்பது வருவாய் - நுகர்வு சமவீதத் தொடர்பு உள்ளதைக் காட்டும் சமன்பாடாகும். நீண்டகால நுகர்வுச் சார்பில் சராசரி நுகர்வு நாட்டம் (c/y) மாறாமல் இருக்கும்.

வரைபடம் 5.4

பீட்டமென் விளக்கிய குறுகிய கால மற்றும் நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புகள்

வரைபடம் 5.4-ல் X அச்சில் பல்வேறு வருவாய் அளவீடுகளும் Y அச்சில் பல்வேறு நுகர்வு அளவீடுகளும் குறிக்கப்பட்டு உள்ளன. C_L , C_S என்ற இரு நுகர்வு சார்புக் கோடுகளும் ஒன்றையொன்று K என்ற புள்ளியில் வெட்டிக் கொள்கின்றன. K புள்ளி நுகர்வோரின் சராசரி வருவாய், OA என்று X அச்சிலும்; அவர்களுடைய சராசரி நுகர்வு OL என்று Y அச்சிலும் காட்டுகிறது. K புள்ளி குறுகியகால, நீண்டகால, நுகர்வுச் சார்புக் கோடுகளில் பொதுவாக இருப்பதால், அது குறுகிய கால நுகர்வு மற்றும் நீண்டகால நுகர்வு, OL என்றும், குறுகிய கால வருவாய் மற்றும் நீண்டகால வருவாய் OA என்றும் காட்டுகிறது. 'X' அச்சில் OE என்ற வருவாய் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், நுகர்வோரில் ஒரு பகுதியினர், குறுகிய காலத்தில் எதிர் கணிய நிலை மாற்ற வருவாயினால், அளவிடப்பட்ட வருவாய் OE என்ற அளவில் பெறுகின்றனர். ஆனால் அவர்களின் குறுகியகால நுகர்வு EF (அல்லது) OP ஆகும். இந்த நுகர்வோரின் நிரந்தர வருவாய் OM

என்று கணக்கிடப்பட்டால் இவர்களின் நீண்டகால நிரந்தர நுகர்வு MH (அல்லது) OP ஆகும். ஆனால் $EF=MH=OP$ என்று இருப்பதால் அளவிடப்பட்ட வருவாய் குறுகிய காலத்தில் குறைந்தாலும் கூட அவர்களின் நுகர்வு பாதிக்கப்படவில்லை. நுகர்வு, குறுகிய காலம், நீண்ட காலம் இரண்டிலுமே சம அளவில் அமைந்துள்ளது. எனவே பிரீட்மென் விளக்கப்படி நுகர்வு என்பது நிரந்தர வருவாயைச் சார்ந்தது என்பது புலனாகிறது. இதுபோல் நுகர்வோரில் மற்றொரு பிரிவினர் OD என்ற அளவில் அளவிடப்பட்ட வருவாய் பெறுகின்றனர் என்றால் இதற்குக் காரணம் இவர்களின் நேர்கணித நிலை மாற்ற வருவாய் ஆகும். OD என்ற வருவாய் நிலையில், இவர்களின் குறுகிய கால நுகர்வு DR (அல்லது) OQ ஆகும். இந்த நுகர்வோரின் நிரந்தர வருவாய் OS ஆகும். நீண்டகால நுகர்வு TS (அல்லது) OQ ஆகும். ஆனால் $DR=TS=OQ$ என்பதை நாம் வரைபடத்தில் காண்கிறோம். எனவே குறுகிய கால நுகர்வும், நீண்ட கால நுகர்வும் சம அளவிலேயே உள்ளது. அளவிடப்பட்ட வருவாய் கூடினாலும் அதே வீதத்தில் அளவிடப்பட்ட நுகர்வு கூடுவதில்லை. ஏனெனில் நுகர்வு நிரந்தர வருவாயைச் சார்ந்து உள்ளது.

பிரீட்மென் கோட்பாட்டைச் சுருக்கமாகக் கூறினால் $C_p = k \cdot Y_p$; $C_p =$ நிரந்தர நுகர்வு; $Y_p =$ நிரந்தர வருவாய்; $k =$ நிரந்தர வருவாயில் நுகர்வுக்குச் செலவிடப்படும் மாறாத வீதாச்சார நுகர்வுச் செலவு ஆகும். நுகர்வோர் தங்களுடைய நிரந்தர வருவாயில் நுகர்வுக்காகச் செலவிடும் வீதமாகிய k -யை நிர்ணயம் செய்வது நுகர்வோரின் நிரந்தர வருவாய் அல்ல. k -என்பது மூன்று காரணிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பிரீட்மென் கூற்றுப்படி k -யை நிர்ணயிப்பவை, (1) வட்டி வீதம் (2) மொத்த நிரந்தரச் சொத்துக்கள் (3) குடும்பத்தாரின் வயது, நுகர்ச்சி விருப்பங்கள், குடும்ப அளவு போன்றவை ஆகும். இந்த நிரந்தர வருவாயைக் கணக்கிட பிரீட்மென் கடைப்பிடித்த கணக்கியல் முறை எளிதில் விளங்கக்கூடியதாக இல்லையென்ற காரணத்தினால் பொருளியலறிஞர்கள் இதைக் கடுமையாக விமரிசித்தனர். இருப்பினும், பிரீட்மென் கருத்துப்படி, குறுகியகாலம், நீண்ட காலம் ஆகிய இரண்டு கால நிலைகளிலும், வருவாய்-நுகர்வு-இரண்டும் சமவீதத்தில் மாறாமல் வளரும் (அல்லது) வருவாய்க்கும்

நுகர்விற்கும் நாம் சமவீதத் தொடர்பைக் காணலாம். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் நுகர்வோரின் அளவிடப்பட்ட வருவாயில், நேர்கணிய, எதிர்கணிய நிலை மாற்றங்களினால் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலேயே நாம் வருவாய்- நுகர்வுத் தொடர்பில் சமவீதமற்ற தொடர்பைக் காண்கிறோம்.

திறனாய்வு

1. டீசன்பெரி மற்றும் பிரீட்மெனின் கோட்பாடுகளை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால். இருவரும் நீண்டகால சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மாறாமல் இருக்கும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் சராசரி நுகர்வு நாட்டம் மாறும் என்றாலும். அதற்கு இருவரும் வெவ்வேறு காரணங்களைக் கூறுகின்றனர். டீசன்பெரி, செல்வர்கள், குறுகிய காலத்தில், தங்கள் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியைச் சேமிப்பதாலும், வறியவர் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியைச் செலவிடுவதாலும், ஒரு நாட்டில் மொத்த வருவாய், நுகர்வுத் தொடர்பு, குறுகிய காலத்தில் சமவீதமற்றதாக உள்ளது என்று விளக்குகிறார். ஆனால் பிரீட்மென், நுகர்வோரின் அளவிடப்பட்ட வருவாய் மாற்றங்களால் சமவீதமற்றத் தொடர்பு உருவாகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

2. பிரீட்மென் விளக்கப்படி, அளவிடப்பட்ட வருவாயில் உள்ள நேர்கணிய, எதிர்கணிய நிலைமாற்ற வருவாய்க்கும், நிரந்தர வருவாய்க்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதைப் பொருளியலறிஞர்கள் மறுக்கிறனர். அதுபோல் நிலைமாற்ற வருவாய்க்கும், நுகர்வுக்கும் தொடர்பில்லை என்பதையும் மறுக்கின்றனர்.

3. பிரீட்மென் மூன்று வருடகால வருவாயைக் கூட்டி சராசரியான நிரந்தர வருவாயைக் கணக்கிடலாம் என்ற கணக்கியல் முறையையும் தவறு என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், பிரீட்மென், நுகர்வு எவ்வாறு எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாயாலும், நிகழ்வு வருவாயாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை விளக்கியது உண்மையில் நுகர்வுச் சார்புக் கோட்பாட்டில் ஒரு முன்னேற்றமே.

IV. வாழ்க்கைச்சுழல் கோட்பாடு (Life Cycle Hypothesis)

i. வாழ்க்கைச்சுழல் கோட்பாடு - விளக்கம்

வாழ்க்கைச்சுழல் கோட்பாட்டில், ஒரு நுகர்வோன் எவ்வாறு அவனுடைய வாழ்நாளில் மேற்கொள்ளும் நுகர்விலிருந்து உச்ச அளவுப் பயன்பாட்டைப் பெற முயற்சி செய்கிறான் என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள், பிரம்பர்க், ஆண்டோ மற்றும் மாடிக் கிலியானி (Brumberg, Ando and Modigliani) என்ற பேராசிரியர்கள் ஆவார்கள். இக்கோட்பாட்டின் படி ஒரு நுகர்வோனின் நுகர்வுச் செலவானது, அவன் வாழ்நாளில் எதிர்பார்க்கக்கூடிய வருவாயைச் (life time expected income) சார்ந்து அமைகிறது. மேலும் ஒரு நுகர்வோனின் நுகர்வுச்செலவு என்பது, அவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் ஆதாரங்கள், மூலதனத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருவாய்வீதம், நுகர்வுச் செலவுத் திட்டம் மற்றும் அந்தத் திட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்ட வயது - ஆகிய காரணிகளைப் பொறுத்து அமையும். ஒரு நுகர்வோனின் நிகழ்கால வருவாயின் மதிப்பு என்பது அவனுடைய நிரந்தரச் சொத்துக் களிலிருந்தும், நிகழ்கால மற்றும் உழைப்பின் மூலம் எதிர்பார்க்கும் வருவாய் அளவுகளைப் பொறுத்தும் அமைகின்றது.

ii. வாழ்க்கைச்சுழல் கோட்பாட்டின் எடுகோள்கள்

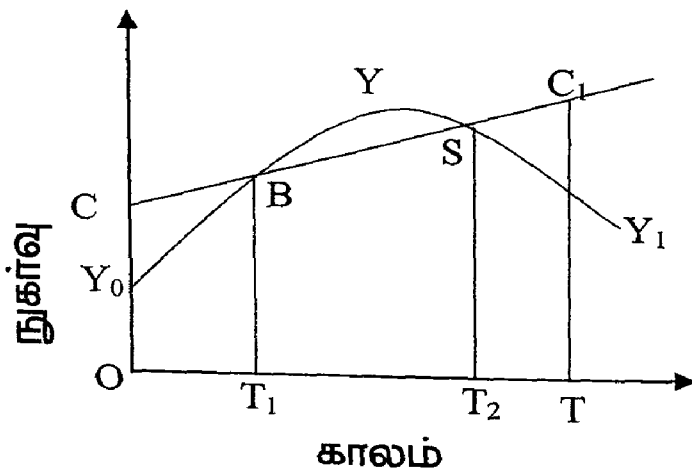
1. நுகர்வோனின் வாழ்நாள் முழுவதிலும் விலைமாற்றம் நிகழ்வது இல்லை.
2. வட்டி வீதம் நிலையாக இருக்கம்.
3. நுகர்வோனின் மூதாதையரிடமிருந்து சொத்துக்களை வாரிசு உரிமையாகப் பெறவில்லை.
4. அவனுடைய நிரந்தரச் சொத்துக்கள் யாவும் அவனுடைய சேமிப்பின் மூலம் பெறப்பட்டவை ஆகும்.

மேற்கூறிய எடுகோள்களின் அடிப்படையில் வாழ்க்கைச் சுழல் கோட்பாடானது, ஒரு நுகர்வோனின் நுகர்வுச் சார்பு, அவன்

வாழ்நாளில் உழைத்துப் பெறும் வருவாயும், நுகர்வுச் செலவும் சமவீதத் தொடர்பு உடையதாக அமையும் என்று விளக்குகிறது. ஆனால் வருவாயிலிருந்து எவ்வளவு பங்கு நுகர்வுக்காக அவன் செலவிடுவான் என்பது, அவனுடைய நுகர்வுத்தீட்டம் எந்த வயதில் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதைப் பொறுத்து அமையும். ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்நாளில், ஆரம்பகாலத்தில் அவனுடைய சொத்துக்கள் மிகவும் குறைவாகவும், முடிவுக்காலத்தில் அவனுடைய உழைப்பு வருவாய் மிகவும் குறைவாகவும் அமைகின்றது. எனவே அவனுடைய சராசரி வருவாய், வாழ்நாளின் ஆரம்பகாலத்திலும், வாழ்நாளின் இறுதிக் காலத்திலும் குறைவாகவே இருக்கும். ஆனால் வாழ்நாளின் இடைப்பட்ட காலத்தில், சொத்துவருவாய் மற்றும் உழைப்பு வருவாய் இரண்டுமே மிக அதிக அளவில் இருக்கும். ஆனால் நுகர்வானது, அவன் திட்டமிட்டபடி, வாழ்நாளின் ஆரம்ப காலத்தில் எந்த அளவு செய்யப்படுகின்றதோ அந்த அளவில் மாறுதல் இல்லாமல் இறுதிக்காலம் வரை நிலையாக இருக்கின்றது. எனவே சராசரி வருவாயில் ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்தாலும், நுகர்வுச்சார்பு நிலையானதாக அமைகின்றது. இதைப்பின் வரும் வரைபடம் 5.5 விளக்குகின்றது. வரைபடத்தின் 'X' அச்சில் ஒரு மனிதனுடைய வாழும் காலமும் 'Y' அச்சில் அவன் செய்யக் கூடிய நுகர்வுச் செலவுகளும் அளவிடப்படுகின்றன. y_0 yy_1 என்ற வளைகோடு நுகர்வோனுடைய வருவாய் வளர்ச்சி அவன் வாழ்நாளில் எவ்வாறு அமைகின்றது என்பதைக் காட்டுகிறது.

வரைபடம் 5.5
வருவாய் - நுகர்வு வளர்ச்சி

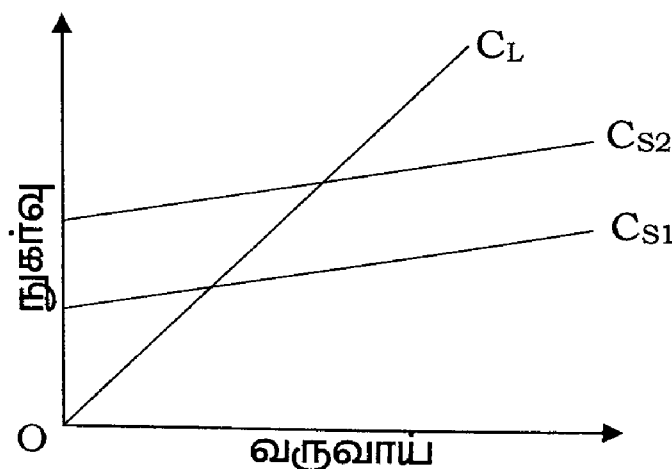

ஆரம்ப காலத்தை (அதாவது) OT_1 காலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு நுகர்வோன் Cy_0B என்ற அளவிற்குப் பணத்தைக் கடனாகப் பெற்று CB என்ற அளவிற்கு நுகர்வுச் செலவுகளை மேற்கொள்கிறான். இந்த நுகர்வு அளவில் ஏற்ற இறக்கங்கள் நுகர்வோனுடைய வாழ்நாளில் இல்லாமல் நிலையானதாக இருக்கிறது. T_1, T_2 என்ற இடைப்பட்டக் காலத்தை எடுத்தக் கொண்டால் அவன் BYS என்ற அளவிற்குச் சேமிக்கிறான். இந்தச் சேமிப்பை அவன் வாங்கிய கடனைத் தீர்ப்பிச் செலுத்துவதற்கும், அவனுடைய எதிர்காலத்திற்கும் பயன்படுத்துகின்றான். நுகர்வோனுடைய வாழ்நாளின் இறுதிக் காலமாகிய T_2, T -ல் அவன் SC_1Y_1 என்ற அளவிற்குச் சேமிப்பைச் செலவிடுகின்றான், ஏனெனில் அவனுடைய வாழ்நாளின் இறுதிக் காலத்தில் அவனுடைய உழைப்பிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் 'O' ஆகும். எனவே உழைத்துச் சேமித்து வைத்த பணத்தை இறுதிக் காலத்தில் செலவு செய்து, அவனுடைய நுகர்வு குறையாமல் நிலையாக வைத்துக் கொள்கிறான். அவன் வாழ்நாள் முழுமைக்கும் செய்கின்ற நுகர்வுச் செலவுகள் குறையாமல் அவனுடைய வாழ்க்கைத் தரம் CC_1 என்ற நுகர்வுச் சார்பில் நிலையாக அமைகிறது.

இந்த வாழ்க்கைச் சுழல் கோட்பாட்டை அடிப்படையாக வைத்து, பேராசிரியர்கள் ஆன்டோவும்(Ando and Modigliani) மாடிக்கிலானியும் குறுகியகால மற்றும் நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புகளை உருவாக்க முயற்சித்தார்கள். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியில், குறுகியகால ஆய்வில் நிறைய நுகர்வோர் குறைந்த வருவாய்ப்பிரிவில் மிகவும் குறைந்த வருவாயை உடையவர்களாக அமைந்தார்கள், இதற்குக் காணரம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாளின் இறுதிக் காலக் கட்டத்தில் இருந்தது தான். அதனால் அவர்களுடைய சராசரி நுகர்வுத்திறன் (APC) அதிகமாக அமைந்தது. ஆனால் உயர்ந்த வருமானப்பிரிவில், சராசரிக்கும் மேலே நிறைய நுகர்வோர்கள் உயர்ந்த வருவாய் உடையவர்களாக இருந்தனர், இதற்குக் காரணம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாளில் நடுத்தரக் கால கட்டத்தில் இருந்ததுதான். எனவே அவர்களுடைய சராசரி நுகர்வுத்திறன் (APC) குறைவாகவே இருந்தது. எனவே, இதிலிருந்து நாம் அறிவது, வருவாய் உயர் உயர், சராசரி நுகர்வுத்திறன் குறைந்து கொண்டே

வரும் என்பதும், இறுதிநிலை நுகர்வுத்திறன் சராசரி நுகர்வுத் திறனைவிடக் குறைவாக ($MPC < APC$) அமைகிறது என்பதும் ஆகும். மேலும் நீண்ட காலத்தில் சராசரி நுகர்வுத்திறனும், இறுதிநிலை நுகர்வுத்திறனும் நிலையானதாகவும், ஒன்றுக்கொன்று சமமானதாகவும் அமைகிறது என்பதும் ஆகும். பேராசிரியர்கள் ஆண்டோ, மாடிக்கிலியானி விளக்கிய, குறுகியகால நுகர்வுச் சார்பு மற்றும் நீண்டகால நுகர்வுச்சார்புகள் பின்வரும் வரைபடம் 5.6ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 5.6
குறுகியகால, நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புகள்

வரைபடம் 5.6-ல் 'X' அச்சில் வருவாயும், 'Y' அச்சில் நுகர்வும் அளவிடப்படுகின்றன. வரைபடத்தில் C_{S1} மற்றும் C_{S2} என்ற கோடுகள் குறுகிய கால நுகர்வுச் சார்புக் கோடுகளாகும். C_L நீண்டகால நுகர்வுச் சார்புக் கோடாகும். குறுகிய காலத்தில் C_{S1} கோடு, நுகர்வோருடைய சொத்துக்கள் நிலையானதாக இருக்கும் போது அவனுடைய வருவாயில் ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டாலும், நுகர்வுச்செலவுகள் நிலையானதாக அமைகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் நுகர்வோருடைய சேமிப்புகள் அதிகரிக்கும் போது C_{S1} கோடு C_{S2} என்ற அளவிற்கு மாற்றம் அடைகிறது. அதாவது வருவாய் உயரும் போது, அவர்களுடைய சராசரி நுகர்வுத்திறன் குறைகிறது. நீண்டகாலத்தில், வருவாயில்

ஏற்ற இறக்கங்களை நீக்கிப்பார்க்கும்போது சராசரி நுகர்வுத்திறன் (APC) நிலையானதாக அமைகிறது.

iii. வாழ்க்கைச்சுழல் கோட்பாட்டின் திறனாய்வு

1. நுகர்வோர், தங்கள் வாழ்நாள் முழுமைக்குமான நுகர்வை முன்கூட்டியே திட்டமிடுகிறார்கள் என்ற இக்கோட்பாட்டின் கருத்தைப் பல பொருளியலறிஞர்கள் மறுத்தார்கள். ஏனெனில் நுகர்வோர் நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தை விட நிகழ்கால நுகர்வுக்கே அதிக முக்கித்துவம் அளிப்பார்கள் என்பதாகும்.
2. நுகர்வோருடைய நுகர்வு என்பது, அவர்களுடைய சொத்துக்களால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பது இக்கோட்பாட்டின் கருத்து, எனவே சொத்துக்கள் அதிகரிக்கும் போது, நுகர்வுச் செலவுகளும் அதிகரிக்கும் என்பது விளக்கம். ஆனால் நுகர்வோர், நுகர்வை அதிகரிப்பதைவிட, சொத்துக்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கே ஆர்வம் காட்டுவர் என்பது அறிஞர்களின் கருத்து.

மேற்கூறிய குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டாலும், குறுகிய, நீண்டகால நுகர்வுச்சார்புகளைத் தீர்மானிக்கக்கூடிய காரணிகளை மற்றக் கோட்பாடுகளை விடப் புதிய கோணத்தில் இக்கோட்பாடு விளக்கியது இதன் சிறப்பாகும்.

முதலீட்டுச்சார்பு

Investment Function

I. முதலீடு- விளக்கம்

முதலீடு என்பது பொதுவாக, ஒரு தொழிலில் செய்யப்படும் பணமுதலீட்டையே குறிப்பதாகும். ஆனால் பேராசிரியர் கீன்ஸின் கூற்றுப்படி முதலீடு என்பது முதலீட்டை எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கக் கூடிய புதிய கருவிகள், எந்திரங்கள், அணைகள், சாலைகள், கட்டிடங்கள் ஆகியவையே ஆகும். உண்மையான முதலீடு என்பது (Real Investment) நாட்டின் முதலீட்டை முன்பிருந்ததைவிட எண்ணிக்கையில் கூட்டிக் காட்டும் முதலீட்டே ஆகும். முதலீடு பலவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. தூண்டப்பட்ட முதலீடு: வருவாய், தொழில் முதலியவற்றின் மாற்றங்களின் விளைவாக மேற்கொள்ளப்படுவது தூண்டப்பட்ட முதலீடு ஆகும்.
2. தன்னியக்க முதலீடு: உற்பத்தி, இலாபம் ஆகியவைகளைக் கருதாமல் தேசிய நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் முதலீடு தன்னியக்க முதலீடாகும். பொதுத்துறை முதலீடு இத்தகைய முதலீடாகும்.
3. தனியார் முதலீடு: தனிப்பட்ட நபர்கள், நிறுவனங்கள் ஆதாய நோக்கத்தோடு செய்யும் முதலீடாகும்.
4. ஈடுசெய் முதலீடு: முதலீட்டுக் கருவிகளின் தேய்மானத்தை ஈடு செய்வதற்காகச் செய்யப்படும் செலவு ஈடு செய் முதலீடாகும்.

II. முதலீட்டுச் சார்பு

ஒரு நாட்டில் குறுகிய காலத்தில் மாறாத நுகர்வுச் சார்பு உள்ள நிலையில், முதலீடுதான் வேலை வாய்ப்பை நிர்ணயிக்க

முடியும் என்பது கீன்ஸின் கருத்து. தனியார் துறை முதலீட்டின் அளவு முக்கியமாக மூன்று காரணிகளைச் சார்ந்நதுள்ளது. 1) முதலீட்டுக் கருவிகளின் அளிப்பு விலை. 2) மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன். 3) வட்டி வீதம். எனவே முதலீட்டிற்கும் முதலீட்டாளர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற இலாபத்திற்கும் உள்ள தொடர்பையே முதலீட்டுச் சார்பு எனலாம்.

i. மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் (Marginal Efficiency of Capital)

ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு புதிய முதலீட்டிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் இலாப விகிதம் மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத்திறன் ஆகும். முதலீட்டினால் ஏற்படும் செலவை ஈடு செய்த பின்னர் எஞ்சி நிற்கும் விளைவு வீதத்தையே திறன் என்பர். ஸ்டோனியர், ஹேக் (Stonier, Hague) கூற்றுப்படி 'மூலதனச் சொத்துக்களின் மொத்த எண்ணிக்கையோடு இறுதியாக ஒன்றைக் கூட்டினால் ஏற்படும் செலவை மிஞ்சிய விளைவு வீதமே முதலீட்டின் இறுதி நிலைத்திறன்' ஆகும்.

ii. இறுதிநிலைத்திறனைக் கணித்தல்

மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் பின்வரும் கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு வீதமாகும். (1) புதிய மூலதனத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவு (Expected Yield from the New Capital Asset) (2) மூலதனக் கருவியின் அளிப்பு விலை (Supply price of the Capital Good) மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் என்பது மூலதனத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள், மற்றும் அதன் அளிப்பு விலை இவற்றிற்கிடையேயான விகிதம் எனப் பேராசிரியர் குரிகாரா (Professor Kurihara) விளக்கம் தருகிறார்.

கீன்ஸ் கூற்றுப்படி, ஒரு மூலதனச் சொத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கும் விளைவு என்பது அதன் ஆயுட்காலம் முழுவதும் ஆண்டு தோறும் எதிர்பார்க்கின்ற வருவாயாகும். ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் விளைவை $Q_1, Q_2, Q_3, \dots, Q_n$ என்று குறிப்பிடலாம். $1, 2, 3, \dots, n$ என்பன ஆண்டுகளின்

எண்ணிக்கையாகும். ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் விளைவுகளைக் கூட்டி மொத்தம் எதிர்பார்க்கும் வருவாயைக் கணக்கிடலாம்.

முதலீடு செய்யும்போது, அதன் விளைவை மட்டுமல்லாமல் அதனைப் பெறுவதற்கு ஆகின்ற செலவையும் கணக்கிட வேண்டும். விளைவுகளின் மொத்த மதிப்பும், முதலீட்டின் அளிப்பு விலையும் தெரியுமானால் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவின் அளவை, அளிப்புச் செலவின் வீதமாகக் கூறலாம். அவ்வீதமே முதலீட்டின் இறுதிநிலைத்திறன் ஆகும். இவ்வீதத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு முன், ஆண்டு தோறும் எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளைக் கழித்துக் கணக்கிட்டால் அவற்றின் இன்றைய மதிப்பு தெரியவரும். எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளைக் கழித்துக் கணக்கிட்டாவிட்டால் முதலீடு இலாபம் தரக் கூடியதா, இல்லையா என்பதை நாம் கணக்கிட முடியாது. இவ்வாறு எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகளையும் மூலதனச் சொத்தின் அளிப்பு விலையையும் சமப்படுத்த உதவும் கழிவு வீதத்தையே முதலீட்டின் இறுதி நிலைத்திறன் என்று கீன்ஸ் குறிப்பிட்டார். இதைப் பின் வரும் சமன்பாட்டின் மூலம் விளக்கலாம்.

$$p = \frac{Q_1}{(1+R)} + \frac{Q_2}{(1+R)^2} + \frac{Q_3}{(1+R)^3} + \dots + \frac{Q_n}{(1+R)^n}$$

இந்தச் சமன்பாட்டில் $Q_1, Q_2, Q_3, \dots, Q_n$ முதலியவை எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகளையும், 1, 2, 3...n ஆண்டுகளையும் குறிக்கின்றது. R என்பது கழிவு வீதத்தைக் குறிக்கும். $Q_1/(1+R)$ என்ற சமன்பாட்டில் முதலாண்டில் கிடைக்கும் Q_1 என்ற எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவை R என்ற கழிவு வீதத்தால் வகுத்துக் கண்டுபிடிக்கப்படும் விளைவு, நடப்பு விளைவின் மதிப்பு என்று கொள்ளப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, முதலீடு ரூ.100 என்று எடுத்துக் கொள்வோம். கழிவு வீதம் 10 சதவீதம் என்று வைத்துக் கொண்டால் ஓராண்டு கழித்து 110 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால், அந்த முதலீட்டின் நடப்பு மதிப்பைப் பின்வருமாறு கணக்கிட வேண்டும். $100/(1+10/100) = \text{Rs.}90.91$. அதாவது இன்று ரூபாய் 90.91 முதலீடு செய்தல் அது ஓராண்டில் ரூபாய் 110 ஆக வளரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் ஒரு கழிவு வீதம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு எண் கணித உதாரணம் கொண்டு விளக்கலாம். மூலதனச் சொத்து ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு முதலீடு ரூபாய் 3,000 என வைத்துக் கொள்வோம். அம்முதலீட்டுக் கருவியின் ஆயுட்காலம் இரண்டு ஆண்டுகள். இதன் பயனாக எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவு (Expected Yield) முதல் ஆண்டில் ரூபாய் 1,100, இரண்டாவது ஆண்டில் ரூபாய் 2,200 ரூபாய் இருக்கும் என வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியானால் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவை 10 சதவீதத்தைக் கொண்டு கழித்தால் அவ்வாறு கழிக்கப்பட்ட மொத்த விளைவும், முதலீட்டின் செலவும் சமமாக இருக்கும் என்பது தெரியும்.

$$1 + \frac{1,100}{100} + \frac{2,200}{\left(1 + \frac{10}{100}\right)^2}$$

மேற்கூறிய சமன்பாட்டைச் சுருக்கினால் 3000=1000+2000 என்று கணக்கிடலாம். இதிலிருந்து 'மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத் திறன் என்பது, மூலதனச் சொத்தின் அளிப்பு விலைக்கு. எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவு சமமாக இருக்கும்படிச் செய்யும் கழிவு வீதமே' என்பது கீன்ஸ் அளித்த விளக்கமாகும். இக்கழிவு வீதத்தைக் கணக்கிடுவது கடினமான ஒன்றாகும். ஒரு முதலீட்டாளர், அளிப்பு விலையை விட எதிர்பார்க்கின்ற வருவாய் மிகுதியாக இருக்கின்ற வரை முதலீட்டை மேற்கொள்வார்; எப்பொழுது அளிப்பு விலையும், எதிர் பார்க்கும் விளைவும் சமமாக இருக்குமோ, அப்பொழுது முதலீட்டைப் பெருக்குவதை நிறுத்திக் கொள்வார்.

III. முதலீட்டின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன்

முதலீடு அதிகரித்தால் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறன் குறைகின்றது. இது குறைந்து செல் விளைவு விதியின் செயல்பாடு ஆகும். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. 1. மிகுதியாக முதலீடு செய்கின்றபொழுது உற்பத்தி பெருகுகின்றது. இதனால் விலை குறைந்து இலாபமும் குறைகின்றது. எனவே இறுதி நிலைத்திறன் குறைந்து செல்லும் 2. மேலும் மேலும் முதலீட்டைப்

பெருக்கும் போது அதன் அளிப்பு விலை அதிகமாகிறது. இதனால் இறுதிநிலைத்திறன் குறைகின்றது. முதலீடு அதிகரிக்கின்ற பொழுது எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் குறைவதாலும், அளிப்பு விலை அதிகரிப்பதாலும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன்குறைந்து விடுகின்றது. இக்கருத்தைப் பின் வரும் அட்டவணை மூலம் அறியலாம்.

அட்டவணை - 1

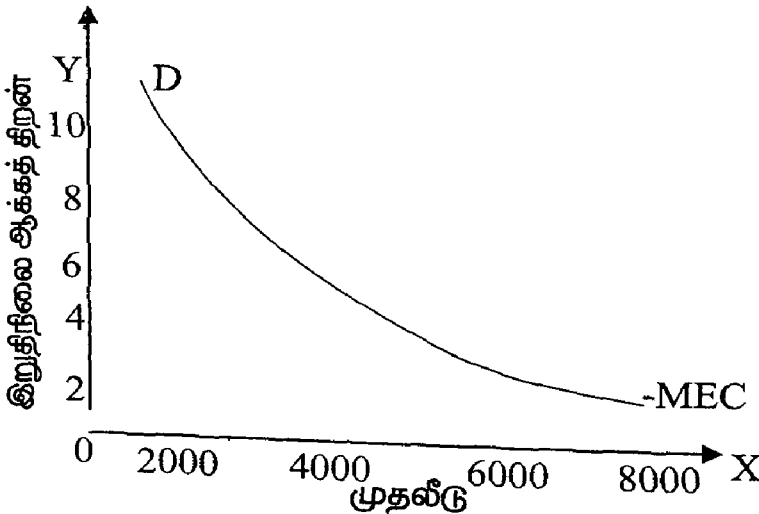
குறைந்து செல்லும் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் பட்டியல்

முதலீடு (ரூ.)	இறுதி நிலை ஆக்கத் திறன் (சதவீதம்)
2,000	8
4,000	6
6,000	4
8,000	2

இப்பட்டியலில் முதலீடு அதிகரிக்க, அதிகரிக்க முதலீட்டின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் குறைந்து செல்வதைப் பார்க்கலாம். இதைப் பின்வரும் வரைபடம் 6.1 விளக்குகிறது.

வரைபடம் 6.1

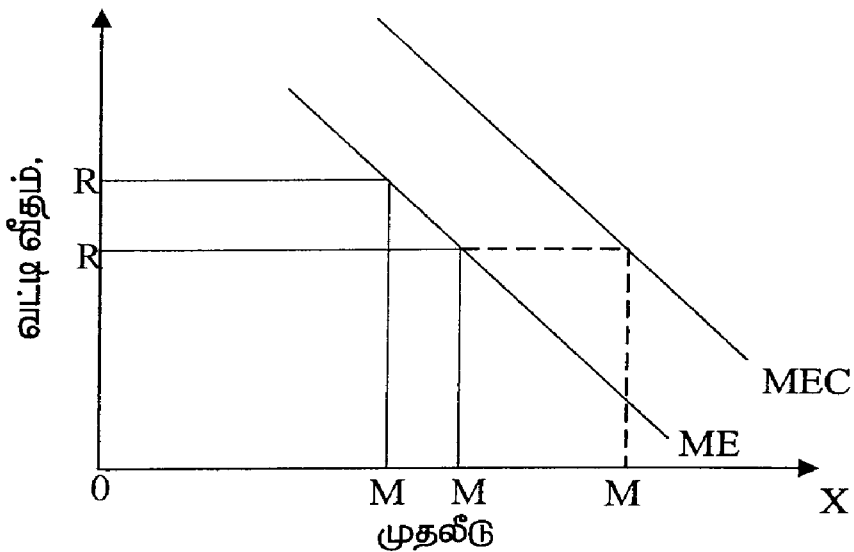
முதலீட்டின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் வளைகோடு

வரைபடம் 6.1-ல் 'X' அச்சில் முதலீட்டின் அளவுகளும் 'Y' அச்சில் மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத்திறனும் அளவிடப்படுகின்றன. MEC என்ற கோடு மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன், முதலீடு அதிகரிக்கும் போது குறைந்து செல்வதைக் காட்டுகிறது. முதலீட்டாளர்கள் முதலீடு செய்யும் போது நிலவும் வட்டி வீதத்தையும் கணக்கில் கொள்வர். வட்டி வீதம், முதலின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறனை விடக்கூடுதலாக இருந்தால் ($R > MEC$), முதலீடு செய்வதில் இலாபமில்லை. எந்தவித இடர்பாடுகளையும் ஏற்காமல் பணத்தின் மீது வட்டி அதிகம் பெறலாம். வட்டியும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனும் சமமாக இருந்தால் ($R = MEC$), ஒரு நாட்டில் மேலும் முதலீடு நிகழ வாய்ப்பில்லை. வட்டி வீதம் குறைந்து, இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் கூடி இருந்தால் ($R < MEC$), முதலீடு செய்யச் சாதகமான சூழ்நிலை நிலவுகின்றது என்பது பொருள்.

முதலீட்டின் அளவைத் தீர்மானிப்பதில் முதலீட்டின் தேவைக்கோட்டின் அமைப்பும் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது. வட்டி வீதத்திற்கும், மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறனுக்கும், முதலீட்டின் அளவிற்கும் உள்ள தொடர்பை வரைபடம் 6.2 விளக்குகின்றது.

வரைபடம் 6.2
முதலீடு, வட்டிவீதம், இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் -
இவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு

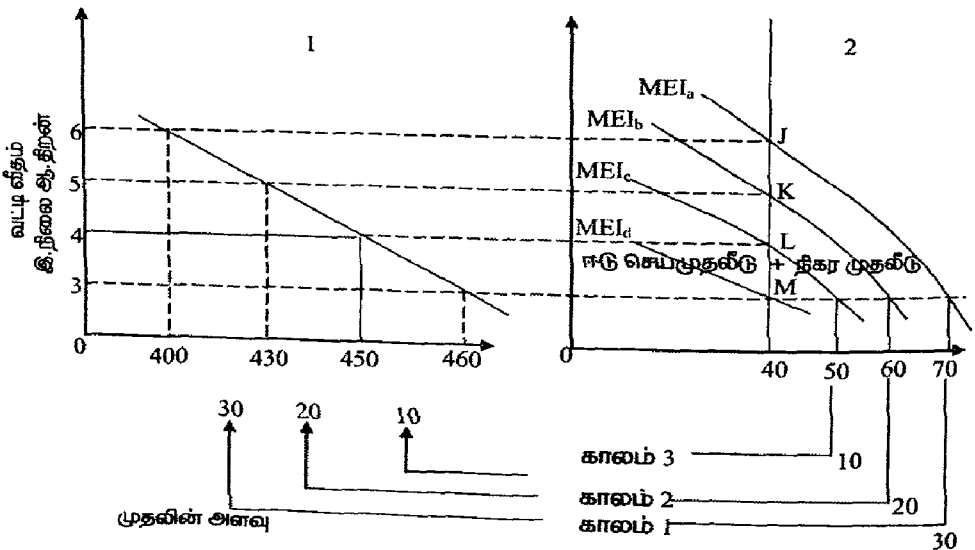

வரைபடம் 6.2-ல் 'X' அச்சில் முதலீட்டளவும், 'Y' அச்சில் முதலீட்டின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும், வட்டிவீதமும் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. OM அளவு முதலீட்டில், வட்டிவீதம் OR என்று இருக்கும். இந்த முதலீடு, வட்டி வீதம் மாறுவதாலோ இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் மாறுவதாலோ மாறுபடும்; எடுத்துக்காட்டாக இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் கோடு MEC விருந்து MEC₁-க்கு அதிகரிக்கின்றபோது, OR வட்டி வீதத்தில், முதலீடு OM விருந்து OM₁ க்கு அதிகரிக்கிறது. வட்டி வீதம் OR விருந்து OR₁- க்கு உயரும்போது, முதலீடு OM விருந்து OM₂ க்குக் குறைகிறது. ஆனால் கீன்ஸ், முதலீட்டைத் தீர்மானிப்பதில் எதிர்பார்க்கின்ற வருவாய் முக்கியப்பங்கு வகிப்பதாகக் கருதுகின்றார்.

IV. முதலின் இருப்பும் முதலீட்டின் வீதமும்

கீன்ஸ் தன்னுடைய முதலீட்டுக் கோட்பாட்டில் ஓட்ட மாறியான (Flow Variable) முதலீட்டிற்கும், இருப்புமாறியான (Stock Variable) முதலுக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கியுள்ளார். முதலின் இருப்பு, வட்டி வீதம் குறையக்குறைய அதிகமாகிறது என்பதை நாம் பின்வரும் வரைபடத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வரைபடம் 6.3
முதலின் இருப்பும், இறுதி நிலை ஆக்கத்திறனும்

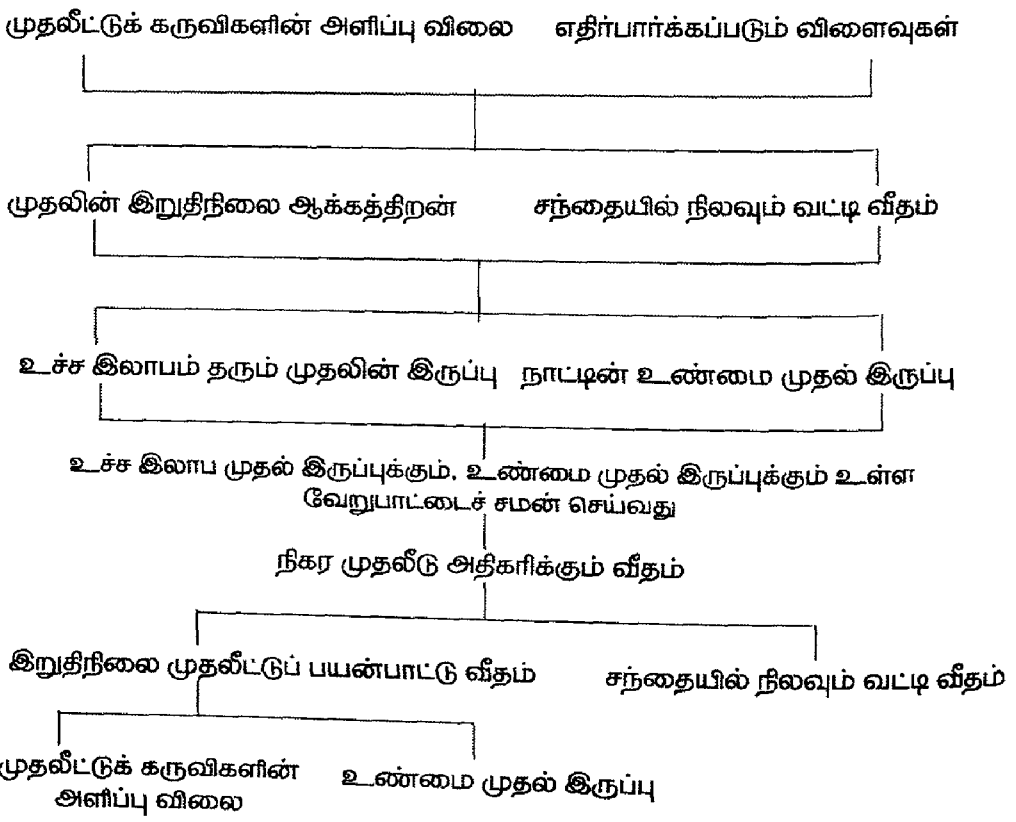
வரைபடம் 6.3(1)-ல் வட்டி வீதமும், முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் நிர்ணயித்த முதலீட்டின் அளவு காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வட்டி வீதம் 6 சதவீதம் ஆக இருக்கும் போது முதலின் அளவு 400 அலகுகள். இந்த இருப்பில், வட்டி வீதமும், முதலின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறனும் சமமாக இருப்பதால் நாம் இந்த இருப்பை, உச்ச இலாபத்தைத் தரும் முதல் என்கிறோம். இப்போது வட்டி வீதம் 6 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதத்துக்குக் குறைந்து விட்டால், நாட்டின் உண்மையான இருப்பு முதல் 460 அலகுகளாக அதிகரிக்கவேண்டும். ஆகும். முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத் திறன் 6 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதத்துக்குக் குறைந்தால்தான், மறுபடியும் வட்டிவீதமும், முதலின் இறுதி நிலை ஆக்கத் திறனும் சமமாக வாய்ப்பு உண்டு. முதலின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் 3 சதவீதத்துக்குறைய வேண்டுமென்றால் முதலின் இருப்பு 460 அலகுகள் ஆக வேண்டும். எனவே 60 அலகுகள் முதலின் இருப்புக் கூடினால் தான் மறுபடியும் உச்ச இலாபம் உள்ள முதலின் இருப்பு நாட்டில் உருவாகும். ஆனால் இந்த முதலீடு உடனடி நிகழ்மா அல்லது சிறிது காலத்திற்குப்பிறகா? என்பது முதலீடு அதிகரிக்கும் வீதத்தைப் பொருத்ததாகும். முதலீட்டின் இறுதி நிலைப் பயன்பாட்டு வீதத்தைப் பொறுத்து (Marginal Efficiency of Investment) அதிகரிக்கும் முதலீட்டு வீதம் அமையும்.

முதலீட்டுக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனம், J என்னும் புள்ளியில் சமநிலையில் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது வட்டிவீதம் 6 சதவீதமாக அமையும். வட்டி வீதம் 6 சதவீதமாக இருக்கும் போது, முதல் கால நிலையில் 30 அலகுகள் புதிய முதலும், 40 அலகுகள் ஈடு செய் முதலீடும் நிறுவனத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதை MEI_a என்னும் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டு வளைகோடு விளக்குகிறது. முன்பிருந்த இருப்பு முதல் 400 அலகுகளோடு இப்போது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட 30 அலகுகளும் சேர்ந்து இருப்பு முதல் 430-க்கு உயர்கிறது. ஆனால் உச்ச இலாபத்தைத் தரும் முதல் 460 அலகுகள். எனவே இன்னும் 30 அலகுகள் முதலை உற்பத்தி செய்ய, நிறுவனம் முயலும்போது, முதலீட்டின் இறுதி நிலைப்பயன்பாட்டு வளைகோடு கீழ்நோக்கி நகர்ந்து 5 சதவீதம் வட்டி வீதத்தில் முதலீட்டை 20 அலகுகள் அதிகரிக்கின்றது. இது வளைகோடு MEI_b என்று வரைபடம் 6.3(2)-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது. முதலீட்டுக் கருவிகளின் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்போது முதல் இருப்பு

430 லிருந்து 450க்கு உயர்கிறது. ஆனால் நாட்டின் உச்ச இலாப முதல் இருப்பு 460 அலகுகள் எனவே உற்பத்தி இன்னும் 10 அலகுகள் கூடவேண்டும். MEI வளைகோடு MEI_b லிருந்து MEI_c க்குக் கீழ்நோக்கி நகர்ந்து 4% வட்டி வீதத்தில், முதலீட்டை அதிகரிக்கிறது. நிறுவனம் இந்த மூன்றாவது சுற்றில் 10 அலகுகளே உற்பத்தி செய்கிறது. இருப்பு முதல் 460 அலகுகளை அடைகிறது. அதனால் கீன்ஸ் கோட்பாட்டின்படி, வட்டி வீதம் குறையும் போது, முதலீடு கூடுகிறது. அதோடு முதலீடு அதிகரிப்பது என்பது முதலீட்டுக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனத்தின் உற்பத்தித் திறமையையும் பொறுத்தது. என்பதையும் நாம் அறியலாம். கீன்ஸ் கோட்பாட்டினைப் பின்வரும் அட்டவணையின் மூலம் சுருக்கமாக நாம் விளக்கலாம்.

அட்டவணை - 2

இருப்பு முதல், முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் மற்றும் வட்டிவீதம் இவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு

V. முதலீட்டின் இலாபக் கோட்பாடு

முதலீட்டின் இலாபக் கோட்பாடு, நாட்டிற்குத் தேவையான இருப்பு முதல், இலாபத்தைச் சார்ந்துள்ளது என்பதை விளக்குகின்றது. இலாபம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க இருப்பு முதல் அதிகரிக்கும் என்பது இக்கோட்பாட்டின் விளக்கம். இலாபம் அதிகரிக்கும் போது, முதலீட்டின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திற்கு அல்லது முதலீட்டின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு அதிகரித்து, நாட்டின் முதல் இருப்பு அதிகமாவதைக் காட்டுகிறது.

இலாபக் கோட்பாடு, இலாபம் நாட்டின் வருவாயைச் சார்ந்ததாக அமைந்துள்ளது என்பது விளக்குகிறது. வருவாய் அதிகரிக்கும்போது இலாபம் அதிகரிக்கிறது. தேவையான இருப்பு முதல் அதிகரிக்கும்போது, முதலீடு அதிகரிக்கும் வீதம் வளர்கிறது. அதனால் முதலீட்டுச் சார்பு என்பது வருவாயை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை $I = I_a + vY$ என்ற சமன்பாட்டினால் விளக்கலாம்.

$$I_a = \text{தன்னிச்சையான முதலீடு}$$

$$vY = \text{வருவாயால் தூண்டப்பட்ட முதலீடு}$$

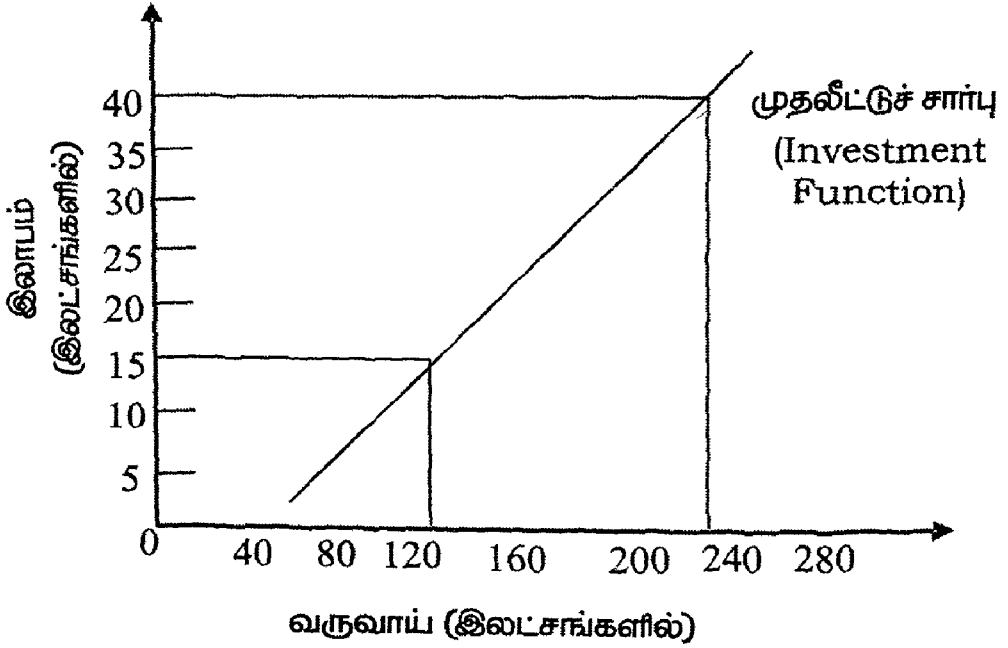
$$v \frac{\Delta I}{\Delta Y} = \text{என்பது வருவாய் அதிகரிக்கும் போது,}$$

முதலீடு அதிகரிக்கின்றது என்பதை விளக்குகிறது. எந்த ஒரு பொருளாதார அமைப்பும் உச்ச இலாபம் பெறுவதையே தமது குறிக்கோளாகப் பின்பற்றுகின்றது. இலாபம் தராத முதலீட்டை எந்த ஒரு நிறுவனமும் செய்வதில்லை. போதுமான இலாபத்தை நிறுவனங்கள் பெற்றால் பொருட்களுக்கான தேவையும் தீருப்திகரமானதாக இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஆனால் நிறுவனங்களை நடத்திச் செல்பவர்கள், இன்றைக்கு உள்ள தேவை நாளை இல்லாமல் போகலாம் என்று முடிவு செய்தால், முதலீடு குறையலாம். வருங்காலத்தில் நிகழக் கூடியத் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்களால் உற்பத்தி, இலாபம் இவை மாறலாம். ஆதலால் இன்றைய தேவையை வைத்து முதலீட்டை நிர்ணயிக்க முடியாது. எனவே பல வருடங்களில் பெற்ற இலாபங்களின் அடிப்படையில் தான் முதலீடு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எனவே

இலாபத்திற்கும் முதலீட்டிற்கும் நேரிடையான தொடர்பு உண்டு என்றாலும் இரண்டும் சரி சமவீதத்தில் அதிகரிக்காது.

முதலீடு எந்த அளவிற்கு இலாபத்தைச் சார்ந்து உள்ளதோ, அந்த அளவு வருவாயையும் சார்ந்தது எனலாம். பின்வரும் வரைபடம் இதை விளக்குகின்றது.

வரைபடம் 6.4
முதலீட்டுச் சார்பு

வரைபடம் 6.4-ல் X-அச்சில் வருவாயும் Y-அச்சில் இலாபமும் அளவிடப்படுகின்றன. வருவாய் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, இலாபம் அதிகமாகிறது. அதிகரிக்கும் இலாபத்தினால் முதலீட்டுச் சார்பு மேல் நோக்கிச் செல்கிறது.

VI. மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறனை அல்லது முதலீட்டுச் சார்பை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்

மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத் திறனை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளை, குறுகியகால, நீண்டகாலக் காரணிகள் என்று பிரித்துக் கூறலாம். மூலதனத்தை நிர்ணயிக்கின்ற காரணிகளில்

முக்கியமானது முதலீட்டின் இறுதி நிலைத் திறனும் வட்டி வீதமும் ஆகும். இக்காரணிகளுடன் மேலும் பல காரணிகள் மூலதனத்தை நிர்ணயிக்கின்றன.

1. குறுகிய காலக் காரணிகள்

1. தேவையின் தன்மை: மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத் திறன், உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்குரிய தேவையை ஒட்டி அமைகின்றது. தேவை மிகுந்தால், மூதலீடும், அதன் விளைவாக முதலீட்டின் இறுதிநிலைத் திறனும் அதிகமாகும்.
2. உற்பத்தி செலவும் விலையும்: எதிர்காலத்தில் உற்பத்திச் செலவுகள் குறைந்து விலைகள் அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால் மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத்திறன் மிகுதியாக இருக்கும். இதற்கு மாறாக செலவுகள் அதிகரித்து, விலைகள், குறையும் என்று எதிர்பார்த்தால், இறுதி நிலைத்திறனும், முதலீடும் குறையும்.
3. நுகர்வு நாட்டம்: நுகர்வு நாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் இறுதி நிலை ஆக்கத் திறன் அதிகமாக இருக்கும்.
4. வருவாய் மாற்றம்: வருவாய் வளர்ச்சி முதலீட்டை அதிகரிக்கும். எனவே மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனும் அதிகரிக்கும்.
5. வரி விதிப்பு: அரசு அதிகமாக வரி விதித்தால் முதலீடு குறைந்து முதலின் இறுதிநிலைஆக்கத்திறனும் குறையும். வரிச்சலுகைகள் இருந்தால் முதலீடு அதிகரித்து இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் அதிகரிக்கும்.
6. இலாபம்: முதலீடு செய்பவர்களின் இலாபம் மிகுதியாக இருந்தால் முதலீட்டைப் பெருக்குவார்கள். முதலீடு அதிகமாக இருந்தால் மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத் திறனும் அதிகரிக்கும்.
7. தொழில் நம்பிக்கை: தொழில் முனைவோர் தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்கும்போது, எதிர்கால முதலீட்டின் விளைவு வீதத்தை மிகுதியாக மதிப்பிடுவர். இதனால் இறுதிநிலை

ஆக்கத்திறனும் அதிகாரிக்கும் மாறாக, தன்னம்பிக்கை இல்லாத போது இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனைக் குறைத்து மதிப்பிடுவர்.

8. நீர்மைத் தன்மை உடைய சொத்துக்கள்: நீர்மைத் தன்மை உடைய சொத்துக்கள் மிகுதியாக இருந்தால் முதலீடும் மிகுதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் முதலீடும், முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் குறையும்.
9. பொதுச்செலவு: அரசு செலவிடும் தொகை அதிகரித்தால் பெருக்கியின் விளைவாக முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் அதிகரிக்கும்.

2. நீண்டகாலக் காரணிகள்

1. மக்கள் தொகைப் பெருக்கம்: மக்கள் தொகை கூடும் போது பொருட்களுக்குத் தேவை பெருக முதலீடு கூடும். முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் அதிகரிக்கும்.
2. புதிய பகுதிகளின் முன்னேற்றம்: இது வரை பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையாத பகுதிகளில் போக்குவரத்து, மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், விவசாயம், தொழில்கள், குடியிருப்பு முதலியவற்றை வளப்படுத்தினால் பெருமளவு முதலீடு செய்யப்படும். இதனால் முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் அதிகரிக்கும்.
3. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம்: உற்பத்தியில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம், புதிய கருவிகள் கண்டு பிடித்தல், புதிய தொழில் நுணுக்கங்கள் ஆகியவற்றால் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் பெருகும். இதனால் மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத் திறனும் மிகுதியாகும்.
4. மூலதனக் கருவிகளின் உற்பத்தித் திறன்: மூலதனக் கருவிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாமல் இருந்து, பொருள்களுக்கான தேவை அதிகரிக்கிற பொழுது, மூலதனக் கருவிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தினால் முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் அதிகரிக்கும்.

5. பொருளாதாரக் கொள்கை: அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் முதலீட்டைத் தீர்மானிப்பதில் பங்கு வகிக்கின்றன. கடன், வரிவிலக்கு போன்ற வசதிகள் அளித்தால் முதலீடு பெருகும்; முதலின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறனும் அதிகரிக்கும்.

பெருக்கீக் கோட்பாடு Multiplier Principle

I. பெருக்கீக் கருத்து - விளக்கம்

பெருக்கீ என்பது முதலீட்டில் ஏற்படுகின்ற மாறுதலுக்கும், அதன் விளைவாக வருவாயில் ஏற்படும் மாறுதலுக்கும் உள்ள வீதாச்சாரத் தொடர்பை விளக்கும் ஒரு கருத்துப்படிவம் ஆகும். கீன்ஸ் விளக்கிய முதலீட்டுப் பெருக்கீ என்பது தொடக்கத்தில் முதலீட்டின் அதிகரிப்பிற்கும், வருவாய்ப் பெருக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குவதாகும். R.F.கான் (R.F.Khan) என்பவர் முதன் முதலில் வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கீ என்ற கருத்தை விளக்கினார். கீன்ஸ் தன்னுடைய முதலீட்டுப் பெருக்கீக் கருத்தில் முதலீட்டிற்கும், வருவாய்ப் பெருக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பெருக்கீ எண் கொண்டு விளக்கினார். எடுத்துக்காட்டாக முதலீடு ரூ.2 இலட்சம் என்றால், வருவாய்ப் பெருக்கம் ரூ.10 இலட்சம் என்று வரும் பொழுது பெருக்கீ எண். 5 ஆகும்.

இதை $\Delta Y = K \cdot \Delta I$ என்று நாம் விளக்கலாம்.

$\Delta Y =$ வருமான அதிகரிப்பு

$\Delta I =$ முதலீட்டு அதிகரிப்பு

$K =$ பெருக்கீ எண்

ஹேன்சன் (Hansen) முதலீட்டுப் பெருக்கீ என்பது முதலீட்டின் அதிகரிப்பிற்கும், வருவாயின் அதிகரிப்பிற்கும் தொடர்புடைய கெழு என்று விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

அதாவது $K = \Delta Y / \Delta I$

II. பெருக்கியின் மதிப்பு

பெருக்கியின் (K-ன்) மதிப்பு, இறுதிநிலை நுகர்வுநாட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இறுதிநிலை நுகர்வுநாட்டம் உயர உயரப் பெருக்கீ எண்ணும் அதிகமாகும். பெருக்கீக்கும், இறுதிநிலை நுகர்வு

நாட்டத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் பின்வரும் சமன்பாடுகளால் விளக்கலாம், மேலும் பெருக்கி எண்ணைப்பெற உதவும் சமன்பாட்டையும் பெறலாம்.

$$\Delta Y = \Delta C + \Delta I \quad \dots\dots\dots(1)$$

$$\Delta Y = b\Delta Y + \Delta I \quad (b = MPC) \quad \dots\dots\dots(2)$$

$$\Delta Y - b\Delta Y = \Delta I \quad \dots\dots\dots(3)$$

$$\Delta Y (1 - b) = \Delta I \quad \dots\dots\dots(4)$$

$$\Delta Y = \frac{\Delta I}{1 - b} \quad \dots\dots\dots(5)$$

$$\frac{\Delta Y}{\Delta I} = \frac{1}{1 - b} \quad \dots\dots\dots(6)$$

$$\text{பெருக்கி எண்} = K = \frac{\Delta Y}{\Delta I} = \frac{1}{1 - b} = \frac{1}{1 - \text{இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்}}$$

பெருக்கி எண்ணை நாம் இறுதி நிலை சேமிப்பு நாட்டம் கொண்டும் கணக்கிடலாம்.

$$K = \frac{1}{1 - MPC} \text{ or } K = \frac{1}{MPS} = \frac{1}{1 - \text{இறுதி நிலை சேமிப்பு நாட்டம்}}$$

பெருக்கி எண்ணிற்கு இரு எல்லைகள் உள்ளன. (i) இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்=0 என்று இருந்தால் பெருக்கியின் மதிப்பு ஒன்று ஆகும். இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம் (MPC=1)=1 என்று இருந்தால் பெருக்கி எண்= ∞ (Infinite), அதாவது

அளவற்றது என்பது பொருள். பெருக்கி எண் ஒன்று ஆக இருப்பதோ அல்லது அளவற்றதாக (∞) இருப்பதோ முடியாது. இதனால் பெருக்கி ஒன்றுக்கும், அளவற்ற நிலைக்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்கும்.

பெருக்கி எண் - விளக்கப்பட்டியல்

MPC இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்	MPS இறுதிநிலை சேமிப்பு நாட்டம்	K (பெருக்கி) Multiplier
0	1	1
1/2	1/2	2
2/3	1/3	3
3/4	1/4	4
4/5	1/5	5
8/9	1/9	9
9/10	1/10	10
1	0	∞

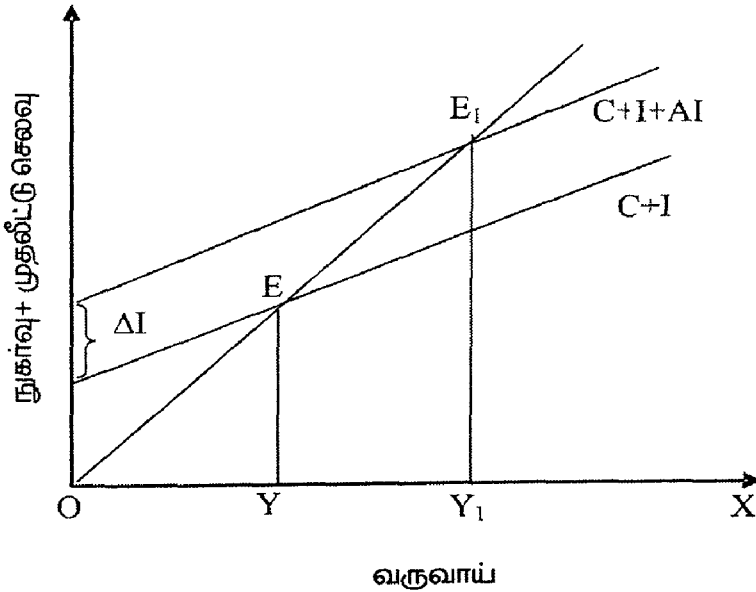
III. பெருக்கியின் செயல்பாடு

பெருக்கியின் செயல்பாட்டை ஆராயும்போது, நாம் தொடர்ச்சியாக எப்படிப் பெருக்கி வருவாயை உயர்த்தும் என்பதை விளக்குவோம். முதலில் முதலீட்டைக் குறிப்பிட்ட அளவு அதிகரித்தால், வருவாய் அதிகமாகி, நுகர்வுச் செலவைத் தூண்டும். நுகர்வுச்செலவு அதிகரிப்பதன்மூலம் வருவாய் பெருகும். இந்தப்போக்கு வருவாயும், நுகர்வும் குறைந்த அளவில் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்து, இறுதியில் இவை இரண்டும் அதிகரிக்க முடியாமல் போகும் போது முடிவடையும். இந்த ஆய்வு வருவாய், முதலீடு, நுகர்வு ஆகிய மாறிகள் மாறுவதற்கு இடையில் கால இடைவெளி இல்லாமல் எல்லாம் ஒரே காலத்தில் மாறுதலடையும் இயங்காநிலை ஆய்வைச் சேர்ந்ததாகும்.

எடுத்துக்காட்டு: ஒரு சமுதாயத்தில் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் $(MPC)=\frac{1}{2}$, முதலீடு ரூபாய் 100 கோடி. முதலீடு உடனடியாக வருவாயை ரூபாய் 100 கோடி அதிகப்படுத்துவதாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்த வருவாயில் பாதி நுகர்வுக்காகச் செலவிடப்படும். (ரூபாய் 50 கோடி). மீதி ரூபாய் 50 கோடி மக்களால் சேமிக்கப்படும். செலவிடப்பட்ட ரூபாய் 50 கோடி அதே அளவுக்கு வருவாயை உயர்த்தும். இது போலப் பல சுற்றுகளில் வருவாய், ரூபாய் 25 கோடி, ரூ. 12 ½ கோடி, ரூ. 6 ½ கோடி என்று பெருகி இறுதியாகப் பல சுற்றுகளில் அதிகரித்த வருவாய் ரூ. 200 கோடி என்று வரும். இதைப் பெருக்கியின் சமன்பாட்டின் மூலம் அறியலாம்.

அதாவது $\Delta y = K. \Delta I$. K-ன் மதிப்பு 2 என்றால் முதலீடு ரூ. 100 கோடி செய்யப்படும் போது வருவாய்ப் பெருக்கம் ரூ. 200 கோடியாகும் அதாவது $ரூ. 200 = 2 \times 100$ கோடி. இந்த முறையில் வருவாய்ப்பெருக்கம் அடைவது வரைபடம் 7.1-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் - 7.1
பெருக்கியின் செயல்பாடு

வரைபடம் 7.1ல் 'X' அச்சில் வருவாயும் 'Y' அச்சில் முதலீடும், நுகர்வுச் செலவும் அளவிடப்படுகின்றன. C+1 கோடு, 45° கோட்டை E என்ற புள்ளியில் வெட்டுகிறது. சமநிலை வருவாய் OY என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இப்போது முதலீடு ரூ.100 கோடி அளவுக்கு அதிகரிக்கப்படுகிறது. புதிய C+I+ΔI கோடு, 45° கோட்டை E₁ என்ற புள்ளியில் வெட்டுகிறது. புதிய சமநிலை வருவாய் OY₁ என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வருவாய் OY லிருந்து OY₁க்கு அதிகமாகவது இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தைப் பொறுத்து அமையும். பெருக்கியின் செயல்பாட்டை நாம் அட்டவணையின் மூலமும் விளக்கலாம்.

பெருக்கியின் செயல்பாடு

சுற்றுக்கள்	ΔI (முதலீடு ரூ.கோடியில்)	ΔY (அதிகரிக்கும் வருவாய் ரூ.கோடியில்)	b = 0.5 (இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்)	Δy (அதிகரிக்கும் வருவாய் ரூ. கோடியில்)
1	100	100	50	50
2	-	50	25	25
3	-	25	12.50	12.50
4	-	12.50	6.25	6.25
5	-	6.25	3.12	3.12
இறுதிச்சுற்று	-	0	0	0

இந்த அட்டவணையில் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் .5 ஆக அமையும் போது, வருவாய்ப் பெருக்கம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப கால முதலீடு ரூ. 100 கோடி என்று இருக்கும் பொழுது வருவாய்ப் பெருக்கம் பல சுற்றுகளில் நிகழ்கிறது. முதல் சுற்றில் ரூ.50 கோடி, இரண்டாவது சுற்றில்

ரூ.25 கோடி, மூன்றாவது சுற்றில் ரூ.12.50 கோடி, நான்காவது சுற்றில் ரூ. 6.25 கோடி, ஐந்தாவது சுற்றில் ரூ. 3.125 கோடி என்று வருவாய்ப் பெருக்கம் நிகழ்கின்றது. இறுதிச் சுற்றில் வருவாய்ப் பெருக்கம் நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்காத காரணத்தால் நிகழ்வதில்லை. தொடர்ந்து பெருகும் நுகர்வுச் செலவுகளாலேயே வருவாய்ப் பெருக்கம் நிகழ்கிறது. அதிகரிக்கும் நுகர்வுச் செலவு 0 என்று வரும்போது வருவாய்ப்பெருக்கம் முடிவடைகின்றது.

பெருக்கியின் செயல்பாடு பின்னோக்கியும் அமையும். முதலீடு குறைந்தால், தொடர்ச்சியாக வருவாயும், நுகர்வுச் செலவும் குறைந்து, நாட்டின் சமநிலை வருவாயும் குறையும். இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தின் மதிப்பு அதிகமாக இருந்தால் பெருக்கி பின்னோக்கிச் செயல்படும் போது வருவாயும் வேகமாகக் குறையும்.

IV. பெருக்கியின் எடுக்கோள்கள்

பெருக்கியின் செயல்பாடு சில எடுக்கோள்களைப் பொறுத்து உள்ளது.

1. தன்னியக்க முதலீடு மட்டும் அதிகரிக்கும். தூண்டப் பட்ட முதலீடு கிடையாது.
2. இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் நிலையானதாக இருக்கம்.
3. நுகர்வு, நடப்பு வருமானத்தைச் சார்ந்தது.
4. மாறிகளுக்கிடையில் கால இடைவெளி கிடையாது.
5. நுகர்வுப் பொருட்கள் தடையில்லாமல் கிடைக்கும்.
6. முதலீடு அதிகரிக்கும் போது, நுகர்வுப் பொருட்களைத் தடையில்லாமல் உற்பத்தி செய்யும் வகையில், நிறுவனங்கள் உற்பத்தி ஆற்றல் பெற்று விளங்கும்.
7. மூடிய பொருளாதார அமைப்பில் (Closed Economy) பெருக்கி செயல்படும்.
8. விலைகள் மாறுவதில்லை.

9. நாட்டில் குறைநிலை வேலை வாய்ப்பு நிலவுகிறது.

10. பெருக்கி தொழில் மயமான பொருளாதாரத்தில் சுதந்திரமாகச் செயல்படும். வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தில் இயற்கையைச் சார்ந்திருப்பதால் பெருக்கி சரியாகச் செயல்படாது.

11. முதலீட்டில் நிகரப் பெருக்கம் இருக்க வேண்டும். ஒரு துறையில் முதலீடு கூடுகின்ற போது மற்றொரு துறையில் முதலீடு குறைந்தால் பெருக்கியின் செயல்பாடு குறையும்.

மேற்கூறிய எடுகோள்களின் அடிப்படையில் பெருக்கிச் செயல்படுகின்றது. இவற்றைப் பெருக்கித் தடையில்லாமல் செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலையாகக் கருதலாம் அல்லது பெருக்கியின் ஆற்றல் எல்லைகள் அல்லது வரையறைகள் எனக் கூறலாம். சில காரணங்களால் பெருக்கிச் சரியாகச் செயல்பட முடிவதில்லை. அந்தக் காரணங்கள் பெருக்கியின் கசிவுகள் என்று வழங்கப்படும். இந்தக் கசிவுகளால் (Leakages of Multiplier) பெருக்கி முழுமையாகச் செயல்பட முடியாததால் வருவாய்ப் பெருக்கம் தடைப்படும்.

V. பெருக்கியின் கசிவுகள் (Leakages of Multiplier)

1. சேமிப்பு: பெருக்கியின் செயல்பாட்டில் சேமிப்பு முக்கியமான கசிவாகக் கருதப்படுகின்றது. சேமிப்பு நாட்டம் அதிகமாக இருக்கும்போது பெருக்கியின் மதிப்புக் குறையும். எடுத்துக்காட்டாக, இறுதி நிலை சேமிப்பு நாட்டம் (MPS) = $1/6$ என்றால், பெருக்கி = 6, MPS = $1/3$ என்றால் பெருக்கி = 3.

2. ரொக்க விருப்பம்: வருவாயில் ரொக்க விருப்பம் காரணமாக பெரும்பகுதியை மக்கள் கையில் வைத்திருப்பதால் பெருக்கி செயல்படுவது தடைப்படும்.

3. கடன்களைத் தீர்த்தல்: அதிகரிக்கும் வருவாய், பழைய கடன்களைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தப்பட்டால், பெருக்கி செயல்பட முடியாது. நுகர்வு பெருகாமல் பெருக்கியின் மதிப்பு குறைகிறது.

4. வினையேற்றம்: அதிக முதலீட்டால், விலை ஏறினால், உண்மை நுகர்வு அதிகமாகாமல், அதிகரிக்கும் வருவாய் அதிக விலையில் பொருட்களை வாங்கப் பயன்படுத்தப்படும், நுகர்வு அதிகரிப்பதில்லை.

5. பழைய பங்குகளையும், பத்திரங்களையும் வாங்குதல்: பெருகுகின்ற வருவாய் பழைய பங்குகள், பத்திரங்கள் வாங்கப்பயன்படுத்தப்பட்டால், நுகர்வுச் செலவு குறையும், பெருக்கி செயல்படுவது தடைப்படும்.

6. இறக்குமதிகள்: அதிகரிக்கும் வருவாய் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களை வாங்கப் பயன்படுத்தப்பட்டால், நுகர்வுச் செலவு குறைந்து, பெருக்கி செயலிழக்கும்.

7. வரிவிதிப்பு: வரிவிதிப்பு, செலவழிக்கக்கூடிய வருவாயைக் குறைத்து, வருவாய்ச் சுழற்சியில் கசிவை ஏற்படுத்தி விடும்.

8. வாணிப நிறுவனங்களின் சேமிப்புகள்: பகிர்ந்தளிக்காத இலாபங்கள் உள்ள நிறுவனங்களின் சேமிப்புகள், நுகர்வுச் செலவைக் குறைத்து விடும். இது வருவாய் ஓட்டத்தில் கசிவை ஏற்படுத்தும்.

VI. பெருக்கியின் பல்வேறு வகைகள் (Types of Multiplier)

வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி, வெளிநாட்டு வாணிபப் பெருக்கி, சம வரவு-செலவு திட்டப்பெருக்கி, விலைப்பெருக்கி, வரிப்பெருக்கி ஆகியவை பெருக்கியின் பல வகைகளாகும்.

i. வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி (Employment Multiplier)

1931-ல் R.F.கான் (R.F.Khan) என்பவர் வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கியை அறிமுகப்படுத்தினார். முதலில் உருவாகும் வேலை வாய்ப்பிற்கும் இறுதியில் அதிகரிக்கும் மொத்த வேலை வாய்ப்பிற்கும் உள்ள வீதமே வேலை வாய்ப்புப் பெருக்கி என்று கான் விளக்கினார். அதாவது மொத்த வேலை அளவுக்கும், தொடக்க வேலை அளவுக்கும் உள்ள விகிதாச்சார உறவை எடுத்துக்காட்டுவது வேலை வாய்ப்புப் பெருக்கியாகும்.

$$K_1 = \frac{\Delta N}{\Delta N_1}$$

K_1 = வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கி

ΔN = ஆரம்ப நிலையில் அதிகரிக்கும் வேலை வாய்ப்பு

ΔN_1 = இறுதியாக அதிகரிக்கும் மொத்த வேலை வாய்ப்பு

ii. சமவரவு-செலவு திட்டப்பெருக்கி: (Balanced Budget Multiplier)

சமவரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது அரசின் செலவு=அதன் வருவாய்க்குச் சமம் என்பதாகும். இச்சமவரவு செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்ப் பெருக்கத்திற்குப் பெருக்கியின் விளைவுகளைப் பெற முடியும் எனத் தற்காலப் பொருளியலறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். தொன்மைவாதிகள் சம வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பெருக்கியின் விளைவு இருக்காது எனக் கருதினர். சமவரவு-செலவு திட்டப்பெருக்கியைப் பேரா.சாமுவேல்சன் (Prof. Samuel Son), ஹேன்சன் (Hansen), ஆகியோர் வகுத்துத் தந்தனர். வரிவிதிப்பின் மூலம் கிடைத்த வருவாயில் செய்யப்பட்ட அரசின் செலவில் ஏற்பட்ட ஆரம்ப அதிகரிப்பிற்கும், வருவாயின் இறுதி அதிகரிப்பிற்கும் உள்ள விகிதமே சமவரவு-செலவுத் திட்டப்பெருக்கியாகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பெருக்கி நான்காக இருக்கும்போது, அரசு ரூ.5கோடி செலவு செய்தால் வருவாய் ரூபாய் 20 கோடிக்கு அதிகரிக்கும். பொதுவாக சமவரவு-செலவுத் திட்டப் பெருக்கியின் மதிப்பு ஒன்றுக்குச் சமமாகக் கருதப்படுகிறது.

அரசுச் செலவுப் பெருக்கி என்பது

$$\Delta Y = \frac{1}{1-b} \Delta G \quad \text{அல்லது} \quad \frac{\Delta Y}{\Delta G} = \frac{1}{1-b}$$

வரிப்பெருக்கி என்பது

$$\frac{\Delta Y}{\Delta T} = \frac{-b}{1-b}$$

வரிப்பெருக்கியும், அரசுச் செலவுப்பெருக்கியும் இணைந்து செயல்படும்போது, வருவாய்ப் பெருக்கம் நிகழ்கிறது.

$$\frac{\Delta Y}{\Delta G} + \frac{\Delta Y}{\Delta T} = \frac{1-b}{1-b} = 1$$

$\Delta G = \Delta T$ என்பதால் வருவாயானது, அரசுச் செலவும், வரி விதிப்பும் அதிகரிக்கின்ற அளவு அதிகரிக்கும் என்பதை அறியலாம்.

iii. அயல்நாட்டு வாணிபப் பெருக்கி (International Trade Multiplier)

அயல்நாட்டு வாணிபப்பெருக்கி வெளிநாட்டு வாணிபத்தால் தேசிய வருவாயில் ஏற்படும் விளைவை விளக்குகின்றது. ஏற்றுமதியினால் ஒரு நாடு பெறும் வருவாயினால் நுகர்வுத் தேவை பெருகி, வருவாயிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. வெளிநாட்டு வாணிபப் பெருக்கியை நாம் எண் கணித முறையில் பின்வருமாறு பெறலாம்.

$$Y = C + I + X - M \quad \dots\dots\dots 1$$

Y = தேசிய வருவாய்

C = நுகர்வுச் செலவு

I = மொத்த முதலீடு

X = ஏற்றுமதி

M = இறக்குமதி

$$Y - C = I + X - M \quad \dots\dots\dots 2$$

(அல்லது)

($\because S = Y - C$)

$$S = I + X - M \quad \dots\dots\dots 3$$

$$S + M = I + X \quad \dots\dots\dots 4$$

திறந்த பொருளாதார அமைப்பில் முதலீடு என்பதில் உள்நாட்டு முதலீடு, வெளிநாட்டு முதலீடு இரண்டும் அடங்கும்.

$$I_d = \text{உள்நாட்டு முதலீடு}$$

$$I_f = \text{வெளிநாட்டு முதலீடு}$$

$$I_f = X - M \text{ என்றால்}$$

$$I_d + X - M = S \quad \dots\dots\dots 5$$

$I_d + X = S + M$ = (இந்தச் சமன்பாடு நாட்டின் சமநிலை வருவாய் நிலையைக் காட்டுகின்றது) அயல்நாட்டு வாணிபப் பெருக்கியை நாம் K_F என்று குறிப்பிட்டால்.

$$K_F = \frac{\Delta Y}{\Delta X} \text{ (அயல்நாட்டு வாணிபப் பெருக்கி)}$$

$$\Delta X = \Delta S + \Delta M$$

சமன்பாட்டின் இரு பக்கங்களையும் ΔY ஆல் வகுக்க

$$\frac{\Delta X}{\Delta Y} = \frac{\Delta S + \Delta M}{\Delta Y} \text{ (அல்லது)} \quad \frac{1}{K_F} = \frac{\Delta S + \Delta M}{\Delta Y} \text{ (அல்லது)}$$

$$K_F = \frac{\Delta Y}{\Delta S + \Delta M}$$

மேலே உள்ள சமன்பாட்டை ΔY ஆல் வகுத்தால்

$$K_F = \frac{1}{\frac{\Delta S}{\Delta Y} + \frac{\Delta M}{\Delta Y}} \text{ (அல்லது) } K_F = \frac{1}{MPS + MPM}$$

iv. இயங்குநிலைப் பெருக்கி (Dynamic Multiplier)

இயங்குநிலைப் பெருக்கி வருவாய்ப் பெருக்கத்தில் பல கால கட்டங்களுக்கிடையே மாறிகள் மாறுவதற்கிடையில் உள்ள கால இடைவெளியை எடுத்துக்கொண்டு வருவாய்ப் பெருக்கம் எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதை விளக்குகிறது. வருவாய், நுகர்வு இரண்டிலும் ஏற்படும் மாற்றங்கள், பல மாதங்கள், வருடங்கள் கூட நீடித்து, பெருக்கியின் செயல்பாடு முடிவடையும். இதைப்பின்வரும் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். நாம் ஆரம்ப முதலீட்டை ரூ.100 கோடி என்றும், பெருக்கி எண் 2 என்றும் வைத்துக்கொண்டால் பெருக்கி, 17 சுற்றுகளில் வருமானத்தை ரூ.200 கோடிக்கு உயர்த்தும்.

இயங்குநிலைப் பெருக்கியின் செயல்பாடு

(ரூ.கோடியில்)

மாதங்கள்	ஆரம்ப முதலீடு	நுகர்வுப் பெருக்கம்	வருவாய்ப் பெருக்கம்
t = 1	100	0	100
t = 2	100	50	100+50
t = 3	100	50	100+25
....	....	...	....
t = n	100	100	200

மேலே உள்ள அட்டவணையிலிருந்து நாம் அறிவது: இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம் மாறாமல் இருக்க, ஆரம்ப முதலீடு ரூ.100 கோடி அதிகரித்தால், வருவாய் முதல் மாதம் ரூ.100 கோடியாக அதிகரிக்கும் இதில் ரூ.50கோடி நுகர்வுக்குச் செலவிடப்படும். இந்தப்

நுகர்வுப்பெருக்கம் வருவாயை ரூபாய் 50 கோடியாக உயர்த்தும். மூன்றாவது மாதம் நுகர்வு ரூ.25 கோடியாக அதிகரிக்கும். இவ்வாறு 17 மாதங்களில் வருவாய் ரூ.200 கோடியாக உயரும்.

VII. பெருக்கியின் செயல்பாடு பற்றிய திறனாய்வு

பெருக்கிக் கருத்தை கீன்ஸிற்குப்பிறகு வந்த பல பொருளியலறிஞர்கள் குறை கூறியுள்ளனர்.

1. ஹேபர்லர், (Haberler) கீன்ஸின் பெருக்கிக் கோட்பாடு, ஒரு மறுக்க முடியாத கணக்கியல் உண்மை, மட்டுமே என்று குறிப்பிடுகின்றார். (Mathematical Truism).

ஹேன்சனும், பெருக்கிக் கெழு ஒரு கணக்கியல் உண்மை மட்டும்தான்; இது நுகர்வோரின் நடவடிக்கையை வைத்து நுகர்வுக்கும், வருவாய்க்கும் உள்ள உண்மையான தொடர்பை விளக்க முடியாது என்று கூறுகின்றார்.

2. கீன்ஸின் பெருக்கிக் கோட்பாடு சலனமற்ற நிலையில் (Static Condition) வகுக்கப்பட்டு உள்ளது. சலனத் தன்மை (Dynamic Condition)உடைய பொருளாதார அமைப்பிற்கு இது பொருந்தாது.

3. ஹேஸ்லிட் (Hazlitt), பெருக்கி ஒரு விந்தையான கோட்பாடு; இந்தக்கோட்பாட்டை கீன்ஸ் ஆதரவாளர்கள் மிகவும் மிகைப்படுத்திப் பேசுகின்றனர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்தப்பெருக்கி ஒரு மாயை, உண்மையில்லாத ஒன்று என்று கூறுகின்றார்.

4. பெருக்கிக் கோட்பாடு, முதலீட்டின் விளைவு, வருவாய்ப் பெருக்கம் என்றும் அது நுகர்வு அதிகரிப்பின் மூலமாக நிகழ்வது என்றும் விளக்குகிறது. ஆனால் நுகர்வுப் பெருக்கம் தூண்டப்பட்ட முதலீட்டை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை இக்கோட்பாடு விளக்கத் தவறிவிட்டது. ஹரிக்ஸ் மற்றும் சாமுவேல்சன் எவ்வாறு பெருக்கி, முடுக்கி இணைந்து வருவாய்ப் பெருக்கம் நிகழும் என்பதை விளக்கியுள்ளனர்.

5. கோர்டான் (Gordon), பெருக்கியின் மிகப்பெரிய பலவீனம் என்னவென்றால், அது நுகர்வுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவமே என்று விளக்குகின்றார். அதோடு இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மாறாமல், நிலையாக இருக்கும் என்ற கீன்ஸின் விளக்கத்தையும் மறுக்கின்றார்.

VIII. பெருக்கிக் கருத்தின் முக்கியத்துவம்

1. பெருக்கிக் கருத்து முதலீட்டின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்த்துகின்றது. முதலீட்டில் ஏற்படும் மாறுதல் எவ்வாறு வருவாயைப் பெருக்குகின்றது என்பதைக் காட்டுகிறது.
2. திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் பொதுத்துறை முதலீட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.
3. வாணிபச் சூழலைப் பற்றி அறியவும் அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கைகளை வகுக்கவும் பெருக்கி பற்றிய அறிவு அவசியமாகும்.
4. சேமிப்பு-முதலீடு சமநிலையில் இல்லாதபோது பெருக்கி செயல்பட்டு இரண்டையும் சமநிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றது.
5. பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை இது விளக்குகின்றது.

முடுக்கிக் கோட்பாடு Acclerator Principle

I. முடுக்கிக் கருத்து - விளக்கம் (Acclerator Principle)

முடுக்கிக்கருத்தைப் பிரெஞ்சுப் பொருளியல் அறிஞரான ஆல்பிரட் ஆப்டாலியன் (Alfred Aftalion) அறிமுகப்படுத்தினார். இக்கருத்தைச் செம்மைப்படுத்திப் புகழ் பெறச் செய்தவர் அமெரிக்கப் பொருளியல் அறிஞர் ஜே. எம். கிளார்க் (J.M. Clark) ஆவார். பின்னர் ஆர்.எப் ஹெராடு, (R.F. Harrod) ஹிக்ஸ், (Hicks) சாமுவேல்சன் (Samuelson) போன்றோர் இக்கருத்தை மேலும் செம்மைப்படுத்திச் சிறப்படையச் செய்தனர்.

வருவாய் மாற்றம் முதலீட்டை முடுக்கிவிடும் அல்லது வேகப்படுத்தும் என்பது முடுக்கியின் கருத்தாகும். முடுக்கி, பெருக்கிக் கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பானவை. ஆரம்ப முதலீட்டு அதிகரிப்பு வருவாயைத் தூண்டும். வருவாய்ப் பெருக்கம், நுகர்வு, முதலீடு இரண்டையும் முடுக்கி விரிவடையச் செய்யும். முதலீடு நுகர்வைச் சார்ந்திருக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் இக்கருத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நுகர்வுப் பொருட்களின் தேவை அதிகரிக்கும் போது மூலதனப் பொருட்களின் தேவையும் அதிகரிக்கின்றது. நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்கின்றபொழுது எவ்வாறு மூலதனப் பொருட்களின் முதலீட்டில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றது என்பதை முடுக்கிக் கருத்து விளக்குகிறது. ஸ்டோனியரும், (Stonier) ஹேகும் (Hague), நுகர்வுப் பண்டங்களின் தேவை அதிகரிப்பதால் அதை உற்பத்தி செய்கின்ற உற்பத்திக் காரணிகளின் தேவை அதிகரிக்கும் என்று விளக்கம் அளிக்கின்றனர். பேராசிரியர் ஹேயக் (Prof. Hayek) குறிப்பிட்ட அளவு நுகர்வுப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதன் அளவைக் காட்டிலும் பல மடங்கு அதிகமான அளவில் மூலதனப் பண்டங்களுக்கானத் தேவை ஏற்படுகின்றது என்று விளக்கம் அளித்தார்.

முடுக்கியின் விளைவுகளை அறிந்து கொள்ள முடுக்கிக் கெழு பயன்படுகிறது.

$$\text{முடுக்கிக் கெழு} = \alpha = \frac{\Delta I}{\Delta C}$$

α = முடுக்கிக் கெழு, ΔI - முதலீட்டில் மாற்றம், ΔC - நுகர்வுச் செலவில் மாற்றம். நுகர்வுச் செலவு ரூ.10 கோடி பெருகுவதால், முதலீடு ரூ.60 கோடிக்குப் பெருகினால் முடுக்கிக் கெழு 6 ஆகும். முடுக்கிக் கோட்பாட்டைப் பின்வரும் சமன்பாடுகளால் விளக்கலாம்.

$$I_{gt} = v (y_t - y_{t-1}) + R$$

I_{gt} = t என்ற காலத்தில் மொத்த முதலீடு
(Gross Investment)

v = மூலதன உற்பத்தி வீதம்
(Capital Output Ratio)

Y_t = t காலத்தில் தேசிய உற்பத்தி

Y_{t-1} = t-1 காலத்தில் தேசிய உற்பத்தி

R = ஈடுசெய் முதலீடு

இந்தச் சமன்பாடுகளின் மூலம் நாம் அறிவது. t காலத்தில் உருவாகும் மொத்த முதலீட்டிற்கும் t-1 காலத்தில் உள்ள மொத்த முதலீட்டுக்கும் இடையில் ஏற்படும் உற்பத்தி மாற்றத்தை, முடுக்கிக் கெழுவால் பெருக்க வேண்டும். வரும் தொகையையும் ஈடு செய் முதலீட்டையும் கூட்டினால் வரும் தொகை t காலத்தின் மொத்த முதலீடு ஆகும்.

நிகர முதலீடு என்பது (Net Investment)

$$I_{net} = v (Y_t - Y_{t-1}) = v \Delta Y_t$$

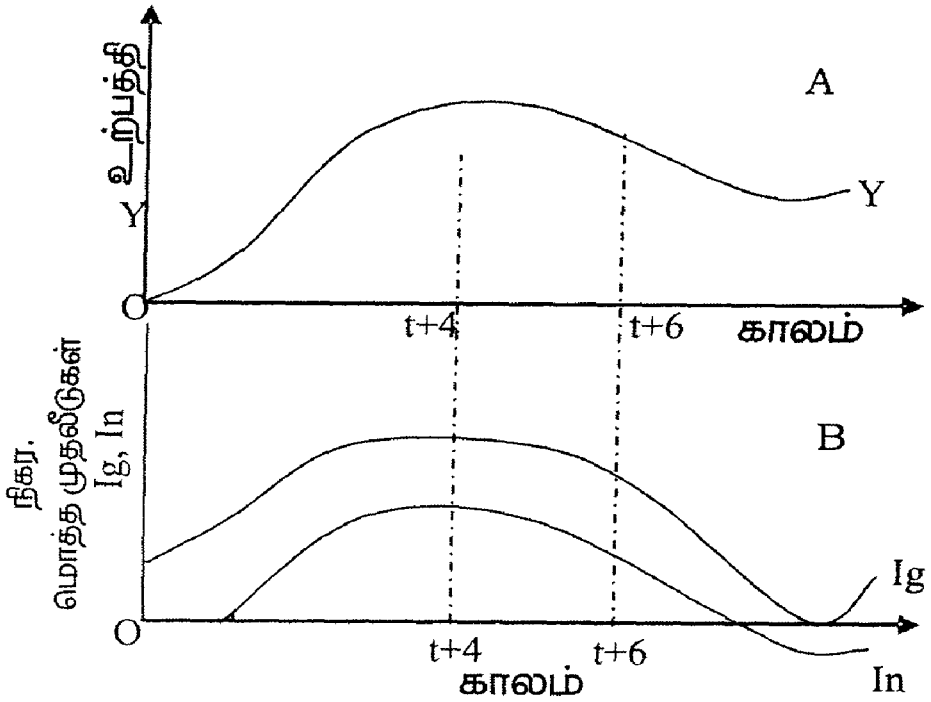
அட்டவணை - 1
முடுக்கியின் செயல்பாட்டு அட்டவணை

(ரூ. இலட்சங்கள்)

காலம் வருடங்களில்	மொத்த உற்பத்தி	தேவை முதலீடு	ஈடுசெய் முதலீடு	நிகர முதலீடு	மொத்த முதலீடு
	Y	Desired investment	R	I _{net}	I _g
t	100	400	40	0	40
t + 1	100	400	40	0	40
t + 2	105	420	40	20	60
t + 3	115	460	40	40	80
t + 4	130	520	40	60	100
t + 5	140	560	40	60	80
t + 6	145	580	40	20	60
t + 7	140	560	40	-20	20
t + 8	130	520	40	-40	0
t + 9	125	600	40	20	20

மேலே உள்ள அட்டவணை, உற்பத்தி, இருப்பு முதல், நிகர முதலீடு, மொத்த முதலீடு ஆகியவை பத்து வருடங்களில் அதிகரித்து உள்ளதைக் காட்டுகிறது. முதலீட்டு-உற்பத்தி வீதம் 4 என்று எடுத்துக்கொண்டால், தேவை முதல், உற்பத்தியை நான்கால் பெருக்கி வரும் தொகை ஆகும். ஈடுசெய் முதலீடு ஒவ்வொரு வருடமும் மொத்த முதலில் பத்து சதவீதம் ஆகும். நிகர முதலீடு என்பது இரண்டு காலங்களுக்கு இடையில் மாறும் உற்பத்தியை நான்கால் பெருக்கி வரும் தொகை ஆகும். எடுத்துக்காட்டு: $t+3=v(Y_{t+3}-Y_{t+2})$ அல்லது $4(115-105)=40$. முடுக்கக் கோட்பாட்டைப் பின்வரும் வரைபடத்தால் விளக்கலாம்.

வரைபடம் 8.1
முடுக்கியின் செயல்பாடு

வரைபடத்தின் (A) பகுதியில் X-அச்சில் காலமும், Y-அச்சில் மொத்த உற்பத்தியும் அளவிடப்படுகின்றன. மொத்த உற்பத்தி வளைகோடு (OY) $t+6$ காலம் வரை. அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கிறது. அதற்குப் பிறகு வளைகோடு கீழ் நோக்கி வளைகிறது. பகுதி B-ல் நிகர, மொத்த முதலீடுகள் (I_n, I_g) Y-அச்சில் அளவிடப்படுகின்றது. இது உற்பத்தி, வளர்ந்து செல் விளைவு வீதத்தில் அதிகரிப்பதைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் உற்பத்தி $t+4$ முதல் $t+6$ வரை வளர்ந்து செல் விளைவு வீதத்தில் வளரும். $t+6$ காலம் வரை நிகர முதலீடு அதிகரித்துப்பின் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. உற்பத்தி $t+7$ காலத்தில் குறையும் போது, நிகர முதலீடு 0-க்குக் குறைவாகக் குறைந்துவிடுகிறது. I_g வளைகோடு, நாட்டின் மொத்த முதலீட்டைக் குறிக்கிறது. I_g வளைகோடும் I_n வளைகோட்டைப் போலவே முதலில் மேல் ஏறிப்பின் கிறங்கும். ஆனால் நிகர முதலீட்டைப் போல், மொத்த முதலீடு 0-வாக $t+8$ -ல் ஆகிப் பிறகு மறுபடியும் அதிகரிக்கும். மொத்த முதலீடு 0-க்குக் குறைவாக

குறையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் ஈடுசெய் முதலீடு ஒரே வீதத்தில் அதிகரிப்பதே ஆகும்.

II. முடுக்கியின் எடுகோள்கள் (Assumptions)

1. நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தித் துறையில் சிறிதளவு கூட மிகைத்திறன் இல்லை என்று அனுமானிக்கப்படுகிறது. நுகர்வுப் பொருள் தொழில்களில் மிகைத்திறன் இருந்தால், நுகர்வுப் பண்டங்களின் தேவை, முதலீட்டுப் பண்டங்களுக்கானத் தேவையால் உருவாகாது.
2. மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தித் துறையில் மிகைத்திறன் கிடையாது என்பது அனுமானம். மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தித் துறையில் மிகைத்திறன் இல்லாமல் இருந்தால் தான் தேவை அதிகமாகும் போது எந்திரங்களின் அளிப்பை அதிகரிக்க முடியும்.
3. தேவையின் இயல்பு: நுகர்வுப் பொருட்களில் தோன்றும் தேவை அதிகரிப்பு நிலையானதாக இருக்க வேண்டும். தற்காலிக மானதாக இருக்கக்கூடாது.
4. முடுக்கிக் கோட்பாடு, முதலீட்டு-உற்பத்திவீதம் மாறாமல் நிலையாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையான கருத்தைக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டுள்ளது.
5. மூலதனப்பொருட்களின் அளிப்பு: உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்கள் தடையின்றிக் கிடைக்க வேண்டும். இதன் மூலம் எந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் எவ்விதத் தடையும் இல்லாமல் உற்பத்தி செய்ய இயலும்.

III. திறனாய்வு

முடுக்கிக்கோட்பாட்டில் பொருளியலறிஞர்கள் பல குறைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

1. முடுக்கிக் கோட்பாடு முதலீட்டு உற்பத்தி வீதம் நிலையானதாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சலனப் பொருளாதார அமைப்பில் இந்த வீதம்

நிலையானதாக இருக்காது. பல கண்டுபிடிப்புகள், தொழில் நுணுக்க முன்னேற்றங்கள், உற்பத்தியை ஒரு அலகு முதலீட்டிற்குப் பல மடங்கு உயர்த்தும், அதோடு, வாணிபம் செய்வோர் விலை, கூலி, வட்டி முதலியவைகளின் மாற்றத்தை எதிர்நோக்கிச் செய்யும் தீர்மானங்கள் எதிர்காலத் தேவையை மாற்றி, முதலீட்டு உற்பத்தி வீதத்தை மாற்றலாம்.

2. முடுக்கிக் கோட்பாடு, மூலப்பொருட்கள் தங்கு தடையின்றிக் கிடைக்கும் என்ற கருத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆனால் முழு வேலை வாய்ப்பை நாடு அடைந்து விட்டால் உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பில்லை.
3. தேவை நிரந்தரமாக அதிகமாகாமல், தற்காலிகமாக அதிகமானால் உற்பத்தியாளர்கள், நுகர்வுத்தேவை அதிகரிப்பை வைத்து உற்பத்தி செய்ய மாட்டார்கள்.
4. முடுக்கிக் கோட்பாடு, தடையில்லாத கடன் வசதிகள் கிடைக்கும் என்று அனுமானிக்கிறது. கடன் வசதிகளைப் பெறத்தடை இல்லையென்றால் வட்டி அதிகரிக்கும். எனவே தொழில்களில் மூலதனம் குறையும்.
5. முடுக்கிக் கோட்பாடு, உற்பத்தியாளர்களின் திட்டமிடுதலில், எதிர்பார்ப்புகளின் பங்கைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டது. முதலீடுகள், தேவையை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்துச் செய்யப்படு வதில்லை. பங்குச் சந்தை, அரசியல் மாற்றங்கள், சர்வதேச நிகழ்ச்சிகள், பொருளாதாரச் சூழல் ஆகியவை தொழில் முனைவோரின் திட்டமிடுதலைப் பாதிக்கும் காரணிகள் ஆகும்.
6. முடுக்கிக்கோட்பாடு தொழில் நுணுக்க முன்னேற்றங்களின் பங்கைக் கணக்கில் எடுக்கத் தவறிவிட்டது. தொழில் நுணுக்கம் முதலீட்டையோ அல்லது உழைப்பையோ சேமிக்கும் விதமாக அமையலாம். அதற்குத் தக்கவாறு முதலீடு அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ செய்யப்படலாம்.

இந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், முடுக்கிக் கோட்பாடு வருவாய்ப் பெருக்கத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. பெருக்கிக்

கோட்பாடு, முதலீடு மாறும்போது, வருவாய் பெருகும்; இது நுகர்வுத் தேவையை அதிகரிக்கும்; நுகர்வுத் தேவை அதிகமாகும் போது முதலீடு தூண்டப்பட்டு வருவாய் பெருகும் என்பதை விளக்குகின்றது. முடுக்கிக் கோட்பாடு தூண்டப்பட்ட முதலீடு அதிகரிக்கும் போது வருவாய், வேலை வாய்ப்பு இவைகளில் எவ்வாறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்று விளக்குகின்றது.

IV. பெருக்கி-முடுக்கி பின்னிய செயல்விளைவு: மிகைப்பெருக்கி (Multiplier-Accelerator Interaction: Super Multiplier)

பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து செயல்பட்டு வருமானத்தில் பெருமளவு மாறுதலை விளைவிக்கின்றது. இப்பின்னிய செயல் விளைவை ஹேன்சன் மிகைப் பெருக்கி என்று குறிப்பிடுகின்றார் இதை நெம்புகோல் விளைவு (Leverage Effect) என்றும் கூறுவதுண்டு. தன்னியக்க முதலீடு அதிகரிக்கும்போது வருவாய் பெருமளவு மாறுபடுகிறது. அதனால் வருவாய், நுகர்வு, முதலீடு யாவும் தூண்டப்படுகின்றன. ஹிக்ஸ், முதலீட்டைத் தன்னியக்க முதலீடு என்றும், தூண்டப்பட்ட முதலீடு என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கிறார்.

மிகைப்பெருக்கியைப்பின் வரும் சமன்பாடுகளின் மூலம் விளக்கலாம்.

$$Y = C + I$$

$$\Delta y = \Delta C + \Delta I$$

$$\Delta y = b\Delta y + \Delta I_a + v\Delta y$$

$$\Delta y - b\Delta y - v\Delta y = \Delta I_a$$

$$\Delta y (1-b-v) = \Delta I_a$$

$$\frac{\Delta y}{\Delta I_a} = \frac{1}{1-b-v} = \frac{1}{s-v}$$

$$Ks = \frac{1}{1-b-v} = \frac{1}{s-v}$$

Ks = மிகைப்பெருக்கி

b = இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்

v = இறுதிநிலை முதலீட்டு நாட்டம்

S = இறுதிநிலை சேமிப்பு நாட்டம்

முடுக்கி-பெருக்கியின் பின்னிய செயல் விளைவைப் பின்வரும் அட்டவணையின் மூலம் விளக்கலாம்.

அட்டவணை 2

முடுக்கி - பெருக்கியின் பின்னிய செயல்வளைவு

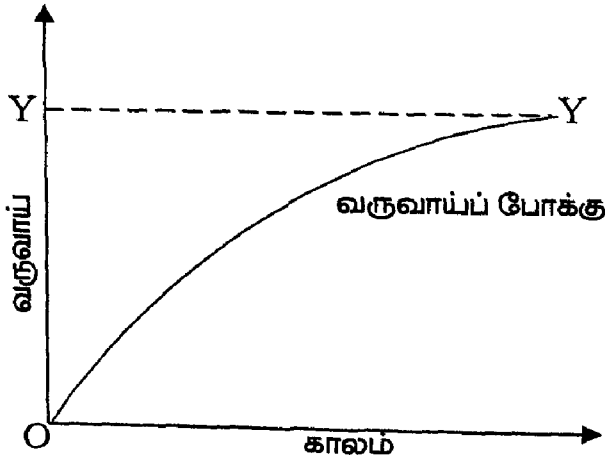
(எ. கோடியில்)

காலம்	தன்னியக்க முதலீடு	தூண்டப்பட்ட நுகர்வு	தூண்டப்பட்ட முதலீடு	வருவாய்ப் பெருக்கம்	மொத்த வருவாய்
		($C=0.5$)	($v=0.4$)	Δy ($C+v$)	
$t + 0$	0	0	0	0	0
$t + 1$	100	-	-	100	100
$t + 2$	100	50	40	90	190
$t + 3$	100	45	36	81	271
$t + 4$	100	40.5	32.4	72.9	343.9
$t + 5$	100	36.45	29.16	65.61	409.51
.....	....	...	...	....	...
$t + n$	100	0	0	0	1000

இந்த அட்டவணையிலிருந்து வருவாய்ப் பெருக்கத்தைக் கணக்கிடும் முறையை நாம் அறியலாம். $K_s = \text{மிகைப்பெருக்கி} = 10$; தன்னியக்க முதலீடு ரூபாய் 100 கோடி அதிகமானால் $100 \times 10 = \text{Rs.} 1000$ கோடி வருவாய் அதிகமாகிறது. காலம் $t+1$ -ல் முதலீடு ரூ.100 கோடி அதிகமாகிறது. காலம் $t+2$ -ல் தூண்டப்பட்ட நுகர்வு ரூ.50 கோடியாகிறது. இது $t+1$ -ல் தூண்டப்பட்ட வருவாய் ரூ.100 கோடியில் பாதியாகும். $t+2$ -ல் தூண்டப்பட்ட முதலீடு ரூ.40 கோடி. இது $t+1$ -ல் உள்ள ரூ.100 கோடியில் 40 சதவீதத்திற்குச் சமம். அது போல $t+3$ -ல் தூண்டப்பட்ட நுகர்வு ரூ.45 கோடி; தூண்டப்பட்ட முதலீடு Rs.36 கோடி. $t+4$ -ல் நுகர்வு ரூ.40.5 கோடி; முதலீடு ரூ. 32.4 கோடி. $t+5$ -ல், நுகர்வு ரூ. 36.45 கோடி. முதலீடு ரூ. 29.16 கோடி. இவ்வாறு வருவாய் பல காலங்களில் அதிகரித்து, இறுதியாக $t+n$ -ல் ரூ. 1000 கோடி என்று பெருக்கம் அடைகிறது.

வரைபடம் 8.2 வருவாயின் வளர்ச்சி

வரைபடம் 8.2-ல் X அச்ச காலத்தையும், Y அச்ச வருவாயையும் காட்டுகின்றது. OY வளைகோடு வருவாய்ப் பெருக்கத்தின் போக்கைக் காட்டுகின்றது. பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து செயல்படுவதால் வருவாய் ரூ.100 கோடியிலிருந்து ரூ.1000 கோடிக்கு அதிகரிக்கின்றது. வாணிபச் சுழலை விளக்கப் பெருக்கி-முடுக்கி பின்னிய விளைவு பெரிதும் பயன்படுகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம், முதலீட்டு உற்பத்தி வீதம் ஆகியவற்றின் மதிப்பு மாறும்போது, வருவாய்ப் பெருக்கத்தில் பல ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. பெருக்கி முடுக்கியின் பின்னிய செயல்விளைவைக் காட்டும் அட்டவணையிலிருந்து வருவாய்ப் பெருக்கத்தை நிர்ணயிப்பது பெருக்கி- முடுக்கியின் பின்னிய விளைவு என்பது நன்கு புலனாகிறது. சாமுவேல்சன் இந்தக்கருத்தை வலியுறுத்தி, எவ்வாறு இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மற்றும் முதலீட்டு உற்பத்தி வீதத்தின் மதிப்புகள் மாறும்போது பலவகை வாணிபச் சுழல்கள் உருவாகின்றன என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

வருவாய் - வேலைவாய்ப்பு நிர்ணயம் Income and Employment Determination

I. வருவாய் - வேலைவாய்ப்பு நிர்ணயம் - விளக்கம்

ஒரு நாட்டின் வருவாய், மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நிலைகளைத் தீர்மானிப்பது அந்த நாட்டின் தொகுதேவை (அல்லது) மொத்தத் தேவை மற்றும் தொகு அளிப்பு (அல்லது) மொத்த அளிப்பாகும் என்று கீன்ஸ் விளக்குகிறார். தொகு அளிப்பு என்பது மொத்த உற்பத்தியையும், தொகு தேவை என்பது மக்கள் உற்பத்தியை நுகர்வு செய்ய மேற்கொள்ளும் மொத்தச் செலவுகளும் ஆகும். ஒரு நாட்டில் தொகுதேவையும், தொகு அளிப்பும் சமம் என்ற நிலை வரும் போது அந்த நாடு சமநிலை வருவாய் மற்றும் சமநிலை வேலைவாய்ப்பை அடைகின்றது என்று கீன்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். எனவே இந்தச் சமநிலை வருவாய், வேலைவாய்ப்பைத் தீர்மானிக்கும் தொகு தேவைச் சார்பு மற்றும் தொகு அளிப்புச் சார்புகளைப் பற்றி நாம் இப்போது பார்க்கலாம்.

II. தொகு தேவைச்சார்பு

தொகுதேவைச்சார்பு என்பது நாட்டின் மொத்த நுகர்வுச் செலவுகளையும், முதலீட்டுச் செலவுகளையும் கூட்டி வரும் தொகை எனலாம். இந்தத் தொகையை நாம் பண மதிப்பிலோ அல்லது உண்மை மதிப்பிலோ (Real Terms) கூறலாம். விலை மாற்றம் அடையாமல், நாட்டின் மொத்தச் செலவு மாறினால், நாட்டின் உண்மைத் தேவையும் அதே அளவு மாற்றம் அடையும். எனவே தொகு தேவைச் சார்பு என்பது மக்களின் நுகர்வுச்சார்பையும், முதலீட்டாளர்களின் முதலீட்டுச் சார்பையும் கூட்டினால் கிடைப்பது ஆகும் (C+1). ஆனால் நுகர்வுச்சார்பு, மற்றவை மாறாதிருக்க, வருமானத்தைச் சார்ந்து இருப்பதால், அது $C = a + by$ என்று குறிக்கப்படுகிறது. இதில் a- நேரிடையான மாறாத நுகர்வுச் செலவு, இது வருவாயைச் சார்ந்து இல்லாத அல்லது வருவாயால் தூண்டப்படாத நுகர்வுச் செலவு ஆகும். by என்பதில் y

வருவாயையும், $b =$ இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டத்தையும் குறிக்கும். சுருக்கமாக by என்பது வருவாயினால் தூண்டப்பட்ட நுகர்வுச் செலவு ஆகும்.

நாம் $a=20$, $b=.6$, $I=20$ (எல்லா வருவாய் நிலைகளிலும்) என்று எடுத்துக் கொண்டு, இந்த மதிப்புகளைத் தொகு தேவைச் சார்பு $C+I$ -ல் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

$$\text{தொகுதேவைச் சார்பு} = (C+I) = 20 + .6y + 20$$

இந்தச் சார்பில் Y -க்கு நாம் பல மதிப்புகளைக் கொடுத்துக் கணக்கிட்டால் நமக்குக் கிடைப்பது, தொகுதேவைச்சார்புப்பட்டியல் ஆகும்.

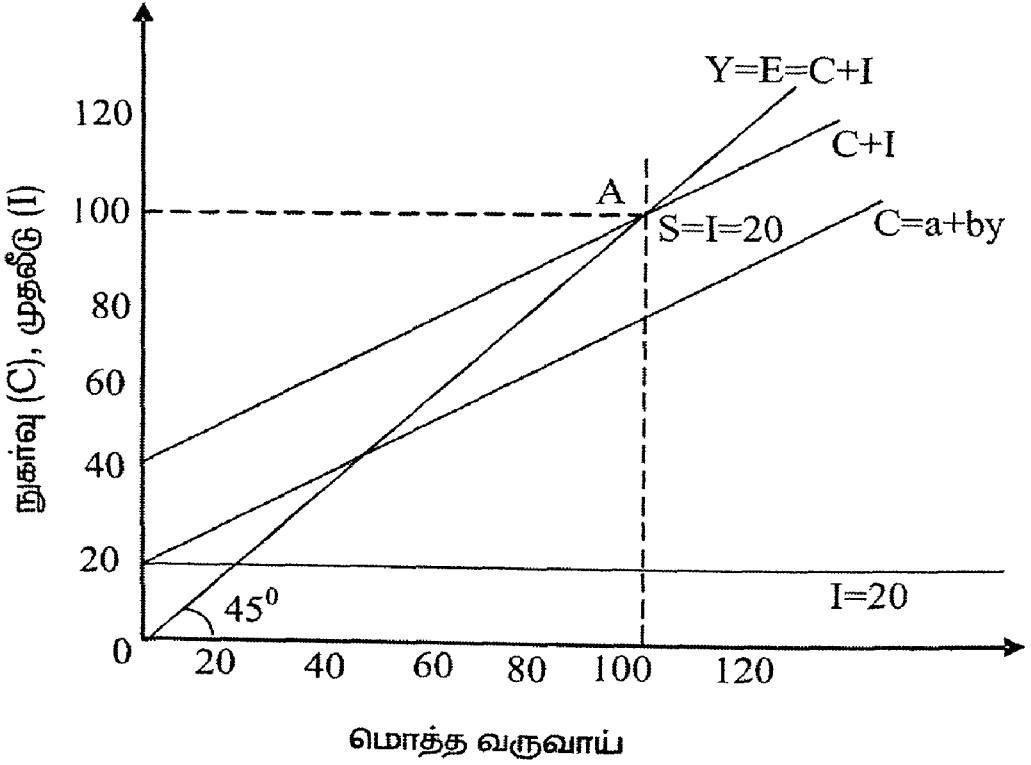
தொகுதேவைச் சார்புப்பட்டியல்

(எ. இலட்சங்களில்)

(Y) வருவாய்	($c = a+by$)	$I=20$	$C+I$
0	20	20	40
20	32	20	52
40	44	20	64
50	50	20	70
100	80	20	100
200	140	20	160

தொகுதேவைச்சார்பை நாம் வரைபடத்திலும் காட்டலாம்.

வரைபடம் 9.1
தொகுதேவைச் சார்பு

வரைபடம் 9.1-ல் X-அச்சில் வருவாயும், Y அச்சில் நுகர்வுச் செலவு + முதலீட்டுச்செலவும் அளவிடப்படுகின்றன. பலவித வருவாய் நிலைகளில் உள்ள செலவுகளை நாம் குறித்து, அந்தப் புள்ளிகளை இணைத்தால் நமக்குக் கிடைப்பது தொகுதேவைச் சார்புக்கோடு ஆகும்.

தொகுதேவைச்சார்பானது பலவித வருவாய் நிலைகளில் மக்கள் செய்யும், நுகர்வு, முதலீட்டுச் செலவுகளைக் காண்பிக்கிறது. சமநிலை வருவாய் என்பது எங்கு மொத்தச் செலவும், மொத்த வருவாயும் சமமாகிறதோ, அங்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வரைபடம் 9.1-ல் நாட்டின் சமநிலை வருவாய் 100 அலகுகள் என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. வருவாய் 100 அலகுகளாகும் போது தொகுதேவைச்சார்பு A புள்ளியில் 45° கோட்டை வெட்டுகிறது. 45° கோடு தொடு அளிப்புக் கோடாக அனுமானிக்கப்படுகிறது. இந்த A

புள்ளியில் வருவாய் = செலவுகள் ($Y=C+I$) ஆகும். எனவே சமநிலை வருவாய் 100 அலகுகள் ஆகும். இந்த வருவாயில், திட்டமிட்ட முதலீடும், செலவும் சமமாக இருப்பதால் வருவாய் 100 அலகுகள் எனும்போது, அது சமநிலை வருவாய் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது இந்த வருவாயில் தான் நாட்டின் முதலீடும், சேமிப்பும் சமமாகிறது ($I = S = 20$).

நாம் எந்த ஒரு கால நிலையை எடுத்துப் பார்த்தாலும் மொத்தத் தேவை அல்லது மொத்தச் செலவு, உற்பத்தியின் மதிப்பு அல்லது வருவாயைத் தீர்மானிக்கிறது. எனவே நாம், மொத்த உற்பத்தி = மொத்தச் செலவு என்பதைப் பின்வரும் சமன்பாடுகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

$$Y=C+I \text{ (இருதுறைப் பொருளாதாரத்தில்)}$$

$$Y=C+I+G \text{ (மூன்று துறை அமைப்புப் பொருளாதாரத்தில்)}$$

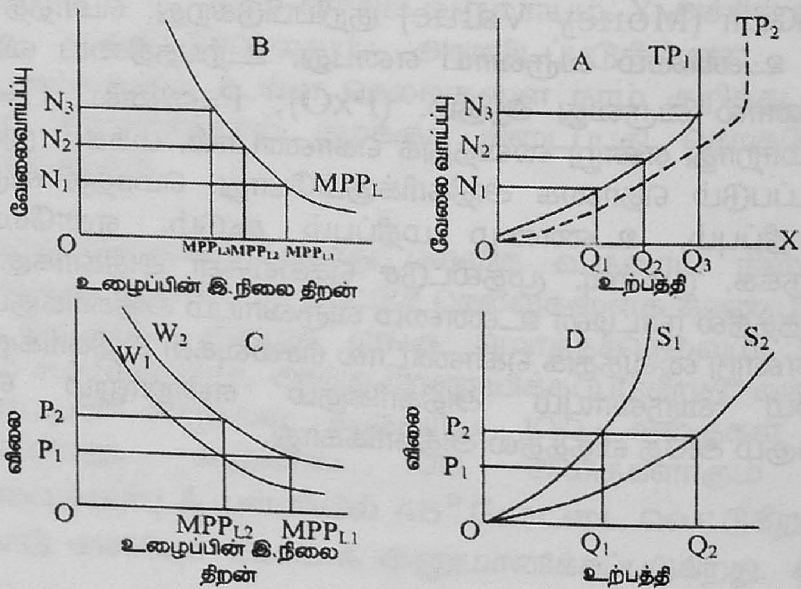
$$Y=C+I+G+(X-M) \quad (\text{நான்கு துறைப்பொருளாதார அமைப்பில்})$$

இந்தச் சமன்பாடுகளில் 'Y' என்பது சமநிலை வருவாயின் உண்மை மதிப்பையோ (Real Value) அல்லது பண மதிப்பையோ (Money Value) குறிப்பிடுகிறது. மொத்த உற்பத்தி அல்லது உண்மை வருவாய் என்பது, உற்பத்தியை விலையால் பெருக்கினால் வருவது ஆகும். ($P \times O$); P=விலை, O=உற்பத்தி. விலை மாறாது என்று வைத்துக் கொண்டால், மக்கள் நுகர்வுக்குச் செலவிடப்படும் தொகை அதிகரிக்கும்போது, மொத்த வருவாயின் பண மதிப்பும், உண்மை மதிப்பும் கூடும். எனவே விலை மாறாதிருக்க, நுகர்வு, முதலீட்டுச் செலவுகள் அதிகரிக்கும் போது அதே வீதத்தில் நாட்டின் உண்மை வருவாயும் அதிகரிக்கும், விலை மாறும் என்று வைத்துக் கொண்டால் செலவுகள் அதிகரிக்கும் போது உண்மை வருவாயும் அதிகரிக்கும் என்றாலும் செலவுகள் அதிகரிக்கும் அதே வீதத்தில் அதிகரிக்காது.

III. தொகுஅளிப்புச்சார்பு

தொகுஅளிப்புச் சார்பை நிர்ணயிப்பது நாட்டின் மொத்த உற்பத்தி ஆகும். மொத்த உற்பத்தி (அல்லது) அளிப்பை, மொத்த உற்பத்திக் கோடு கொண்டு விளக்கலாம். மொத்த உற்பத்திக் கோடு மொத்த உற்பத்திச் சார்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையப் படுவது ஆகும். மொத்த உற்பத்திச் சார்பு, நுண்ணினப் பொருளியலில் நாம் படிக்கும் நிறுவனத்தின் உற்பத்திச் சார்பை போன்றதே ஆகும். உற்பத்திச் சார்பு, முதலில் வளர்ந்து செல் விளைவு விதியையும், பிறகு மாறாவிளைவு விதியையும் அதன் பிறகு குறைந்து செல் விளைவு விதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகிறது. மொத்த உற்பத்தி முதலில் வேகமாக வளர்ந்து, நிலையாகிப் பின் குறைகிறது. நாட்டின் மொத்த உற்பத்திச் சார்பு நிறுவனத்தின் உற்பத்திச் சார்பை ஒத்திருந்தாலும் இரண்டிற்கும் அடிப்படை வேறுபாடு உண்டு. நிறுவனத்தின் உற்பத்தி, கூலி ஆட்களை வேறு நிறுவனத்திலிருந்து ஈர்த்து அதிகமாக்கப்படலாம். ஆனால் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தி, என்பது குறுகிய காலத்தில் கூலியாட்களின் அளவையோ, உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கூட்டியோ அதிகமாக்க முடியாது. வரைபடம் 9.2-ல் நாட்டின் தொகுஅளிப்புச் சார்பு காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 9.2
தொகுஅளிப்புச்சார்பு

வரைபடம் 9.2-ன் A-பகுதியில் நாட்டில் இருக்கின்ற மூலதனத்தை வைத்து OQ_3 உற்பத்தி நிலையை அடைய முடியும் என்பதும், ஆனால் OQ_3 அளவு உற்பத்திச் செய்ய உழைப்பாளர் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால் உற்பத்தி OQ_3 யை விடக் குறைவதற்கும் வாய்ப்பு உண்டு என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. B பகுதி இறுதிநிலை உழைப்பு உற்பத்தி வளைகோடு, மொத்த உற்பத்திக் கோட்டிலிருந்து பெறப்படுவதைக் காட்டுகிறது. இந்த வளைகோடு, மற்ற இடுபொருள்கள் மாறாதிருக்க, உழைப்பை மட்டும் N_1 , N_2 மற்றும் N_3 என்று ஒவ்வொரு அலகாக அதிகமாக்கினால், உற்பத்திக் கூடினாலும், உற்பத்தியின் கூடுதல் வீதம் குறைந்து கொண்டே வரும் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது குறைந்து செல் இறுதிநிலை விளைவு விதியின் அடிப்படையில் அமைவதாகும்.

பகுதி C-இறுதிநிலை உழைப்பு உற்பத்தியை (MPP_L) விலையால் (P) பெருக்கினால் வரும் கூலியைக் (W) காட்டுகிறது. கூலி W_1, W_2 என்று இரு வளைகோடுகளில் காட்டப் பட்டுள்ளன. பகுதி D-ல் தொகு அளிப்புச் சார்புகள் S_1, S_2 வரையப்பட்டுள்ளன. பகுதி A-ல் ON_1 அளவு உழைப்பு OQ_1 அளவு உற்பத்தியையும், ON_2 அளவு உழைப்பு ON_2 அளவு உற்பத்தியையும், ON_3 அளவு உழைப்பு OQ_3 உற்பத்தியையும் செய்யப் பயன்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதிநிலை உழைப்பு (MPP_L), OQ_1 உற்பத்தி அளவில் MPP_{L1} என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. பகுதி A-ல் பல உற்பத்தி நிலைகளையும் பகுதி C-ல் பல விலைகளையும் இணைத்து நாம் பார்த்தால், நமக்கு மொத்த உற்பத்திச் சார்பு அல்லது தொகு அளிப்புச்சார்பு கிடைக்கிறது. S_1, S_2 என்ற தொகு அளிப்புச் சார்புகள் D பகுதியில் வரையப்பட்டுள்ளன.

IV. கூலியில் மாற்றம்

கூலி அதிகரிக்கும்போது, கூலி வளைகோடு W_1 லிருந்து W_2 க்கு நகர்கிறது. இது வரைபடத்தின் பகுதி C-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது. மொத்த உற்பத்திச் சார்பு மேல் நோக்கி நகராமல், நிலையாக இருந்தால் கூலி உயர்வு உற்பத்தியை மாற்றாமல்,

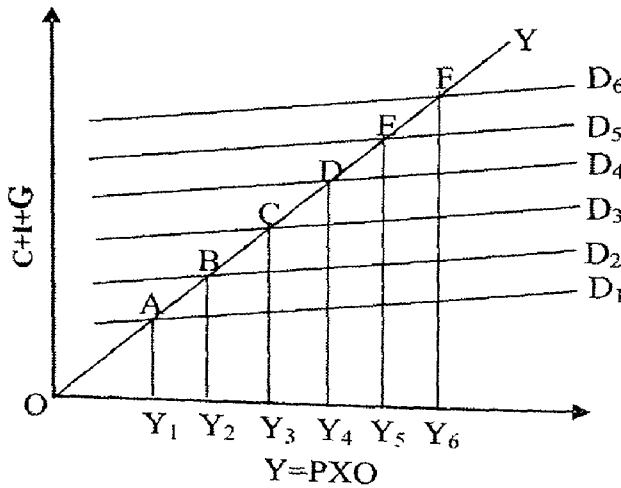

விலையை மட்டும் P_1 லிருந்து P_2 க்கு உயர்த்தும். எனவே OQ_1 உற்பத்தியின் விலை P_1 லிருந்து P_2 க்கு உயரும். அதனால் அதே அளவு (OQ_1) உற்பத்தி, கூடுதல் விலையில் கிடைக்கும் என்பதை நாம் உணரலாம். கூலி W_1 லிருந்து W_2 க்கு உயரும் போது, சமவீதத்தில் இறுதிநிலை உழைப்பு உற்பத்தி உயருகிறது. MPP_{L1} லிருந்து MPP_{L2} க்கு மாற்றம் நிகழ்கிறது. இது வரைபடத்தின் C பகுதியில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தொகு அளிப்புச் சார்பு S_2 லிருந்து S_1 க்கு இடது பக்கமாக நகர்கிறது. இது D பகுதியில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

V. தொகுதேவைச்சார்பும், தொகுஅளிப்புச்சார்பும்

தொகுஅளிப்புச் சார்பு, உற்பத்தியின் பலவித அளவுகள், எந்தெந்த விலையில் கிடைக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறது. கூலியும் இறுதிநிலை உழைப்பு உற்பத்தி (MPP_L) டும் மாறாமல் இருக்க, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உற்பத்தி எந்த விலையில் விற்கப்படும் என்பதை நாம் தொகுஅளிப்புச் சார்பிலிருந்து அறியலாம். மொத்த உற்பத்தியையும் அது விற்கப்படும் விலையையும் தீர்மானிப்பது தொகு தேவையே ஆகும்.

வரைபடம் 9.3
தொகுதேவை = தொகுஅளிப்பு

வரைப்படம் 9.3-ல் தொகுஅளிப்பு மற்றும் தொகுதேவை சமமாக இருக்கும் பலவருவாய் நிலைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. $D_1, D_2, D_3, D_4, D_5, D_6$ என்று பல தொகுதேவைக் கோடுகள் வரையப்பட்டுள்ளன. ஏதாவது ஒரு தொகுதேவைக் கோடு, 45° கோட்டை சந்திக்கும் இடத்தில் நாட்டின் மொத்த வருவாய் நிர்ணயமாகிறது. இந்த 45° கோட்டை தொகு அளிப்புக் கோடு என்று நாம் அனுமானிக்கலாம். 45° கோடும், தொகு தேவைக் கோடும் வெட்டும் இடத்தில் வருவாய் = செலவு ($Y=C+I+G$) என்று அமைகிறது. இது போல ஒவ்வொரு தொகுதேவைக் கோடும் 45° கோட்டை வெட்டும் புள்ளிகளில் நாட்டின் பலவித வருவாய் நிலைகள் நிர்ணயமாகின்றன. அவை முறையே $Y_1, Y_2, Y_3, Y_4, Y_5, Y_6$ என்று வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்தத் தொகுதேவைக் கோடுகள் யாவும், பணமதிப்பின் அடிப்படையில் வரையப்படுகின்றன. விலையில் மாற்றம் ஏற்படும்போது, இந்தத் தொகுதேவைக்கோடுகள் தன்னுடைய அமைப்பிலிருந்து மேல் நோக்கி அல்லது கீழ்நோக்கி நகரலாம். எடுத்துக்காட்டாக, தொகுதேவைக்கோடு D_2 -லிருந்து D_3 க்கு மாறும்போது, சமநிலை வருவாய் Y_2 -லிருந்து Y_3 க்கு மாறும். பொதுவான விலையில் மாற்றம் இல்லாவிட்டால், அதிகரிக்கும் வருவாய் Y_2 லிருந்து Y_3 க்கு உயரும். இதை உண்மையான வருவாய் உயர்வு என்று கருதலாம். ஆனால் விலை உயர்ந்தால் வருவாய் உயர்வின் ஒரு பகுதியில் விலையின் தாக்கமும் மற்றொரு பகுதியில் உண்மை வருவாய் உயர்வும் இருக்கும். விலை மிக அதிகமாக உயருமானால் உண்மை வருவாய் உயர்வு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும்.

VI. தொகுதேவை, தொகுஅளிப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு

தொகுதேவையும், தொகுஅளிப்பும் சேர்ந்து சமநிலை விலையையும் சமநிலை உற்பத்தியையும் நிர்ணயிக்கின்றன. இந்த உற்பத்தி அளவில், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வேலைவாய்ப்பு நாட்டில் உருவாகிறது. நிலவும் கூலியில், அமைகின்ற வேலைவாய்ப்பு, வேலையைத் தேடுவோர் அதிகமாகவும் வேலை கிடைத்தவர் குறைவாகவும் இருக்கின்ற நிலையாக இருக்கலாம். கீன்ஸ் இதைக் குறை வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

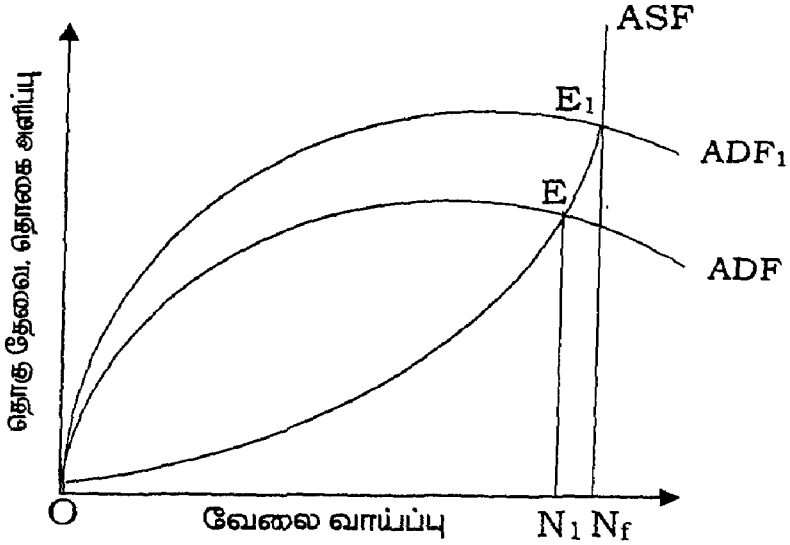
VII. கீன்ஸ் விளக்கிய குறைவேலை வாய்ப்புச் சமநிலை

கீன்ஸின் கருத்துப்படி குறைந்த வேலை வாய்ப்பு நிலையிலும் பொருளாதாரச் சமனிலை ஏற்பட முடியும் என்பதாகும். இதற்குக் காரணம் வேலை வாய்ப்பு பயனுள்ள தேவையை (அல்லது) உறுதித் தேவையைச் (Effective Demand) சார்ந்து இருப்பது தான். பயனுள்ள தேவை குறைந்தால் வேலை வாய்ப்புக் குறையும். கீன்ஸின் உற்பத்தி, வருவாய், வேலை வாய்ப்பு ஆய்விற்கு பயனுள்ள தேவைக் கருத்து அடிப்படையாக உள்ளது.

பயனுள்ள தேவை என்பது மக்களின் வாங்கும் திறனுடன் கூடிய தேவையாகும். பல விதமான வருவாய் நிலைகளில் மக்களின் தேவைகள் அமைகின்றன. இவைகள் எல்லாம் பயனுள்ள தேவையாகி விடமுடியாது. எந்த நிலையில் அளிப்பு முழுவதும் நுகர்வு செய்யப்படுமோ அந்தத் தேவை நிலைதான் பயனுள்ள தேவை நிலையாகும். மக்கள் செலவிடுகின்ற பணமே பயனுள்ள தேவை என்பதாகும். உற்பத்தியாளர்கள் தாம் பெறுகின்ற வருவாயை வாரம், கூலி, வட்டி, இலாபமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கின்றனர் பயனுள்ள தேவை மக்கள் நுகர்வுக்கும், முதலீட்டிற்கும் செலவிடுகின்ற மொத்தச் செலவுக்குச் சமமாக இருக்கும். எனவே பயனுள்ள தேவை (ED) = தேசிய வருவாய் (Y) = நுகர்வுப் பண்டங்களின் மீதான செலவு (C) + முதலீட்டுப் பண்டங்களின் மீதான செலவு (I). பயனுள்ள தேவை குறிப்பிட்ட காலத்தில் இருக்கும் வேலையின் அளவை நிர்ணயிக்கிறது. எனவே (ED=Y=C+I=N). பயனுள்ள தேவை = தேசிய வருவாய் = நுகர்வு + முதலீட்டுச் செலவுகள் = வேலை வாய்ப்பு.

தொகுதேவைச் சார்பும் தொகுஅளிப்புச் சார்பும், பயனுள்ள தேவையை நிர்ணயிக்கின்றது. இரண்டு சார்புகளும் சந்திக்கின்ற புள்ளியில் பயனுள்ள தேவை தீர்மானிக்கப் படுகின்றது.

வரைபடம் 9.4
குறைவேலை வாய்ப்புச் சமநிலை

வரைபடம் 9.4-ல் 'X' அச்சில் வேலைவாய்ப்பின் அளவும் 'Y' அச்சில் தொகுஅளிப்பு, தொகுதேவை அளவுகள் அளவிடப்படுகின்றன. ADF என்பது தொகுதேவைச்சார்புக் கோடு. ASF என்பது தொகு அளிப்புச்சார்புக்கோடு. இவை இரண்டும் வெட்டும் E புள்ளியே பயனுள்ள தேவையாகும். ADF மற்றும் ASF வெட்டும் E புள்ளியானது வேலைவாய்ப்பு ON_1 என்ற அளவில் அமைகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த வேலைவாய்ப்பானது, கீன்ஸ் விளக்கப்படி குறைவேலை வாய்ப்புச் சமநிலை ஆகும். நாடு நிறை வேலை வாய்ப்புச் சமநிலையை அடைய, தொகு தேவைச் சார்பு ADF-லிருந்து ADF₁-க்கு உயர்ந்து, ASF-ஐ E_1 புள்ளியில் வெட்ட வேண்டும். அதாவது பயனுள்ள தேவை E புள்ளியிலிருந்து E_1 புள்ளிக்கு மாற்றம் அடையவேண்டும். குறை வேலைவாய்ப்பு நிலையிலேயே மொத்தத் தேவையும், மொத்த அளிப்பும் சமமாக இருக்கலாம் என்பது கீன்ஸின் கருத்து. பயனுள்ள தேவை பற்றாக்குறையால்

வேலை வாய்ப்பு குறையும் என்பதை கீன்ஸ் விளக்குகிறார். பயனுள்ள தேவை குறைந்தால், உற்பத்தியாளர்கள் எதிர்பார்க்கும் வருவாய் கிடைக்காமல் உற்பத்தியைக் குறைப்பர்; அதனால் வேலை வாய்ப்பு குறையும்.

VIII. தொகுதேவைச்சார்பு-தொகுஅளிப்புச்சார்பின் முக்கியவத்துவம்

கீன்ஸ் குறுகிய கால ஆய்விற்கு முக்கியத்தும் அளித்து, குறுகிய காலத்தில் தொகு தேவைச்சார்பு ஏறத்தாழ நிலையாக இருக்கின்றது என்று குறிப்பிடுகிறார். வேலைவாய்ப்பையும், உற்பத்தியையும் அதிகரிப்பதில் தொகு தேவைச் சார்பு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எனவே தொகுதேவை தான் பயனுள்ள தேவையை நிர்ணயிக்கிறது. பயனுள்ள தேவை உற்பத்தியையும், வேலை வாய்ப்பையும் நிர்ணயிக்கிறது. பயனுள்ள தேவை பற்றாக்குறையால் வேலை வாய்ப்பு குறையும் என்பதை கீன்ஸ் உறுதிப்படுத்தினார். இக்கருத்து சேயின் சந்தை விதி தவறு என்று எடுத்துரைக்கின்றது. கூலிக்குறைப்பு வேலையின்மையை நீக்கும் என்ற பிகுவின் கருத்தும் தவறு என இக்கருத்துக் கூறுகின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பொருளாதார மந்தம் ஆகியவற்றைத் தீர்க்க வழி முறைகளைத் தருகின்றது. சேமிப்பு அதிகரித்து நுகர்வு குறைவதால் வேலையின்மை அதிகரிக்கும் என்பதை விளக்குகிறது.

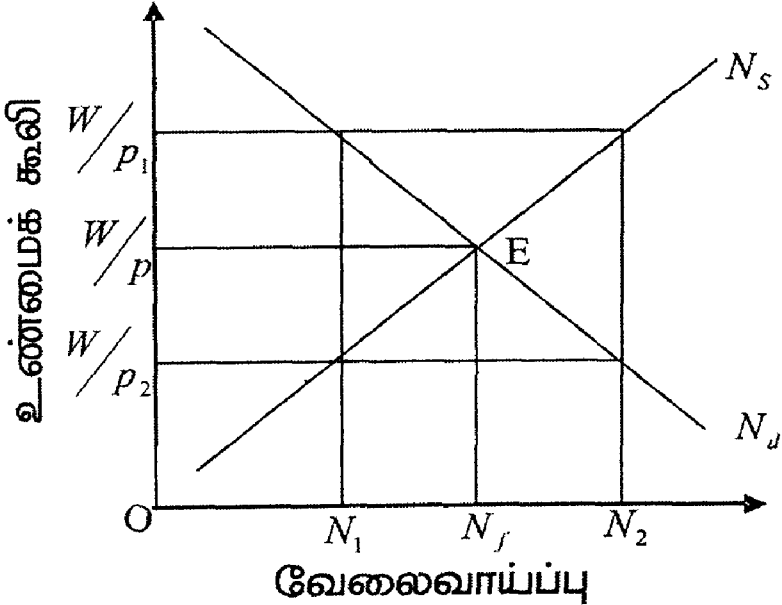
IX. கூலி, விலைமட்ட நெகிழ்ச்சி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு நிர்ணயம்

i. கூலி, விலைமட்ட நெகிழ்ச்சி - விளக்கம்

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் ஒரு நாடு எப்பொழுதும் முழுவேலைவாய்ப்பிலேயே இருக்கும் என்று கருதினர். கூலிகளிலும், விலைமட்டத்திலும் இருக்கும் நெகிழ்ச்சியின் காரணமாக, நாடு முழு வேலைவாய்ப்பு நிலையிலிருந்து, குறை வேலைவாய்ப்பு நிலைக்குச் சென்றாலும், அது மறுபடியும் முழு வேலைவாய்ப்பு நிலையை அடையும் என்று கருதினர். அதவாது மிகை உற்பத்தி காரணமாக, விலைமட்டம் குறையும் போது தேவை தூண்டப்பட்டு, உற்பத்தி அதிகரிக்கும்; இதனால் நாட்டின்

வேலைவாய்ப்புப் பெருகி, வேலையின்மை மறையும் என்பது தொன்மை அறிஞர்களின் கருத்து A.Cபிகு, உழைப்புச் சந்தையில், உழைப்பாளர்களின் பணக்கூலியைக் குறைப்பதால், உண்மைக் கூலியும் அதே விகிதாச்சாரத்தில் குறையும், இதன் விளைவாக, உழைப்பாளர்களின் தேவை அதிகரித்து, வேலை வாய்ப்பைக் கூட்டும்; வேலையின்மை மறையும் என்று கருதினார். தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாட்டை நாம் பின்வரும் வரைபடம் மூலம் அறியலாம்). வரைபடம் 9.5-ல் வேலைவாய்ப்பிற்கும், உண்மைக்கூலிக்கும் உள்ள தொடர்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'X' அச்சில் வேலைவாய்ப்பும், 'Y' அச்சில் உண்மைக்கூலியும் அளவிடப்படுகின்றன. உழைப்புச்சந்தையில் உழைப்பாளர்களின் தேவையும் (N_d), உழைப்பாளர்களின் அளிப்பும் (N_s), சமம் என்ற நிலையில் நாடு முழு வேலை வாய்ப்பைப் பெறுகிறது.

வரைபடம் 9.5
வேலைவாய்ப்பும், உண்மைக் கூலியும்

N_d என்ற வளைகோடும், N_s என்ற வளைகோடும் வெட்டும் E என்ற புள்ளியில் நாடு முழுவேலைவாய்ப்பு நிலையை (N_j) அடைகிறது. W/P என்ற உண்மைக்கூலியில் உழைப்பாளர்களின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாக அமைகின்றது. ஆனால் உண்மைக்கூலி உயர்ந்து, W/P_1 என்று அமைந்தால், உழைப்பாளர்களின் தேவை ON_1 என்ற அளவிலும், அவர்களின் அளிப்பு ON_2 என்ற அளவிலும் அமைகிறது. N_1N_2 என்ற அளவிற்கு உழைப்புச் சந்தையில் வேலையின்மை உருவாகின்றது. இந்த வேலையின்மையானது உழைப்பாளர்களின் அளிப்பிலும், தேவையிலும் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் தானாகவே மறையும் சூழல் உருவாகும். பணக்கூலி உயர்வதால், உழைப்பாளர்களின் தேவை குறையும் ஆனால் அளிப்பு அதிகரிக்கும். இதன் விளைவாக, உழைப்பாளர்கள் வேலை பெறும் நோக்கத்தோடு போட்டியிடும் போது, பணக்கூலி குறைந்து, மறுபடியும் சமநிலை உண்மைக்கூலியான W/P என்ற அளவு, உழைப்புச் சந்தையில் ஏற்படும். பணக்கூலி குறையக் குறைய, உழைப்பாளர்களின் தேவை கூடும், அளிப்பு குறையும். அதாவது தேவை N_1 விருந்து அதிகரித்து N_f என்ற சமநிலையை அடையும். அளிப்பு N_2 விருந்து குறைந்து N_f என்ற சமநிலையை அடையும். E புள்ளியில் நாட்டின் முழு வேலைவாய்ப்புத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. E புள்ளிகாட்டும் N_f என்ற அளவு, உழைப்பாளர்களின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாகி, நாடு முழு வேலைவாய்ப்பு நிலையில் அமைகிறது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

X. நிறைவேலைவாய்ப்புக் கோட்பாடு

உழைப்புச் சந்தையில், உழைப்பாளர்களின் தேவையும், அளிப்பும் சமமாக இருக்கும்போது நாடு முழுவேலைவாய்ப்பை அடைகிறது என்பது தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் கருத்து. அவர்கள் கருத்துப்படிக் குறுகியகாலத்தில், மற்ற உற்பத்திக் காரணிகளின் அளிப்பு நிலையாக இருக்க, உழைப்புச் சந்தையில் அமையும் வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்து நாட்டின் மொத்த உற்பத்தித் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்க, அதிகரிக்க உற்பத்தி கூடும். முழுவேலைவாய்ப்பை நாடு பெறும்போது, உற்பத்தியும் முழுவேலைவாய்ப்பு உற்பத்தியை அடையும்.

$$Y=f(N)$$

$Y = \text{மொத்த உற்பத்தி}$, $N = \text{வேலைவாய்ப்பு}$.
 உழைப்புச் சந்தையில். உழைப்பாளர்களின் தேவையும், அளிப்பும்
 உண்மைக் கூலியைச் சார்ந்து அமையும்.
 $N_d = f(W/P)$; $N_s = f(W/P)$. N_d என்பது உழைப்பாளர்களின்
 தேவை, N_s என்பது உழைப்பாளர்களின் அளிப்பு; W/P என்பது
 உண்மைக்கூலிக்கும், உழைப்பாளர்களின் தேவைக்கும் (N_d)
 எதிர்கணியத்தொடர்பு இருப்பதை உணர்த்துகிறது. ஏனெனில்
 (P) விலைமட்டம் நாட்டில் நிலையாக இருக்க, பணக்கூலி
 குறைவதால் உண்மைக்கூலி (W/P) குறைகின்றது. பணக்கூலி
 குறைகின்ற போது, உற்பத்தியாளர்களின் உற்பத்திச் செலவு
 குறைகின்றது. எனவே உழைப்பாளர்களுக்கானத் தேவை
 கூடுகின்றது. அதுபோல (P) விலை மட்டும் நிலையாக இருக்க,
 (W) பணக்கூலி உயர்ந்தால், உற்பத்திச் செலவு பெருகும்,
 உழைப்பாளர்களின் தேவை குறையும். எனவே
 உழைப்பாளர்களின் தேவைக்கும் (N_d), உண்மைக் கூலிக்கும்
 (W/P) எதிர்கணியத்தொடர்பு அமைகிறது. ஆனால்
 உழைப்பாளர்களின் அளிப்பிற்கும் (N_s), உண்மைக்கூலிக்கும்
 (W/P), நேர்கணியத் தொடர்பு அமைகிறது. ஏனெனில்
 விலைமட்டம் நிலையாக இருக்கப் பணக்கூலி உயரும் போது,
 உழைப்பாளர்களின் அளிப்பு அதிகரிக்கும். எனவே
 உண்மைக்கூலிக்கும் (W/P), உழைப்பாளர்களின் அளிப்பிற்கும்
 (N_s), நேர்கணியத்தொடர்பு அமைகிறது. முழுவேலை வாய்ப்பில்
 உழைப்பாளர்களின் தேவை (N_d) = உழைப்பாளர்களின் அளிப்பு
 (N_s) என்று அமைகிறது. $N_d > N_s$ என்ற நிலை வந்தால், உழைப்புச்
 சந்தையில், பணக்கூலி உயர்ந்து, உண்மைக் கூலி குறையும்,
 உழைப்பாளர்களின் தேவையும் குறைந்து மறுபடியும் $N_d =$
 N_s என்ற சமநிலை உழைப்புச் சந்தையில் உருவாகும். $N_s > N_d$
 என்ற நிலை வந்தால், உழைப்புச் சந்தையில், உழைப்பாளர்களின்
 அளிப்பு மிகுந்து, அவர்களுக்குள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு
 ஏற்படும் போட்டியால், பணக்கூலி குறையும், விலை நிலையாக
 இருக்கப்பணக்கூலி (W) மட்டும் குறையும். இதனால்,
 உண்மைக்கூலி (W/P) குறைந்து, மறுபடியும் $N_d = N_s$ என்ற
 சமநிலை உழைப்புச் சந்தையில் உருவாகும்.'

XI. பணக்கூலியைக் குறைத்து முழு வேலைவாய்ப்பைப் பெறுதல்

- A.C பிகுவின் கருத்து:

A.C பிகு என்ற பொருளியலறிஞர், நாடு முழு வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு, உழைப்பாளர்களின் பணக்கூலியைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துகிறார். உழைப்பாளர்களின் அளிப்பு மிகுந்து நாட்டில் வேலை வாய்ப்பின்மை உருவாகும்போது, அதைப் பணக்கூலியைக் குறைப்பதன் மூலம் போக்கமுடியும் என்பது பிகுவின் கருத்து. பணக்கூலி குறைவதால், பொருட்களுக்கான தேவை குறைந்து, விலைமட்டத்திலும் நெகிழ்ச்சி ஏற்பட்டு, விலை மட்டம் குறையத் தொடங்கும். பணக்கூலியும், விலைமட்டமும் நெகிழ்ச்சியற்றுக் குறையும்போது, மக்கள் வைத்திருக்கம் ரொக்கக் கையிருப்பின் மதிப்பு கூடுகின்றது. உண்மைப் பணமதிப்பு கூடுவதால், பொருட்களுக்கான தேவை அதிகரிக்கும், உற்பத்தியும் பெருக்கம் அடையும். இதனால் வேலைவாய்ப்பு அதிகரித்து நாடு முழுவேலை வாய்ப்பு நிலையை அடையும். இந்தக் கருத்தைப் “பிகுவின் உண்மை இருப்பு விளைவு” என்று பொருளியலறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

XII. நிறைவேலைவாய்ப்பு - கீன்ஸ் (Keynes) கருத்து

தொன்மைப் பொருளியலாரின் நிறைவேலைவாய்ப்புக் கோட்பாட்டைப் பேராசிரியர் கீன்ஸ் (Prof. Keynes) எதிர்த்தார். பணக் கூலியைக் குறைத்து, நிறைவேலைவாய்ப்பை உருவாக்க முடியும் என்ற பிகுவின் (Pigou) கருத்தில் கீன்ஸுக்கு உடன்பாடில்லை. உறுதித் தேவையை அதிகரிப்பதினால் மட்டுமே நிறைவேலைவாய்ப்பை உருவாக்க முடியும் என்பது கீன்ஸ் கருத்து. பிகுவின் பணக்கூலிக் குறைப்பு என்பது பகுதிச் சமநிலை ஆய்வை (Partial Equilibrium Analysis) அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கருத்து ஆகும். ஏனெனில் ஒரு நிறுவனத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த நிறுவனத்தில் உழைப்பாளர்களின் பணக்கூலியைக் குறைத்தால், உற்பத்திச் செலவு குறைந்து, உழைப்பாளர்களுக்கானத் தேவை அதிகரித்து, வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கும். ஆனால் பொதுச் சமநிலை ஆய்வில் (General Equilibrium Analysis) அனைத்து நிறுவனங்களின் உழைப்பாளர்களின் பணக்கூலிக் குறையும்போது,

பொருட்களுக்கான தேவை குறையும், ஏனெனில் உழைப்பாளர்களின் வாங்குந்திறன் (Purchasing Power) பணக்கூலியைக் குறைப்பதால், குறைந்துவிடும். எனவே பொருட்களுக்கான தேவை குறைந்து, உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு குறையும். எனவே பணக்கூலிக் குறைப்பு, வேலைவாய்ப்பின்மையை நாட்டில் அதிகரிக்குமேயன்றிக் குறைக்காது. தொன்மைப் பொருளியலார், பணக்கூலியை, உற்பத்திச் செலவு என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தனர். ஆனால் பணக்கூலி தான் உழைப்பாளர்களின் வருவாய், வருவாய் குறைந்தால் பொருட்களுக்கான தேவை குறையும் என்பதைக் கருதவில்லை. எனவே பணக்கூலிக் குறைப்புதான் நிறைவேலை வாய்ப்பை உருவாக்க முடியும் என்பதைக் கீன்ஸ் எதிர்த்தார். பணக்கொள்கை மற்றும் - நிதிக்கொள்கைகள் மூலம் நிறைவேலைவாய்ப்பை உருவாக்க முடியும் என்று கீன்ஸ் கருதினார்.

XIII. பணக்கூலி, உண்மைக் கூலி மற்றும் வேலைவாய்ப்புப் பற்றிய கீன்ஸ் கருத்துக்கள்

கீன்ஸ் கருத்துப்படி, பணக்கூலி குறையும் போது, உண்மைக் கூலி உயரும், ஏனெனில் பணக்கூலி குறையும்போது, பொருட்களுக்கான தேவை குறைந்து, விலைமட்டம் பணக்கூலியை விடப் பலமடங்கு குறையும். விலைமட்டம் குறையும்போது, பணத்தின் மதிப்பு அதிகரித்து, உண்மைக் கூலி உயரும். எனவே பணக்கூலி குறைந்தால், அதே வீதாச்சாரத்தில் உண்மைக்கூலியும் குறையும் என்ற தொன்மைப் பொருளியலாரின் கருத்தத் தவறு என்று கீன்ஸ் விளக்கினார். பணக்கூலிக்கும், உண்மைக்கூலிக்கும் எதிர்கணியத் (Negative) தொடர்பே உள்ளது என்று கீன்ஸ் விளக்கினார். பணக்கூலியைக் குறைத்தால், உண்மைக்கூலி அதே வீதாச்சாரத்தில் குறைவதற்குப் பதில், பணக்கூலி குறையும் வீதத்திற்கு, மொத்தத் தேவை மற்றும் விலைகள் குறையும். ஆனால் உண்மைக்கூலி குறையாது என்பது கீன்ஸ் கருத்து.

மேலும் கீன்ஸ், வேலைவாய்ப்பை அதிகரிப்பதற்கு, உண்மைக் கூலி குறையவேண்டும், உண்மைக்கூலி குறைந்தால், உற்பத்திச் செலவு குறைந்து, உழைப்பாளர்களுக்கான தேவையும் மொத்த உற்பத்தியும் நாட்டில் அதிகரிக்கும் என்ற தொன்மைப் பொருளியலாரின் கருத்தை மறுக்கவில்லை, அனால்

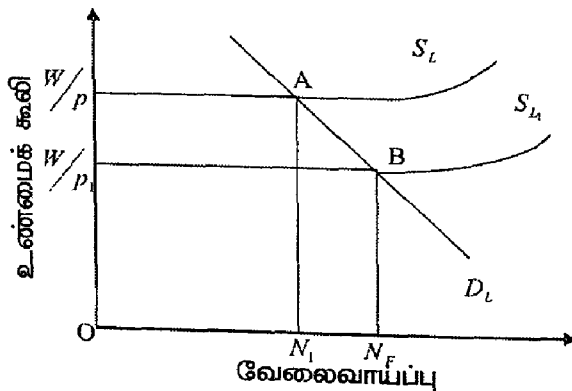
உண்மைக் கூலியைக் குறைக்கப் பணக் கூலியைக் குறைக்காமல், விலைமட்டத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று கீன்ஸ் விளக்கினார். எடுத்துக்காட்டாக, பணக்கூலி ரூ.30, விலை ரூ.5 என்று வைத்துக்கொண்டால், உண்மைக்கூலி என்பது 6

அலகுகள் ஆகும். $(W/P = 30/6)$ ரூ.30 என்ற பணக்கூலியைக் குறைக்காமல், விலை ரூ.10 என்று உயர்ந்தால் உண்மைக்கூலி 3 அலகுகளாகும். $(W/P = 30/10 = 3)$ உண்மைக்கூலியானது 6

அலகுகளிலிருந்து 3 அலகுகளாகக் குறையும். எனவே உண்மைக் கூலி குறையும் போது, உற்பத்திச் செலவு குறைந்து, உற்பத்தியும், வேலைவாய்ப்பும் அதிகரிக்கும். மேலும், ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பில், உழைப்பாளர் சங்கங்களின் பேரம் பேசுந்திறன் அதிகமாக இருக்கும். உழைப்பாளர்களின் சங்கங்கள், பணக்கூலிக் குறைப்பை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க, மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். பணக்கொள்கை மற்றும் நிதிக்கொள்கை மூலம், பணஅளிப்பை அதிகரித்து, வருவாயைப் பெருக்கி உறுதித் தேவையைக் கூட்டவேண்டும். நிதிக்கொள்கையின் மூலம் வரிகளைக் குறைத்து, அரசின் செலவினங்களைக் கூட்டி மக்களின் உறுதித் தேவையை அதிகரிக்க வேண்டும். இவற்றின் மூலமாக, விலைமட்டம் உயர்ந்து, உண்மைக்கூலி குறையும், வேலைவாய்ப்பும் அதிகரிக்கும் என்பதே கீன்ஸின் கருத்து. பின்வரும் வரைபடம் 9.6-ன் மூலம் கீன்ஸின் கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 9.6

உண்மைக் கூலிக்கும், வேலைவாய்ப்பிற்கும் உள்ள தொடர்பு

வரைபடம் 9.6-ல் 'X' அச்சில் வேலை வாய்ப்பு அளவும், 'Y' அச்சில் உண்மைக் கூலி அளவும் அளவிடப்படுகின்றன D_L என்பது, உழைப்பாளர்களின் தேவைக்கோடு; S_L என்பது உழைப்பாளர்களின் அளிப்புக்கோடு. உண்மைக்கூலி W/P ஆக நாட்டில் நிலவினால், ON_1 என்ற அளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு அமையும். ஏனெனில் D_L கோடும் S_L கோடும் A என்ற புள்ளியில் சந்திக்கின்றன. A புள்ளியில் வேலை வாய்ப்பின் அளவு ON_1 ஆகும். இது கீன்ஸ் குறிப்பிடுவது போல, குறைவேலைவாய்ப்புச் சமநிலை ஆகும். (Underemployment Equilibrium). கூலி W/P ஆக இருக்கும்போது N_1N_F அளவிற்கு நாட்டில் வேலைவாய்ப்பின்மை நிலவுகிறது. விலைமட்டம் 'P' என்ற அளவிலிருந்து, 'P₁' என்ற அளவிற்கு உயர்ந்தால், உண்மைக் கூலி W/P லிருந்து W/P_1 க்குக் குறையும்: உழைப்பாளர்களின் அளிப்புக்கோடு S_L என்ற நிலையிலிருந்து S_{L1} என்ற நிலைக்குக் கீழிறங்கும். உண்மைக்கூலி W/P_1 என்ற அளவில் புதிய சமநிலை B என்ற புள்ளியில் உருவாகும். ஏனெனில் S_{L1} கோடும் D_L கோடும் B புள்ளியில் சந்திக்கின்றன. B புள்ளியில் வேலை வாய்ப்பு N_F என்ற அளவை அடைகிறது. அதாவது நாடு முழுவேலைவாய்ப்பு நிலையை அடைகிறது.

XIV. நிறைவேலைவாய்ப்புப் பற்றிய தொன்மைப் பொருளியலார் - கீன்ஸ் கருத்துக்கள் - ஒரு ஒப்பீடு.

தொன்மைப் பொருளியலார் பணக்கூலியைக் குறைப்பதன் மூலம், அதே வீதத்திற்கு உண்மைக்கூலி குறைவதால், உற்பத்திச் செலவு குறைந்து, வேலைவாய்ப்பு பெருகும் என்று கருதினார். அவர்கள் பணக்கூலி நெகிழ்ச்சி உடையது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கீன்ஸ், உறுதித் தேவையைக் கூட்டி, அதனால் விலைமட்டம் உயரும்போது, உண்மைக்கூலி குறையும் என்று வலியுறுத்தினார். பணக்கூலி என்பது கீழே இறக்க முடியாத நெகிழ்ச்சி அற்ற ஒன்று என்பது கீன்ஸ் கருத்து, தற்காலக் குடியரசு அமைப்பில், உழைப்புச் சங்கங்கள் வலிமை உடையவை, அவை பணக்கூலியைக் குறைப்பதற்கு விடுவதில்லை, எனவே வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க, பணக்கூலியைக் குறைக்காமல், விலைமட்டத்தை உயர்த்தவேண்டும். அது பணக்காள்கை மற்றும்

நீதிக் கொள்கைகள் மூலம், உறுதித் தேவையைக் கூட்டுவதன் மூலமே முடியும் என்று கீன்ஸ் விளக்கினார். எனவே கூலி நெகிழ்ச்சி என்பது உண்மையில் இல்லை, எனவே கூலி நெகிழ்ச்சி மூலம் நிறைவேலைவாய்ப்பை நாடு அடையமுடியாது. உறுதித்தேவையைக் கூட்டுவதன்மூலம் மட்டுமே நிறை வேலை வாய்ப்பை அடையமுடியும்.

பொதுச்சமநிலை General Equilibrium

I. பொதுச் சமநிலை - விளக்கம்

பொதுச்சமநிலை என்பது பேரியல் பொருளியலில், பொருள் (அல்லது) பண்ட அங்காடி, பணச்சந்தை (அல்லது) பணஅங்காடி ஆகிய இரண்டு அங்காடிகளிலும் ஒரே சமயத்தில் நிலவும் சமநிலையைக் குறிப்பதாகும். பொருள்அங்காடி, பணஅங்காடி என்று குறிப்பிடுவதற்குப் பதில் பொருட்சந்தை (அல்லது) உண்மைத் துறை, பணச்சந்தை (அல்லது) பணத்துறை என்றும் பொருளியலறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். 'பொதுச்சமநிலை மாதிரியை' J.R. ஹிக்ஸ் (J.R.Hicks) "கீன்ஸும் மற்ற தொன்மைப் பொருளியலாரும்: ஒரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட விளக்கம்" (Keynes and the classicals: A suggested Interpretation) என்று, 1937-ல் வெளியான "எகனாமெட்ரிகா" (Econometrica) என்ற பொருளியல் ஆய்வு ஏட்டில் விளக்கியுள்ளார்.

II. பொதுச்சமநிலை ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

தொன்மைப் பொருளியல்வாதிகளின் வருவாய்த் தீர்மானக் கோட்பாட்டின் படி, பொருளாதாரத்தில் நிலவுகின்ற வட்டியை வைத்து, முதலீட்டைக் கணக்கிட்டு, எந்த வருவாயில் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாகிறதோ அந்த வருவாய் நாட்டின் சமநிலை வருவாய் என்று விளக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது. தொன்மைப் பொருளியலாரின் வருவாய்த் தீர்மானக் கோட்பாட்டின் குறையாவது, சரியான வட்டிவீதம் தெரியாமல் அனுமானத்தின் அடிப்படையில் வட்டி வீதத்தை வைத்து, சமநிலை வருவாயைத் தீர்மானிப்பது ஆகும். கீன்ஸின் வட்டிக்கோட்பாடு (அல்லது) நீர்மை விருப்பக் கோட்பாட்டின் குறையாகச் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், கோட்பாட்டின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட வட்டிவீதம் நிலையான ஒன்றல்ல, நாட்டின் வருவாய் உயந்தால், மக்களின் பணத்தேவையும் உயரும், வருவாய் குறைந்தால் பணத்தேவையும் குறையும். இதனால் வட்டிவீதமும் மாற்றம் அடையும். எனவே வருவாயை அனுமானம் செய்து வட்டியைத் தீர்மானித்தால் அது சரியான வட்டிவீதம் ஆகாது. எனவே

தொன்மைப் பொருளியலார், பணத்துறையில் தீர்மானமாகும் வட்டிவீதம் தெரியாமல், அனுமான அடிப்படையில் வருவாயைத் தீர்மானிக்கின்றனர். கீன்ஸ் உண்மைத்துறை (அல்லது) பொருட் சந்தையில் தீர்மானமாகும் வருவாய் தெரியாமல் அனுமான அடிப்படையில் வட்டிவீதக் கோட்பாட்டை வகுத்துள்ளார். எனவே பொருள் சந்தையில் நிர்ணயமாகும் வருவாய் தெரியாமல், வட்டி வீதத்தைத் தீர்மானிக்க முடியாது; அதுபோலப் பணத்துறையில் நிர்ணயமாகும் வட்டி வீதம் தெரியாமல், வருவாயைத் தீர்மானிக்க முடியாது. எனவே பொருட்சந்தை, பணச்சந்தை இரண்டு துறைகளையும் இணைத்து, வருவாய், வட்டி வீதம் இரண்டையும் ஒரே சமயத்தில் நிர்ணயிக்கும் கோட்பாடே சிறந்ததாகும். பேராசிரியர்கள் ஹிக்ஸ், ஹேன்சன் இருவரும் பொருட்துறை, பணத்துறை இரண்டையும் இணைத்து வருவாய்-வட்டிவீத நிர்ணயத்தை விளக்கினர். இதுவே பொதுச் சமநிலை ஆய்வு ஆகும்.

பொதுச்சமநிலை நிர்ணயத்தை, முதலில் பொருட்சந்தை சமநிலை ஆய்வையும், பிறகு பணச்சந்தை சமநிலை ஆய்வையும் விளக்கிப்பின் இரண்டு சந்தைகளிலும் உருவாகும் பொதுச் சமநிலையையும் விளக்கமாகப் பார்க்கலாம்.

III. பொருட்சந்தை சமநிலை

குறிப்பிட்ட வருவாய், வட்டிவீதத்தில் நாட்டின் சேமிப்பும், முதலீடும் சமமாக இருந்தால் அதையே பொருட்சந்தை சமநிலை என்று குறிப்பிடுகின்றோம். வருவாயிலும், வட்டிவீதத்திலும் ஏற்படுகின்ற மாறுதலுக்கேற்ப, சேமிப்பும், முதலீடும் மாறுதலை அடைகின்றது. பல்வற்று வருவாய், வட்டி வீத நிலைகளில் பொருட் சந்தையில் சமநிலை நிலவும், இந்த வருவாய் - வட்டி வீதத் தொகுப்புகளை இணைத்துப் பார்த்தால் நாம் முதலீடு - சேமிப்புச் சார்பைப் பெறலாம்.

IV. முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பு அல்லது (IS) சார்பை வரைதல்

முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பை சில சமன்பாடுகளின் உதவியுடன் வரையலாம்.

1. பொருட்சந்தை சமநிலைக்கான நிபந்தனையை விளக்கும் சமன்பாடு.

$$(முதலீடு) \quad I \quad = \quad S \quad (\text{சேமிப்பு}) \quad \dots\dots\dots(1)$$

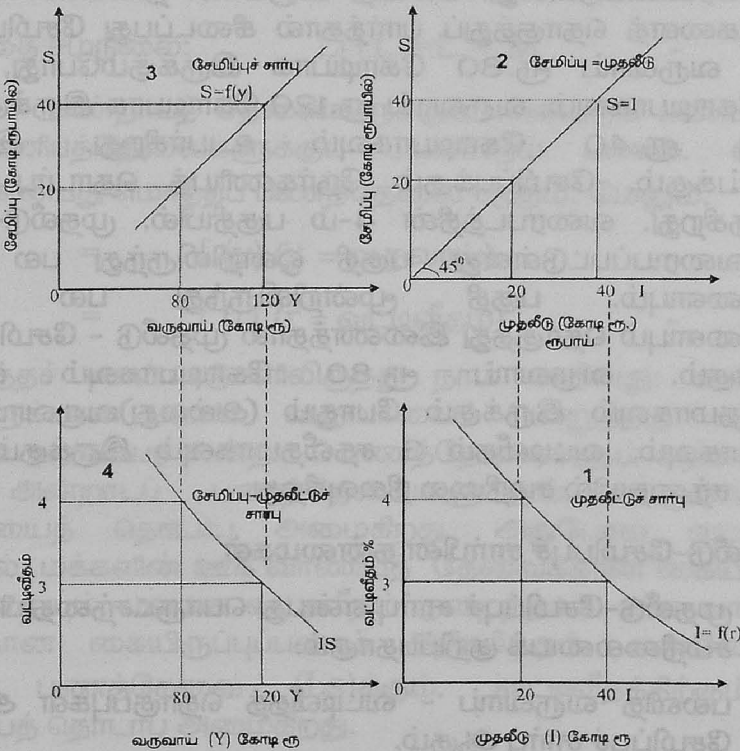
(முதலீடு) (I) = f (r) வட்டிவீதம் .....(2)

(சேமிப்பு) (S) = f(y) வருவாய் .....(3)

2. 2-வது சமன்பாட்டின் மூலம், முதலீடு, வட்டி வீதத்தைப் பொறுத்து அமையும் என்று விளக்கப்படுகிறது. வட்டிவீதம் உயர்ந்தால், முதலீடு குறையும், மாறாக, வட்டிவீதம் குறைந்தால், முதலீடு அதிகரிக்கும். இதிலிருந்து வட்டிவீதத்திற்கும் முதலீட்டிற்கும் எதிர்க்கணிதத் தொடர்பு என்பது விளங்கும்.

3. 3-வது சமன்பாட்டின் மூலம், சேமிப்பு, வருவாயைப் பொறுத்து அமையும் என்று விளக்கப்படுகிறது. வருவாய் உயர்ந்தால், சேமிப்பு உயரும், மாறாக, வருவாய் குறைந்தால் சேமிப்புக்குறையும். இதிலிருந்து வருவாய்க்கும், சேமிப்புக்கும் நேர்க்கணிதத் தொடர்பு என்பது விளங்கும்.

வரைபடம் - 10.1 முதலீடு - சேமிப்புச் சார்பு

முதலீடு-சேமிப்புச்சார்பு வரைபடம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதியில் முதலீட்டுச் சார்பு வரையப்பட்டுள்ளது. 'X' அச்சில் முதலீடும் 'Y' அச்சில் வட்டி வீதமும் அளவிடப்படுகின்றன. வட்டி வீதம் 4 சதவீதமாக இருக்கும் போது நாட்டின் முதலீடு ரூ.20 கோடியாக இருக்கிறது. வட்டிவீதம் 4 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறையும்போது, முதலீடு ரூ.40 கோடியாக அதிகரிக்கிறது. இவ்வாறு, வட்டிவீதத்திற்கும், முதலீட்டிற்கும் உள்ள எதிர்க்கணியத் தொடர்பை, முதலீட்டுச் சார்பு மேலிருந்து கீழ் இடது பக்கமாகச் சரிவதை வைத்து அறியலாம். வரைபடத்தின் 2-ம்பகுதியில், சேமிப்பு =முதலீடு சமன்பாடு விளக்கப்பட்டுள்ளது. 45° கோட்டில் சேமிப்பு =முதலீட்டுச் சமன்பாட்டை நாம் எல்லாப் புள்ளிகளிலும் காணலாம். முதலீடு 'X' அச்சிலும், சேமிப்பு 'Y' அச்சிலும் அளவிடப்படுகின்றன. முதலீடு நாட்டில் ரூ.20 கோடி என்றால் சேமிப்பும் அதே அளவு இருக்கும். அதுபோல முதலீடு ரூ.40 கோடியாக உயர்ந்தால் சேமிப்பும் ரூ.40 கோடிக்கு உயரும். வரைபடத்தின் 3-ம் பகுதியில், சேமிப்புச் சார்புவரையப்பட்டுள்ளது. பலவித வருமான நிலைகளில் ஏற்படும் சேமிப்புகளைத் தொகுத்துப் பார்த்தால் கிடைப்பது சேமிப்புச் சார்பு ஆகும். வருவாய் ரூ.80 கோடியாக இருக்கும்போது, சேமிப்பு ரூ.20கோடியாகவும், வருவாய் ரூ.120 கோடியாக இருக்கும்போது, சேமிப்பு ரூ.40 கோடியாகவும் உயர்கிறது. இதிலிருந்து வருவாய்க்கும், சேமிப்புக்கும் நேர்கணியத் தொடர்பு இருப்பது விளங்குகிறது. வரைபடத்தின் 4-ம் பகுதியில், முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பு வரையப்பட்டுள்ளது. பகுதி ஒன்றிலிருந்து பல வட்டிவீத நிலைகளையும், பகுதி மூன்றிலிருந்து பல வருவாய் நிலைகளையும் தொகுத்து இணைத்தால் முதலீடு - சேமிப்புச் சார்பு உருவாகும். வருவாய் ரூ.80 கோடியாகவும் வட்டிவீதம் 4-சதவீதமாகவும் இருக்கும் போதும் (அல்லது)வருவாய் ரூ.120 கோடியாகவும், வட்டிவீதம் 3 சதவீதமாகவும் இருக்கும் போதும் பொருட் சந்தையில் சமநிலை நிலவுகிறது.

V. முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பின் தன்மைகள்

1. முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பு என்பது பொருட்சந்தையில் நிலவும் சமநிலையைக் குறிப்பதாகும்.
2. பலவித வருவாய் - வட்டிவீதத் தொகுப்புகள் அடங்கியது சேமிப்புச் சார்பு ஆகும்.

3. முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பில் அமைந்துள்ள வருவாய் வட்டிவீதத் தொகுப்புகளை ஆராய்ந்தால், குறைந்த வட்டிவீதம் - அதிக வருவாய் (அல்லது) அதிகவட்டி வீதம் - குறைந்த வருவாய் உடைய தொகுப்புகளாக அமைவதை நாம் காணலாம். வட்டிவீதம் உயர உயர முதலீடு குறைந்து, வருவாய்ப் பெருக்கம், சேமிப்பு ஆகியவை அதிகரிக்கும். எனவே குறைந்த வட்டி-அதிக வருவாய் என்று தொகுப்பு அமையும்.
4. முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பைத் தரும் வருவாய்-வட்டிவீத நிலைகளுக்கிடையில் எதிர்கணியத் தொடர்பு இருப்பதால் முதலீடு-சேமிப்புச் சார்பு, கீழ் நோக்கி இடது பக்கமாகச் சரியும்.

VI. பணத்தேவை - பண அளிப்புச் சார்பு

பணத்தேவை-பணஅளிப்புச்சார்பு பணச்சந்தையில் நிலவும் சமநிலையைக் குறிப்பதாகும். இந்தச் சார்பை வரையப் பின்வரும் சமன்பாடுகள் உதவுகின்றன.

$$\text{பணச்சந்தை சமநிலை: } L_t + L_s = L = M \quad - \quad 1$$

L_t - அன்றாடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படும் பணம், L_s - ஊக வாணிபத்தேவைகளுக்குப் பயன்படும் பணம். எனவே $L_t + L_s = L$ என்பது மொத்தப் பணத்தேவை ஆகும். மேலும்,

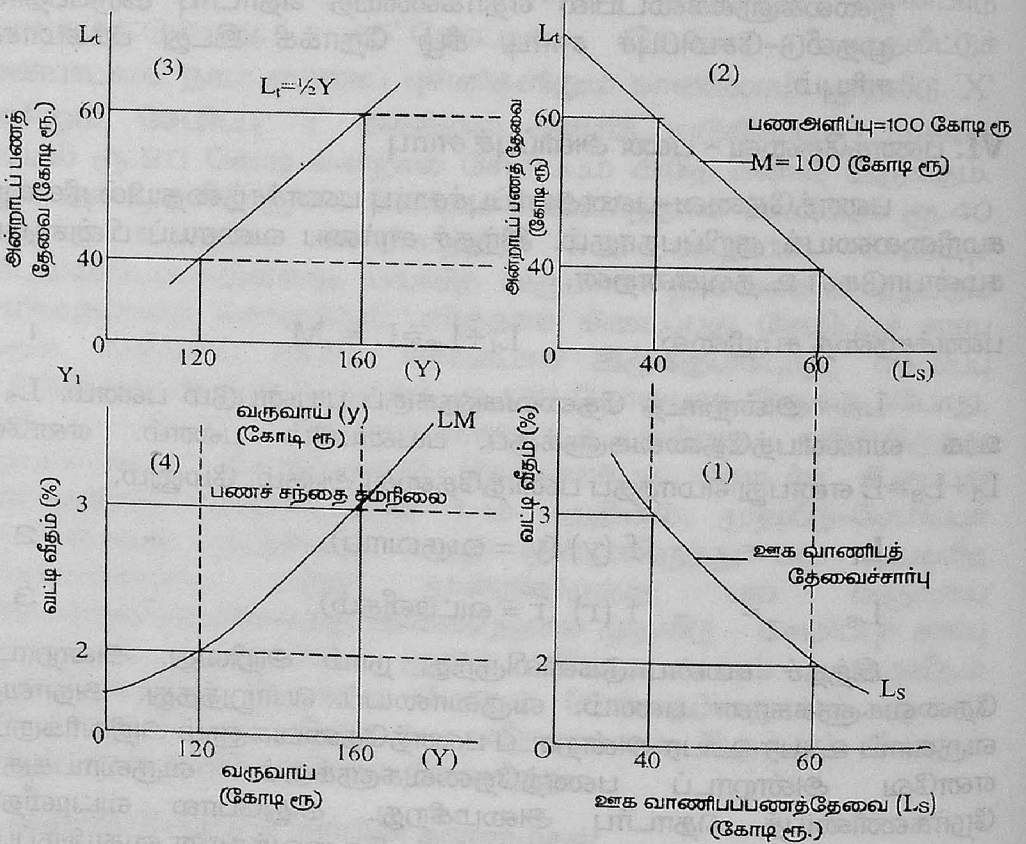
$$L_t = f(y) \quad (y = \text{வருவாய்}) \quad - \quad 2$$

$$L_s = f(r) \quad (r = \text{வட்டிவீதம்}) \quad - \quad 3$$

இந்தச் சமன்பாடுகளிலிருந்து நாம் அறிவது: அன்றாடத் தேவைகளுக்கான பணம், வருவாயைப் பொறுத்தது. அதாவது வருவாய் உயர உயர அன்றாடப் பணத்தேவைகளும் அதிகரிக்கும். எனவே அன்றாடப் பணத்தேவைகளுக்கும், வருவாய்க்கும் நேர்கணியைத் தொடர்பு அமைகிறது. அதுபோல வட்டிவீதம் உயர்ந்தால், மக்களின் ஊக வாணிபத் தேவைக்கான கையிருப்புப் பணம் குறையும். மாறாக வட்டிவீதம் குறைந்தால், ஊக வாணிபத் தேவைக்கான கையிருப்பணம் அதிகரிக்கும். எனவே ஊக வாணிபப் பணத்தேவை (L_s)க்கும், வட்டிவீதத்திற்கும் (r) எதிர்கணியத் தொடர்பு அமைகிறது.

பின்வரும் வரைபடம் 10.2 நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. வரைபடத்தின் முதல் பகுதியில் முதலீட்டுச் சார்பு வரையப் பட்டுள்ளது. வட்டி வீதம் 3 சதவீதமாக இருக்கும்போது முதலீடு 40 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. வட்டிவீதம் குறைந்து 2 சதவீதமாக இருக்கும்போது, முதலீடு ரூ.60 கோடியாக அதிகரிக்கிறது.

வரைபடம் 10.2
பணத்தேவை - பணஅளிப்புச் சார்பு

எனவே வட்டிவீதம் குறைந்தால் முதலீடு அதிகரிக்கிறது. முதலீட்டுச் சார்பு, முதலீட்டிற்கும், வட்டி வீதத்திற்கும் உள்ள எதிர்கணியத் தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் விதமாக, மேலிருந்து கீழாகச்சரிகிறது. வரைபடத்தின் 2-ம் பகுதியில், நாட்டின் மொத்தப் பணஅளிப்பு (M) = ரூ.100 கோடி. இந்தப்பண அளிப்பு எவ்வாறு மக்களால் அன்றாடப் பணத்தேவைக்கும் (L_t), ஊகவாணிப்பப் பணத்தேவைக்கும் (L_s) பகிர்ந்துப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மக்கள் 40 கோடி ரூபாயை அன்றாடத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தினால் மீதி 60 கோடி ரூபாயை ஊக வாணிபத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவர். (அல்லது) மக்கள் 60 கோடி ரூபாயை அன்றாடத் தேவைக்கு பயன்படுத்தினால் மீதி 40 கோடி ரூபாயை ஊக வாணிபத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவர். வரைபடத்தின் 3-ம் பகுதியில், மக்களின் அன்றாடப் பணத்தேவை அவர்களுடைய வருவாயைப் பொறுத்து அமைகிறது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது அன்றாடப் பணத்தேவைக்கும் (L_t), நாட்டு வருவாய்க்கும் (Y) நேர்கணியத் தொடர்பு இருப்பதால், அன்றாடப் பணத்தேவைச் சார்பானது ($L_t=f(y)$) கீழிருந்து மேலாகச் செல்கின்றது.

வரைபடத்தின் நான்காவது பகுதியில் பணத்தேவை-பணஅளிப்புச் சார்பு வரையப்பட்டுள்ளது. வரைபடத்தின் முதல் மற்றும் மூன்றாம் பகுதிகளில் காட்டப்பட்டுள்ள வட்டி வீதங்களையும், வருமான நிலைகளையும் தொகுத்து பணத்தேவை-பணஅளிப்புச்சார்பு வரையப்பட்டுள்ளது. இந்தச்சார்பானது, மேல்நோக்கி செல்கிறது. வருவாய் 160 கோடி ரூபாய் என்றால் வட்டிவீதம் 4-சதவீதமாகவும், வருவாய் 120 கோடி ரூபாய் என்றால் வட்டிவீதம் 2-சதவீதமாகவும் வருவாய் வட்டிவீதத் தொகுப்புகளாக இந்தச் சார்பில் அமைகின்றது. மிகக்குறைந்த வட்டிவீதங்களில், பணத்தேவை - பணஅளிப்புச் சார்பானது, தட்டையாக, கிடைக்கோடாக உள்ளது. வட்டி வீதம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, பணத்தேவை - பணி அளிப்புச் சார்பானது மேல்நோக்கிச் செல்கிறது.

VII. பணத்தேவை - பண அளிப்புச் சார்பின் தன்மைகள்

1. பணத்தேவை - பண அளிப்புச் சார்பு என்பது பணச் சந்தையில் நிலவும் சமநிலையைக் காட்டுகின்ற சார்பாகும்.

2. பலவருவாய் - வட்டி வீதங்களின் தொகுப்புகள் அடங்கியது இந்தச்சார்பு. ஒவ்வொரு தொகுப்பிலும் பணத்தேவை = பணஅளிப்பு என்பதாக அமைகிறது.
3. இந்த வருவாய் - வட்டிவீதத் தொகுப்புகளை ஆராய்ந்தால், வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும்போது, மக்கள், ஊக வாணிபத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தும் பணத்தின் கையிருப்பு குறைவாக இருக்கும். பண அளிப்பில் ஊக வாணிபத் தேவைக்குப் போக, அன்றாடத்தேவைக்குப் பயன்படுத்தும் பணத்தின் அளவு அதிகரிக்கும், இதன் காரணமாக வருவாயும் அதிகமாக இருக்கும். அதுபோல, வட்டிவீதம் குறையும்போது, ஊக வாணிபத்திற்கான கையிருப்புப் பணம் அதிகரித்து, அன்றாடத் தேவைக்கான பணஅளவு குறையும், வருவாயும் குறைவாக இருக்கும். எனவே வருவாயும், வட்டி வீதமும் ஒன்று குறைந்தால் மற்றொன்றும் குறைவாகவும், ஒன்று அதிகமாக இருக்கும்போது மற்றொன்றும் அதிகமாகவும் காணப்படும். இதன் காரணமாக பணத்தேவை - பணஅளிப்புச் சார்பு மேல்நோக்கிச் செல்கின்றது.

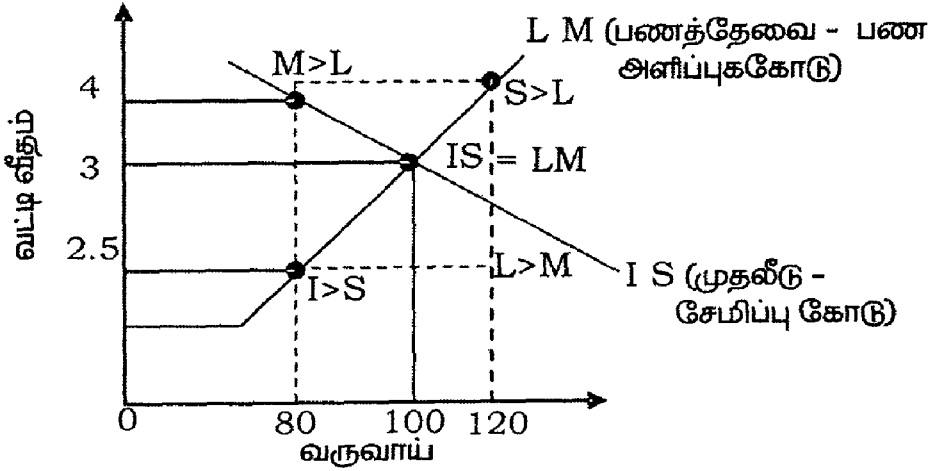
நாம் முதலீடு-சேமிப்புச்சார்பு மற்றும் பணத்தேவை-பணஅளிப்புச் சார்புகளை வரைதலை இதுவரை அறிந்தோம். இந்த இரண்டு சார்புகளை நாம் இணைத்தால் பொதுச்சமநிலை உருவாகும். இந்த இரண்டு சார்புகளை வைத்து, எவ்வாறு பொதுச்சமநிலை பெறுவது என்பதை இப்போது விளக்கமாக அறிவோம். ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாய்- வட்டி வீதத் தொகுப்பில் இரண்டு சார்புகளும் வெட்டிக் கொள்ளும் போது பொதுச் சமநிலை உருவாகிறது என்ற கருத்து கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

VIII. பொதுச்சமநிலை (General Equilibrium)

பொதுச் சமநிலை என்பது பொருட்சந்தை மற்றும் பணச் சந்தை இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் சமநிலை அடைவதைக் குறிப்பதாகும். பொருட்சந்தையானது, பல்வேறு வருவாய்- வட்டி வீதத் தொகுப்புகளில் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கும் போது சமநிலையை அமைகின்றது. பணச்சந்தையானது, பல்வேறு வருவாய்- வட்டி வீதத் தொகுப்புகளில் பணத்தேவையும்

பணஅளிப்பும் சமமாக இருக்கும் போது சமநிலையை அடைகின்றது. ஆனால் இரண்டு சந்தைகளும் குறிப்பிட்ட ஏதாவது ஒரு வருவாய்-வட்டிவீதத் தொகுப்பில் மட்டுமே சமநிலையை அடைகின்றது. இந்தச் சமநிலையே பொதுச் சமநிலை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

வரைபடம்-10.3 பொதுச் சமநிலை

வரைபடம் 10.3-ல் வருவாய் ரூ.100 கோடியாகவும், வட்டிவீதம் 3 சதவீதமாகவும் இருக்கும் போது, முதலீடு - சேமிப்புக் கோடும் (IS), பணத்தேவை - பண அளிப்புக்கோடும் (LM), ஒன்றையொன்று வெட்டிக் கொள்கின்றன. இந்த வருவாய் - வட்டிவீதத் தொகுப்பில் இரண்டு சந்தைகளும் சமநிலையை அடைகின்றன. ஏனெனில் முதலீடு-சேமிப்பு = பணத்தேவை - பண அளிப்பு என்ற நிலை ரூ. 100 கோடி வருவாயிலும், 3 சதவீத வட்டி வீதத்திலும் ஏற்படுகின்றன. வருவாய் ரூ.80 கோடியாகவும், வட்டி வீதம் 4 சதவீதமாகவும் பொருளாதாரத்தில் அமைந்தால், பொருட் சந்தை மட்டுமே சமநிலையை அடைகின்றது. இந்த வருவாய்-வட்டி வீதத்தொகுப்பில் பண அளிப்பு, பணத் தேவையைவிட அதிகமாக இருக்கும். காரணம் குறைந்த வருவாய் நாட்டில் இருக்கும் நிலையில் (ரூ. 80 கோடி) மக்களின் பணத் தேவை குறைவாக அமைகிறது; ஆனால் ஹிக்ஸ்-ஹேன்சன் இருவரும், பொருட்சந்தை, பணச்சந்தை இரண்டிற்கும் பின்னிய விளைவு உண்டு என்பதை விளக்குகின்றனர். இந்தப் பின்னிய

விளைவினால், சேமிப்பு, முதலீடு, பணத்தேவை, பண அளிப்பு ஆகிய மாறிகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு மறுபடியும் இரண்டு சந்தைகளிலும் பொதுச் சமநிலை ஏற்படும். நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போல், வருவாய் ரூ. 80 கோடி, வட்டிவீதம் 4 சதவீதம் என்ற தொகுப்பு, பொருட்சந்தைச் சமநிலையை மட்டும் காட்டுவதாகும். இந்த வருவாயில் மக்களின் அன்றாடப் பணத்தேவை குறைவாக அமைகின்றது (L_t -தேவை) அன்றாடச் செலவுகளுக்கு ஒதுக்கும் பணம் போக, மீதிப் பணம் ஊகவாணிபத் தேவைக்காக (L_s -தேவை) மக்களால் பயன்படுத்தப்படும். ஆனால் வட்டி வீதம் உயர்வாக 4 சதவீதமாக இருக்கும் போது, மக்கள் ஊகவாணிபத் தேவைக்காகப் பணத்தைக் கையிருப்பாக வைக்காமல், பங்கு பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வார்கள். இதன் விளைவாகப் பங்கு பத்திரங்களின் விலை உயரும். ஆனால் வட்டி வீதம் சரியத் தொடங்கும். வட்டி வீதம் சரியச் சரிய, முதலீடு அதிகரித்து நாட்டு வருவாய்ப் பெருக்கம் அதிகமாகும். எனவே வட்டிவீதம் குறைந்து வருவாய் அதிகமாகிக் கொண்டு வரும் போது முதலீடு-சேமிப்புச் சமநிலை, IS சார்பில் கீழ் நோக்கி நகர்ந்து, வருவாய் ரூ. 100 கோடி, வட்டி வீதம் 3 சதவீதம் என்று வரும்போது, இரண்டு சந்தைகளும் சமநிலையை அடையும். இதுபோல், வருவாய் ரூ. 120 கோடி, வட்டி வீதம் 4 சதவீதம் என்ற தொகுப்பை நாம் வரைபடத்தில் பார்க்கும் போது, இந்தத் தொகுப்பு, பணத்தேவை பண அளிப்புச் சார்பில் அமைந்து, பணச்சந்தை சமநிலையைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் இந்த வருவாய் வட்டிவீதத் தொகுப்பில், பொருட் சந்தை சமநிலையில் இல்லை. இங்கு அதிக வருவாய் நாட்டில் இருக்கும் போது சேமிப்பு மிகுந்து, முதலீட்டைக் குறைத்து விடுகிறது. எனவே சேமிப்பு > முதலீடு என்று இருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. சேமிப்புக் கூடுதலாக இருக்கும் போது, மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் (L_t) குறைந்து, வருவாயில் பெரும் பகுதி ஊக வாணிபத் தேவைக்கு (L_s -தேவை) ஒதுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் 4 சதவீதம் என்பது உயர்ந்த வட்டிவீதமாக இருப்பதால், மக்கள் இலாபம் ஈட்டும் நோக்கத் தோடு, பணத்தைப்பங்கு, பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வார். பங்குபத்திரங்களின் சந்தை விலை உயர்ந்து, வட்டி வீதம் சரியும். சேமிப்பு உயர்ந்து, முதலீடு குறைந்து, நாட்டு வருவாய் குறையும் சூழல் உண்டாகின்றது. எனவே வருவாய்க் குறைப்பும், வட்டி வீதக் குறைப்பும் நாட்டில் ஏற்பட்டு, பணத்தேவை - பண அளிப்புச் சமநிலையானது, LM சார்பில் கீழ் நோக்கி நகர்ந்து, வருவாய்

மறுபடியும் ரூ. 100 கோடி, வட்டிவீதம் 3 சதவீதம் என்று வரும் போது, பொதுச் சமநிலை இரண்டும் சந்தைகளிலும் உருவாகிறது.

இதுபோன்று, வருவாய் ரூ. 120 கோடியும், வட்டிவீதம் 2.5 சதவீதமும் பொருளாதாரத்தில் நிலவும் போது, பணச் சந்தையில் சமநிலை இருக்காது; பொருட்சந்தையில் மட்டும் இருக்கும். வருவாய் உயர்வாக இருப்பதால் மக்களின் அன்றாடச் செலவுகளுக்கான பணத் தேவை (L_t -தேவை) உயரும்: அதே சமயம் வட்டி வீதம் குறைவாக இருப்பதால் மக்கள் பங்கு பத்திரங்களைவிற்கத் தொடங்குவர். மக்கள் ஊகவாணிபத் தேவைக்காகக் கைகளில் இருப்பாகப் பணத்தை வைத்துக் கொள்ள விரும்புவர். இதனால் பங்கு பத்திரங்களின் விலை குறைந்து, வட்டிவீதம் உயரத் தொடங்கும். எனவே வட்டிவீத உயர்வினால், முதலீடு குறைந்து வருவாய் குறையும் இதன் விளைவாக முதலீடு - சேமிப்புச் சமநிலை மேல்நோக்கி, IS சார்பில் நகர்ந்து, மறுபடியும் பொதுச் சமநிலைக்கான வருவாய் வட்டி வீதத் தொகுப்பை அடையும். இது போலவே வருவாய் ரூ. 80 கோடியாகவும், வட்டிவீதம் 2.5 சதவீதமாகவும் பொருளாதாரத்தில் நிலவும் போது, இந்தத் தொகுப்பு LM சார்பில் அமைந்து, பணச்சந்தை மட்டும் சமநிலையில் இருப்பதையும், பொருட் சந்தை சமநிலையில் இல்லாது இருப்பதையும் காட்டுகிறது. குறைவான வருவாயாக ரூ. 80 கோடி இருப்பதால் மக்களின் அன்றாடச் செலவுகளுக்கான பணத் தேவை (L_t) குறைந்து காணப்படும்; வட்டிவீதம் குறைவாக இருப்பதால், மக்கள் பங்கு பத்திரங்களை விற்பது, ஊகவாணிபத் தேவைக்காக (L_s) பணமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்புவர். பங்கு பத்திரங்களின் விலை சந்தையில் குறைந்து, வட்டி வீதம் அதிகரிக்கத் தொடங்கும், வருவாய் குறைவாக இருப்பதால், சேமிப்பானது முதலீட்டை விடக் குறைவாக இருக்கும். முதலீடு உயர்ந்து வருவாய் கூடும். எனவே பணத்தேவை - பண அளிப்புச் சமநிலை, LM சார்பில் மேல் நோக்கி நகர்ந்து மறுபடியும் பொதுச் சமநிலையைக் காட்டும் ரூ. 100 கோடி, வட்டி வீதம் 3 சதவீதம் என்ற தொகுப்பை அமைகிறது. இதனால் மறுபடியும் இரண்டு சந்தைகளிலும் பொதுச் சமநிலை உருவாகிறது.

மேற்கூறிய பொதுச்சமநிலை ஆய்வு, எவ்வாறு இரண்டு சந்தைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்பதைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. தொன்மைப் பொருளியில்வாதிகளின்

சந்தைகளை இரு கூறாக்குதல் (Dichotomisation) என்ற கருத்து, ஹிக்ஸ் - ஹேன்சன் விளக்கிய பொதுச்சமநிலை மாதிரியால், தவறானது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. எனவே ஒரு சந்தை மட்டும் சமநிலையில் இருந்து, மற்றொரு சந்தை சமநிலையில் இல்லாமல் இருந்தால், சேமிப்பு, முதலீடு, பணத்தேவை, பண அளிப்பு ஆகிய மாறிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் பொருட் சந்தை, பணச்சந்தை இரண்டுமே சமநிலையை அடையும். நிலவுகின்ற வருவாய்-வட்டி வீதத் தொகுப்பு சமநிலை வருவாய்-வட்டிவீதத் தொகுப்பு என்று அழைக்கப்படும்.

பொதுச் சமநிலை மாற்றங்கள் Shifts in General Equilibrium

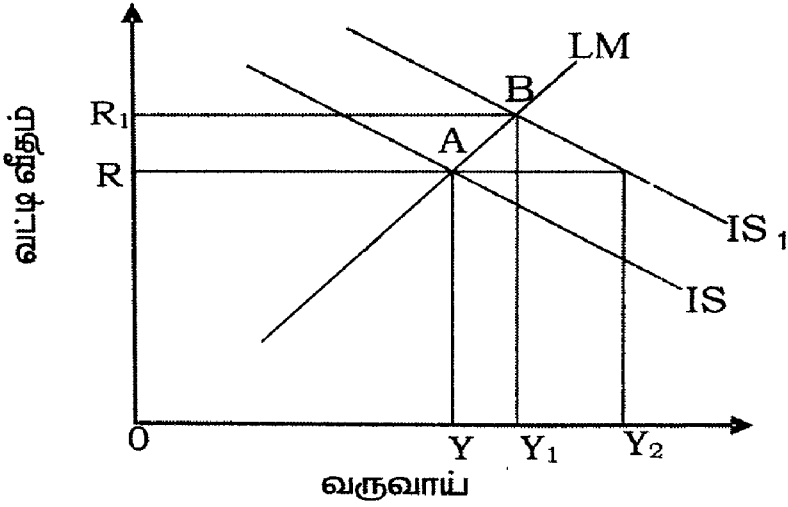
I. பொதுச் சமநிலை மாற்றங்கள் - விளக்கம்

பொதுச்சமநிலையை நிர்ணயிக்கும் வருவாய்-வட்டிவீதத் தொகுப்பு, முதலீடு - சேமிப்புச் சார்பு (IS) அல்லது பணத்தேவை - பணி அளிப்புச் சார்பில் (LM) ஏதாவது மாற்றங்கள் ஏற்பட்டால் மாறும். IS சார்பு தன் நிலையிருந்து மாறுவதற்குக் காரணமாக அமைவது IS சார்பில் உள்ள சேமிப்பு அல்லது முதலீடு மாறிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களே ஆகும். அதுபோல LM சார்பு தன்நிலையிருந்து மாறுவதற்குக் காரணமாக அமைவது, LM சார்பில் உள்ள பணத்தேவை அல்லது பணஅளிப்பு மாறிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களே ஆகும். எனவே IS சார்பில் மாற்றங்கள் நிகழும்போது வருவாய், வட்டி வீதம் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் ஆராய்வோம்.

II. IS சார்பில் மாற்றம் : முதலீடு அதிகரிப்பு

நாம் முதலீடு அதிகரிப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், IS சார்பு வலது பக்கமாக மேல் நோக்கி நகர்கிறது. இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள்: வருவாயும் வட்டிவீதமும் அதிகரிக்கின்றன. வருவாய் OY-லிருந்து OY₁-க்கு அதிகரிக்கிறது. வட்டிவீதம் OR-லிருந்து OR₁-க்கு அதிகரிக்கிறது. IS சார்பின் மாற்றத்தினால், வருமானத்திலும், வட்டி வீதத்திலும் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பின்வரும் வரைப்படம் 11.4 விளக்குகிறது.

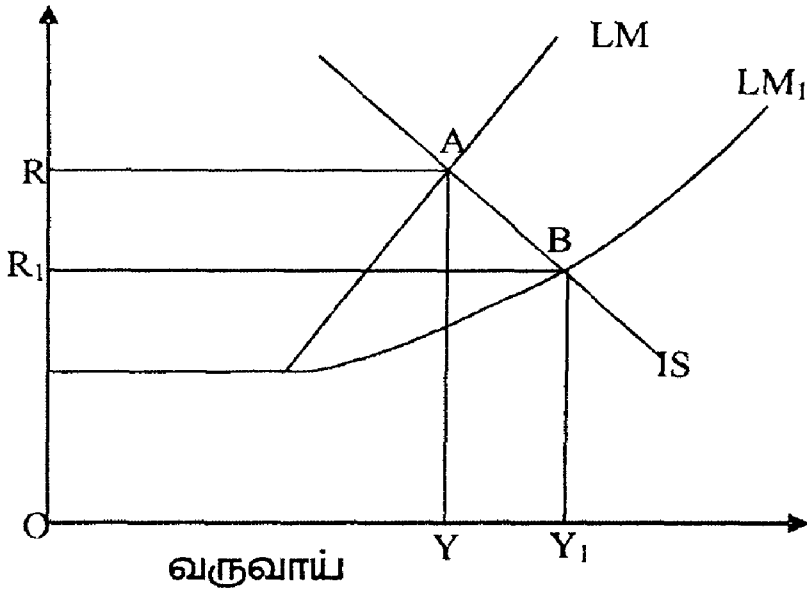
வரைபடம் 11.4
IS சார்பில் மாற்றம்

வரைபடம் 11.4-ல் X அச்சில் வருவாயும், Y அச்சில் வட்டி வீதமும் அளவிடப்படுகின்றன. பொதுச் சமநிலை IS சார்பும், LM சார்பும் வெட்டிக் கொள்ளும் A என்ற புள்ளியில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வருவாய் OY ஆகவும் வட்டி வீதம் OR ஆகவும் அமைகிறது. ஆனால் நாட்டில் முதலீடு அதிகரிக்கும்போது IS சார்பு IS₁ என்ற நிலைக்கு வருகிறது; வட்டிவீதம் மாறாமல் OR என்று இருக்குமானால், வருமானப் பெருக்கம் OY₂ என்ற அளவிற்கு மிகவும் அதிக அளவு நிகழ்ந்திருக்க கூடும். பெருக்கியின் (Multiplier) முழுச் செயல்பாட்டை நாம் கண்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் வருவாய் அதிகரிக்கும் போது மக்களின் அன்றாடச் செலவுகளுக்கான (L_c) பணத்தேவை அதிகரிக்கிறது. பணத்தேவையோடு, வட்டிவீதமும் அதிகரிக்கிறது. முதலீடு அதிகரிப்பதால் வருவாயும் சேமிப்பும் அதிகரித்து, வருவாய்ப் பெருக்கம் முழு அளவில் நிகழ்வதில்லை. எனவே புதிய பொதுச்சமநிலை IS₁ சார்பும், LM சார்பும் வெட்டிக் கொள்ளும் B என்ற புள்ளியில் நிர்ணயமாகிறது. வருவாய் OY₁ என்றும் வட்டி வீதம் OR₁ என்றும் நிர்ணயமாகிறது.

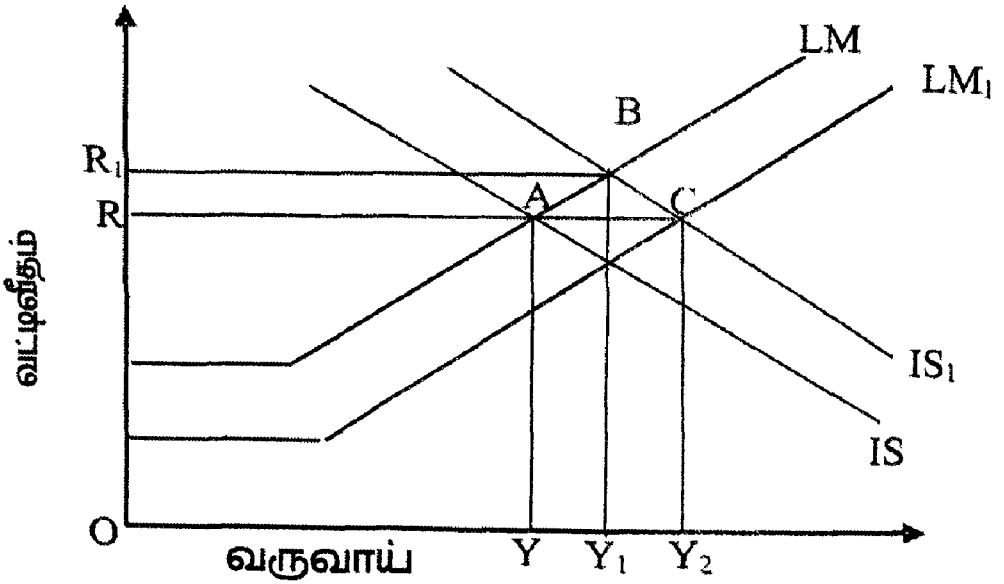
III. LM சார்பில் மாற்றம் : பணஅளிப்பு அதிகரிப்பு

வரைபடம் 11.5
LM சார்பில் மாற்றம்

பணஅளிப்பு நாட்டில் அதிகரிப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் LM சார்பு தன் நிலையிலிருந்து மாறி LM_1 என்ற நிலையை அடைகிறது. LM சார்பில் ஏற்படும் மாற்றம் மேலே உள்ள வரைபடம் 11.5-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் IS சார்பில் மாற்றமில்லை. பண அளிப்பு அதிகரிப்பதன் காரணமாக, வட்டிவீதம் குறைகிறது. வட்டிவீதம் குறைந்தால், முதலீடு அதிகரிக்க, வருமானப் பெருக்கம் நிகழ்கிறது. LM சார்பு, மாறுவதற்கு முன் பொதுச் சமநிலை IS சார்பும் LM சார்பும் வெட்டிக் கொள்ளும் A என்ற புள்ளியில் இருந்தது. ஆனால் LM_1 சார்பும், IS சார்பும் வெட்டிக் கொள்ளும் B புள்ளியில், புதிய பொதுச் சமநிலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. எனவே வருவாய் OY - லிருந்து OY_1 - க்கு அதிகரிக்கிறது. வட்டி வீதம் OR - லிருந்து OR_1 - க்குக் குறைகிறது.

IS மற்றும் LM சார்புகளின் மாற்றங்கள்

IV. IS மற்றும் LM சார்புகளின் மாற்றங்கள்

ஒரே சமயத்தில் முதலீடும், பணஅளிப்பும், அதிகரித்தால் IS மற்றும் LM சார்புகள் தங்கள் பழைய நிலையிலிருந்து, புதிய நிலைக்கு மாறுதல் அடையும். வரைபடம் 11.6-ல் IS சார்பு, IS₁ என்ற நிலைக்கும் LM சார்பு LM₁ என்ற நிலைக்கும் மாறுதல் அடைகின்றன. இரண்டு சார்புகளும் ஒரே சமயத்தில் மாறும்போது ஏற்படும் விளைவுகள்: முதலீடு அதிகரிப்பதால், வருவாய், வட்டிவீதம் இரண்டும் அதிகரிக்கின்றன. வருவாய் Y- லிருந்து Y₁- க்கும் வட்டிவீதம் OR- லிருந்து OR₁- க்கும் மாறுதல் அடைகின்றன. பணஅளிப்பு அதிகரிப்பதால், வட்டிவீதம் OR₁-லிருந்து OR-க்குக் குறைய, முதலீடு அதிகரித்து வருவாய் Y- லிருந்து Y₁-க்கு அதிகரிக்கிறது. இரண்டு சார்புகளும் மாறும்போது வட்டிவீதம் பழைய நிலையிலேயே இருக்கின்றது. IS சார்பு மாறும் போது எந்த அளவுக்கு வட்டி வீதம் அதிகரிக்கின்றதோ, அதே அளவு LM சார்பின் மாற்றத்தினால் குறைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக வட்டி வீதம் 3%- லிருந்து 5%-க்கு IS சார்பின் மாற்றத்தினால் அதிகரித்தால்,

மறுபடியும் 5%-லிருந்து 3%-க்கு வட்டி வீதம் LM சார்பின் மாற்றத்தினால் குறைகிறது. ஆக, வட்டிவீதம் தன் பழைய நிலையான 3% அளவிலேயே இருக்கிறது. வட்டிவீதம் மாறாமல் இருந்தால், பெருக்கியின் முழுச் செயல்பாட்டால் வருவாய்ப் பெருக்கம் மிக அதிக அளவில் இருக்கின்றது. அதாவது வருவாய் y_1 -லிருந்து y_2 -க்கு அதிகரிக்கிறது.

V. IS-LM மாதிரியில், வரி, அரசுச் செலவு மற்றும் மொத்தத் தேவையின் முக்கியத்துவம்

IS-LM மாதிரியில் நாம் அரசுச் செலவு, வரிகள் இவற்றைச் சேர்க்காமல் வருவாய் நிர்ணயத்தை ஆய்வு செய்தோம். இப்போது அரசுச் செலவு, வரிகள் இவற்றையும் எடுத்து மொத்த தேவை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது; அதனால் IS மற்றும் LM சார்புகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இவற்றை ஆராய்வோம்.

நாம் அரசுச் செலவையும், வரிகளையும் IS-LM மாதிரியில் சேர்த்தால், பொருட்சந்தை சமநிலை $S=1$ என்பது தற்போது $S+T=I+G$ என்று ஆகும். ஏனெனில் IS-LM மாதிரி மூன்று துறைகளையும் (நுகர்வுத்துறை, தொழில் துறை, அரசுத் துறை) இணைத்து, அரசுச் செலவு, வரிகளின் பாதிப்பை விளக்குவதாக அமைகிறது. இந்த பொருட்சந்தைச் சமநிலைச் சமன்பாடு $S+T=I+G$ என்று அமைவதால், வரிகளும், சேமிப்பும் முதலீட்டிற்கும், அரசுச் செலவிற்கும் சமமாக இருக்கும்போது, பொருட்சந்தையில் சமநிலை ஏற்படுகிறது என்று விளக்கப் படுகின்றது. எனவே நாம் IS சார்பை வரையும் போது $I+G=S+T$ என்று குறிப்பிட வேண்டும். LM சார்பில் எந்த வித மாற்றமும் இல்லை. பணச் சந்தை சமநிலை என்பது மொத்தப் பண அளிப்பும் பணத் தேவையும் சமமாக இருக்கும் நிலை ($L=M$) என்பது நாம் அறிந்ததே.

அரசுத்துறை சேர்ந்த IS-LM மாதிரியில், முதலீடு அதிகரிக்கும் போது, வட்டி வீதமும், வரிகளும் அதிகரித்தாலும், வருவாய் பன் மடங்கு அதிகரிக்கிறது. வருவாய், முதலீடு அளவு அதிகரித்தால் அதை நாம் சம வரவு செலவு திட்டப்பெருக்கி, (Balanced Budget Multiplier) செயல்படுவதால், வருவாய், முதலீடு அதிகரிக்கும் அதே அளவு அதிகரிக்கும் என்று முடிவு

கொள்ளலாம். முதலீடு, நுகர்வுச் சார்பு, அல்லது அரசுச் செலவு இவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களால், (C, I, G) மொத்தத் தேவை (Aggregate Demand) அதிகரித்தாலும், வருவாய், சாதாரணப் பெருக்கியின் செயல்பாடு மூலம் பன்மடங்கு பெருகாது; இதற்குக் காரணம் சேமிப்பும், வரிகளும் கசிவுகளாக அமைந்து, வருவாய்ப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதேயாகும்.

VI. IS மற்றும் LM சார்புகளின் நெகிழ்வுத் தன்மை

IS மற்றும் LM சார்புகள் பலவித நெகிழ்வுத் தன்மை உடையதாக அமைகின்றன. IS மற்றும் LM சார்புகளின் நெகிழ்வுத் தன்மைகளைப் பற்றி இப்போது ஆராய்வோம். முதலில் LM சார்பின் நெகிழ்வுத் தன்மையைப் பார்ப்போம்.

i. LM சார்பின் நெகிழ்வுத்தன்மை

LM சார்பு Y- அச்சில் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் தட்டையாகவும், மேல் நோக்கிச் செல்லச் செல்ல செங்குத்தான நேர்க்கோடாகவும் அமைகிறது. தட்டையான கீழ்ப்பகுதி, முற்றிலும் நெகிழ்ச்சியுடைய பகுதியாகும். செங்குத்தான நேர்க்கோட்டுப் பகுதி முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற பகுதியாகும். இதற்கு இரண்டிற்கும் நடுவில் உள்ள LM சார்பின் பகுதி, மேல்நோக்கிச் செல்லச் செல்ல நெகிழ்வு அற்றதாகும், கீழ்நோக்கிச் சரியும்போது அதிக நெகிழ்ச்சி உள்ளதாகவும் அமைகிறது. எனவே நாம் LM சார்பை, அதனுடைய நெகிழ்ச்சித் தன்மையை வைத்து மூன்று பிரிவுகள் அல்லது பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். முற்றிலும் நெகிழ்வுடைய ஆரம்பப்பகுதி, முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற இறுதிப்பகுதி, மேல்நோக்கிச் செல்லும்போது, நெகிழ்ச்சி குறைந்தும், கீழ்நோக்கிச் சரியும் போது நெகிழ்ச்சி அதிகரித்தும் காணப்படும் இடைப்பட்ட பகுதி. இந்த மூன்று பகுதிகளையும் பொருளியலறிஞர்கள் மூன்று பெயர்களால் வழங்குகின்றனர். அவை முறையே.

1. முற்றிலும் நெகிழ்வுடைய LM சார்புப் பகுதி - கீன்ஸ் பகுதி (Keynesian Range)
2. முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற LM சார்புப்பகுதி தொன்மைவாதிகளின் பகுதி (Classical Range)

3. நெகிழ்ச்சி குறைந்தும், அதிகரித்தும் காணப்படும் LM சார்புப்பகுதி-இடைப்பட்ட பகுதி (Intermediate Range)

பொருளியலறிஞர்கள் LM சார்பின் பல பகுதிகளை, ஏன் இவ்வாறு பெயரிட்டு வழங்குகின்றனர் என்பதை ஆராய்வோம்.

LM சார்பு ஆரம்பத்தில் முற்றிலும் நெகிழ்வுடையதாகவும், முடிவில் நெகிழ்வற்றதாகவும் அமையக் காரணம் என்ன? நாட்டில் வட்டி வீதம் மிகவும் குறைவாக இருந்தால், மக்கள் கையில் ரொக்கம் அதிகம் வைத்திருப்பதை விரும்புவர். ஊகவாணிபத்தில் அதாவது, பங்கு பத்திரங்களில் முதலீடு செய்தால், வட்டி குறைவாக இருப்பதால், அவர்கள் முதலீடு செய்ய விரும்புவதில்லை. அதோடு வட்டி இனியும் குறைய வாய்ப்பில்லை என்பதால், பங்கு பத்திரங்களை விற்று, ரொக்கப் பணமாக வைத்துக் கொள்ள முயல்வார்கள். இதன் விளைவாக நாடு நீர்மைப் பொறியில் (Liquidity Trap) விழும். LM சார்பு, நாட்டில் மிகக் குறைந்த (இனியும் குறைய வாய்ப்பில்லை என்ற அளவிற்குக் குறைந்த) வட்டி நிலவும் போது, ஊகவாணிபத் தேவைக்கு மக்கள் கையில் ரொக்கமாகத் தான் வைத்துக் கொள்ள விரும்புவர்; பங்கு பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். அதனாலேயே கீன்ஸ் நீர்மைப் பொறியை விளக்கி அதிலிருந்து நாடு விடுபட வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் பணக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதைவிட (Monetary Policy) நிதிக்கொள்கையைப் (Fiscal Policy) பின்பற்ற வேண்டும் என்று விளக்குகின்றார். எனவே LM சார்பின் இந்தப் பகுதி, கீன்ஸின் கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தி விளக்கப்படுவதால் இதற்குக் 'கீன்ஸ் பகுதி' என்று பொருளியலறிஞர்கள் பெயரிட்டனர்.

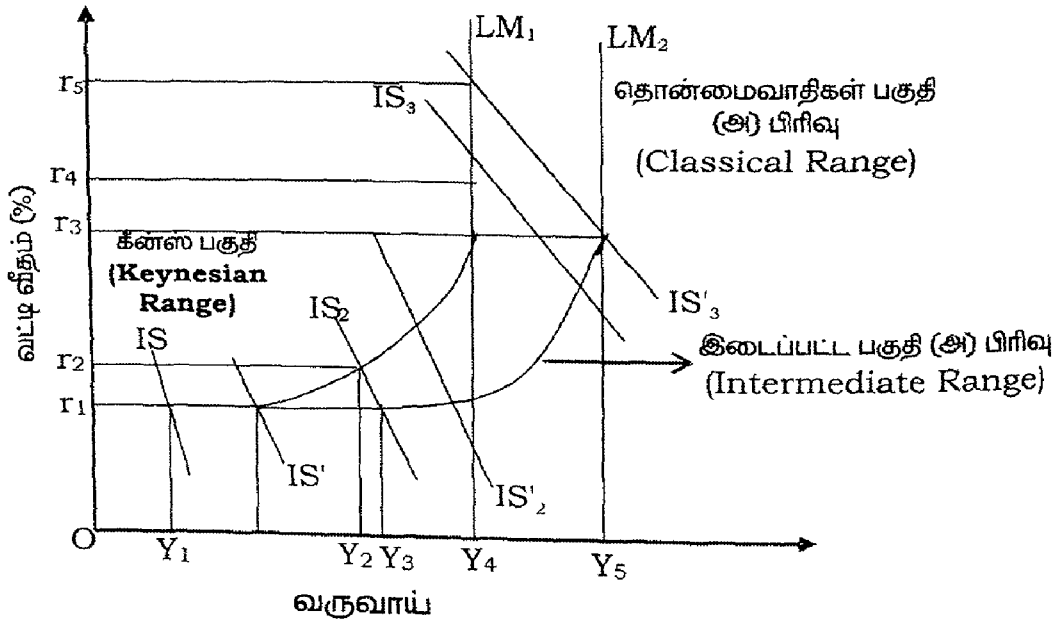
LM சார்பின் முடிவுப்பகுதிக்கு, பொருளியலறிஞர்கள், 'தொன்மை வாதிகள் பகுதி' என்று பெயரிட்டனர். LM சார்பின் முடிவுப் பகுதி, நாட்டில் நிலவும் வட்டி வீதம் மிகவும் அதிகமானது என்பதை வலியுறுத்துகிறது. ஊகவாணிபத் தேவைக்கு மக்கள் ரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்ப மாட்டார்கள் என்பதையும் இது காட்டுகிறது. மக்கள், வட்டி வீதம் இனியும் உயர வாய்ப்பில்லை என்பதையும், பங்கு பத்திரங்களின் விலைகள் குறைய வாய்ப்பில்லை என்பதையும் உணர்ந்து இருப்பார்கள். நிலவுகின்ற, உயர்ந்த வட்டி வீதத்தில், மக்கள் பங்கு, பத்திரங்களை

வைத்திருக்கவே விரும்புவார். ரொக்க இருப்பை வைத்துக் கொள்ள விரும்ப மாட்டார்கள். எனவே இதைக்கருத்தில் கொண்டு LM சார்பின் முடிவுப்பகுதி 'தொன்மைவாதிகள் பகுதி' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. தொன்மைவாதிகள் கருத்துப்படி, பணம் என்பது ஒரு இடை மாற்றுக் கருவி மட்டும் தான், அதற்கு சேமிப்பு மதிப்புக் கிடையாது. நாட்டில் உள்ள மொத்தப் பண அளிப்பும், புழக்கத்தில் தான் இருக்கும். மக்கள் கையில் ரொக்க இருப்பாக பதுக்கப்படுவதில்லை. ரொக்க இருப்புத்தேவை என்பது கிடையாது. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் LM சார்பின் இறுதிப் பகுதியில், ஊகவாணிபத்திற்குப் பயன்படும் ரொக்கம் மக்கள் கையில் இல்லாத நிலை இருப்பதால் இதற்குப் பொருத்தமாக, தொன்மைவாதிகள் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த LM சார்பின் இப்பகுதியை 'தொன்மை வாதிகள் பகுதி' என்று பொருளியலறிஞர்கள் பெயரிட்டனர்.

LM சார்பின் இடைப்பட்ட பகுதி, பல்வேறு நெகிழ்ச்சி அளவுகளைக் கொண்டு அமைகிறது. LM சார்பின் நெகிழ்வுத் தன்மைகளைப் பின்வரும் வரைபடம் விளக்குகிறது.

வரைபடம் 11.7
LM சார்பின் நெகிழ்வுத் தன்மை

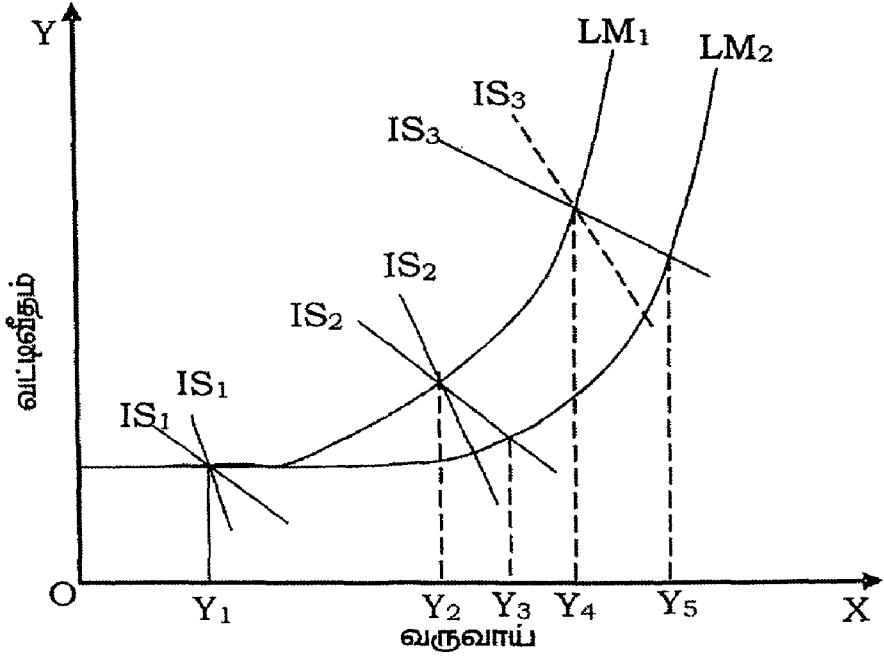

வரைபடம் 11.7-ல் LM சார்பு வரையப்பட்டுள்ளது. LM சார்பின் தட்டையான பகுதி 'கீன்ஸ் பகுதி' (Keynesian Range) என்று வழங்கப்படுகிறது. LM சார்பின் செங்குத்துப்பகுதி 'தொன்மைவாதிகள் பகுதி' (Classical Range) என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு பகுதிகளுக்கும் நடுவில் LM சார்பு 'இடைப்பட்ட பகுதி' (Intermediate Range) என்று பெயரிடப்பட்டு வழங்குகிறது. தட்டையான பகுதி, நாட்டில் நிலவும் வட்டிவீதம் மிகவும் குறைந்த நிலையை (or_1) அடையும்போது, நாடு 'நீர்மைப்பொறியில்' அகப்பட்டுக் கொள்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. LM சார்பின் செங்குத்துப் பகுதி, நாட்டில் நிலவும் வட்டிவீதம் அதிகமாக இருந்தால் (or_5) மக்களின் நீர்மை விருப்பம் (ஊக வாணிப நடவடிக்கைகளுக்கு) 0, என்று காட்டுகிறது. இடைப்பட்ட பகுதியில், LM சார்பு மேல்நோக்கிச் செல்லச்செல்ல, நெகிழ்வு அற்றதாகவும், கீழ்நோக்கி வரும்போது நெகிழ்வு அதிகரித்தும் காணப்படுகிறது.

ii. IS சார்பின் நெகிழ்வுத் தன்மை

IS சார்பு கீழ் நோக்கிச் சரியும் இயல்புடையது. இதனுடைய நெகிழ்வுத்தன்மை, முதலீடு எந்த அளவுக்கு வட்டியில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மாறுகிறது என்பதைப் பொறுத்தாகும். வட்டியில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றம், முதலீட்டில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினால், IS சார்பு மிகவும் நெகிழ்ச்சி உடையதாக அமையும். வட்டியில் ஏற்படும் பெரிய அளவிலான மாற்றங்கள், முதலீட்டைப் பாதித்து, மாற்றம் கொண்டு வராவிட்டால் IS சார்பு நெகிழ்வற்றதாக அமையும். அதோடு கூடப் பெருக்கியின் அளவைப் பொறுத்தும் IS சார்பின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வட்டியில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றம், முதலீட்டில், பெருக்கியின் மதிப்பைப் பொறுத்து, பெரிய அளவில் மாறலாம். அப்போது IS சார்பின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை பன்மடங்கு அதிகரிக்கும். இறுதிநிலைசேமிப்புத்திறன் (MPS) ஒரு நாட்டில் குறைவாக இருந்தால் பெருக்கியின் மதிப்பு அதிகமாக இருக்கும். IS சார்பின், நெகிழ்ச்சித் தன்மை பின்வரும் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 11.8
IS சார்பின் நெகிழ்வத் தன்மை

வரைபடம் 11.8-ல் மூன்று நெகிழ்ச்சித் தன்மை மிகுந்த IS சார்புகளும் (IS_1, IS_2, IS_3), மூன்று நெகிழ்ச்சித்தன்மை அற்ற IS சார்புகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

VII. IS-LM மாதிரியில் பணக்கொள்கை-நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவம்

பணக்கொள்கை என்பது ஒரு நாட்டின் மைய வங்கி, பணப் புழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வெற்றிபெறச் செய்ய வழி வகுப்பதாகும். நிதிக் கொள்கை என்பது அரசின் செலவீனங்களைக் கட்டுப்படுத்தியும், வரிகளைக் கட்டுப்படுத்தியும், பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வெற்றி பெறச் செய்ய வழி வகுக்கும். IS-LM மாதிரியில், பணக் கொள்கை நிதிக் கொள்கை இரண்டின் துணைகொண்டு எவ்வாறு நாட்டு வருவாயையும், வட்டி வீதத்தையும் மாற்றலாம் என்பதும், மற்றும் எந்தக் கொள்கையை எந்தச் சூழ்நிலையில் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. LM சார்பின் மூன்று

பிரிவுகளையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, பணக் கொள்கை, நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

LMசார்பின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் வருவாய் Y_1 மற்றும் வட்டிவீதம் r_1 இருக்கும் நிலையைக் காண்க. பண அளிப்பு அதிகரிக்கும்போது LM சார்பு, LM_1 - விருந்து LM_2 -க்கு மாறுதலைடைகிறது. இந்த மாற்றத்தின் விளைவாக, ஒவ்வொரு வருவாய் நிலையிலும் $M=L$ என்ற சமநிலை, குறைவான வட்டியிலேயே நிர்ணயிக்கப்படும். வட்டிவீதம் குறைவதால், மக்களின் ரொக்க விருப்பம் அதிகமாகி, அவர்கள் அதிகப் பண இருப்பை வைத்துக்கொள்வர். ஆனால் 'நீர்மைப் பொறி' என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கும்போது, வட்டிவீதம், பணஅளிப்பு கூடினாலும், குறைவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் பணஅளிப்பு கூடுவதற்கு முன்பே வட்டிவீதம், இனியும் குறையாது என்ற அளவிற்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கும். அரசு பங்கு பத்திரங்களைப் பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கினால், பத்திரங்களை வைத்திருப்போர், அவற்றை நிலவும் அங்காடி விலையிலேயே விற்று, ரொக்கமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்புவர். எனவே கூடுதலான பண அளிப்பு, 'நீர்மைப் பொறி' நிலைமையில், வட்டிவீதத்தைக் குறைக்காது. பணஅளிப்பு, கூடுவதன் விளைவு, மக்கள் ஊக வாணிபத்திற்கு ஒதுக்கும் பண அளவு அல்லது ரொக்க இருப்பைக் கூட்டிக் கொள்வர். மேலும் பணஅளிப்பு கூடும் பகுதி மாறாமல் அப்படியே இருக்கிறது. எனவே 'நீர்மைப்பொறியில்' ஒரு நாடு அகப்பட்டுக் கொள்ளும் போது பணக்கொள்கை தோல்வியுறுகிறது. பண அளிப்பைக் கூட்டினாலும் வட்டி வீதம் குறையாது; முதலீடும் அதிகரிக்காது. வருமானமும் பெருகாது. வட்டி வீதம் குறைந்தால் LM சார்பு கீழ்நோக்கி நகர்ந்து IS சார்பை, குறைவான வட்டி வீதத்தில் வெட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பில்லை, எனவே வருவாய்ப் பெருக்கமும் அதிகரிக்காது. 1930-40 வருடங்களில் உலக நாடுகள் பெருமந்தத்தை மட்டும் வாங்கவில்லை. அவை கீன்ஸ் விளக்குவது போன்று நீர்மைப் பொறியில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன என்ற எண்ணம் உறுதியடைந்தது. எனவே தான் கீன்ஸ் வருவாய் பெருக, நிதிக் கொள்கைகளே சிறந்தது என்று விளக்கினார். வருவாய்ப் பெருக்கம் LM சார்பை கீழ்நோக்கி நகர்த்தி (பண அளிப்பைக் கூட்டுவதன்

மூலம்) IS_1 சார்பை அதிக அளவு வருமானத்திலும், குறைந்த அளவு வட்டி வீதத்திலும் வெட்டிக் கொள்ள வைக்க முடியாவிட்டால், IS சார்பை, IS_1 -லிருந்து IS'_1 க்கு மாற்றம் அடைய வைக்கலாம். இது நிதிக் கொள்கையால்தான் முடியும். அரசாங்கம் வரிகளைக் குறைத்தும், செலவுகளைக் கூட்டியும், மக்களுடைய நுகர்வுத் தேவையைத் தூண்ட வேண்டும். நுகர்வுத் தேவை கூடினால், முதலீடு அதிகரிக்கும், IS சார்பு தன் நிலையிலிருந்து, வலது புறம் மாறும். மாறாத LM_1 சார்பின் கீழ்ப்பகுதியும், IS'_1 சார்பும், அதிக வருவாயிலும், r_1 வட்டியிலும் வெட்டிக் கொள்வதால் பொதுச் சமநிலை நாட்டில் நிலவும். அதனால் ஒரு நாடு நீர்மைப் பொறியில் மாட்டிக் கொள்ளும்போது IS சார்பு நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருந்தாலும், நெகிழ்ச்சியற்றதாக இருந்தாலும் எந்த பாதிப்பும் நாட்டிற்கு ஏற்படாது.

VIII. டான் பாட்டின்கின் விளக்கிய உண்மை இருப்பு விளைவு; (Don Patinkin's Real Balance Effect): முதலீடு - சேமிப்புச் சார்பு (**IS-Function**) மற்றும் பணஅளிப்பு - பணத்தேவைச்சார்பு (**LM-Function**)-இவற்றின் மூலம் விளக்கிய விலை மற்றும் பணக்கோட்பாடு-(**Integration of Monetary and value theory**).

டான் பாட்டின்கின் (Don Patinkin) என்ற பொருளியலறிஞர் தன்னுடைய 'பணம், வட்டி, விலைகள்' என்ற நூலில், கேம்பிரிட்ஜ் பொருளியலறிஞர்களின், ஓரியல்புக் கருத்தைக் (Homogeneity Postulate) கடுமையாகக் கண்டனம் செய்வதுடன், பொருட்சந்தை பணச்சந்தை இரண்டையும் தனியாகப் பிரித்து, பொருட்சந்தை மாறிகளான சேமிப்பு - முதலீடு மற்றும் பணச்சந்தை மாறிகளான, பணத்தேவை-பணஅளிப்பு இவற்றிற்கிடையே பின்னிய விளைவு கிடையாது என்ற அவர்களுடைய கருத்தையும் எதிர்த்தார். தன்னுடைய உண்மைஇருப்புவிளைவு என்ற கருத்துப் படிவம் கொண்டு, பொருட்சந்தை-பணச்சந்தைகளுக்கிடையே ஏற்படும் பின்னிய விளைவையும் விளக்கினார்.

ஓரியல்புக்கருத்து (Homogeneity Postulate) என்பது, பொருட்களுக்கானத் தேவையும் அளிப்பும் அவற்றின் ஒப்புமை விலைகளாலேயே (Relative Prices) தீர்மானிக்கப்படும். மேலும்

விளக்கமாகக் கூறினால், விலைகள் இரண்டு மடங்காக உயர்ந்தாலும், பொருட்களின் தேவையும் அளிப்பும் மாறாது. எனவே இந்த ஓரியல்புக் கருத்துப்படிவம், விலைமட்டம், பொருட்சந்தை மற்றும் பணச்சந்தை மாறிகளைப் பாதிக்காத ஒன்று என்று விளக்குகிறது. பாட்டின்கின் இந்தக் கருத்துப் படிவத்தைக் கண்டனம் செய்வதுடன், இது ஒரு நிலையான பணம் மற்றும் விலைக் கோட்பாட்டை விளக்க உதவவில்லை என்றும் கூறினார்.

பாட்டின்கின், பொருட்சந்தை மற்றும் பணச்சந்தைகளைப் பிரித்துப் பார்த்த புதிய தொன்மைவாதிகளையும் கண்டனம் செய்தார். பொருட்சந்தை - பணச்சந்தைப் பிரிவால் ஒப்புமை விலை என்பது பொருட்களின் தேவை - அளிப்பை பொறுத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தும் மொத்த விலைமட்டம் (Absolute Price Level) என்பது பணத்தின் அளிப்பு, தேவைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தும் உருவாக்கப்பட்டது. ஓரியல்புக்கருத்துப் படிவத்தைப் போன்றே, இந்தப் பொருட் சந்தை - பணச்சந்தைகளை இருகூறாக்கும் கருத்தும், (Dichotomisation of Goods and Money Markets) விலைமட்டம், பணச்சந்தையையும் பணமதிப்பை வெளிப்படுத்தும் விலையையும் பாதிக்காது. அதுபோலப் பொருட் சந்தையையும் பாதிக்காது என்ற கருத்தை விளக்குகிறது.

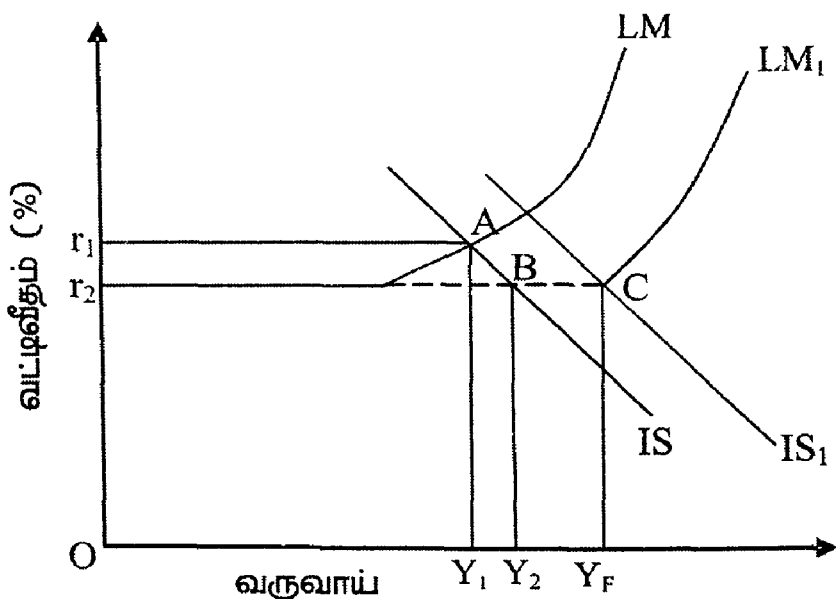
புதிய தொன்மைவாதிகளின் ஓரியல்புக் கருத்து, பொருட்சந்தை பணச்சந்தைப் பிரிவுக் கருத்து இரண்டையும் கண்டனம் செய்த பாட்டின்கின், பொருட்சந்தை - பணச் சந்தை இரண்டையும் இணைத்து, எவ்வாறு ஒப்புமை விலையும், மக்களின் உண்மைஇருப்புத் தொகையும், இரண்டு சந்தைகளின் இயக்கத்தையும் பாதிக்கின்றன என்பதை விளக்கினார். உண்மை இருப்பு (Real Balance) என்பது, மக்கள் கையில் உள்ள ரொக்க இருப்பின் வாங்கும் திறன் ஆகும்.

1. உண்மை இருப்பு விளைவு - விளக்கம்

விலை மட்டம் மாறும்போது, மக்கள் கையில் உள்ள ரொக்க இருப்பின் வாங்குத்திறன் பாதிக்கப்படும். இது பொருட்களின் தேவை மற்றும் அளிப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இதுதான் உண்மை இருப்பு விளைவு என்பதாகும். பாட்டின்கின் இந்த உண்மைஇருப்பு (M/P) பொருட்களுக்கானத் தேவையைப் பாதிக்கும் என்றும் விளக்குகிறார். விலைமட்டம் உயரும் போது உண்மைஇருப்பின்

வாங்குத்திறன் குறைகிறது. எனவே நுகர்வுத் தேவையும் குறையும். இதன் விளைவாகப் பொருட்களின் ஒப்புமை விலையும் குறையும். எனவே பாட்டின்கின் கருத்துப்படிப் பணச்சந்தையில் சமநிலை உருவாக மாறும் மொத்தவிலைகள், உண்மைஇருப்பின் வாங்குந்திறனைப் பாதிப்பதன் மூலம், பொருட்சந்தையில் ஒப்புமைவிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இரண்டு சந்தைகளிலும் சமநிலை அடைய வழிவகுக்கின்றது. பாட்டின்கின்னுடைய இந்த ஆய்வு பின்வரும் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 11.9
உண்மை இருப்பு விளைவும் பொதுச்சமநிலையும்

வரைபடம் 11.9-ல் IS சார்பும், LM சார்பும் A என்ற புள்ளியில் வெட்டிக் கொள்கின்றன நாட்டில் அப்போது நிறைவேலை வாய்ப்பு வருவாயான OY_1 -ம் வட்டிவீதம் Or_1 -ம் நிலவுகின்றன. இந்த நிலையில் பணத்தின் அளிப்பு கூடினால், LM சார்பு LM_1 என்ற நிலைக்கு மாறுகிறது. பணத்தின் அளிப்பு கூடுவதால், பங்கு, பத்திரங்களின் தேவை கூடுகிறது. மக்கள் பங்கு, பத்திரங்களை அதிகம் வாங்குவதால், வட்டிவீதம் Or_1 -லிருந்து Or_2 -க்குக்

குறைகிறது. வட்டிவீதம் குறைவதால், முதலீடு அதிகரிக்க, வருவாய் கூடிப் பொருட்களுக்கானத் தேவை அதிகரிக்கிறது. எனவே பொருட்சந்தையில் விலை கூடுகிறது. இந்த விலை ஏற்றம், வருவாய் Oy_1 -லிருந்து Oy_2 -க்கு அதிகரித்திருப்பதில் பிரதிபலிக்கிறது. பொதுச்சமநிலை A புள்ளியிலிருந்து B புள்ளிக்கு மாறுகிறது. இந்த நிலையில் பாட்டின்கின் கருத்துப்படி, பொருட்களின் விலை உயர்வால், உண்மைஇருப்பின் வாங்குந்திறன் குறைய, பொருட்களின் தேவை குறைந்து, பொருட்களின் விலையும் குறைகிறது. ஆனால் அதே அளவு உண்மைஇருப்பை மக்கள் வைத்துக்கொள்ள விரும்புவதால் மக்களின் பணத்தேவை கூடுகிறது. பணத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மக்கள் பங்கு பத்திரங்களை விற்கத் தொடங்குவர். இதனால் பங்கு பத்திரங்களின் விலை குறைந்து, வட்டி வீதம் அதிகரிக்கிறது. எனவே LM_1 சார்பு மறுபடியும் LM நிலைக்கே மாறுகிறது. வட்டி வீதமும் Or_2 - லிருந்து Or_1 -க்கு உயர்கிறது. மறுபடியும் நிறைவேலைவாய்ப்பு வருவாய் - வட்டி வீதத்தொகுப்பை நாடு அடைகிறது.

தொன்மைப் பேரியல் பொருளாதாரம் மற்றும் கீன்ஸின் பேரியல் பொருளாதாரம் - ஒரு ஒப்பீடு

Classical Macro Economics and Keynesian Macro Economics - A comparison

I. தொன்மைப் பேரியல் பொருளாதாரம் - விளக்கம்

தொன்மைப் பேரியல் பொருளியல் என்பது, கீன்ஸின் விளக்கப் படி தொன்மைப் பொருளியல் அறிஞர்கள் வழங்கிய பேரியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் ஆகும். இவை முறையே ஆடம்ஸ்மித், ரிக்கார்டோ, ஜே.எஸ்.மில் (Adamsmith, Ricardo, J.S.Mill) போன்ற பொருளியலறிஞர்கள் வழங்கிய கருத்துக்கள் ஆகும். இவர்களுடைய கருத்துக்கள் நீண்ட காலத்திற்கு மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வழங்கிவந்தன. இவர்களுடைய கருத்துக்கள் பின்வரும் பகுதியில் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1. முழு நிறை வேலை அனுமானம்

தொன்மைப் பொருளியலார்கள் கருத்துப்படி முழு நிறைவேலை என்பது பொருளாதாரத்தில் ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி, உழைப்பும், மற்றப் பொருளாதார சாதனங்களும் முழு வேலைநிலையில்தான் இருக்கும். வேலையின்மை எப்பொழுதாவது தான் ஏற்படும். அதுவும் தற்காலிகமானதுதான். குறுகிய காலத்திற்குத்தான் இருக்கும். இத்தகைய வேலையின்மை அரசின் குறுக்கீட்டாலோ, சர்வாதீன சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ இருக்கும் (அல்லது) தன் விருப்பத்தின் காரணமாகவோ, பொருளாதார அமைப்புக் காரணமாகவோ இருக்கும். எனவே, நிறைவேலையை அடையக் கட்டுப்பாடுகளும், குறுக்கீடும் அற்றத் தலையிடக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவது அவசியமாகும்.

2. சாதனங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துதல்

தொன்மைப் பொருளியலார்கள் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திக் காரணிகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்று

நம்பினார். உற்பத்திக்காரணிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தினால் உற்பத்தி விரயம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. அவர்கள் கருத்துப்படி வேலையின்மை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் உற்பத்திக்காரணிகளைச் சரியான முறையில் பங்கீடு செய்து உற்பத்தியை மேற்கொள்ளாததே ஆகும். எனவே தொன்மைப் பொருளாதார வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாடு வேலை வாய்ப்பைத் தீர்மானிக்கிறப் பொதுக் காரணிகளை ஆராயாமல் முழு வேலை நிறைத்தன்மையை ஆராய்கின்றன.

3. தலையிடாக் கொள்கை

தொன்மைப் பொருளியலாளர்கள் அனைவரும், பொருளாதாரம் திறம்படச் செயல்பட அரசின் தலையிடாக் கொள்கையைப் பெரிதும் ஆதரித்தனர். எவ்விதத் தடையுமின்றிப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மக்கள் மேற்கொள்ளத் தக்க சூழ்நிலைகள் நிலவ வேண்டும். விலைக் கருவி, லாப நோக்கம், நிறைவுப் போட்டி, சுதந்திரப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் செயல்படும் சூழ்நிலை, முதலியன நிலவினால்தான் முழு வேலைநிறைவை உருவாக்க முடியும் என்று நம்பினார்கள்.

4. வட்டி விகிதத்தின் பணி

தொன்பொருளியலார் கருத்துப்படி, வட்டிவீதம் சேமிப்பையும், முதலீட்டையும் சமன்படுத்தும் காரணியாகும். வட்டிவீதம் வருவாய்ச் சமூல் ஒட்டத்தை அதிகரிக்கும். முதலீட்டின் அளவு குறைந்து, சேமிப்பு அதிகரித்தாலும் முதலீடு அதிகரித்து, சேமிப்புக் குறைந்தாலும் அவைகளைச் சமன்படுத்தும் காரணியாக வட்டி வீதம் செயல்படும்.

5. சேயின் சந்தை விதி

தொன்மை வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடு சேயின் சந்தை விதியின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அளிப்பு அதன் தேவையைத் தானே உருவாக்கும். இதுவே ஜே.பி.சே (J.B.Say) என்ற பிரெஞ்சு நாட்டுப் பொருளியலறிஞர் உருவாக்கிய விதி ஆகும். அளிப்பு அதன் தேவையை உண்டாக்குவதால் அங்காடியில் உற்பத்தி முழுவதும் நுகரப்படுகின்றதாகப் பொருள். இதனால் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி மிகுதியோ, வேலை இன்மையோ ஏற்பட வழியில்லை. சேமிப்பு என்பது ஒரு வகைச் செலவே என்பது தொன்மைவாதிகள் கருத்து. எல்லா வருவாயும், நுகர்வினும்,

சேமிப்பின் மூலமாக முதலீட்டிலும் செலவிடப்படுகின்றன. எனவே வருவாய்ச் சுழற்சியில் தடை ஏற்படாது.

6. பணத்தின் பாங்கு

தொன்மைப் பொருளியலாளர்கள் பணத்தை ஓர் இடையீட்டுக் கருவியாக, பரிவர்த்தனை செய்யும் கருவியாகக் கருதினார்கள். சேமிப்புக் கலனாகச் செயல்படும் கருவியாகக் கருதவில்லை. பணத்தைப், பொருள்களையும் பணிகளையும் மூடுகின்ற திரையாகக் கருதினார்கள். ஆனால் பணத்திற்கும் மற்றப் பொருள்களுக்கும் உள்ள உறவினைப் பற்றிக் கூறவில்லை.

7. நெகிழ்வுக் கூலி முறையும் கூலிக் குறைப்பும்

பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் கட்டாய வேலையின்மைக்குக் கூலி நெகிழ்வற்றத் தன்மையே காரணம் என்று தொன்மைப் பொருளியலார் கருதினர். கூலியைக் குறைத்தால் வேலையின்மையைத் தவிர்க்கலாம் இதற்குக் காரணம் தொழிலாளர் சந்தையில், கூலிக் குறைப்பின் காரணமாக, தேவை கூடி அளிப்புக் குறையும்; தொழிலாளர் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது, குறைவான கூலிக்கு வேலை செய்ய முன்வருவார்கள். இதனால் கூலிமட்டம் குறையும். பொருளுக்கான தேவை அதிகரிக்கும். உற்பத்தி பெருகும். இதன் விளைவாக முழு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும்.

8. தானே இயங்கும் பொருளாதாரம்

பொருளாதாரத்தில் தேவை, அளிப்புச் சக்திகள் எந்தவிதத் தடையுமின்றித் தாமாகவே இயங்குகின்றன. முழு வேலைநிறைவை அடைய இச்சக்திகள் தங்களைச் சரி செய்து கொண்டு செயல்படுகின்றன. பொருளாதாரச் சக்திகள் தாமே இயங்குவதற்குக் கூலி, வட்டி, விலை ஆகிய காரணிகளில் தோன்றும் நெகிழ்ச்சிகளே காரணங்களாகும்.

9. நீண்ட காலச்சமநிலை

தொன்மைப் பொருளியலாளர்கள் விளக்கப்படி, பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற இயல்பான சமநிலை நீண்டகாலத்தில் ஏற்படும். விலைக் குறைப்பு, மற்றும் வட்டிவீத நெகிழ்ச்சி, நீண்ட காலத்தில் அளிப்புத் தேவைச் சக்திகளில் விளைவுகளை ஏற்படுத்திச் சம நிலையை உண்டாக்கும்.

10. சேமிப்பு

தொன்மைப் பொருளியல்வாதிகள் தனிமனித சேமிப்புக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் அளித்தனர். அது நாட்டின் செல்வக் குவிப்பிற்கு மிகவும் அவசியம் என்று கருதினர்.

II. கீன்ஸின் பேரியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் - விளக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த பொருளாதார அறிஞராகக் கருதப்படும் கீன்ஸ் பேரியல் பொருளாதாரத்தின் தந்தை என்று மதிக்கப்படுகிறார். ஜே.எம். கீன்ஸின் (J.M. Keynes) வேலை வாய்ப்பு வட்டி, பணம் பற்றிய பொதுக் கோட்பாடு என்னும் நூல் பொருளாதாரச் சிந்தனையில் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தது.

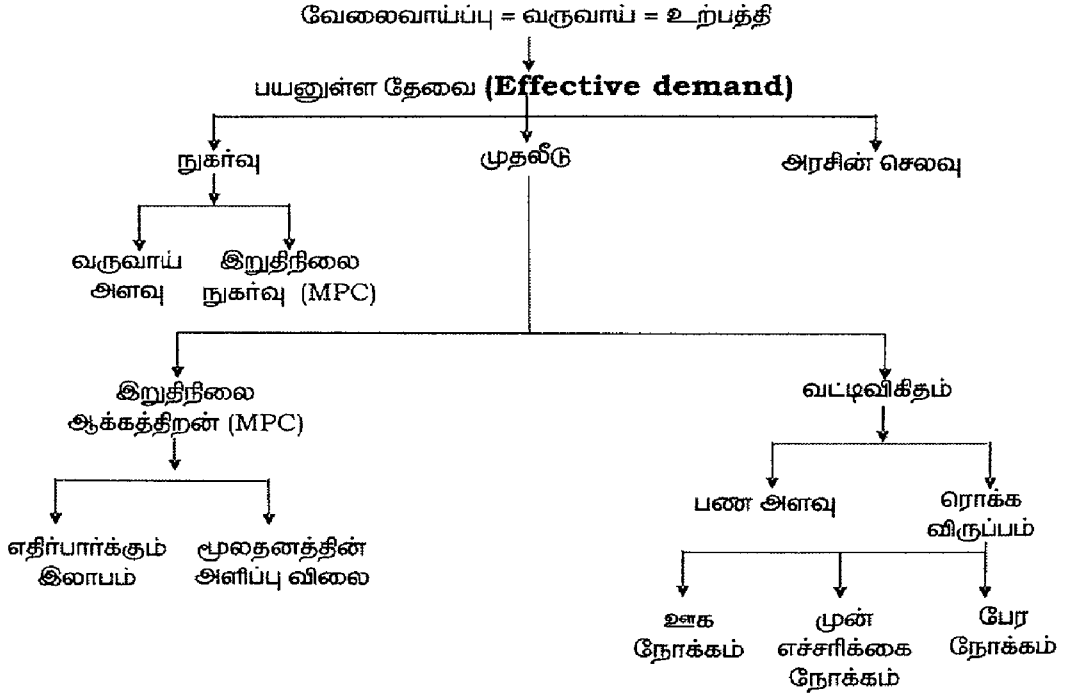
i. கீன்ஸ் ஆய்வின் சிறப்புகள்

1. பொதுத் தன்மை: கீன்ஸ் தனது வேலை வாய்ப்புக் கருத்து எல்லாச் சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்துகின்ற பொதுக் கோட்பாடு என்பதை நிலை நாட்டினார். பொது என்ற சொல் பேரியல் அணுகு முறை என்பதைக் காட்டுகின்றது இவருடைய ஆய்வு முறை பொருளாதாரத்தை முழுமையாக ஆராய்கின்றது.

2. குறை வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை: தொன்மைப் பொருளியலார் முழு வேலைவாய்ப்புச் சமநிலையை விளக்கினர். கீன்ஸ் குறை வேலைவாய்ப்பில் பொருளாதாரம் சமநிலையில் இருக்கும் என்பதை விளக்கினார். இது இவருடைய சிறப்பு மிக்க கருத்தாகும். இவ்வகையில் நடைமுறைச் சூழ்நிலைக்கேற்ப கீன்ஸின் பொருளாதாரம் அமைகின்றது.

3. பேரியல் நோக்கு: கீன்ஸ் பொருளாதாரத்தை மொத்தமாக அணுகுகின்றார். இவர் தனது உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடுகளைப் பேரியல் நோக்கிலேயே உருவாக்கினார். கீன்ஸ் எல்லாவகையான சூழ்நிலைகளையும் அவற்றோடுத் தொடர்புடைய சிக்கல்களையும் எண்ணிப் பார்க்கின்றார். பண வீக்கம், பணவாட்டம் வேலைவாய்ப்பின் பல்வேறு நிலைகள்- எல்லாவற்றையும் ஆராய்கின்றார்.

கீன்ஸ் வழங்கிய வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடு

4. குறுகியகாலக் கண்ணோட்டம்: கீன்ஸ் குறுகியகாலக் கண்ணோட்டத்திலேயே எதனையும் ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வருகின்றார். நீண்டகால நோக்கைப் புறக்கணிக்கின்றார். நீண்டகாலத்தில் அனைவரும் இறப்போம், என்று கூறி, குறுகிய கால ஆய்வையே மேற்கொண்டார்.

ii. பேரியல் ஆய்வுக் கருவிகள்

கீன்ஸ் தனது ஆய்வில் பயனுள்ள தேவை, நுகர்வு நாட்டம், முதலீட்டின் இறுதிநிலைத்திறன், பெருக்கி, நீர்மை விருப்பம் போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தினார். கீன்ஸின் ஆய்வுக் கருவிகளை டட்லி டில்லார்டு (Dudley Dillard) மேலே தந்துள்ள அட்டவணையின் மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

III. கீன்ஸின் கோட்பாட்டின் குறைபாடுகள்

1. வேலைவாய்ப்பு, பயனுள்ள தேவையைச் சார்ந்து இருக்கின்றது என்று கீன்ஸ் கருதினார். ஆனால் பயனுள்ளத் தேவைக்கும், வேலை வாய்ப்பு அளவிற்கும் உள்ள தொடர்பைப் புள்ளி விவரங்கள் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தவில்லை என ஹாஸ்லிட் (Hazlitt) குறை கூறுகின்றார்.

2. கீன்ஸின் கருத்துப்படி நுகர்வு வருவாய்ச் சார்ந்தது; ஆனால் செல்வச் சேர்க்கை, எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியவற்றிற்கும், நுகர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பை கீன்ஸ் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறை கூறப்படுகின்றது.

3. கீன்ஸ் வேலையின்மையைப் பொதுவாக ஆராய்ந்து தீர்வு காணுகின்றாரே தவிர அதன் பல்வேறு வகைகளை ஆராயவில்லை.

4. வட்டிவீதத்திற்கும் மூலதன இறுதிநிலைத்திறனுக்கும் உள்ள தொடர்பைச் சிக்கலான வகையில் கீன்ஸ் கூறியிருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. கீன்ஸ் நுகர்வை விட முதலீட்டுத் தூண்டுதலுக்கே முக்கியமான இடமளிக்கின்றார். மற்ற காரணிகளின் முக்கியத்துவத்தைப் புறக் கணிக்கின்றார்.

5. நீண்ட காலத்தைப் புறக்கணித்துத் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் குறுகிய காலத்திற்கு மட்டும் பொருந்துமாறு கூறுகின்றார். நீண்ட காலத்தில் நாம் மடிந்து விடுவோம் என்று கூறி நீண்ட காலத்தைப் புறக்கணித்து விடுகின்றார்.

6. கீன்ஸை ஒரு மந்தகால அறிஞர் எனக் கருதுவோரும் உண்டு ஜே.ஆர்.ஹிக்ஸ் (J.R.Hicks) அவர்கள் கீன்ஸின் பொருளாதாரம் வேலையின்மையும், மந்தகாலத்தையும் பற்றிய பொருளாதாரமேயன்றி வேலைவாய்ப்பையும் செழிப்பையும் பற்றியது அல்ல என்று கருதுகிறார்.

தொன்மைப் பொருளியல்வாதிகள் பேரியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்களையும், கீன்ஸின் பேரியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்களையும் தனித்தனியே கண்டோம். கீன்ஸ், தொன்மைப் பொருளியல் வாதிகளின் கருத்துக்களை மறுத்து அவை பொருளாதாரத்தின் உண்மை நிலையைக் கூறுவது அல்ல என்று முடிவு கூறினார்.

IV. தொன்மைப்பொருளியல் வாதிகளின் கருத்துக்களுக்குக் கீன்ஸின் கண்டனங்கள்

1. தொன்மை வேலைநிறைவுக் கோட்பாட்டைக் கீன்ஸ் வன்மையாகக் கண்டனம் செய்கின்றார். இக்கோட்பாட்டின் உண்மைக்குப் புறம்பான எடுகோள்களைக் குறை கூறுகின்றார்.

2. முழு வேலை நிறைவு இல்லை: முழு வேலை நிறைவு என்ற தொன்மை வாதிகளின் அனுமானத்தைக் குறை கூறுகின்றார். உண்மை உலகில் முழு வேலை நிறைவு இல்லை. வேலைவாய்ப்பில் ஏற்ற இறக்கங்கள் என்பது முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் பொதுவான இயல்பாகும். குறை வேலைநிலை தான் சாதாரண நிலை, முழு வேலைநிறைவு ஓர் அசாதாரண நிலை என்பது கீன்ஸின் கருத்தாகும்.

3. சாதனங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை: பொருளாதாரச் சாதனங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, விரயமாக்கப்படுவதில்லை என்ற தொன்மைவாதக்கருத்தைக் கீன்ஸ் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை உற்பத்தி, வருவாய், வேலைநிலை ஆகியன ஏற்ற இறக்கத்திற்கு உட்பட்டவை. எனவே தலையிடு அங்காடிப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திச் சாதனங்களின் விரயம் இருக்கும் எனக் கீன்ஸ் சுட்டிக் காட்டினார். 1930-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உலகப் பொருளாதார மந்தத்தை இதற்குச் சான்று காட்டினார்.

4. அரசின் குறுக்கீடு: தொன்மைவாதிகளின் தலையிடுக் கொள்கையை கீன்ஸ் ஆதரிக்கவில்லை. அரசின் குறுக்கீட்டால் மட்டுமே பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளைக்களைய முடியும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார். 1930-ல் ஏற்பட்ட பெரும் மந்தத்திற்குக் காரணம் பலவீனம் வாய்ந்த தலையிடுக் கொள்கையே எனக் கூறினார்.

5. சேயின் விதி: சே.(J.B.Say) அவர்களின் அங்காடி விதியை மிகக் தீவிரமாகக் கீன்ஸ் கண்டனம் செய்தார் அளிப்பு அதற்கானத் தேவையை தோற்றுவித்துக் கொள்கின்றது; இதனால் அதிக உற்பத்தியோ, வேலையின்மையோ நிகழாது என்ற சேயின் முடிவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நுகர்வுச் சார்புக்கோட்பாட்டின் மூலம் வருவாய் முழுவதும் செலவு செய்யப்படுவதில்லை

என்பதையும் நிரூபித்தார். சேயின் அங்காடி விதியின் அடிப்படையில் அமைந்த வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாடு உண்மைக்குப் புறம்பானது எனக் கூறினார்.

6. கூலிக்குறைப்பு: கூலிக்குறைப்பு வேலையின்மையை நீக்கும் என்ற பிகுவின் (Pigou) கருத்தை கீன்ஸ் கண்டித்தார். பொதுவான கூலிக் குறைப்பு வேலைநிறைவை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக வருவாயும் அதனால் பயனுள்ள தேவையும் குறைந்து வேலையின்மையைத் தீவிரப்படுத்தும் எனக் கீன்ஸ் விளக்கினார். வலுவான தொழிற்சங்கங்கள் வளர்ந்து வருகின்ற நிலையில் கூலிக்குறைப்பு முறையைக் கையாள முடியாது எனக் கூறினார்.

7. தானியங்கி ஆற்றல் இல்லை: பொருளாதாரத் தானியங்கி ஆற்றல் கருத்தை கீன்ஸ் ஆதரிக்கவில்லை. பொருளாதாரச் சக்திகள் இடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டால், அதனைக் கூலி, வட்டி நெகிழ்ச்சித் திறன் சரி செய்து விடும் என்ற கருத்தை ஏற்கவில்லை. அரசின் குறுக்கீட்டால்தான் இவற்றைச் சரி செய்ய முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.

8. பணத்தின் பங்கு: தொன்மைவாதிகள் பணத்தை ஒரு பரிவர்த்தனைச் சாதனமாகக் கருதினர். கீன்ஸ் பணத்தின் பணி. ஒரு உன்னத முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். பணக்கோட்பாட்டைப் பொதுக்கோட்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கினார். வருவாய், உற்பத்தி, வேலைநிலை முதலியவற்றைத் தீர்மானிப்பதில் பணத்தின் பங்கு உன்னதமானது என்று தெளிவுபடுத்தினார்.

9. வட்டி வீதம்: சேமிப்புக்கும் முதலீட்டிற்கும் இடையே சமநிலை ஏற்படுத்துவது வட்டிவீதம் எனத் தொன்மைவாதிகள் கருதினர். இதை மறுத்த கீன்ஸ், சேமிப்பு -முதலீட்டுச் சமநிலையை ஏற்படுத்தக் கூடியது வருவாயே எனக் கூறினார்.

எனவே தொன்மைக் கோட்பாட்டிற்கும் கீன்ஸின் கோட்பாட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் பின்வரும் அட்டவணையால் விளக்கலாம்.

	தொன்மைக் கோட்பாடு (Classical Theory)	கீன்ஸியக் கோட்பாடு (Keynes Theory)
1	முழு வேலை நிறைவு அனுமானம்	குறை வேலைச் சமநிலை
2	நுண்ணின்பு பொருளியல் ஆய்வு	பேரியல் பொருளியல் ஆய்வு
3	தலையிடாக் கொள்கை	அரசின் தலையீடு தேவை
4	தானியங்கிப் பொருளாதார அமைப்பு	தானியங்கி அமைப்பு இல்லை
5	முதலாளித்துவம் சிறந்தது	முதலாளித்துவத்தில் குறைகள் உண்டு
6	சேமிப்பு நற்குணம்	சேமிப்பு தீய குணம்
7	கூலிக் குறைப்பு வேலையின்மையை நீக்கும்	கூலிக் குறைப்பு வேலையின்மையை அதிகரிக்கும்
8	வட்டிவீதம், சேமிப்பையும் முதலீட்டையும் சமப்படுத்தும்	வருவாய், சேமிப்பையும் முதலீட்டையும் சமப்படுத்தும்
9	நீண்ட கால ஆய்வு	குறுகிய கால ஆய்வு
10	கோட்பாடு ரீதியானது	நடைமுறை முக்கியத்துவம் உடையது.

புதிய தொன்மைப் பேரியல் பொருளியல் Neo - Classical Macro Economics

I. புதிய தொன்மைப் பேரியல் பொருளியல் - விளக்கம்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின், இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் நாடுகளின் பேரியல் பொருளியல் கொள்கை உருவாக்கத்தில் கீன்ஸியப் பொருளியல் தத்துவங்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்தன. ஆனால் அதே சமயம் கீன்ஸியப் பொருளியல் வாதங்களுக்கு எதிராகப் பணவியல்வாதம் என்ற புதிய பொருளியல் சிந்தனை உருவாகி, அது கீன்ஸியப் பொருளியல்வாதத்திற்கு எதிராக வலுப் பெற்று 1960-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் மக்களால் வரவேற்கப்பட்ட ஒரு சிந்தனையாக மாறியது. 1940-லிருந்து 1960-ம் ஆண்டின் இடைப்பட்ட பகுதி வரை, கீன்ஸியப் பொருளாதாரம் எல்லோராலும் போற்றப்பட்டது. இதற்கானக் காரணம் ஐரோப்பிய நாடுகள் அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் (Government Regulated) இயங்கும் நாடுகளாக இருந்தன. மேலும் பெரிய பொருளியல் சீரழிவுகள் எதுவும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிகழவில்லை. அமெரிக்காவில் 1960-ம் ஆண்டு வரை உலகப் போருக்குப்பின் நாடு செழிப்புற்று விளங்கியதால் கீன்ஸியப் பொருளியலே, பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளை வகுக்க உகந்த பொருளியல் என்று பலரும் கருதினர். ஆனால் 1970-க்குப் பிறகு ஏற்பட்டப் பொருளியல் சீரழிவுகள் மற்றும் பணவீக்கம் கடுமையானதாகவும் தீர்க்க முடியாததாகவும் போனதால், இந்தப் பொருளியல் சீரழிவுகளைத் தீர்க்கக் கூடிய பொருளியல் சிந்தனை எது என்ற குழப்பம் ஏற்பட்டது. உலக நாடுகளில் பணவீக்கமும், உற்பத்திக் குறைவும் நிலவியது. கீன்ஸியப் பொருளியல் கொள்கைகளால், பணவீக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, உற்பத்திக் குறைவையும் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தத் தேக்கப் பணவீக்க (Stagflation) வாணிபச் சூழலைக் கட்டுப்படுத்த கீன்ஸ் வகுத்த மொத்தத்தேவையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நிதியியல் பேரியல் பொருளியல் கொள்கையால் முடியாத சூழல் உருவாகியது. எனவே கீன்ஸியப் பொருளியல் சிந்தனைக்கு மாறான பணவியல்வாதம், (Monetarism) பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச்

சிந்தனை (Rational Expectation) மற்றும் அளிப்புப் பொருளாதாரச் சிந்தனை (Supply Side Economics) போன்றவைகள் தோன்றின. அளிப்புப் பொருளாதாரச்சிந்தனை என்பது தொன்மைப்பொருளியல் சிந்தனையின் மறுதோற்றமே என்றும், இந்தச் சிந்தனையே புதிய தொன்மைப் பேரியல் பொருளியல் (New Classical Macro Economics) என்றும் அழைக்கப் படுகின்றது.

II. பணவியல்வாதப்பொருளியல் சிந்தனை (Monetarism)

பணவியல்வாதத்தைப் பின்பற்றும் பொருளியலறிஞர்கள் நாடுகளின் பொருளாதார நிலைப்பாடு சீர்குலைவதற்கும் பணத்துறையில் பண அளிப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களே காரணம் என்று வாதிடுகின்றனர். நாட்டின் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உற்பத்தியைத் தீர்மானிப்பது பண அளிப்பே ஆகும். பணஅளிப்பின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் குறுகிய காலத்தில் உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்; நீண்ட காலத்தில் விலைமட்டத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று பணவியல்வாத சிந்தனையாளர்கள் பணஅளிப்பிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். இவர்களுடைய இந்தக் கருத்துகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்குபவை பணத்தேவைக்கான சார்பும், பணஅளிப்பு மாறும்போது நாட்டின் வட்டி வீதம், உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்பு இவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களுமே ஆகும்.

III. மில்டன் பிரீட்மென் விளக்கிய பணத் தேவைச்சார்பு (Milton Friedman's Demand for Money Function)

மில்டன் பிரீட்மென் கருத்துப்படிப் பணத்தேவைச் சார்பானது வட்டிவீதம் மற்றும் வருவாய் மாறிகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை ஆனால் பல்வேறு பருமச் சொத்துக்கள் (Physical Assets) மற்றும் பல வகையான நிதியச் சொத்துக்களிலிருந்து (Financial Assets) கிடைக்கும் வருவாய் ஒரு மனிதனின் பணத்தேவையைத் தீர்மானிக்கின்றன என்று விளக்குகிறார். அவருடைய கருத்துப்படிப் பணம் என்பது பலவகையானச் சொத்துக்களில் ஒரு வகையாகக் கருதப்படுகிறது. பத்திரங்கள் (Bonds), சாதாரணப் பங்குகள் (Equities), பருமப் பொருட்கள் (Physical Goods), மனித முதல் (Human Capital) என்று சொத்துக்கள் பலவகையாகும். ஒவ்வொரு

மனிதனும் இப்படிப்பட்டப் பலவகையானச் சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் இறுதி நிலை வருவாய் வீதம், தான் வாங்கும் எல்லாச் சொத்துக்களிலும் சமமாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்கிறார். சொத்துக்கள் அதிகரிக்கும் போது, பணத்தின் தேவையும் அதிகரிக்கிறது. சாதாரணப் பங்குகள் அல்லது பத்திரங்களுக்குக் கிடைக்கும் வட்டி வீதம் அதிகரிக்கும் போது அவற்றின் தேவையும் அதிகரிக்கின்றது, ஏனெனில் பணத்தை வைத்திருப்பதை விட அவை அதிக வருவாய் தருகின்றன. எனவே மனிதனின் பணத் தேவை குறைகின்றது. அதுபோலப் பணவீக்க வீதம் அதிகரிக்கும் போது, பணத்தின் மதிப்புக் குறைவதால் பணத்திற்கானத் தேவையும் குறையும். எனவே பண வீக்கத்திற்கான எதிர்பார்ப்பு கூடும் போது, பணத்தேவை பொருளுதாரத்தில் குறையும். குறுகிய காலத்தில், பருமச் சொத்துகளுக்கும், மனித முதலுக்கும் உள்ள விகிதாசாரத்தையும் (Ratio of Physical capital to human capital), மக்களின் விருப்பங்களையும் (tastes and preferences) நிர்ணயிக்கும் மாறிகள் நிலையானவையாக இருக்கும். எனவே பணம் என்பது மற்றச் சொத்துக்களுக்கு இணையான ஒரு பதிலிச் சொத்தாகக் (Substitute asset) கருதப்படுகிறது. மேலும் பணத்திற்கான தேவையானது மற்றவகைச் சொத்துக்களுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய்-வட்டிவீதத்தைச் சார்ந்து அமைகின்றது. பிரீட்மெனின் பணத்தேவைச் சார்பு, கீன்ஸ் விளக்கியப் பணத்தேவைச் சார்பை விட முக்கியத்துவம் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் பணஅளிப்பு நாட்டில் அதிகரிக்கும் போது, மக்கள் பலவகையான மாற்றங்களைச் சொத்துஇன முதலீட்டுப் பட்டியலில் (Asset Portfolio) செய்கின்றனர். பணஅளிப்பு-வட்டிவீதம் -மொத்தத் தேவை-உற்பத்தி- இவைகளுக்கிடையில் ஏற்படும் மாற்றச் செயல்பாட்டை (Transmission Mechanism) விளக்குவதற்குச் சொத்து இனமுதலீட்டுப் பட்டியலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் உள்ளவை என்று பணவியல்வாத அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

IV. பண அளிப்பு, உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் விலைமட்டம்

பிரீட்மெனின் விளக்கப்படி, ஒரு நாட்டின் மையவங்கி வெளிச் சந்தையில் பிணையங்களை (Securities) வாங்கும்

போது பண அளிப்பு அதிகரிக்கும். அதன் விளைவுகள் இரண்டு வகையானவை ஆகும். பிணையாங்களின் விலை உயரும் போது அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் குறைகிறது. எனவே மக்கள் தங்களின் சொத்து இன முதலீட்டுப் பட்டியலில் மாற்றங்கள் செய்கிறார்கள். கையில் இருக்கும் பணத்தைப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யும் போது அவற்றின் விலை அதிகரித்து வருவாய் குறையும். எனவே வீடுகள், நிலங்கள் போன்ற உண்மைச் சொத்துக்களுக்குத் தேவை கூடுகிறது. இதன் விளைவாக வீடுகள் போன்ற பருமச் சொத்துக்களின் விலை கூடுகிறது. வீடுகள், நிலங்கள் போன்ற பருமச் சொத்துக்களின் விலை உயர்வால், இவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் நாட்டின் வளங்கள் நிறையப் பயன்படுத்தப்படும். எனவே, பண அளிப்பு அதிகரிக்கும் போது உண்மை மற்றும் நிதிச் சொத்துக்களின் மீது (real and financial assets) மக்கள் செய்யும் செலவுகள் கூடுகின்றன. அதாவது முதலீட்டுச் செலவுகள் மற்றும் நுகர்வுச் செலவுகள் அதிகரிப்பதால் நாட்டின் மொத்தத் தேவை அதிகரிக்கிறது. இதன் விளைவாக உற்பத்தியும், விலை மட்டமும் உயர்கின்றன. நீண்ட காலத்தில் பணஅளிப்பு, விலை மட்டத்தில் மட்டும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். ஏனெனில் நீண்டகாலத்தில் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதமானது, நிறுவனக் கட்டமைப்பு, (Structure of Industry) சேமிப்பு வீதம் போன்ற உண்மைக் காரணிகளைப் பொறுத்து அமையும் என்பது பிரீட்மெனின் கருத்து. எனவே நீண்டகாலத்தில் மிக வேகமாக அதிகரிக்கும் பணஅளிப்பு, மிக அதிகமாகப் பணவீக்கவீதத்தைக் கூட்டுமே அல்லாமல் உற்பத்தியையோ, வேலை வாய்ப்பையோ அதிகரிப்பதில்லை எனவும் பிரீட்மென் விளக்குகிறார்.

V. பணவியல் கொள்கையும், நிதியியல் கொள்கையும்

பணவியல்வாத அறிஞர்கள், மொத்தத் தேவையை நிர்ணயிப்பது பண அளவே ஆகும். என்றும், பணவியல் கொள்கை மூலமே நாட்டு உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும் என்றும் வாதிடுகின்றனர்; எனவே அவர்கள் கருத்து பணவியல் கொள்கை, நிதியியல் கொள்கையை விட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதாகும். மேலும் அவர்கள் வாதப்படி, நிதியியல் கொள்கைகள் மூலம் அரசு செலவுகளைக் கூட்டும் போது, வரியை உயர்த்தியோ அல்லது மக்களிடம் இருந்து கடன்பணத்தைப் பெற்றோ செலவுகளை ஈடு செய்கின்றன என்பதாகும். வரியை

அதிகரிப்பதாலும் கடன் பணத்தை மக்களிடமிருந்து பெறுவதாலும், தனியார் செலவுகள் நாட்டில் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே அரசுச் செலவுகள் கூடும் போது தனியார் செலவுகள் குறைந்து போய் விடும் சூழல் உருவாகிறது. (crowding out of private expenditure). எனவே நீண்ட காலத்தில் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு குறைந்து விடுகிறது. ஆனால் இதற்கு மாறாக, அரசுச் செலவுகள் கூடும் போது அவற்றை ஈடுகட்ட வங்கிகளின் கடன் பெருக்கத்திற்குத் துணை செய்யும் பண ஆதாரத்தைப் பெருக்கும் (MonetaryBase) பணவியல் கொள்கைகளை மேற்கொண்டால் தனியார் செலவுகள் குறையும் வாய்ப்பு இல்லை. நாட்டின் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பும் அதிகரிக்கும். எனவே பணஅளிப்பில் நாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பது பணவியல்வாத அறிஞர்களின் கூற்று.

VI. பணஅளிப்பும், வட்டிவீதமும்

பணவியல்வாத அறிஞர்களும், கீன்ஸியவாத அறிஞர்களும், பண அளிப்பிற்கும், வட்டி வீதத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிய ஆய்வில் வேறுபட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றனர். கீன்ஸியப் பொருளியல் ஆய்வில், குறைவேலை வாய்ப்பில் நாடு இருக்கும் போது பண அளிப்பு அதிகரித்தால் அது வட்டி வீதத்தைக் குறைக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் பணவியல்வாதத்தின் தலைவரான மில்டன் பிரீட்மென் கருத்துப்படி, ஆரம்பநிலையில், பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும் போது வட்டிவீதம் குறைய வாய்ப்புண்டு; ஆனால் போகப் போக வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும் என்பதே ஆகும். பணஅளிப்பு அதிகரித்தால், நாட்டின் மொத்தத் தேவையும் விலைமட்டமும் அதிகரித்து, உண்மைப் பண அளிப்பு (real money supply) குறையும். இதன் விளைவாக, வட்டிவீதம் பழைய அளவிற்கே உயரும். எனவே பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும் போது வட்டிவீதம் குறையும் வாய்ப்பு இல்லை என்று பிரீட்மென் விளக்கிறார். பணவியல்வாத அறிஞர்கள், பணவியல் கொள்கையின் மிகவும் வலிவற்ற அளவீடு (Weak Indicator) வட்டிவீதம் ஆகும் என்று கருதுகின்றனர். ஆனால் கீன்ஸிய வாத அறிஞர்கள் வட்டி வீதத்தைப் பணவியல் கொள்கையின் ஒரு நல்ல அளவீடாகக் கருதுகின்றனர். எனவே அவர்கள் கருத்துப்படி அதிகரிக்கும் பண அளிப்பு- அதனால் குறையும் வட்டிவீதம், விரிவாக்கப்பணவியல்

(Expansionary Monetary Policy) கொள்கையை அறிவுறுத்தும். ஆனால் பிரீட்மென் கருத்துப்படி வட்டிவீதம் உயரும் என்பதை எடுத்துக் கொண்டால் அது இறுக்கமான, சுருக்கப் பணவியல் கொள்கையையே (Contractionary Monetary Policy) அறிவுறுத்தும் என்பதாகும்.

இறுதியாகக் கீன்ஸியப் பொருளியல் ஆய்வுப்படித் தடையற்றப் பொருளாதாரத்தில் நிலைப்பாட்டைக் (stability) கொண்டு வருவதற்கு அரசின் விருப்பப்படிப் பணவியல், நிதியியல் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுதல் (Discretionary Policy) பலனளிக்கும். ஆனால் பணவியல்வாதப்படி, அரசின் விருப்பக் கொள்கைகள் நிலைப்பாடின மையையே தரும் என்றும், நிலையான பணஅளிப்பின் வளர்ச்சியே வருவாய் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் ஏற்ற இறக்க மாற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் என்றும் விளக்கப்படுகிறது. எனவே அரசின் விருப்பக் கொள்கைகள் தேவையற்றவை என்றும், அவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றும் பணவியல் வாதிகள் அறிவுறுத்துகின்றனர்.

VII. பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புகள் (Rational Expectations)

பேரியல் பொருளியல் ஆய்வில், பொருளாதார மாறிகளின் மதிப்பு எவ்வாறு மாறும் என்ற எதிர்பார்ப்புகள் முக்கியப் பங்குவகிக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்பதைக் கணிக்க முடியாமல் தனிமனிதர்கள், உற்பத்தி நிறுவனங்கள், மற்றும் அரசு, வருங்காலத்தில் பொருளாதார மாறிகளின் மதிப்பு மாற்றங்களை எதிர்பார்க்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, உற்பத்தி நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் இலாபத்தை எதிர்பார்த்துப் புதிய இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்கின்றனர். அதுபோல நுகர்வோர்கள் வருங்காலத்தில் அதிகரிக்கின்ற வருவாயை எதிர்பார்த்து நுகர்வுச் செலவை அதிகரிக்கின்றனர்.

பொருளியல் கணித மாதிரிகளில் (Econometric Models) எதிர்பார்ப்புகள், நடப்புச் சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்து கிடைக்கும் தகவல்களைப் பயன்படுத்தாமல், அப்படியே சேர்க்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக வருங்காலத்தில் எதிர்பார்க்கும் விலைமட்டமானது சென்ற ஆண்டுகளில் நிலவிய விலைமட்டங்களின் சராசரி மதிப்பாகக் கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால்

இதுபோன்ற கணிப்புகள் தவறானவை என்று கருதப்பட்டது. காரணம் இந்த எதிர்பார்ப்பு விலைமட்டக் கணிப்பு சூழ்நிலைகளுக்குத் தகுந்தவாறு கிடைக்கும் தகவல்களைத் தவிர்த்து செய்யப்படுகிறது. இந்தத் தகவல்கள் பலவிதமாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, புதிய நிதிக் கொள்கை மாற்றங்கள், பஞ்சம் வரக்கூடிய வாய்ப்பு அல்லது திடீரென்று அளிப்புப் பற்றாக்குறையால் உயரும் பெட்ரோலிய விலை ஆகியவை ஆகும். இந்தக் குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்காகப் புதிய எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை 1. பொருத்திக்கொள்ளும் எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு (Adaptive Expectations) 2. பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு (Rational Expectation). இந்த இரண்டுக் கோட்பாடுகளில் பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு பற்றிய விளக்கத்தை விரிவாக ஆராய்வோம்.

1. பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு - விளக்கம்

பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனை என்பது, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கருத்துக் கணிப்புக்குத் தேவையான தகவல்களைச் சேகரித்தும், ஆராய்ந்தும் அவற்றைக் கொண்டு, பொருளியல் நடவடிக்கையில் உச்சநிலைப் பயன்பாட்டை அடையும் செயல் ஆகும். எனவே இந்தச் சிந்தனைபடி, மனிதர்கள் எதிர்காலம் பற்றிய கருத்துக்கணிப்பிற்குத் தேவையான தகவல்களைச் சேகரிப்பது என்பது எதுவரை என்றால் அத்தகவல்களைச் சேகரிக்கச் செய்யப்படும் இறுதிநிலைச் செலவும் இறுதிநிலைப் பயனும் சமமாக இருக்கும்வரை என்பதாகும்.

பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனை, பொருளியல் ஆய்விற்கும், பேரியல் கொள்கைகளை வகுப்பதற்கும் உரிய வகையில் பின்வரும் மூன்று கருத்துக்களை அறிவுறுத்துகிறது.

i. கணிதப்பொருளியல் மாதிரிகளின் குறைகள் (Limitations of Econometric Models)

பலவகையான மாற்றுப் பொருளியல் கொள்கைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்குக் கணிதப் பொருளியல் மாதிரிகள் பயன்படுவதில்லை. விலைமட்டம், உற்பத்தி மற்றும்

வேலைவாய்ப்புகளில், அரசாங்கத்தின் நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கைகளின் மாற்றங்களால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கணிப்பதற்குக் கணிதப்பொருளியல் மாதிரிகளைப் (Econometric Models) பொருளியல் அறிஞர்கள் பயன் படுத்துகிறார்கள். ஆனால் பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையாளர்கள், கணிதப்பொருளியல் மாதிரிகளின் மூலம் புதிய பணக்கொள்கை அல்லது நிதிக் கொள்கை மூலம் ஏற்படும் மாற்றங்களை அளவிட முடியாது என்று வாதிடுகின்றனர். ஏனெனில் இந்த அளவீடுகள் கணிதப்பொருளியல் மாதிரிகளின் பழைய அளவீடுகளைக் கொண்டு (Original Set of parameters) புதிய மாற்றங்களைக் கணிக்கும். கொள்கைகள் மாறும்போது, கணிதப் பொருளியல் மாதிரிகளின் அளவீடுகளும் (Parameters) மாற்றமடையும். ஆனால் அவற்றைக் கணிதப் பொருளியல் மாதிரிகள் ஒதுக்கி விட்டுப் பழைய அளவீடுகளை வைத்தே மாற்றங்களைக் கணிக்கின்றன. எனவே சரியான கொள்கைத் தேர்வுக்கு இந்தப் பொருளியல் மாதிரிகள் பயன்படுவதில்லை.

ii. பணவீக்கத்திற்கும் வேலைவாய்ப்பின்மைக்கும் இடையேயான சார்புறவு (Trade - Off)

பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையாளர்கள் கருத்துப்படி, பணவீக்கத்திற்கும், வேலைவாய்ப்பிற்கும் சார்பு-உறவு (Trade-Off) கிடையாது என்பதாகும். இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கலாம். ஒரு நாட்டின் மையவங்கி மலிவுப் பணக்கொள்கையைச் (Cheap Money-Policy) செயல்படுத்துகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். உழைப்பாளர்களும் நிறுவனங்களும், பண அளிப்பு நாட்டில் உயர்வதால் பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்வார்கள். பணக்கூலியும், விலை மட்டமும் சமவீதத்தில் அதிகரிக்கும்போது, உண்மைக் கூலியும், வேலைவாய்ப்பின்மையும் குறைவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் பழைய அளவிலேயே இருக்கும். எனவே பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையாளர்கள் கருத்துப்படி, பணவீக்கம் உயர்ந்தாலும், வேலை வாய்ப்பின்மை குறைவதற்கு வாய்ப்பில்லை; இரண்டிற்கும் (பணவீக்கத்திற்கும், வேலை வாய்ப்பின்மைக்கும்) சார்பு உறவு இல்லை என்பதாகும்.

iii. அரசின் விருப்ப நிதியியல் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் திறனற்றவை (Discretionary Monetary and Fiscal Policies are Ineffective)

அரசின் விருப்பப்படி தெரிவுசெய்யப்பட்ட பணக்கொள்கை மற்றும் நிதிக் கொள்கையால் பொருளாதாரத்தில் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டு வரமுடியாது என்பது பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்து. எடுத்துக்காட்டாக, அரசுச் செலவு அதிகரிக்கும்போது, நுகர்வோரும், நிறுவனங்களும் அதற்கு ஏற்றாற்போலப் பணக்கூலியும், விலைமட்டமும் உயரும் என்பதை முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்கின்றனர். இதன் விளைவாகப் பணக்கூலி, விலைமட்டம் உயர்ந்து உண்மைக் கூலி மாறாமல் இருப்பதால், உற்பத்தியிலும், வேலைவாய்ப்பிலும் எந்த மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. எனவே புதிய பணக்கொள்கையால் நாட்டிற்குப் பலன் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை.

2. பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு - திறனாய்வு

1. மக்களைவிடக் கொள்கைகளைத் தயாரிக்கும் நிபுணர்கள் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி நிறையத் தகவல்களைப் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே புதிய கொள்கைகள் மூலம் உற்பத்தியையோ, வேலை வாய்ப்பையோ பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதிகவேகமாகப் பண அளிப்பு உயருவதை மக்கள் எதிர்பார்க்காத போது, பணக்கூலி, விலைமட்டம் உயர்ந்து, உண்மைக்கூலி குறைந்து, உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கும். ஆனால் மக்கள், பணஅளிப்பு அதிகரிப்பதைக் கணித்து அறிந்து விட்டால் உற்பத்தியும், வேலைவாய்ப்பும் ஆரம்பத்தில் உயர்ந்த அளவு உயராமல் பழைய நிலையை அடையும் என்பது பகுத்தாய்வுச் சிந்தனை யாளர்களின் கருத்து.

2. பகுத்தாய்வுக் கோட்பாட்டின்படி பணக்கூலியும், விலை மட்டமும் நெகிழ்வுத் தன்மை உடையது என்பதாகும். ஆனால் பலகாரணங்களால் பணக்கூலியும், விலைமட்டமும் இறுக்கமாக, நெகிழ்ச்சி இல்லாததாக அமையலாம். இதன் விளைவாக, எதிர்பார்ப்புகள் பகுத்தாய்வு செய்யப்பட்டுச் சரியாக அமைந்தால் கூட, பணக்கூலியும், விலைமட்டமும் மிகமிக மெதுவாக மாற்றம் அடையும். அதனால் உற்பத்தியும், வேலைவாய்ப்பும், அதிகரிக்க

வாய்ப்பு உண்டு. எனவே பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையாளர்கள், அரசாங்கத்தின் விருப்ப நிதியியல் மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள், பணக்கூலி, விலைமட்டம் இறுக்கமாக நெகிழ்ச்சியின்றி இருப்பதால் குறுகிய காலத்தில் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கலாம் என்று விளக்குகின்றனர்.

3. பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புச் சிந்தனையை எதிர்ப்பவர்கள் வளர்ந்த நாடுகளில் வெகுகாலமாகக் குறையாத நாட்பட்ட வேலையின்மையைக் குறைக்கக் கூடிய வழிமுறைகளை பகுத்தாய்வுக் கருத்தாளர்கள் சொல்லவில்லை என்று வாதிடுகின்றனர். எதிர்பார்ப்புகள் நன்கு பகுத்தாய்ந்து செய்யப்பட்டும், பணக்கூலியும், விலைமட்டமும் நெகிழ்ச்சி உடையதாகவும், அமைந்தால், வேலைவாய்ப்பும், உற்பத்தியும் சமநிலையை விட்டு விலகி இருப்பது குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே என்ற கருத்தை எதிர்ப்பாளர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. பகுத்தாய்வுக்கோட்பாட்டின் இந்தக் கருத்து நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளோடு ஒத்துப்போகவில்லையாதலால் இதை எல்லோரும் தவறு என்று விமர்சனம் செய்கின்றனர்.

பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடு முரண்பாடு உடையதாக அமைந்து விட்டது என எதிர்ப்பாளர்களின் கருத்து இருப்பினும் திறமையான சந்தைத் தீர்வுக்கருத்தும், (Efficient Market clearing) பகுத்தாய்வு எதிர்பார்ப்புக் கோட்பாடும் ஒன்று சேர்ந்து அளிப்புப் பொருளியல் என்ற புதிய சிந்தனை உருவாக வழிவகுத்தது.

VIII. அளிப்புப் பொருளாதார ஆய்வு: புதிய தொன்மைப் பொருளியல் (New Classical Economics)

i. அளிப்புப் பொருளாதாரம் - விளக்கம்

உற்பத்தியையும், வேலைவாய்ப்பையும் பெருக்குவதற்கு நாட்டின் மொத்தத் தேவையை அதிகரிக்கும் முயற்சியை விட, நாட்டின் மொத்த அளிப்பை அதிகரிக்கச் செய்யும் முயற்சியை விளக்குவது அளிப்புப் பொருளாதாரம் ஆகும்.

அளிப்புப் பொருளாதாரம் 1980-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தனித்துவம் பெற்ற பொருளியல் ஆய்வாக வளர்ச்சி பெற்றது. அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியான ரீகன் காலத்தில் அளிப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ரீகனாமிக்ஸ் என்ற பெயரில் புகழ்பெற்றன. இந்தக் கொள்கைகளைத் தொன்மைப் பொருளியல் கருத்துக்களின் மறுதோற்றமே என்று பொருளியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஜனாதிபதி ரீகனின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் நான்கு தூண்களாக விளங்கும் கொள்கைகள்: 1. வரிக்குறைப்பு, 2. குறைந்த அரசுச் செலவு, 3. கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த பணவியல் கொள்கை, 4. வாணிபத்தின் கட்டுப்பாட்டுத் தடைகளைக் குறைத்தல் ஆகியவை ஆகும்.

ii. அளிப்புப் பொருளாதாரமும் கட்டுப்பாடற்ற சந்தையும்

சந்தையை அரசின் எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இயங்கவைப்பதற்காக மேற்கொள்ளவேண்டிய முயற்சிகளாக அளிப்புப் பொருளாதாரத்தில் கூறப்பட்டவை பின்வருமாறு.

1. அரசின் தடைகளிலிருந்து சந்தையை விடுவிப்பது (எ.கா. வருவாய்க் கொள்கை, குறைந்தபட்சக் கூலிக் கட்டுப்பாடுகள், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில் விலைக் கொள்கை).
2. போட்டியை ஊக்குவிப்பது.
3. தொழிற்சாங்கங்களின் சக்தியைத் தடுப்பது.
4. தொழில்களைத் தனியார் மயமாக்குதல்.
5. இயற்கையாகத் தோன்றிய முற்றுரிமைத் தொழில்களில் புதிய யுக்திகளின் மூலம் போட்டியைப் புகுத்துவது.
6. மூலதனச் சந்தையில் தடைகளை அகற்றுவது (எ.கா. பணவீதமாற்றுத்தடை, பங்கு, பத்திரச்சந்தைகளில் உள்ள தடைகள்).
7. வட்டிவீதத்தை மாற்றுவதன்மூலம் மொத்தத் தேவையில் மாற்றங்களைச் செய்வது.

மேற்கூறியவை தவிர, உற்பத்திச் செலவுகளைத் தவிர்க்கவும் பல்வேறு வழிமுறைகள் அளிப்புப் பொருளாதாரத்தில் கூறப்பட்டன. அவைபின் வருமாறு:

iii. உற்பத்திச் செலவுக் குறைப்புகள்

1. உழைப்பாளர்கள் தேசியப் பாதுகாப்புக்கு வழங்கும் நிதியைக் குறைத்தல்.

2. பல்வேறு பயிற்சிகளின் மூலம் உழைப்பு நேரத்தை நெகிழ்வுடையதாக மாற்றி உழைப்பாளர்களின் திறமைகளை அதிகரித்தல்: மேலும் நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்குவதன் மூலம் உழைப்பாளர்கள் அதிகம் உள்ள இடங்களில் நிறுவனங்களைத் தொடங்கச் செய்வது ஆகும்.

3. நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்குதல்.

iv. ஊக்கத்தொகை

1. அரசின் வரி வருவாய் குறைந்தாலும் கூட, இறுதிநிலை வருவாய் வரிவீதத்தைக் குறைத்தல் (Reducing Marginal Rate of Income Tax).
2. நிறுவனவரியைக் குறைப்பதன் மூலம், முதலீட்டை ஊக்குவிப்பது.
3. தொழில் தொடங்கத் தேவையான ஆரம்ப முதலைப் பெறுவதற்குத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு வேண்டிய சிறப்பு உதவிகளைச் செய்வது.
4. இலாபம் சார்ந்த ஊதியக் கொள்கையின் மூலம் உழைப்பாளர்களையும் தொழில்களின் பங்குதாரர்களாக மாற்றுவது.

IX. லாஃபர் வளைகோடு

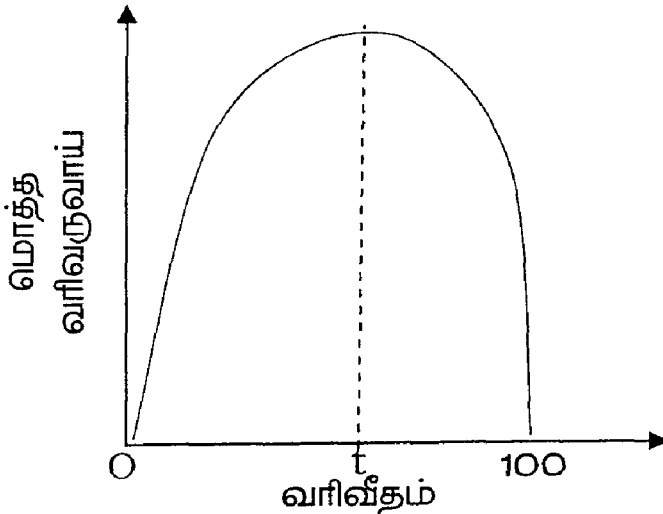
அளிப்புப் பொருளாதாரத்தில், தனிமனித வருமான வரி, நிறுவன வரி - இவற்றைக் குறைப்பது நாட்டின் முதலீட்டையும், சேமிப்பையும் ஊக்குவிப்பதற்கு உதவும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வருமான வரியைக் குறைத்தால் நாட்டின் வரி வருவாய் குறைந்து விடும் என்று பெரும்பாலான

அறிஞர்கள் கருதினார்கள். ஆனால் ஆர்தர் லாஃபர் மற்றும் பல அமெரிக்கப் பொருளியல் நிபுணர்கள், வரிக்குறைப்பு நாட்டு வரி வருவாயைக் குறைக்காமல் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். வரிக்குறைப்பால், சேமிப்பு-முதலீடு ஊக்குவிக்கப்பட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கும். எனவே வரிவருவாயும் கூடும்.

வரிவீதத்திற்கும், மொத்த வரிவருவாய்க்கும் உள்ள தொடர்பு லாஃபர் வளைகோடு (Laaffer Curve) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வரைபடம் 13.1

லாஃபர் வளைகோடு

வரைபடம் 13.1-ல் மொத்தவரி வருவாய் 'Y' அச்சிலும் வரிவீதம் 'x' அச்சிலும் அளவிடப்படுகிறது. வரைபடத்தில் 't' என்பது உத்தம அளவு வரிவீதத்தைக் குறிப்பதாகும். அது அரசின் வரிவருவாய் உச்ச அளவில் உள்ளதாகக் காட்டும். வரிவீதம் சுழிமதிப்பாக (Zero) இருக்கும்போது, வரிவருவாயும் சுழிமதிப்பாக இருக்கும். எனவே வளைகோடு '0' என்ற ஆரம்ப அச்சிலிருந்து புறப்படும். வரிவீதம் 100 சதவீதம் என்று வரும்போது, மனிதர்களுக்கு உழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே

தோன்றுவதில்லை. ஏனெனில் உழைத்து ஈட்டும் வருவாய் முழுவதும் வரியாக அரசுக்குச் சென்றுவிடும். எனவே 100 சதவீத வரி என்று வரும்போதும் வரிவருவாய் சுழிமதிப்புடையதாக அமைகிறது. வரிவீதம் '0' என்ற அளவிற்கும் 100 சதவீதம் என்ற அளவிற்கும் இடையில் இருக்கும் போது, வளைகோடு கவிழ்க்கப்பட்ட 'U' வடிவத்தை அடைகிறது. இந்த வளைகோடு, வரிவீதம் உயர உயர வரிவருவாயும், 't' என்ற உத்தம அளவு வரிவீதம் வரும் வரை உயரும் என்பதையும், அதன் பிறகு வரிவீதம் உயர்ந்தால் வரிவருவாய் குறையும் என்பதையும் விளக்குகிறது.

அமெரிக்காவில், சில அரசியல்வாதிகள் வரிக்குறைப்புக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். வரிக்குறைப்பு பற்றாக்குறை வரவு - செலவுத்திட்டத்தில் முடியும் என்று அச்சம் தெரிவித்தனர். ஆனால் லாஃபர் வளைகோட்டின் அடிப்படையில், சில அளிப்புப் பொருளியல் ஆய்வின் ஆதரவாளர்கள், வரிக் குறைப்பு வரிவருவாயைக் குறைக்காது, மாறாக அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று வாதிட்டனர்.

புதிய தொன்மைப் பொருளியல் மொத்தத் தேவையை மாற்றிப் பொருளியல் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் கீன்ஸியப் பொருளியலை மட்டும் எதிர்க்கவில்லை, மில்டன் பிரீட்மென் விளக்கிய, வருவாய் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் பணவியல் கொள்கையின் திறனையும் எதிர்த்தனர். சேசிய வருவாய் வளர்ச்சியை மொத்த அளிப்பை அதிகரிக்கும் கொள்கைகளாலேயேப் பெறமுடியும் என்பது அளிப்புப் பொருளியல் வாதிகளின் கருத்தாகும்.

X. அளிப்புப்பொருளியல் - திறனாய்வு

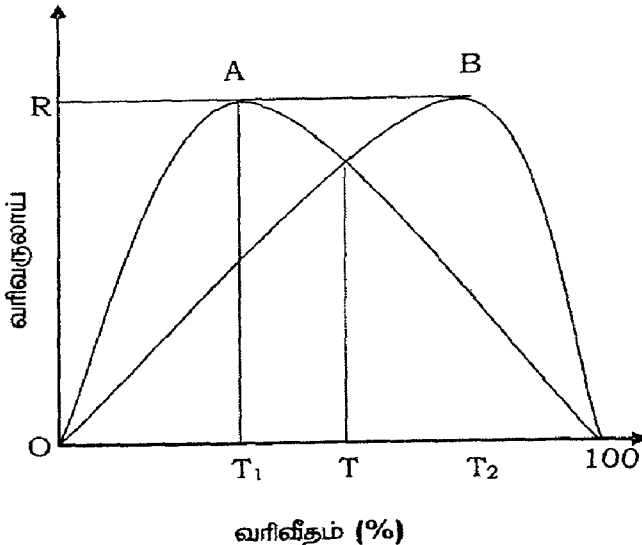
அளிப்புப்பொருளியல் வழங்கிய பொருளியலறிஞர்கள், அரசுச் செலவுகளைக் குறைத்தல், பண அளிப்பைக் கட்டுப்படுத்துதல், முதலீட்டைக் கூட்டத் தேய்மானக் கழிவு வீதங்களை அதிகரித்தல், சமூக நலத்திற்குச் செலவிடும் நலச் செலவுகளைக் குறைத்தல், உழைப்பாளர் சங்கங்களின் பேரசக்தியைக் குறைத்தல், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அரசுக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்தல், வரிகளைக் குறைத்தல், தனியார் மயமாக்கல், தடையற்ற மூலதனப் பரிமாற்றங்கள் முதலியவற்றைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வர முடியும் என்று கருதினார்கள். ஆனால் அளிப்புப்

பொருளியலாரின் சிந்தனைகளில் மற்ற பொருளியல் அறிஞர்கள் பல குறைகளைக் கண்டு பிடித்தனர் அவை பின் வருமாறு.

1. வரிகளைக் குறைத்தால் வரிவருவாயும் பொருளியல் வளர்ச்சியும் கூடும் என்பது உறுதியல்ல. மாறாகப் பொருளியல் வளர்ச்சி இருந்தால் மக்களின் வருவாய் பெருகும்: வருவாய் உயர உயர வரிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயும் உயரும். எனவே வரிக்குறைப்பு, பொருளியல் வளர்ச்சி வீதத்தைக் கூட்டாது.
2. லாஃபர் வழங்கிய லாஃபர்வளை கோட்டையும் பொருளியலறிஞர்கள் திறனாய்வு செய்து லாஃபர்வளை கோடு ஒரு முரண்டுபாடுடைய கருத்தை வெளியிடுவதாக முடிவு செய்தார்கள். லாஃபர் வளை கோடு காட்டும் வரியின் உத்தமப் புள்ளியையோ. வளைகோட்டின் அமைப்பையோ எவராலும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது ஏனெனில் லாஃபர் வளை கோடு 40 சதவீதம் அல்லது 90 சதவீத வரியில் உச்சப்புள்ளியை (Peak point) அடையலாம். அல்லது 40 சதவீதத்திற்கு 90 சதவீதத்திற்கும் இடையில் உச்சப்புள்ளியை அடையலாம். இது பின் வரும் வரைபடம் 13.2-ல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 13.2

லாஃபர் வளைகோடுகளும், உச்ச வரிவிதிப்புப் புள்ளிகளும்

வரைபடம் 13.2-ல் A,B என்ற இரண்டு உச்சப்புள்ளிகள் இரண்டு கவிழ்ந்த 'U' வடிவ வளைகோடுகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன. பொருளாதாரத்தில் வரிவீதம் 'T' என்ற அளவில் அமையும் போது ஒரு வளைகோட்டின் படி வரி வீதத்தை T லிருந்து T₁-க்குக் குறைக்க வேண்டும் அப்படிக் குறைத்தால்தான் வரி வருவாய் OR என்ற உச்ச அளவில் அமையும் மற்றொரு வளைகோட்டின் படி வரி வீதத்தை T-லிருந்து T₂ க்கு அதிகரிக்க வேண்டும் அப்போதுதான் வரிவருவாய் OR என்ற உச்ச அளவில் அடையும். எனவே லாஃபர் வளைகோட்டின் உத்தமப் புள்ளியையும் (Optimum point) வளைகோட்டின் அமைப்பையும் (Shape) பற்றிய அறிவு இருந்தால்தான் வரி வீதத்தைக் குறைக்கும் போது உண்டாகும் பயன்களை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்.

3. வரிக்குறைப்பு வேலை செய்யும் ஆற்றலைக் கூட்டும் என்று அளிப்புப் பொருளியலார் கருதினர். ஆனால் வரியைக் குறைப்பதால் அரசுக்கு ஏற்படும் வருவாய் இழப்பு, வேலை செய்யும் ஆற்றலைக் கூட்டி அதனால் உருவாகும் வருவாயை விடப் பல மடங்கு இருக்கும். மேலும் வரிக்குறைப்பு மக்கள் கையில் உள்ள செலவிடத்தக்க வருவாயை அதிகரித்து (Disposable income) அவர்களுடைய வேலை செய்யும் ஆற்றலைக் குறைத்து வேலை நேரத்தையும் குறைத்து விட வாய்ப்பு உண்டு.
4. அளிப்புக் பொருளியலார், பொருளியல் நடவடிக்கைகள் மீது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கருதினர். ஆனால் ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பைக் கொண்ட சமுதாயத்தில் அரசின் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் முழுவேலை வாய்ப்பு நிலையை அடையமுடியாது.
5. சமூக நலச் செலவுகளைக் குறைத்தல், மானியங்கள் மற்றும் நிதி உதவிகளைக் குறைத்தல், பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டங்களைத் தவிர்த்தல் மற்றும் வரிக்குறைப்பு-இந்தக் கொள்கைகளை அளிப்புப் பொருளியலார் வலியுறுத்தினார். ஆனால் இந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிய அமெரிக்கக் குடியரசு வருவாய் குறைந்து மிகப் பெரிய அளவில் பற்றாக்குறையைச் சந்தித்தது.

பணவியல் வாதமும் கீன்ஸிய வாதமும் (Monetarism Vs Keynesianism)

I. கீன்ஸிய மற்றும் பணவியல்வாதங்கள் - விளக்கம்

பணவியல்வாதங்கள் மில்டன் பிரீட்மெனின் தலைமையில் பொருளாதாரத்தில் பணத்திற்கு முக்கியம் தரப்பட்டு, பணம் என்பது அனைத்துப் பொருளியல் நடவடிக்கைகளுக்கும் காரணமாக விளங்குகிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் வாதங்களாகும். ஆனால் அதற்கு மாறாக, கீன்ஸைப் பின்பற்றிப் பல பொருளியலறிஞர்கள் அவருடைய கருத்தின் அடிப்படையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பணத்தால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவை அல்ல என்று வாதிட்டனர். இவையே கீன்ஸிய வாதங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டன. பணவியல் வாதிகள் கருத்துப்படிப் பணக்கொள்கை ஒரு நாட்டின் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டிற்கு, நிதியியல்கொள்கையை விடச் சிறந்ததாகும், ஆனால் கீன்ஸைப் பின்பற்றியப் பொருளியலறிஞர்கள், பொருளாதார உறுதிப்பாட்டைத் தீர்மானிப்பதில் நிதியியல் கொள்கையே சிறந்தது என்று கூறினர்.

II. பணவியல் வாதங்கள்

பணவியல்வாதிகள், தேசிய வருவாயில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது பணத்தின் அளிப்பு அல்லது தேவை மாற்றங்களே என்று கூறினார்கள். நாட்டில் பணத்தின் அளிப்புக் கூடும் போது, பொருளாதார செழிப்பும், பணத்தின் அளிப்பு குறையும்போது பொருளாதார மந்தமும் ஏற்படுகின்றன என்பது பணவியல் வாதிகளின் கருத்து. பணவியல்வாதிகள், பணத்தின் அளிப்பு தான் குறுகிய காலத்தில் நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் விலைமட்டம் இவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன; ஆனால் நெடுங்காலத்தில் நாட்டு உற்பத்தியைத் தீர்மானிப்பது உண்மைக் காரணிகளானத் தொழில் நுட்பவளர்ச்சி, மற்றும் வளங்களின் அளிப்பும் அவற்றின் உற்பத்தித் திறனும் ஆகும் என்று விளக்கினர். குறுங்காலத்தில் நாட்டு உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் விலைமட்டம், இவை பல காரணிகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டாலும்,

இந்தக் காரணிகளைவிடப் பண அளிப்பே இவற்றைத் தீர்மானிக்கும் முக்கியக் காரணியாக விளங்குகிறது. நெடுங்காலத்தில் பண அளிப்பு மாறும் போது, உற்பத்தி முழு வேலைவாய்ப்பு நிலையில் மாறாமல் இருக்கும். பணஅளிப்பின் தாக்கம் முழுவதும் விலைமட்டத்தில் மட்டும் காணப்படும், அதாவது பணஅளிப்பு மாறும் அதே வீதாசாரத்தில் விலையும் மாறும் என்ற தொன்மைவாதிகளின் கருத்து மறுக்க முடியாத ஒன்று என்று பணவியல்வாதிகள் கருதுகின்றனர். நாட்டின் மொத்த வருவாய் உயர்வுக்கு விலை உயர்வு மட்டுமே காரணமாக இருக்கும், உற்பத்தி அதிகரிப்பதில்லை. எனவே நாட்டு வருவாயில் பண அளிப்பானது நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

III. பணத்தேவைக்கும், வட்டிவீதத்திற்குமிடையேயான வரவு

பணவியல்வாதிகள், பணத்தேவையைத் தீர்மானிப்பதில் வட்டிவீதத்திற்கு எந்த ஒரு பங்கும் கிடையாது என்று கருதினர். பணத் தேவை என்பது அன்றாடச் செலவுகளுக்குத் தேவைப்படும் பணம் என்பதாகும். அந்தத் தேவையை மக்களின் வருவாய் தான் தீர்மானிக்குமே அன்றி வட்டிவீதம் தீர்மானிக்காது என்பது பணவியல் வாதிகளின் கருத்து. அதுபோலப் பணத்தின் அளிப்பைத் தீர்மானிப்பதிலும் வட்டி வீதத்தின் பங்கு எதுவும் இல்லை என்பது அவர்கள் கருதினர். பண அளிப்பு மற்றும் பணத்தேவை இரண்டுமே வட்டிவீதத்தினால் மாறக் கூடியவை அல்ல, வட்டிவீதத்திற்கும் பணத் தேவை மற்றும் பண அளிப்பிற்கும் உள்ள நெகிழ்ச்சி அற்ற தொடர்பு; தொன்மைவாதிகள் வழங்கிய பணக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது என்பதையே காட்டுகிறது. அதாவது $MV=PQ$ என்று இர்விங் பிஷர் வழங்கிய (Irving Fisher) சமன்பாடும், பணவியல் வாதிகளின் கருத்தான, உற்பத்திக்கும், பண அளிப்பிற்கும் மட்டுமே தொடர்பு உண்டு என்ற கருத்தும் ஒன்றே.

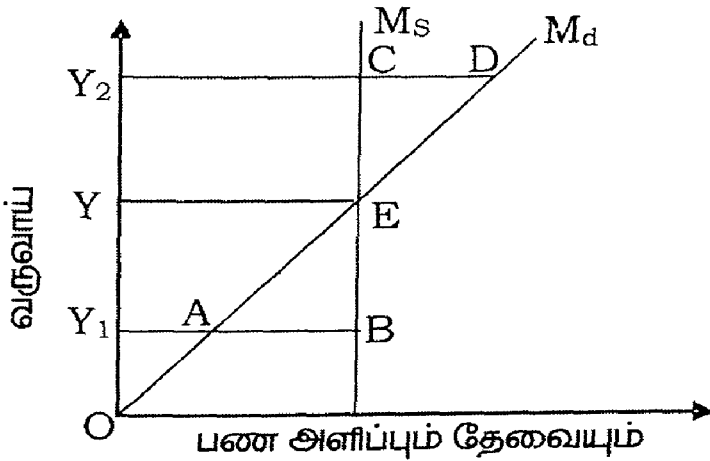
$MV=PQ$ என்ற சமன்பாட்டில் M என்பது மொத்தப் பண அளவு; V பணத்தின் சுழற்சி வேகம். இவை இரண்டும் நாட்டின் மொத்தப் பண அளவைத் தீர்மானிப்பதாகும். P என்பது விலைமட்டம்; Q என்பது மொத்தப் பரிமாற்றங்களின் மதிப்பு ஆகும். நாம் ' PQ ' என்பதை நாட்டு உற்பத்தி (' Y ') என்று கணக்கிட்டால்,

மேலே உள்ள சமன்பாடு $MV=Y$ என்று மாறும். குறுகிய காலத்தில் பணத்தின் சுழற்சி வேகமான V நிலையாக இருக்கும். எனவே சமன்பாட்டில் 'M'-க்கும் 'Y'-க்கும் நேரடித் தொடர்பு இருப்பது தெளிவு. அதாவது பண அளிப்பான M மாறும்போது, நாட்டு வருவாயான Y - ம் மாற்றம் அடைகிறது.

பின்வரும் வரைபடம் 14.1-ல் 'X' அச்சில், பணஅளிப்பு மற்றும் பணத்தேவை அளவிடப்படுகின்றது. பணத்தேவைக்கோடான M_d பல்வேறு வருவாய் நிலைகளில் மக்களின் பணத்தேவையைக் கணக்கில் கொண்டு வரையப்பட்டுள்ளது. பணஅளிப்புக் கோடான M_s நாட்டின் பணஅளிப்பு நிலையாக மாறாமல் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

வரைபடம் 14.1

பணஅளிப்பு, பணத்தேவை மற்றும் நாட்டுவருவாய் இவற்றிற்கிடையேயான உறவு

பணஅளிப்புக் கோடான M_s மற்றும் பணத்தேவைக் கோடான M_d இவை இரண்டும் வெட்டிக் கொள்ளும் 'E' புள்ளியில் நாட்டின் சமநிலை வருவாய் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. OY என்பது நாட்டின் சமநிலை வருவாய். ஆனால் OY_1 வருவாய் நாட்டில் நிலவுவதாக எடுத்துக்கொண்டால், அந்த வருவாயில் மக்களிடம்

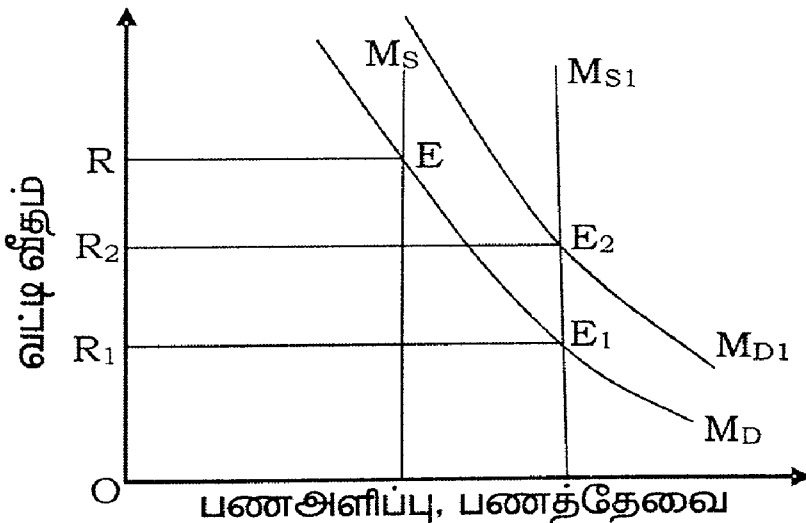
தேவைக்கு மிஞ்சிய பணம் 'AB' என்ற அளவில் இருக்கிறது. எனவே மக்கள் தங்கள் செலவுகளை அதிகரிக்கின்றனர். இதன் விளைவாக நாட்டு வருவாயும் அதிகரித்துச் சமநிலை வருவாயான OY-ஐ அடைகிறது. அதுபோல OY₂ வருவாய் நாட்டில் நிலவுவதாக வைத்துக்கொண்டால், அந்த வருவாயில் மக்களின் பணத்தேவை CD என்ற அளவிற்குக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே மக்கள் தங்கள் செலவுகளைக் குறைக்கின்றனர். இதன் விளைவாக நாட்டு வருவாய் குறைந்து மறுபடியும் சமநிலை வருவாயான OY-ஐ அடைகிறது. எனவே இந்த வரைபடத்தின் மூலம் நாம் அறிவது, பணத்தேவையும், பண அளிப்பும் சேர்ந்து நாட்டு வருவாயைத் தீர்மானிக்கும் என்பதாகும்.

மேலும் நாட்டில் பணஅளிப்பு மாற்றங்கள் பல வகையான சொத்துக்களில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி, மொத்தத் தேவையையும் வருவாயையும் தீர்மானிக்கின்றன. பணம் என்பது பலவகையானச் சொத்துக்களுக்கான (பங்கு பத்திரங்கள், வீடு, பருப்பொருட்கள்) ஒரு நல்ல பதிலி (Good Substitute) என்பது பணவியல்வாதிகளின் கருத்து. பணவியல்வாதிகளின் தலைவரான மில்டன் பிரீட்மென் (Milton Friedman) பணத்தின் தேவை என்பது மக்களின் வருவாயைச் சார்ந்த நிலையான சார்பாக அமைந்த ஒன்று என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Money demand is a stable function of income) அதாவது பணத்தின் தேவை மக்கள் வருவாயைச் சார்ந்து இருக்கின்ற மாறாத சார்பாக அமையும். மையவங்கியானது, பண அளிப்பை அதிகரிக்கும்போது, அது நாட்டில் மூன்று விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. முதல் விளைவு: நாட்டின் நீர்மைச் சொத்துக்கள் அதிகரிப்பது (Liquidity Effect). இதன் விளைவாகக் குறுகிய காலத்தில் வட்டிவீதம் குறைகிறது. எனவே மக்கள் தாங்கள் வைத்திருக்கும் பங்குகள், பிணையங்களை விற்கத் தொடங்குவர். மக்களின் கைகளில் தேவைக்கு மிஞ்சியப் பண இருப்புச் சேர்வதால், மக்கள் அதைப் பருப் பொருட்கள் வாங்குவதற்கும், பணத்தின் பதிலியான பங்குகள் முதலியவற்றின் மீதும் செலவு செய்வார்கள். நாட்டின் நுகர்வு மற்றும் முதலீட்டுச் செலவுகள் அதிகரிப்பதால் வருவாய் (அல்லது) உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை அதிகரிக்கும். இது உற்பத்தி விளைவு ஆகும் (Output Effect). இறுதியாகப் பணவீக்கம் அதிகரிக்கும் என்ற கடன் அளிப்போரின் எதிர்பார்ப்பு மறுபடியும்

வட்டிவீதத்தை அதிகரிக்கும், வட்டிவீதம் உயர்வதால், முதலீட்டாளர்கள் முதலீட்டைக் குறைப்பர், இதன் விளைவாக உற்பத்தியும், வேலை வாய்ப்பும் குறையும். இது விலை ஏற்ற எதிர்பார்ப்பு விளைவு ஆகும் (Price Expectation Effect).

நாட்டில் பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும் போது ஏற்படும் விளைவுகள் வரைபடம் 14.2-ல் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வரைபடத்தில் 'X' அச்சில் பணஅளிப்பும், பணத்தேவையும் அளவிடப்படுகின்றன. 'Y' அச்சில் வட்டிவீதம் அளவிடப்படுகிறது. M_D என்பது பணத்தேவைக்கோடு; M_S என்பது பணஅளிப்புக்கோடு. இரண்டும் வெட்டும் 'E' என்ற புள்ளியில் OR என்ற வட்டிவீதம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பணஅளிப்பை அரசு அதிகரிக்கும்போது M_S கோடு M_{S1} என்ற நிலைக்கு மாறுகிறது. மக்களின் பணத்தேவை மாறாமல் இருந்தால், வட்டிவீதம் OR-லிருந்து OR_1 -க்குக் குறையும். நீர்மச்சொத்துக்களுக்கும், பருப்பொருட்களுக்கும் தேவை அதிகரிக்கும்போது, நாட்டு உற்பத்தியும், விலைமட்டமும் உயர்கின்றன. இதன் விளைவாகப் பணத்தேவைக் கோடு M_D லிருந்து M_{D1} க்கு மாற்றம் அடையும்.

வரைபடம் 14.2
பணஅளிப்பு, பணத்தேவை, வட்டிவீதம் -
இவற்றிற்கிடையே உள்ள தொடர்பு.

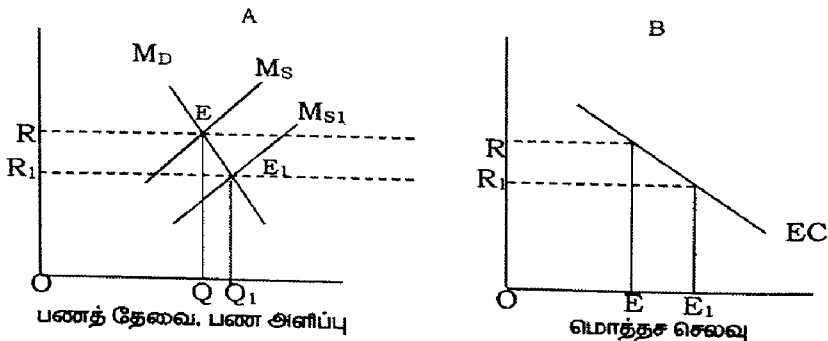
வட்டிவீதமும் OR_1 -லிருந்து OR_2 -க்கு அதிகரிக்கும். பணத்தேவை, வட்டி வீதமாற்றத்திற்கு மிகவும் நெகிழ்ந்து கொடுப்பதால், M_D கோடு மிகவும் நெகிழ்ச்சி உடையதாக வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த வரைபடத்தில், பணத்தேவைக்கும், வட்டிவீதத்திற்கும் உள்ள நெகிழ்வுள்ள தொடர்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

IV. கீன்ஸியவாதத்திற்கும், பணவியல்வாதத்திற்கும் இடையே உள்ள கொள்கை வேறுபாடுகள்

பணவியல்வாதிகள், பொருளியல் நடவடிக்கைகள் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது பணக்கொள்கையே அன்றி நிதிக்கொள்கை அல்ல என்று கருதினர். பணவியல்வாதிகளின் கருத்துப்படிப் பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும்போது, நேரடியாக நாட்டின் மொத்தச் செலவுகள் அதிகரிக்கின்றன, அதனால் வருவாய், செலவுகள் அதிகரிக்கும் அதே வீதத்தில் அதிகரிக்கும் என்று வலியுறுத்தினர். எடுத்துக்காட்டாக, வெளிச்சந்தையில் மத்திய வங்கி, பங்கு பத்திரங்களை மக்களிடமிருந்து வாங்கினால், பங்கு பத்திரங்களின் விலை உயர்ந்து, வட்டிவீதம் குறையும், அதனால் மக்கள் பங்கு பத்திரங்களை விற்று விட்டுக்கையில் வைத்திருக்கும் பணஇருப்பைக் கூட்டுவர், கையில் உள்ள மிகுதியான பணஇருப்பை நீர்மச் சொத்துக்கள் மீதும் (Liquid Assets) நிலைத்த சொத்துக்கள் (Durable Assets) மீதும் செலவிடுவர். வட்டிவீதம் குறைவதால், வங்கிகளிடமிருந்தும் மக்கள் கடன்பெற முன்வருவார்கள், இவற்றின் விளைவாக, மொத்தச் செலவுகள் அதிகரித்து நாட்டு வருவாய் பெருகும். பணவியல் வாதிகளின் இந்தக் கருத்தைப் பின்வரும் வரைபடம் 14.3 விளக்குகிறது.

வரைபடம் 14.3

பணவியல் கொள்கையும், மொத்தச் செலவுப் பெருக்கமும்

வரைபடம் 14.3A-ல் 'X' அச்சில் பணத்தேவை மற்றும் பண அளிப்பு அளவிடப்படுகின்றது. 'Y' அச்சில் வட்டிவீதம் அளவிடப்படு கின்றது. படம் 14.3B-ல் 'X' அச்சில் மொத்தச் செலவும், 'Y' அச்சில் வட்டிவீதமும் அளவிடப்படுகின்றன. வரைபடம் 14.3A-ல் M_D என்பது பணத்தேவைக் கோடு, M_S என்பது பணத்தின் அளிப்புக்கோடு. இரண்டு கோடுகளும் வட்டி வீதமாற்றத்திற்கு, பண அளிப்பு மற்றும் பணத்தேவை நெகிழ்ச்சி அற்றவை என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

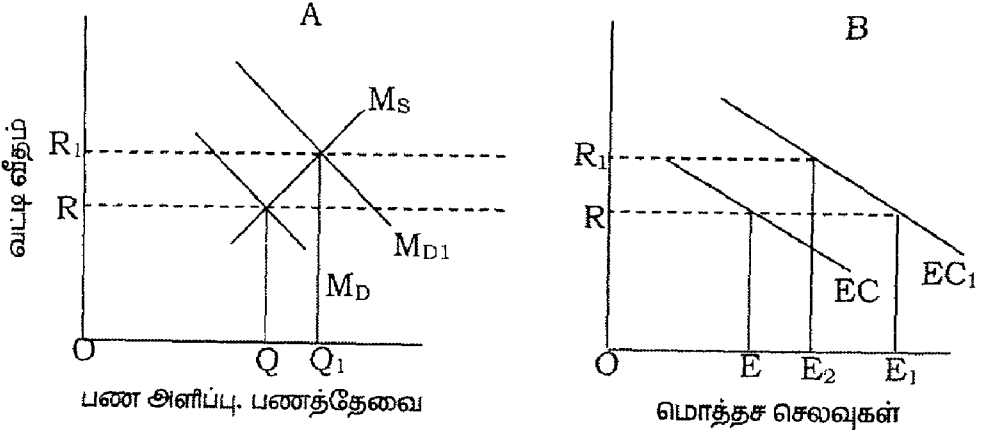
OR வட்டி வீதத்தில் 'E' புள்ளியில் பணஅளிப்புக் கோடு (M_S), பணத் தேவைக்கோடு M_D ஐ வெட்டுகின்றது. பணஅளிப்பானது M_S என்ற அளவிலிருந்து M_{S1} என்ற அளவிற்கு அதிகரிக்கும் போது வட்டிவீதம் OR- லிருந்து OR_1 - க்குக் குறைகிறது. வட்டிவீதம் மிகப்பெரிய அளவிற்குக் குறைந்தாலும் பணத்தேவையில் நெகிழ்ச்சி அதிகம் இல்லை. பணத்தேவை சிறிதளவே அதிகரிக்கிறது அதாவது OQ -லிருந்து OQ_1 அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது. RR_1 -ஐ விட QQ_1 மாற்றம் சிறிதளவே ஆகும். ஆனால் வரைபடம் 14.3B-ல் வட்டி வீதம் R- லிருந்து R_1 ஆகக் குறையும் போது மொத்தச் செலவு OE-லிருந்து OE_1 என்ற அளவில் அதிகரிக்கிறது.

அதாவது RR_1 -ஐ விட EE_1 மாற்றம் அதிகமாக உள்ளது. எனவே மொத்தச் செலவு அதிகரித்து வருவாய் பெருமளவு நாட்டில் அதிகரிக்கிறது எனவே விரிவாக்கப் பணக்கொள்கையை (Expansionary Monetary Policy) அரசு பின்பற்றினால் அது நாட்டின் மொத்தச் செலவை அதிகரித்து வருவாயைப் பெருக்கும். ஆனால் நிதிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி அரசு நாட்டில் மொத்தச் செலவுகளை அதிகரித்தால் அதன் விளைவு வட்டிவீதம் மிகவும் உயரும். உயரும் வட்டிவீதம் தனியார் முதலீடு மற்றும் செலவுகளைக் குறைத்து நாட்டு வருவாயைக் குறைக்கும். பணவியல் வாதிகளின் நிதிக் கொள்கைக்கு எதிரான இந்தக்கருத்துப் பின்வரும் வரைபடம் 14.4-ல் விளக்கப் பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 14.4

பணத்தேவை - மொத்தச் செலவுகளின் மாற்றமும்

வரைபடம் 14.4A-ல் 'X' அச்சில் பணஅளிப்பு மற்றும் பணத் தேவை அளவிடப்படுகின்றன 'Y' அச்சில் வட்டிவீதம் அளவிடப்படுகின்றது. வரைபடம் 14.4B-ல் 'X' அச்சில் மொத்தச் செலவுகள் அளவிடப்படுகின்றன. 'Y' அச்சில் வட்டிவீதம் அளவிடப்படுகின்றது. நாட்டில் அரசின் செலவுகள் அதிகரிக்கும் போது மொத்த வருவாய் பெருகும். இதன் காரணமாக மக்களின் பணத்தேவை பெருகிறது. பெருகும் பணத்தேவையால் பணத் தேவைக்கோடு M_D -லிருந்து M_{D1} ஆக மாற்றம் அடைகிறது. பணத்தேவைக்கோடு மாற்றம் அடையும் போது வட்டிவீதமும் OR -லிருந்து OR_1 ஆக உயர்கிறது. ஆனால் மிகப்பெரிய அளவில் உயரும் வட்டிவீதத்தினால் தனியாரின் முதலீட்டுச் செலவுகள் பெருமளவு பாதிக்கப்படுகின்றன.

மொத்தச் செலவுக்கோடு EC -லிருந்து EC_1 -க்கு மாற்றம் அடையும் போது மொத்தச் செலவுகள் OE -லிருந்து OE_1 -க்கு அதிகரிக்கின்றன. ஆனால் வட்டிவீதமும் OR -லிருந்து OR_1 -க்கு அதிகரிக்கின்றது. அதிகரிக்கும் வட்டிவீதம் மொத்தச் செலவுகளை OE_1 -லிருந்து OE_2 -க்குக் குறைத்துவிடும். மொத்தச் செலவுகள் குறையும் போது, நாட்டின் வருவாய்ப் பெருக்கமும் பெருமளவு குறைந்துவிடும். எனவே பணவியல்வாதிகளின் கருத்துப்படி விரிவாக்க நிதிக்கொள்கை மூலம் அரசு நாட்டின் மொத்தச்

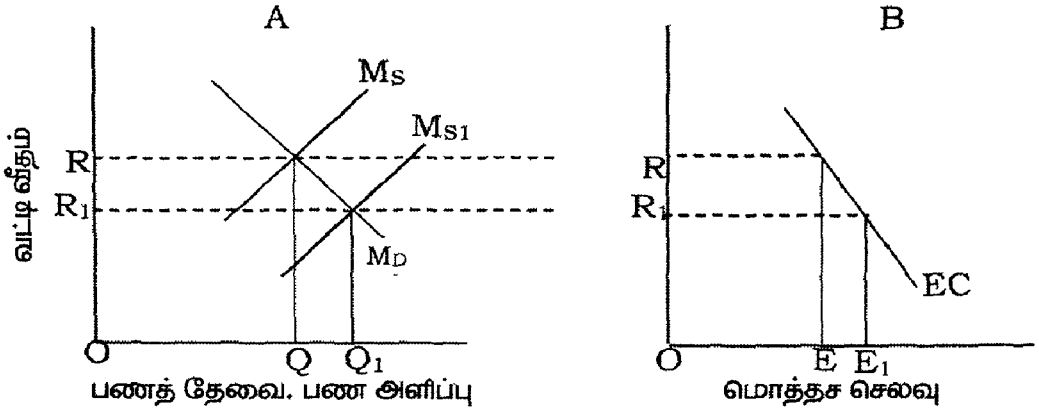
செலவுகளை அதிகரித்தால் வட்டி வீத உயர்வின் காரணத்தால் தனியாரின் முதலீட்டுச் செலவுகள் குறைந்துவிடும்; அரசு செலவுகளை அதிகரிக்கும் அதே வீதத்தில் தனியார் செலவுகள் குறைந்துவிடும். எனவே வருவாய்ப் பெருக்கமும் நிகழ வாய்ப்பில்லை. எனவே விரிவாக்க நிதிக்கொள்கையை விட விரிவாக்கப் பணக்கொள்கையே சிறந்தது என்பது பணவியல் வாதிகளின் கருத்து.

V. கீன்ஸிய வாதங்கள்

கீன்ஸியவாதிகள் நிதியியல் கொள்கையே பணவியல் கொள்கையை விடச் சிறந்தது என்று பல கருத்துக்களை வலியுறுத்து கின்றனர். அவை கீன்ஸியவாதங்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. கீன்ஸியவாதிகள் மொத்தச் செலவுகளின் மீது வட்டிவீத மாற்றம் பெருமளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது என்று கருதினர். வட்டி வீதத்திற்கும் மொத்தச் செலவுகளுக்கும் நெகிழ்ச்சியற்ற தொடர்பே உண்டு என்று கீன்ஸியவாதிகள் கருதினர். எடுத்துக்காட்டாக அரசு விரிவாக்கப் பணவியல் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாக வைத்துக் கொண்டால் பண அளிப்பை அதிகரிக்க மையவங்கி வெளிச்சந்தையில் பங்கு பத்திரங்களை மக்களிடமிருந்து வாங்கும். இதன் விளைவாகப் பங்குபத்திரங்களின் விலை உயர்ந்து வட்டிவீதம் குறையும். குறையும் வட்டிவீதத்தினால் மக்கள் பங்கு பத்திரங்களிலிருந்து பெறும் இலாபம் குறைகின்றது; இதனால் மக்கள் பங்கு பத்திரங்களை விற்று விட்டுப் பண இருப்பை வைத்துக் கொள்ள விரும்புவர். ஆனால் பெருமளவில் குறையும் வட்டி வீதம் மொத்தச் செலவுகளின் மீது குறைவான அளவிலேயே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே மொத்தச் செலவுகள், வட்டி வீதம் பெருமளவு குறைந்தாலும் அதிகரிக்காது; இதன் காரணமாக வருவாய்ப் பெருக்கமும் நிகழாது என்று கீன்ஸியவாதிகள் கருதினர். கீன்ஸியவாதிகளின் கருத்துக்கள் வரைபடம் 14.5-ல் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

வரைபடம் 14.5

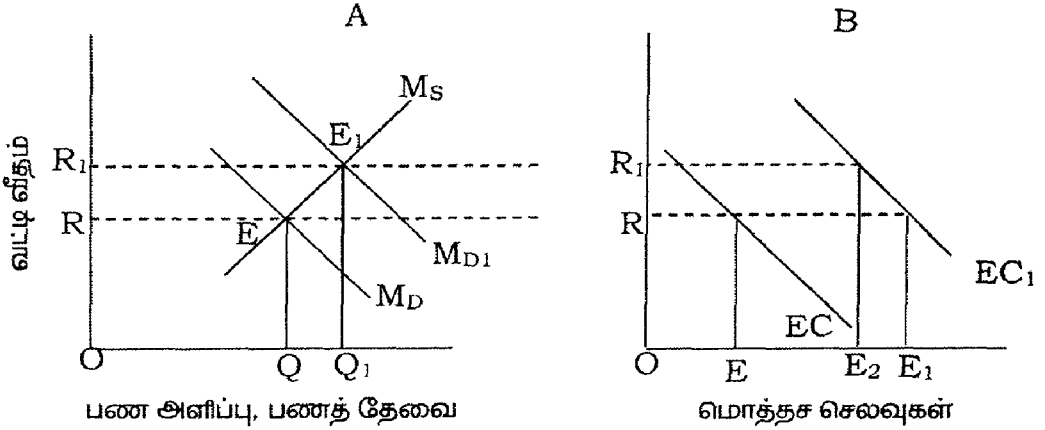
பண அளிப்பு மாற்றமும், மொத்தச் செலவுகளின் மாற்றமும்

வரைபடம் 14.5A-ல் 'X' அச்சில், பணத்தேவை, பண அளிப்பு அளவிடப்படுகின்றன 'Y' அச்சில் வட்டிவீதம் அளவிடப்படுகிறது. வரைபடம் 14.5B-ல் 'X' அச்சில் மொத்தச் செலவுகளும் 'Y' அச்சில் வட்டிவீதமும் அளவிடப்படுகின்றன. பணவியல் கொள்கையைப் பின்பற்றி அரசு பங்குபத்திரங்களை வெளிச்சந்தையில் மக்களிடமிருந்து வாங்கும். இதன் விளைவாகப் பங்கு பத்திரங்களின் விலை உயர்ந்து வட்டிவீதம் குறையும். நாட்டில் பண அளிப்பு அதிகரிக்கும். பண அளிப்புக்கோடு வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது போல M_s -லிருந்து M_{s1} -க்கு மாற்றம் அடைகிறது; அல்லது பண அளிப்பு OQ -லிருந்து OQ_1 -க்கு அதிகரிக்கின்றது. பண அளிப்பு அதிகரிப்பதால் வட்டிவீதம் குறையத் தொடங்கும். வட்டி வீதம் OR -லிருந்து OR_1 -க்குக் குறைகிறது. குறையும் வட்டிவீதம் மொத்தச் செலவுகளை EE_1 என்ற அளவிற்கு மட்டுமே அதிகரிக்கும்; அதாவது குறையும் வட்டிவீதம் மொத்தச் செலவுகளை அதிகரிப்பது பெரிய அளவில் இருக்காது. எனவே வருவாய்ப் பெருக்கமும் நாட்டில் பெருமளவில் நிகழாது. எனவே கீள்வியவாதிகள் பணவியல்கொள்கை மூலம் வருவாய்ப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது என்று வாதிட்டனர். மேலும் அவர்கள் நிதிக் கொள்கை மூலம் வருவாய்ப் பெருக்கத்தைப் பெருமளவில் நாட்டில் கொண்டு வரமுடியும் என்று உறுதியாக வாதிட்டனர். நிதிக் கொள்கை எவ்வாறு வருவாய்ப் பெருக்கத்தை

வரைபடம் 14.6

பணத்தேவை மாற்றமும் மொத்தச் செலவுகளின் மாற்றமும்

வரைபடம் 14.6A-ல் 'X' அச்சில், பணத்தேவை, பண அளிப்பு அளவிடப்படுகின்றன. 'Y' அச்சில் வட்டி வீதம் அளவிடப்படுகிறது. அரசு நிதிக்கொள்கையைப் பின்பற்றிச் செலவுகளை அதிகரிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இதன் விளைவாக EC கோடு EC1 என்று வரைபடம் 14.6B-ல் மாற்றம் அடைகிறது. அதனால் மொத்தச் செலவுகள் OE-லிருந்து OE1-க்கு அதிகரிக்கிறது. அதிகரிக்கும் செலவுகளால் நாட்டில் வருவாய்ப் பெருக்கம் நிகழ்கிறது. வருவாய்ப்பெருக்கத்தினால் மக்களின் பணத்தேவை அதிகரிக்கும். எனவே பெருகும் பணத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மக்கள் பங்கு பத்திரங்களை வெளிச் சந்தையில் விற்கவும், வங்கிகளிடமிருந்து கடன் உதவி பெறவும் முயற்சி செய்வார்கள். இதன் விளைவாகப் பங்கு பத்திரங்களின் விலை உயர்ந்து வட்டிவீதம் பெருமளவு அதிகரிக்கும். அதிகரிக்கும் வட்டி வீதமும் மக்கள் வங்கிகளிடம் பெறும் கடன்களும் அதிகரிப்பதால் வங்கிகள் தங்களுடைய மிகுதியான இருப்புத் தொகைகளைக் குறைக்கின்றன இதன் விளைவாக நாட்டில் பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும். பணத்தேவையானது வட்டிவீத மாற்றத்திற்கு மிகவும் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக் கூடியது. எனவே வட்டி வீதம் OR- லிருந்து OR1-க்கு உயரும் போது பணத் தேவைக் கோடு MD-லிருந்து

M_{D1}-க்கு மாற்றம் அடைந்து E₁ புள்ளியில் M_S கோட்டை வெட்டுகிறது. இந்த மாற்றங்கள் வரைபடம் 14.6A-ல் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதிகரிக்கும் வட்டி வீதம் மிகச் சிறிய அளவிலேயே தனியாரின் முதலீட்டு, நுகர்வுச் செலவுகளைக் குறைக்கும். அதனால் மொத்தச் செலவுகள் E₁-லிருந்து E₂-க்குக் குறைகிறது என்பது வரைபடம் 14.6B-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே நிதிக்கொள்கை மூலம் செலவுகளை அரசு அதிகரிக்கும் போது வட்டிவீதம் உயர்ந்தாலும் தனியார் செலவுகள் மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே குறையும்; மொத்தச் செலவுகள் பலமடங்கு பெருகி நாட்டில் வருவாய்ப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது கீன்ஸியவாதிகளின் கருத்து ஆகும்.

VI. திறனாய்வு

பணவியல்வாதிகள் நிதிக்கொள்கையின் குறைகளையும் கீன்ஸியவாதிகள் பணக் கொள்கையின் குறைகளையும் விளக்கி உள்ளனர். பணவியல்வாதிகள் கருத்து பணமே அனைத்தும் செய்யும் என்பது ஆகும். (Money does matter) பீரிடமென் கருத்துப்படி பண அளிப்பின் வளர்ச்சி வீதமே நாட்டின் வருவாய் வளர்ச்சி வீதத்தைத் தீர்மானிக்கும் எனவே பண அளிப்பிற்கும் நாட்டு வருவாய்க்கும் நேரடித் தொடர்பு உண்டு; மொத்தச் செலவுகளுக்கும் வருவாய்க்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லை என்பது பணவியல்வாதிகளின் கருத்து. ஆனால் பணவியல்வாதிகள் பணவியல்கொள்கைச் செயல்பாட்டில் ஏற்படும் கால இடைவெளியினால் (Time lag) பணவியல்கொள்கை எதிர்பார்க்கும் முடிவுகளைத் தருவதில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் கீன்ஸியவாதிகள் பணமே அனைத்தும் செய்யும் என்ற கருத்தை ஒத்துக் கொண்டாலும் வட்டிவீத மாற்றம் மூலமே வருவாய்ப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று விளக்கினர். புதிய தொன்மைப் பொருளியல் இரண்டு கொள்கைகளின் இணைந்த செயல்பாட்டினால் மட்டுமே வருவாயைப் பெருக்கமுடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்து கின்றனர்.

வாணிபச்சுழல்கள்

Trade Cycles

I. வாணிபச் சுழல் - விளக்கம்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் நீரோட்டத்தைப் போன்று ஒரே சீராக நடைபெறுவதில்லை. இன்றையப் பொருளாதார உலகில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இயல்பான போக்குகளாக இருக்கின்றன. இரவும் பகலும் போலச் செழிப்பும் மந்தமும் ஒன்றைத் தொடர்ந்து மற்றொன்றாக வருகின்றன.

தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளின் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் பொருளாதார மாற்றத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தால் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் கரடுமுரடான வழியில் நிகழ்ந்துள்ளமையைக் காணமுடியும். முன்னோக்கி விரைந்தும் பின்னர் தயங்கி அதன் பின்னர் பழைய நிலைக்கே சென்றடையக் கூடிய தன்மையைப் பொருளாதார வளர்ச்சி மாற்ற வீதங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் விளங்கும். அதாவது ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் தொடர்ந்த செயல்பாடு எப்போதுமே சீராக இருந்ததில்லை. மாறாக ஏற்ற இறக்கங்களை உடையதாகவே நடைபெற்றுள்ளது. பொருளாதாரச் செழிப்பும், மந்தமும் ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்தும் மாறி மாறியும் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. இங்ஙனம் நிகழும் செயல்பாட்டை வாணிபச்சுழல் (அல்லது) வாணிபச் சகடம் என்பர்.

II. வாணிபச்சுழல் - இலக்கணங்கள்

“விலையேற்றம், குறைந்த வேலையின்மைச் சதவீதம் முதலிய இயல்புகளையுடைய பயன்தரு தொழிற்காலம் மாறி, விலைச்சரிவு, அதிக வேலையின்மைச் சதவீதம் முதலிய இயல்புகளையுடைய பயன்தரா தொழிற்காலம் ஏற்படுவதையும் கொண்டிருப்பதே வாணிபச் சகடமாகும்”, எனக்கீன்ஸ் வாணிபச் சுழலை வரையறுக்கின்றார். “ஒரு பொருளாதாரச்

செழிப்புக்காலத்தைத் (Period of Prosperity) தொடர்ந்து பொருளாதார மந்தகாலம் (Period of Depression) என வாணிபச்சுழலை வரையறை செய்யலாம். தொழில்கள் சில நேரங்களில் பயன்தரக் கூடியதாகவும், பிற நேரங்களில் பயன்தராதவையாகவும் இருக்கக் கூடியதாகையால் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் ஒழுங்கு முறையற்றதாக இருத்தல் வியப்படையத்தக்க ஒன்றல்ல” என்கிறார் பேராசிரியர் பிரடெரிக் பென்ஹாம் (Prof. Frederick Benham). தொழிற்சாலை உற்பத்தி, வேலை, வருவாய் முதலியவை அடங்கிய பொருளாதாரச் செயலின் ஏற்ற இறக்கங்களால் அறியப்படும் பொருளாதாரப் பெருக்கமும் (Expansion), சுருக்கமும் (Contraction) மாறி மாறி ஏற்படுவதே வாணிபச் சுழலாகும்.

வாணிபம் மேலேறிச் செல்கின்ற நிலையையும், ஓர் உச்சக் கட்டத்திற்குப்பின் கீழிறிங்கும் நிலையையும் கொண்டிருக்கின்றது. மேலேறுகின்றபொழுது உற்பத்திக்கூட, வேலைவாய்ப்புக்கள் பெருக, விலை ஏறுவதைப் பார்க்கலாம். இது செழிப்பை நோக்கிச் செல்லும் பூரிப்புப் போக்காகும். வாணிபம் கீழிறிங்கும் நிலையில் விலைகள் குறைய, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கூட, உற்பத்திக் குறையும். இது மந்தத்தை நோக்கிப் போகும் வாட்டப் போக்காகும்.

வாணிபத்தில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. நீண்டகாலப் போக்குகள் (Secular Trends): பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஏற்றமோ இறக்கமோ ஒரு நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பிறகு (30 ஆண்டுகளுக்கு மேல்) தோன்றுவது நீண்டகாலப் போக்குகள் எனப்படுகின்றன.
2. பருவகால ஏற்றத்தாழ்வுகள் (Seasonal Fluctuation): ஒரே ஆண்டில் பருவகால மாறுதல்களுக்கேற்பப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கத்தைப் பருவகால ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்கிறோம்.
3. சுழல்கின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் (Cyclical Fluctuations) ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தில் செழிப்பும், மந்தநிலையும் மாறி, மாறி, மீண்டும், மீண்டும் அலைகளைப்போல்

வட்டமிடுவதாக அமையலாம். இவற்றைச் சுழல்கின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்றழைக்கின்றோம்.

4. பலகூட்டான தொடர்பற்ற ஏற்றத்தாழ்வு (Miscellaneous Random Fluctuations) எத்தகைய தொடர்புமில்லாமல் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக எதிர்பாராத காரணிகளால் தோற்றுவிக்கப் பெறும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இத்தகையனவாகும்.

III. வாணிபச் சுழலின் வகைகள்

பேராசிரியர்கள் ஜேம்ஸ், ஆர்தர் எஸ்டே (James, Arthur Estay) வாணிபச் சுழல்களை கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. பெரிய மற்றும் சிறிய சுழல்கள் (Major and Minor Cycles): தொடர்களாக வருகின்ற பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை பெரிய சுழல்கள் என்று கூறலாம். பொருளாதார நடவடிக்கையின் சீரான போக்கு காலத்துக்குக் காலம் பெரிய அளவில் விரிசலடைவதையோ கீழ்நோக்கிச் செல்வதையோ சிறிய சுழல்கள் என்று கூறலாம். பின்னடைவு நிலைகளுக்கு இடைப்பட்ட சுழல்களைப் பெரிய சுழல்கள் என்று கூறலாம்.

2. கட்டிடச் சுழல்கள் (Building Cycles): கட்டிடச் சுழலில் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன. வாணிபச் சுழல்களை விடக் கட்டிடச் சுழல்கள் நீண்டகாலப் போக்குடையவைகளாக உள்ளன. கட்டிடச் சுழலிலும் செழிப்பும் மந்தமும் மாறிமாறி வருகின்றன. கட்டிடச் சுழல்கள் பதினைந்து முதல் இருபதாண்டுகள் காலமுடைய தாயிருக்கும். கட்டிடச் சுழலின் சராசரிக் காலம் பதினாண்டு ஆண்டுகள். அமெரிக்காவில் 1830 முதல் 1934 வரை சிக்கலான கட்டிடச் சுழல்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பொருளியலறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

3. கோண்டராடெய்வ் சுழல்கள் (Kondratieff Cycles): 50 அல்லது 60 ஆண்டுகள் நீடிக்கும் “நீண்ட அலைகள்” (Long Waves) கொண்ட வாணிபச் சுழல்களை ருஷ்யப்

பொருளியலறிஞரான கோண்டராடய்வ் என்பவர் இனங்கண்டு கூறினார். அவர் 1780 முதல் 1920 வரையுள்ள காலத்திற்கான புள்ளி விவரங்களை ஆராய்ந்து இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் 2½ நீண்ட சுழல்கள் ஏற்பட்டதைக் கணக்கிட்டுக் கூறியுள்ளார். நீண்ட சுழலின் முழுக்காலம் அறுபதாண்டுகள்.

IV. வாணிபச் சுழற்சியின் நிலைகள்

வாணிபச்சுழல் என்பது பொருளாதாரச் செழிப்பையும் அதனைத் தொடர்ந்த மந்தப் பருவ காலத்தையும் உடையது என ஏற்கனவே கண்டோம். இவ்விரு பருவங்களும் நான்கு கட்டங்களை உடையதாகும். முதலாவதாக மந்தப் பருவத்திலிருந்து மீட்சியுற்றுக் கீழிருந்து மேலாகப்புரளும் கட்டம், இக்கட்டம் விரைவில் செழிப்பு என்ற இரண்டாவது கட்டத்துடன் கலந்து விடும். பின்னர் மூன்றாவதாக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிப் புரளும் பொருளாதாரச் சுருக்கக் கட்டம், நான்காவது கட்டத்துக்கு வழி கோலுகின்றது. இவ்விறுதிக் கட்டம் பொருளாதார மந்தம் அல்லது விலையிறக்கம் எனப்படும்.

i. வாணிப மீட்சி (Business Recovery): ஒரு மந்த கால இறுதியில் மீட்சிப்பருவம் ஏற்படும். மக்கள் பொருட்களை வாங்குவது படிப்படியாக அதிகரிக்கும். விற்பனையாளர்களின் கையிருப்புகள் குறைந்து அவற்றை ஈடுசெய்து நிரப்ப வேண்டிய நிலை ஏற்படும். உற்பத்தியாளர்கள் அதிகரித்து, மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறனும் அதிகரித்துத் தொழில்கள் புதிய ஊக்கத்தைப் பெறுகின்றன. தேவை அதிகரிக்கும் பொழுது இதுகாறும் பயன்படுத்தாமல் இருந்து வந்த உற்பத்தி ஆற்றலும், உழைப்பும் பயன்படுத்தப்பட்டு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும், விலைகள் சரிவது தடைப்பட்டுப் படிப்படியாக அதிகரிக்கும். இங்ஙனம் மீட்சி துவங்கும் கட்டம் கீழிலிருந்து திரும்புமுனை (Lower Turning Point) எனப்படும்.

ii. செழிப்பு அல்லது விலையேற்றம் (Prosperity or Inflation): மீட்சிப்பருவம் தொடரும்பொழுது இதுகாறும் பயன்பட்டுவந்த உற்பத்தி ஆற்றலை நம்பியிருப்பது நன்றன்று. எனவே புதிய முதலீடுகள் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. மீட்சி வேகமடையும்போது தொழிலதிபர்கள்

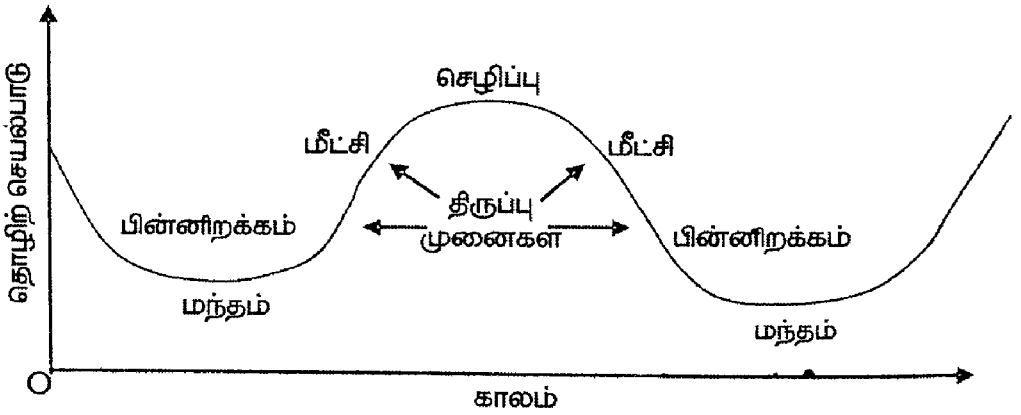
அதிக இலாபமடையலாம். உற்பத்திச் செலவு மெதுவாக அதிகரிக்கும். இலாபமோ, வேகமாக அதிகரிக்கும். உற்பத்திக் காரணிகளின் விலைகள் ஏற்கனவே நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருக்குமாதலால் விலையேற்றம், இலாபாவை அதிகரிக்கும். பொதுவான தன்னம்பிக்கையும். இலாப அதிகரிப்பும் முதலீட்டின் அளவை அதிகரிக்கச் செய்து வேலையின் அளவையும், உற்பத்தியையும், வருவாயையும்-பொதுவாகத் தொழிலையும் பெருக்கமடையச் செய்யும். இங்ஙனம் தொழில்கள் செழிப்படைவதன் உச்சக் கட்டம் பொருளாதார வீக்கம் எனப்படும். இங்குப் பொருளாதாரச் சக்திகள் வேக வளர்ச்சியடைகின்றன.

iii. பின்னிறக்கம் (Recession): பொருளாதாரச் செழிப்பு பின்னிறக்க மாகக் திரும்பும் கட்டத்தை மேலிருந்து கீழ்நோக்கிப் புரள்தல் என்பர். தொழில்களின் வீழ்ச்சியைத்தான் பின்னிறக்கம் என்கிறோம். அதாவது உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கும் பொழுது இலாபம் குறையும். பண அங்காடி இறுக்கமடையும். இலாபகரமான முதலீடுகள் ஆதாயமற்ற ஆபத்தான முதலீடுகளாக மாறும். பொருளாதாரப் பூரிப்பு (Boom) பருவத்தின்பொழுது கடன் வாங்கியே தொழில் நடத்தி வந்தவர்கள் தற்பொழுது கடன் சுமையை உணர்வர். ஆதாயமடையும் நம்பிக்கையை இழப்பர். எச்சரிக்கையுடன் வாங்கிகளும் கொடுத்த கடனைத் திரும்பக்கோரும். தன்னம்பிக்கையற்ற நிலையும் பதட்ட நிலைமையும் நிலவும். புதிய முதலீடுகள் குறைந்து, தொழிற்சுருக்கம் ஏற்படும். இங்ஙனம் பொருளாதாரச்செயல்கள் சுருக்கமடைவதைத்தான் பின்னிறக்கம் என்பர். அது தீவிரமடையும்போது நெருக்கடி என்பர். சில வேலைகளில் தீவிரமடையும்போது நெருக்கடி தோன்றிப்பல தொல்லைகள் விளைவிக்கும். இதனைப் பீதி என்பர், ஒரு பெருந்தொழில் சரியும்போது பீதி தொடங்கும். மற்றத் தொழிலதிபர்களும் அதிர்ச்சியடைவர். கையிருப்புகள் கட்டுப்படியாகாத விலைக்கு விற்கப்படும். தொழிலின் அளவும் சுருங்கி, பொருளாதார மந்த கட்டத்திற்குள் நாடு நுழையும்.

iv. பொருளாதார மந்தம் (Depression): நெருக்கடி தீவிரமடையும் போது பொருளாதார மந்தம் துவங்கும்; வேலையின்மை அதிகரிக்கும். கூலியும், வட்டியும், வாரமும் சரியும். இங்ஙனம் வருமானக் குறைவால் நுகர்ச்சி குறையும்பொழுது முதலீடும், வேலையின் அளவும்

குறைந்துவிடும். தொழிலதிபர்களும் புதிய தொழில்களில் நாட்டம் கொள்ளமாட்டார்கள். நம்பகமான கடன் வாங்குவோர் இல்லாமையால் வாங்கிகளும், நிதி நிறுவனங்களும் உபரியாக ரொக்கக் கையிருப்பை வைத்திருக்கும். பொருளாதார மந்தம் நெடுங்காலம் நிலைக்காது. சில காலத்துக்குப் பின்னர் மாற்றங்கள் ஏற்படும். பொருளாதாரம் உயிர்பெறும், தொழிலதிபர்கள் நம்பிக்கை பெறுவர். வாங்கிகளின் வலிமை அதிகரிக்கும். இங்ஙனம் பொருளாதார மந்த இறுதியில் மீட்சி துவங்கும்.

வரைபடம் 15.1 வாணிபச் சுழலின் பல நிலைகள்

V. வாணிபச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகள்

வாணிபச்சுழற்சிக்குரிய காரணங்களை விளக்கும் வகையில் பல அறிஞர்கள் பல்வேறுக் கோட்பாடுகளை வழங்கியுள்ளனர். வாணிபச் சுழற்சி போன்று சிக்கல் நிறைந்த இயல்பு பொருளாதார அமைப்பின் எல்லாப் பகுதிகளையும் தழுவி யிருப்பதால் ஏதேனும் ஒரு காரணியை மட்டும் கொண்டு விளக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது எளிதல்ல எனப் பேராசிரியர் ஹாபர்லர் (Professor Haberler) கூறுகின்றார். வாணிபச் சுழற்சிக்குரிய காரணங்களைப் பற்றிய ஒருமித்த கருத்தைக் கோட்பாட்டாளர்கள் கொண்டிருந்தாலும், வெவ்வேறு காரணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதில் மட்டும் வேறுபடுகின்றனர். வாணிபச் சுழற்சி என்பது ஒரு வேலைநிலைச் சுழற்சியே என்றுத் தற்கால அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அதாவது வேலையினளவு வாணிபச் சுழற்சியின் வெவ்வேறு கட்டத்திற்கேற்ப

மாறுபடுகின்றது என்பதாம். தற்கால வாணிபச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகளை விளக்குமுன்னர் கடந்தகாலக் கோட்பாடுகளை ஓரளவுக்குச் சுருக்கமாகவேனும் புரிந்து கொள்ளுதல் நலம்.

1. தட்பவெப்பக் கோட்பாடு (**Climatic Theory**): ஸ்டான்லி ஜெவான்ஸ் (Stanely Jevons) அவர்கள் வழங்கிய இக்கோட்பாட்டை பரிதியிடக் கோட்பாடு (Sun Spot Theory) எனவும் அழைப்பர். இக்கோட்பாட்டின்படி தட்பவெப்ப மாற்றங்களுக்கேற்ப பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. பரிதியின் பிழம்புகளுக்கு ஏற்பச்சுழற்சி முறையில் பொருளாதாரச் சக்திகள் மாற்றமடைவதே வாணிபச் சுழற்சியாகும். செங்கதிர்க்கற்றைகள் பெரிதாக வளரும்போது பரிதியிலிருந்து குறைந்த வெப்பமே வெளிப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தி குறையும். வேளாண்மையின் நலிவு, பொருளாதார மந்தத்தைத் தோற்றுவித்துவிடுகின்றது.

2. பணஞ்சார்ந்துக் கோட்பாடு (**Monetary Theory of Trade Cycle**): இக்கோட்பாட்டை வகுத்தவர் சர்.ஆர்.ஜி. ஹாட்ரே (R.G.Hatrey) என்பராவர். இக்கோட்பாட்டின் படி வங்கியமைப்பின் கடன் பெருக்கப் புழக்கத்திற்கேற்பப் பொருளாதார ஏற்றயிறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. கடன் மலிவாகக் கிடைத்தால் பொருளாதாரச் செழிப்பு ஏற்படுகிறது. வங்கிகள் கொடுத்த கடனைத் திரும்பக்கோரும்போது நெருக்கடி ஏற்படும்; விலைவாசிகள் சரியும் - உழைப்பாளர்கள் வேலையிழப்பர்.

3. மனோதத்துவக் கோட்பாடு (**Psychological Theory**) இக்கோட்பாட்டைத் தந்தவர் திரு.ஏ.சி.பிகு (A.C.Pigou) ஆவார். உற்பத்தியாளர், நுகர்வோர் ஆகியோரின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கேற்பப் பொருளாதாரம் ஏற்ற இறக்கங்களையடைகின்றது. இக்கோட்பாடு உற்பத்தியாளர் மற்றும் நுகர்வோர் தன்னம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டால், நுகர்வுச்செலவும், முதலீடும் அதிக அளவில் நடைபெற்றுப் பொருளாதார வளப் பெருக்கத்தைத் தருவிக்கும். இதற்கு மாறாக, தன்னம்பிக்கையற்ற நிலையாக இருந்துவிட்டால் நுகர்வுச்செலவும், முதலீடும் குறைந்து பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சுருக்கமடையும்.

4. குறைநுகர்வு அல்லது மிகைச் சேமிப்புக்கோட்பாடு (Under-consumption or over saving Theory):

இக்கோட்பாட்டை வகுத்தவர் திரு.ஹாப்சன் (Hobson). இக்கோட்பாடு, பொருளாதார மந்தத்தை மட்டும் விளக்கக் கூடியதாகும். திரு. ஹாப்சனின் கருத்துப்படி வாணிபச் சுழற்சிகள் தோன்றுவதற்குரிய காரணம் குறை நுகர்வு அல்லது மிகைச் சேமிப்பு ஆகும். வருவாய் சரியான முறையில் பாங்கீடு செய்யப்படாமையால், நுகர்வுச்செலவு உற்பத்தி அதிகரிப்பைவிடப் பின்தங்கி விடுகின்றது. இதனால் மக்கள் அனைவராலும் ஈர்த்துக் கொள்ளமுடியாத அளவுக்குக் கையிருப்புச் சரக்கின் அளவு அதிகரித்து விலை குறைந்து பொருளாதாரச் சக்திகளின் மந்தத்திற்கு வழிகோலப்பட்டு விடுகின்றது.

5. மிகை முதலீட்டுக் கோட்பாடு (Over investment Theory): இது பேராசிரியர் எஃப்.ஏ வான்ஹேயக் (F.A. Von Hyaek) அவர்களின் கோட்பாடாகும். இதன்படி

விருப்பத்துடனான சேமிப்பை (Voluntary Savings) முதலீட்டின் அளவு மிஞ்சிவிடுவதால்தான் வாணிபச் சுழற்சி ஏற்படுகின்றது. பொருளாதாரச் சக்திகள் மேல்நோக்கி அல்லது கீழ்நோக்கிச் செயல்படுவதற்கு அடிப்படையாக விளங்குவது சேமிப்பின் அளவாகும். ஒரு குறிப்பிட்டக் காலத்தில் சேமிப்பின் அளவு முதலீட்டைவிட அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கக்கூடும். அது எங்ஙனமிருப்பினும் பொருளாதாரச் சக்திகளின் செயல்பாடு தடுமாற்றமடையும்.

6. ஷம்பீட்டரின் புதுமைக் கோட்பாடு (Shumpeter's Theory): இக்கோட்பாடு புதுமைக் கோட்பாடு (Innovation Theory) என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. சமமான கால

இடைவெளிவிட்டு புதிய திட்டங்களுடனும், புதுமைகளுடனும் சில தீவிர முதலீட்டாளர்கள் உற்பத்திப் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்குவதால் ஏற்படுவதுதான் பொருளாதாரச் செழிப்பு எனக் கூறுகின்றது இக்கோட்பாடு. ஒரு புதிய பொருளோ, புதிய உற்பத்தி முறையோ, புதிய கச்சாப் பொருள் கிடைப்பதோ, அல்லது தொழிலமைப்பில் ஓர் அடிப்படை மாற்றமோ நிகழ்வதுதான் புதுமை எனக்கூறுவர். இங்ஙனம் ஒரு புதிய உற்பத்திப் பாங்கு வெற்றி பெற்றுவிட்டால் பொருளாதாரச் செழிப்புக் காலம் இருக்கும். புதிய

உற்பத்திப்பாங்கு வெற்றி பெறாவிட்டால் முதலீடும் தொழிலும் நலிந்து பொருளாதாரப் பின்னிறக்கமும், மந்தமும் தோன்றிவிடும்.

7. சிலந்திவலைக் கோட்பாடு (Cobwebtheorem):

வேளாண்மைப் பொருட்களின் உற்பத்தி அளவுகள், விலைகளில் ஏற்படுகின்ற சுழல்களைச் சிலந்திவலைக் கோட்பாடு விளக்குகின்றது. இது வேளாண்மைத் துறையோடு மட்டும் தொடர்புடையதாக இருப்பதால் இதனை வாணிபச்சுழல் கோட்பாடாகக் கருதக்கூடா தென்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர்.

1930-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஷோல்ட்ஜ் (Scholtz) என்பவரும் நெதர்லாந்தைச் சார்ந்த டின்பெர்ஜன் (Tingergen) என்பவரும். இத்தாலி நாட்டுக்காரரான ரிக்கி (Ricci) என்பவரும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து இந்தக் கோட்பாட்டை உருவாக்கித்தந்தனர். பேராசிரியர் நிக்கோலஸ் கால்டர் (Nicholas Kaldor) விலையும் உற்பத்தியும் மாறுவதன் போக்கு சிலந்திவலை போல் இருப்பதால் இந்தப்பெயரை வழங்கினார்.

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள், உற்பத்தி, விலைகள் சமன்பாடு பாதிக்கப்பட்டாலும் தானே அவை பழைய நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று கருதினர். ஆனால் சிலந்திவலைக் கோட்பாடு, சமன்பாடு பாதித்தால் மறுபடி பழையநிலைக்கு வரவேண்டுமென்ற தேவையில்லை என்று நிலைநாட்டுகின்றது. சிலந்திவலைக் கோட்பாடு வேளாண்மைத்துறைக்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடிய கீழ்க்கண்ட மூன்று எடுகோள்களைச் சார்ந்து அமைகின்றது.

1. நிகழ்கால விலை தொடருமென்றும், தங்களுடைய உற்பத்தித் திட்டம் அங்காடியைப் பாதிக்காதென்றும் உற்பத்தியாளர்கள் நம்புகின்ற நிறைவுப் போட்டி இருக்கும்.
2. விலை என்பது கடந்தகால அளிப்பின் விளைவால் நிறுவப் பெற்றதாக இருக்கும்.
3. பொருள் அழியக் கூடியதாக இருக்கும்.

வேளாண்மைப்பொருட்களில் தேவை மாற்றங்களுக்கேற்ப அளிப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படாது. இதனால் விலைகளில் மிகுதியான

ஏற்றங்களும், இறக்கங்களும் ஏற்படும். இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். குறுகிய காலத்தில் ஒரு வேளாண்மைப் பொருளுக்குத் தேவை கூடுகின்ற பொழுது அந்த அளவிற்கு அளிப்புக் கூடாததால் விலை கூடும். எல்லா விவசாயிகளும் அடுத்த தடவை விலை கூடிய அதே பொருளை உற்பத்தி செய்வார்கள் இதனால் தேவைக்கு மேல் அளிப்புக்கூடும். இதனால் விலைகுறையும். அடுத்ததடவை அந்தப்பொருளை விவசாயிகள் விளைவிக்கமாட்டார்கள். இதனால் அப்பொருளின் அளிப்புக் குறைய, விலை கூடும். அப்படி வேளாண்மை உற்பத்தியிலும் விலையிலும் மிகுதியான வேறுபாடுகளைக் காணலாம்.

இந்தக் கோட்பாட்டின் குறைகள் பின்வருமாறு:

1. இது பெரிதும் வேளாண்மைத்துறைக்கே பொருந்துவதால் இதனை ஒரு வாணிச்சுழல் கோட்பாடாகக் கருத முடியாது. மற்றைய துறைகளின் உற்பத்தியை இது புறக்கணிக்கின்றது.
2. இந்தக்கோட்பாடு இன்றைய விலை. எதிர்கால உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்று விளக்குகின்றது. திறனாய்வாளர்கள் நிகழ்கால விலை மட்டுமல்ல, எதிர்கால, எதிர்பார்க்கும் விலையும் உற்பத்தியைப் பாதிக்குமென்று குறிப்பிடுகின்றனர்.
3. இந்தக் கோட்பாடு கூறுவதுபோல விலை மட்டும் உற்பத்தியைத் தீர்மானிப்பதில்லை. பருவமழை, தட்பவெப்ப நிலை போன்ற வேறுபல காரணிகளும் வேளாண்மை உற்பத்தியை பாதிக்கின்றன.

8. கீன்ஸின் வாணிபச் சுழற்சிக் கோட்பாடு: கீன்ஸின் கருத்துப்படி, பொருளாதார ஏற்றஇறக்கங்களுக்கு மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனின் ஏற்றஇறக்கமே காரணமாகும். பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்களை நுகர்ச்சி நாட்டமும், ரொக்கவிருப்பமும் தீர்மானிப்பவையாக இருந்தாலும், குறுகிய காலத்தில் அவை மாறாதிருப்பவையாகும். எனவே “மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனின் சுழல் மாற்றத்தால் ஏற்படுவதே வாணிபச் சுழற்சி” எனக் கீன்ஸ் கூறுகின்றார்.

மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் என்பது. புதிய முதலீடுகளிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவேயென நாமறிவோம். எனவே எதிர்பார்ப்புகளின் ஏற்றஇறக்கத்தால் தான் வாணிபச் சுழற்சி தோன்றுகிறது. மேலும் கீன்ஸின் முதலீட்டுப் பெருக்கி, தொழிற்சூழையின் உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் விளக்குகின்றது.

வாணிபச் சுழற்சி பற்றிய விளக்கத்தைத் தொழிற் பெருக்க நிலையிருந்து தொடங்குகின்றார் கீன்ஸ். இந்நிலையில்தான் எதிர்காலம் பற்றிய தன்னம்பிக்கை பலமாக இருந்து முதலீடும் அதனைத் தொடர்ந்து வேலையும் பெருகி, மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனையும் வெகுவாக உயரத்தில் இருக்கச் செய்யும். கூடுதல் முதலீடு, நுகர்வை ஊக்கப்படுத்தி வருமானப் பெருக்கத்தை அதிகரிக்கும். உற்பத்திச்செலவு குறைவதாலும் கையிருப்பின் சரக்கின் அளவு அதிகரிப்பதாலும், மூலதனத்தின் இறுதி நிலைத்திறன் சரியத்துவங்கும்.

இங்ஙனம் அடக்கச் செலவின் அதிகரிப்பாலும், அங்காடியில் பொருட்களின் தேக்கத்தாலும், பொருளாதார மந்தத்திற்கு வித்திடப்படுகின்றது. மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன் குறையத் தொடங்கிய பின்னர் மக்களின் ரொக்க விருப்பம் அதிகரித்துப் பணம் இருப்பாக வைக்கப்படும். பொருளாதார மந்தத்திலிருந்து மீட்சியுறச் சிறிது காலம் பிடிக்கும். ஏனென்றால் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறன் சிறிது முன்னேற்றம் காணவேண்டியிருப்பதாகும். கீன்ஸின் கருத்துப்படிப் பொருளாதாரச் செழிப்பு மிகை முதலீட்டு இயல்புடைய தாயிருக்கும். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் முதலீட்டுப் பெருக்கியுடன் வேலைப்பெருக்கியும் இணைந்து செயல்பட்டு செழிப்பு ஏற்படுகிறது.

கீன்ஸ் கோட்பாட்டின் குறைகள்

கீன்ஸின் வாணிபச் சுழற்சிக் கோட்பாடு ஒரு மிகை முதலீட்டுக் கோட்பாடுமல்ல. குறைநுகர்வுக் கோட்பாடுமல்ல. இருப்பினும் அக்கோட்பாட்டில் சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. வாணிபச் சுழற்சியின் முக்கிய இயல்பான பருவநிகழ்வுகளைக் கீன்ஸின் கோட்பாடு விளக்கவில்லை. இதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்கள் ஓரளவுக்கு ஒழுங்குமுறையுடன் நிகழ்வனவாகும் என்று கீன்ஸ்

கூறுகின்றார். மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத்திறன், முதலீட்டாளர்களின் மனோபாவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வகையில் கீன்ஸின் கோட்பாட்டுக்கும், மனோதத்துவக் கோட்பாட்டுக்கும் ஓர் ஒற்றுமை இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வட்டிவீதக்குறைப்பு பொருளாதார மந்தத்தை தடுத்து மீட்சிக்கு வித்திடும் என்ற கீன்ஸின் கருத்து வரலாற்றுச் சான்றுகளால் நிரூபிக்கப்படவில்லை. உண்மையில் தொழில் முனைவோரின் முதலீட்டுத் தீர்மானங்கள், வட்டிவீதத்தை நம்பியிருப்பவையல்ல. எதிர்காலத்தில் தமது பொருட்களுக்குத் தேவை அதிகரிப்போ அல்லது உற்பத்திச் செலவின் குறைவோ இருக்குமெனக் கருதினால்தான் தொழில் முனைவோர் புதிய முதலீடுகளை மேற்கொள்வர்.

இன்றைய தினம் பொருளாதார நிபுணர்கள் அகக் கோட்பாடுகள், புறக் கோட்பாடுகள் ஆகிய இரண்டையும் கலந்து, அவற்றின் உண்மைகளைத் தொகுத்து, வாணிபச் சுழற்சிகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கிறார்கள். வாணிபச் சுழற்சிக்கு முக்கியக் காரணம் முதலீட்டுப் பொருள்களின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

நவீன வாணிபச் சுழல் கோட்பாடுகள் Modern Trade Cycle Theories

I. நவீன வாணிபச் சுழல் கோட்பாடுகள்

நாம், வாணிபச்சுழற்சியை விளக்குவதற்கு நவீனக் கோட்பாடுகள் சிலவற்றை இந்தப் பாடத்தில் காண்போம்.

ஒரு நாட்டின் முதலீடு, அந்த நாட்டு மக்களின் மொத்தத் தேவையின் அளவைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பதைக்காட்டிலும், முதலீடு, மாறுபடும் தேவையைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று சொல்வதே சரியானதாகும். மாறுபடும் தேவையானது, உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் தூண்டுகோலாக இருக்கிறது. அதிகத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இயந்திரங்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. இதுபோல மாறுபடும் தேவையை, மாறுபடும் முதலீட்டுடன் சார்புபடுத்திச் சொல்வதை நாம் வேகவளர்ச்சித் தத்துவம் (Acceleration Principle) என்று குறிப்பிடலாம். இதைச்சமன்பாட்டுவடிவில் ($I=f(i, \Delta Y)$) என்றும் குறிப்பிடலாம். முதலீடு, வட்டி வீதத்தையும், மாறுபடும் வருவாயையும் சார்ந்திருக்கிறது என்று நாம் இதைப்படிக்க வேண்டும். இந்த வேகவளர்ச்சிக் கோட்பாடானது, எப்படி வாணிப நடவடிக்கைகளைப் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் பின்வரும் பெருக்கி - முடுக்கி பின்னிய செயல் விளைவின் மூலமாக விளக்கலாம்.

i. ஹேன்சன் (Hansen) விளக்கிய பெருக்கி - முடுக்கி பின்னிய செயல் விளைவால் உருவாகும் வாணிபச்சுழற்சிக் கோட்பாடு

முடுக்கி, பெருக்கியோடு இணைந்து செயல்படுவதால் வாணிபச் சுழல்கள் உருவாகின்றன. பேராசிரியர் ஹேன்சன் (Prof. Hansen) முடுக்கியையும், பெருக்கியையும் இணைத்து, இவற்றின் கூட்டு விளைவு முதலீடு மீதும், நுகர்வு மீதும் எப்படி இருக்குமென்பதை விளக்குகின்றார். பேராசிரியர் ஹிக்ஸ் (Prof. Hicks) தொடக்க முதலீட்டினால் வருவாயில் ஏற்படும் மொத்த விளைவை அளக்கக் கணித அடிப்படையில் பெருக்கியையும்

முடுக்கியையும் இணைத்தார். பெருக்கியும் முடுக்கியும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்பட்டு வருவாயின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதை ஹேன்சன், ஹரிக்ஸ் ஆகியவர்களைப் போன்றே சாமுவேல்சனும், ஹர்ராடும், குரிஹாராவும் (Samuelson, Harrod and Kurichara) விளக்கியுள்ளனர். பெருக்கி-முடுக்கி பின்னிய செயல் விளைவை ஹேன்சன் “மிகைப்பெருக்கி” என்று குறிப்பிடுகின்றார். பெருக்கி-முடுக்கியின் ஒருங்கிணைந்த விளைவை “நெம்புகோல் இயக்க விளைவு” (Leverage Effect) என்றும் கூறுவதுண்டு.

மிகைப்பெருக்கி செயல்படல்: பெருக்கி-முடுக்கி செயல்படும் விதத்தை இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் 0.5 ஆகவும் முடுக்கி 2 ஆகவும் இருக்கின்றன என்னும் இரு எடுகோள்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் பட்டியல் விளக்குகின்றது.

பெருக்கி - முடுக்கியின் பின்னிய செயல்விளைவு

(ரூ.கோடிகளில்)

காலம்	தொடக்க கால முதலீடு	தூண்டப்பெ பற்ற நுகர்வு	தூண்டப்பெ பற்ற முதலீடு	நாட்டு வருவாயில் மொத்தம்கூடுவது
1	100	0	0	100.00
2	-	50.00	100.00	250.00
3	-	125.00	150.00	375.00
4	-	187.50	125.00	312.50
5	-	156.25	-62.50	93.75

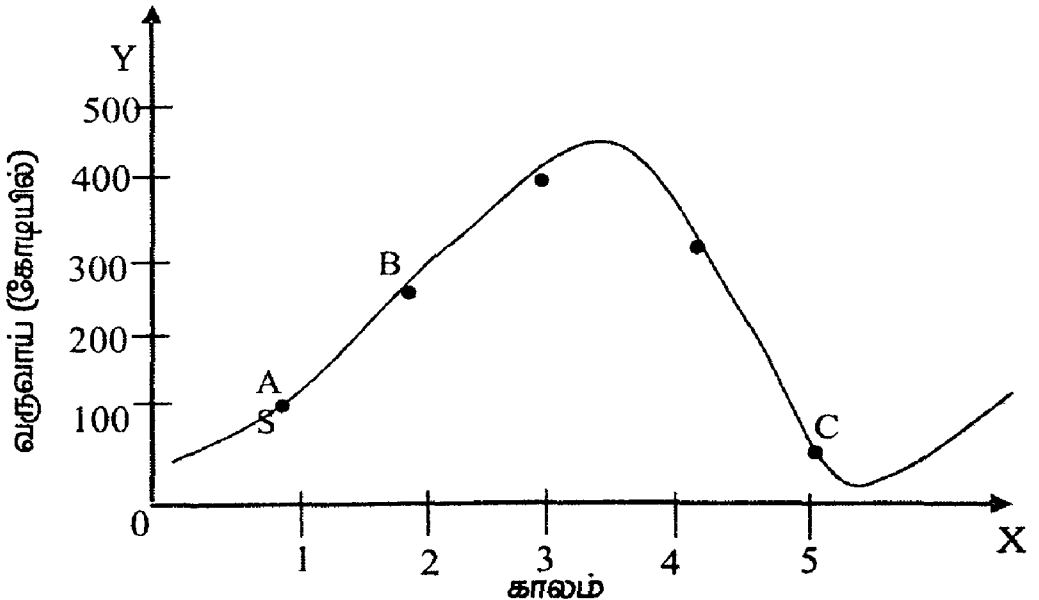
பட்டியலில் தொடக்க முதலீடு ரூ.100 கோடியாக இருக்கின்றது. முதல் காலத்தில் பெருக்கியோ முடுக்கியோ செயல்படாததால் தூண்டப்பெற்ற நுகர்வோ, தூண்டப்பெற்ற

முதலீடோ இல்லை. இரண்டாம் காலத்தில் இறுதிநிலை நுகர்வு 0.5 ஆக இருப்பதால் கூடுகின்ற நுகர்வு ரூ.50 கோடியாகின்றது. இந்தக்காலத்தில் முடுக்கக் கெழு 2 என்பதால் தூண்டப்பெற்ற முதலீடு 100 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். இரண்டாம் காலத்தில் மொத்த வருவாய் ரூ.250 கோடியாக இருக்கும். மூன்றாம் காலத்தில் இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் தூண்டுகின்ற முதலீடு ரூ.150 கோடியாகும். இதே வகையில் நான்காம் காலத்தில் கூடுகின்ற மொத்த வருவாய் ரூ.312.50 கோடியாக இருக்கின்றது. ஐந்தாம் காலத்தில் கூடுகின்ற மொத்த வருவாய் ரூ.93.75 கோடியாகக் குறைகின்றது. ஏனென்றால் பெருக்கியும் முடுக்கியும் வலுவிழந்து விடுகின்றன.

பெருக்கி-முடுக்கி செயல்பாட்டை வரைபடத்தின் மூலமும் விளக்கலாம். வரைபடம் 16.1 -ல் OX அச்சில் காலத்தையும் OY அச்சில் வருவாய்க் கூடுதலையும் குறிக்கின்றோம் ABC வளைகோடு வருவாய்ப் பெருக்கத்தின் போக்கைக் காட்டுகின்றது. பெருக்கியும், முடுக்கியும் இணைந்து செயல்படுவதால் மொத்த நெம்புகோல் விளைவு இதுவாகும்.

வரைபடம் 16.1

பெருக்கி - முடுக்கியின் பின்னிய செயல்விளைவு

நாட்டு வருவாய் ரூ100 கோடி ரூபாயிலிருந்து ரூ. 312.50 கோடிவரை (A முதல் B வரை) கூடிப் பின் ரூ.93.75 ஆகக் (B முதல் C வரை) குறைகின்றது.

மிகைப்பெருக்கியின் முக்கியத்துவம்

மிகைப்பெருக்கிக் கருத்துக் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

1. இது எப்படி நாட்டு வருவாய் விரைவாகப் பெருகுகின்றது என்பதை விளக்குகின்றது.
2. வாணிபச் சுழல்களின் இயல்பையும் போக்கையும் அறிய மிகைப் பெருக்கிக் கருத்து துணை செய்கின்றது.
3. வாணிபச் சுழல்களின் தீருப்பு முனையை விளக்குகின்றது. வருவாய் கூடும்பொழுது இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைகின்றது. இறுதிநிலை நுகர்வு விருப்பம் குறைவதும், முடுக்கி விளைவும் சேர்ந்து வாணிபத்தில் ஏற்படும் தீருப்பு முனைகளை விளக்குகின்றன.
4. மிகைப்பெருக்கிக் கருத்து மந்த நிலையிலிருக்கும் பொருளாதாரத்தை எளிதாக மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்றது. அதாவது சிறிதளவு முதலீடு கூட வருவாயைப் பெருக்க, வருவாய் முதலீட்டைப் பெருக்க, முதலீடு வருவாயைப் பெருக்க, என்று மேலும் மேலும் விளைவுகளை ஏற்படுத்திப் பொருளாதாரத்தை மேல் எழச் செய்யும்போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பெருக்கியும் முடுக்கியும் நாம் கருதுவதைப் போல் இவ்வளவு வேகமாகச் செயல்படுவதில்லை.

ii. கால்டார் வழங்கிய வாணிபச் சுழல் கோட்பாடு

பேராசிரியர் நிக்கோலஸ் கால்டார் (Nicholas kaldor) என்பவரின் புதிய வாணிபச் சுழல் கோட்பாட்டைப்பற்றி இங்கு காண்போம். கால்டார், தன் வாணிபச் சுழற்சிக் கோட்பாட்டில்

முடுக்கி அல்லது வேகவளர்ச்சிக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தவில்லை. கால்டார் மாதிரியில் (Kaldor's model) முதலீடு, வருவாய் அளவீட்டை நேராகச் சார்ந்தும், முதலீடுப்போடு (Capital Stock) எதிர்மறையான உறவையும் கொண்டு அமைகிறது. கால்டார் மாதிரியில் முதலீட்டுச் சார்பானது கீழ்க்கண்டபடி இருக்கும்.

$$I_t = I_a + h y_{t-1} - J k_t$$

$I_t = t$ காலத்தில் முதலீடு

$I_a =$ சார்பிலா முதலீடு அல்லது தானே ஏற்படுகின்ற முதலீடு

$y =$ வருவாய் அளவு அல்லது மொத்த உற்பத்தி

$k =$ முதல் இருப்பு

$t =$ நடப்புக் காலம்

$h, j =$ மாறிலிகள்

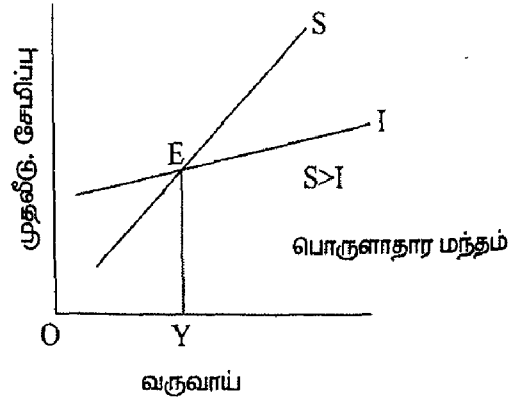
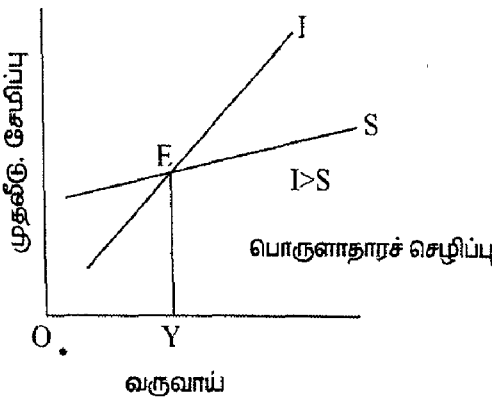
கால்டார் மாதிரியில், வருவாய் அல்லது மொத்த உற்பத்தி அதிகரித்தால் முதலீட்டானது (முற்றவை மாறாமல் இருக்கும்போது) முதல் இருப்பை (k) அதிகரிக்கச் செய்யும். வருவாய் அல்லது மொத்த உற்பத்தி மாறாமல் இருக்கும்போது முதல் இருப்பு அதிகரிக்குமானால் முதலீட்டின் அளவு குறையும்.

கால்டார் மாதிரிக்கு கீன்ஸின் வருவாய் நிர்ணய மாதிரி (Income Determination Model) அடிப்படையாகும். திட்டமிட்ட சேமிப்பு அல்லது நிகழும் முன் சேமிப்பு (Planned Saving) திட்டமிட்ட முதலீடு அல்லது நிகழும் முன் முதலீட்டைவிட (Planned Investment) அதிகமானால் நுகர்வானது குறையும். பின்பு பெருக்கியின் விளைவால் வருவாயும் குறையும். மாறாக முதலீடு, சேமிப்பை விட அதிகமானால், அதிக முதலீட்டாலும், நுகர்வாலும் வருவாய் அதிகரிக்கும்.

கால்டார் பயன்படுத்திய வளைகோட்டு முதலீடு-சேமிப்புச் சார்புகள்

கால்டார் தன்னுடைய வாணிபச்சுழல் மாதிரியில், முதலீடு மற்றும் சேமிப்புச் சார்புகளை நேர்க்கோட்டுச் (Linear Functions) சார்புகளாகப் பயன்படுத்தாமல் வளைகோட்டுச் சார்புகளாகப் (Non-Linear Functions) பயன்படுத்தினார். நேர்க்கோட்டுச் சார்புகளைப் பயன்படுத்தாமல்க்கு அவர் கூறிய விளக்கம் என்னவென்றால், நேர்க்கோட்டு முதலீடு மற்றும் சேமிப்புச் சார்புகளை வைத்து, வாணிபச் சுழலின் திருப்புமுனைகளை விளக்குவது கடினம். நேர்க்கோட்டுச் சார்புகள், மூலமாக நாம் நாட்டில் நிகழப் போவது பொருளாதாரச் செழிப்பு அல்லது மந்தமா என்பதை மட்டுமே யூகிக்கலாம்; ஆனால் செழிப்பு எவ்வாறு வரும், மந்தம் எவ்வாறு வரும் என்பதைக் கூற முடியாது என்பது கால்டாரின் கருத்து. வரைபடம் 16.2-ல் நேர்க்கோட்டு முதலீடு, சேமிப்புச் சார்புகள் மூலம் எவ்வாறு எதிர்காலத்தில் பொருளாதாரச் செழிப்பு அல்லது மந்தம் நிகழும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வரைபடம் 16.2
நேர்க்கோட்டு முதலீடு-சேமிப்புச் சார்புகள்

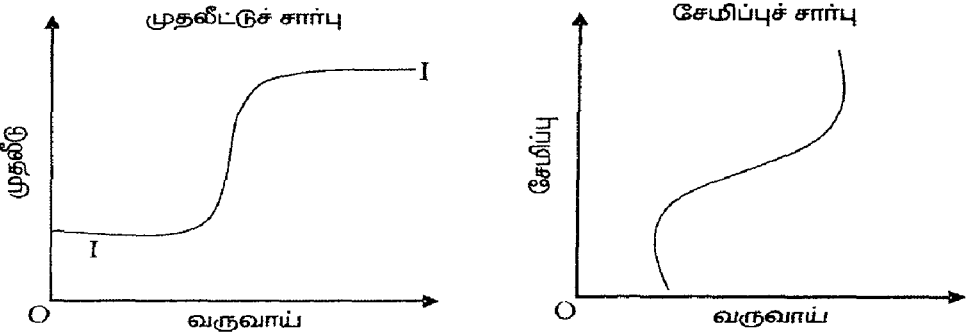

மேலே உள்ள வரைபடங்களின் மூலம் நாம் அறிவது: ஒருநாட்டில் முதலீடு சேமிப்பை மிஞ்சினால் ($I > S$) வருவாய் பெருகிப் பொருளாதாரச் செழிப்பு உருவாகும்; சேமிப்பு முதலீட்டை மிஞ்சினால் ($S > I$) வருவாய் குறைந்து பொருளாதார மந்தம் உருவாகும். ஆனால் செழிப்பு எப்போது நிகழும்; மந்தம் எப்போது

நிகழும் என்பதை நேர்க்கோட்டுச் சார்புகளை வைத்து விளக்க முடியாது. எனவே கால்டார் தன்னுடைய மாதிரியில் வளை கோட்டு முதலீடு-சேமிப்புச் சார்புகளைப் பயன்படுத்தி வாணிபச்சுழலின் அனைத்துக் கட்டங்களையும் விளக்கினார்.

வரைபடம் 16.3

கால்டார் விளக்கிய வளைகோட்டு முதலீடு -சேமிப்புச் சார்புகள்

வரைபடங்கள் 16.3-ல் வளைகோட்டு முதலீடு-சேமிப்புச் சார்புகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. முதலீட்டுச் சார்பானது, இரண்டு முனைகளிலும் தட்டையாகவும், நடுவில் வளைந்தும், மேலெழும்பிச் செல்கிறது. சேமிப்புச் சார்பானது இரண்டு முனைகளிலும் செங்குத்துக் கோடாகவும், நடுவில் வளைந்தும் மேலெழும்பிச் செல்கிறது. முதலீட்டுச் சார்பின் இத்தகைய அமைப்பு, எதனால் உருவாகிறதென்றால், வருவாய் மிகக் குறைவாக இருக்கும் போது, முதலீட்டாளர்களின் இறுதிநிலை முதலீட்டு விளைவு, சுழி மதிப்பை அடைகிறது. ($MPI=0$) இருப்பு முதல் நாட்டில் மிகுந்திருக்கும். எனவே முதலீடு நாட்டில் அதிகரிக்காது. அதுபோல வருவாய் உச்சஅளவில் நாட்டில் இருக்கும் போது, முதலீட்டிலிருந்து, முதலீட்டாளர்கள் எதிர்பார்க்கும் இலாபம், (அல்லது) முதலீட்டின் இறுதி நிலைத்திறன் மிகவும் குறைந்து சுழி மதிப்பை அடையும் ($MPI=0$) எனவே முதலீடு நாட்டில் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. இதன் காரணமாகவே, முதலீட்டுச் சார்பானது, இரண்டு முனைகளிலும் தட்டையாக அமைகிறது. நடுவில் வருவாய் உயரும் போது, இறுதிநிலை முதலீட்டு விளைவு அதிகரிப்பதால், முதலீடும், இருப்பு முதலும் அதிகரிக்கும்.

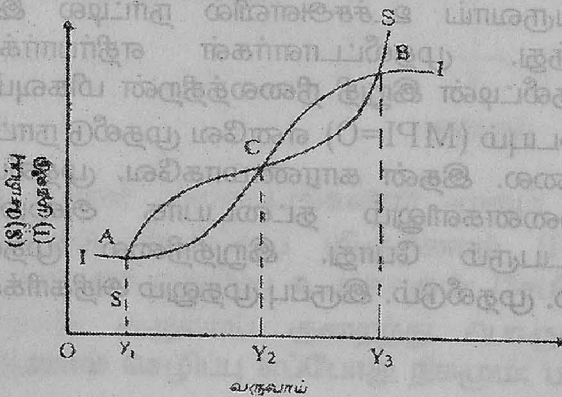

சேமிப்புச் சார்பானது, இரண்டு முனைகளிலும் செங்குத்தாக அமைவதற்குக் காரணத்தைக் கால்டார் இவ்வாறு விளக்குகிறார்; அதாவது வருவாய் குறையும் போது, மக்களால் சேமிக்க முடியாது; அவர்களின் இறுதிநிலை சேமிப்புத் திறன் சுழி மதிப்புடையதாக இருக்கும். ($MPS=0$) ஆனால் வருவாய் உயரத் தொடங்கும் போது, மக்கள் தங்கள் பழைய சேமிப்பை அடைய முற்படுவர்; எனவே அதிகரிக்கும் வருவாயில் பெரும்பங்கு சேமிப்பிற்காக மக்கள் ஒதுக்குவார்கள். எனவே சேமிப்பு மிக வேகமாக வளரும் என்பதையே செங்குத்துக் கோடு காட்டுகிறது. அதுபோல் வருவாய் உச்ச அளவில் நாட்டில் இருக்கும் போது, மக்கள் வருவாயின் பெரும்பகுதியைச் சேமிக்கவே முற்படுவர் இறுதிநிலை சேமிப்புத்திறன் அளவிடமுடியாத நிலையை அடையும் ($MPS=\infty$) எனவே மிகக்குறைந்த வருவாயிலும், மிக அதிக வருவாயிலும் சேமிப்புச் சார்பு செங்குத்துக் கோடாக அமைகிறது. நடுவில் வருவாய் உயர உயர, சேமிப்பின் அளவும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும் என்பதை மேலெழும்பிச் செல்லும் வளைந்த சேமிப்புச் சார்பு விளக்குகிறது.

கால்டார் விளக்கிய சமநிலைப்புள்ளிகள்

கால்டார், வளைகோட்டு முதலீட்டுச் சேமிப்புச் சார்புகளை இணைத்தால் மூன்று சமநிலைப் புள்ளிகள் உருவாகும் என்று விளக்குகிறார். சமநிலைப் புள்ளிகள், சேமிப்பும் முதலீடும் அந்தப்புள்ளிகளில் சமம் என்பதைக் காட்டும் புள்ளிகளாகும். கீழ்க்காணும் வரைபடம் சமநிலைப் புள்ளிகளைக் காட்டும் வரைபடமாகும்.

வரைபடம் 16.4
சமநிலைப் புள்ளிகள்

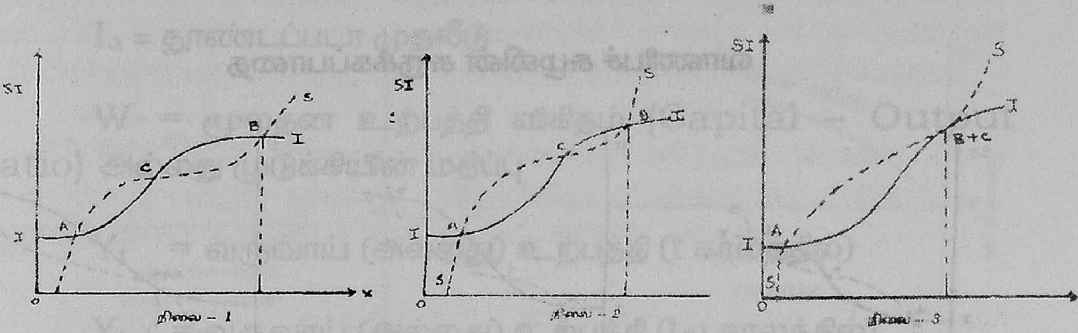
வரைபடம் 16.4-ல் காட்டப்பட்டுள்ள 'II', 'SS' வளைகோடுகள் முறையே முதலீடு மற்றும் சேமிப்பைக் குறிக்கும் வளைகோடுகள் ஆகும். இந்த இரண்டு வளைகோடுகளையும் ஒன்றின் மீது ஒன்று பொருத்தினால் நமக்கு மூன்று சமநிலைப் புள்ளிகள் கிடைக்கின்றன. 'II' கோடானது இரண்டு நுனியிலும் தட்டையாக இருப்பது (அதாவது X அச்சிற்கு இணையாக இருப்பது போல் தோன்றுவது) இறுதிநிலை முதலீட்டு விளைவானது (Marginal propensity to Invest $\Delta I/\Delta Y$) சூன்யம் 'O' என்பதைக் குறிக்கின்றது. 'SS' கோட்டின் இரண்டு முனைகளும் செங்குத்தாக மேலெழும்பிச் செல்வது இறுதிநிலைச் சேமிப்புத் திறன் (Marginal Propensity to save = $\Delta S/\Delta Y$) அளவிடமுடியாதது (∞) என்பதைக் காட்டுகிறது. வரைபடத்தில் மூன்று சமநிலைப்புள்ளிகள் காட்டப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் 'A, B' புள்ளிகள் நிலையான சமநிலைப் புள்ளிகளாகும். 'C' புள்ளியானது நிலையற்ற சமநிலைப் புள்ளியாகும். வருவாயானது Y_1 -க்கு கீழோ அல்லது Y_2 -க்கும் Y_3 -க்கும் இடைப்பட்டோ இருக்கையில் முதலீடானது சேமிப்பை விட அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ($I > S$) முதலீட்டுச் சார்பு மேலாகவும், சேமிப்புச்சார்பு கீழாகவும் அமைகிறது. இதனால் நாட்டின் வருவாய் அளவு அதிகரிக்கும். வருவாய் Y_1 -க்கும் Y_2 -க்கும் இடையிலோ அல்லது Y_3 -க்கு அதிகமாகவோ இருக்கையில், சேமிப்பு முதலீட்டை விட அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ($S > I$) சேமிப்புச் சார்பு மேலும், முதலீட்டுச் சார்பு கீழாகவும் அமைகிறது. இதனால் நாட்டின் வருவாய் அளவு சுருங்குகிறது. C என்ற சமநிலைப் புள்ளியானது நிலையற்ற சமநிலைப்புள்ளி ஆகும். வருவாய் Y_2 -க்கும் Y_3 -க்கும் இடையில் இருக்கும்போது அது Y_3 வரைக்கும் அதிகரிக்கும். (ஏனெனில் முதலீடானது சேமிப்பை விட அதிகமாக இருப்பதால்) வருவாய் Y_1 -க்கும் Y_2 -க்கும் இடையில் இருக்குமானால் வருவாயானது Y_1 -க்குக் குறையும். (ஏனெனில் சேமிப்பானது முதலீட்டை விட அதிகமாக இருப்பதால்). பொருளாதாரம் அதிக அளவு வருவாயுடனோ (OY_3) அல்லது குறைந்த அளவு வருவாயுடனோ (OY_1) நிலையாக இருக்கும். இங்கு இரண்டு புள்ளிகளுமே குறுங்கால சமநிலைப் புள்ளிகளாக இருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறுங்கால சமநிலைப்புள்ளி (A) ஒரு காலத்திற்குப்

பின் மாறி, B புள்ளியை அடையும். அதுபோல், B புள்ளி நிலையற்றதாக மாறி A புள்ளியை அடையும். பொருளாதாரத்தில் எப்படி ஒரு முழுமையான வாணிபச் சுழற்சி நிகழும் என்பதைப் பின்வரும் வரைபடங்களின் மூலம் காணலாம்.

வாணிபச் சுழலில் விரிவாக்கப்பாதை (Expansion Path)

நாம் பொருளாதாரம் ஆரம்பச் சமநிலையான B-ல் உள்ளது என வைத்து வாணிபச்சுழல் நிகழ்ச்சியை இக்கட்டத்திலிருந்து பார்ப்போம். இங்கு வருவாயானது மிக அதிகம். அப்பொழுது வருவாயில் முதலீடும் அதிகமாக உள்ளது. அதிக முதலீட்டு வீதம், முதல் இருப்பை அதிகரிக்கச் செய்யும். முதல் இருப்பு அதிகமாகமேயானால் மூலதனத்தின் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் (MEC) குறையும். இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் (MEC) குறைவதை முதலீட்டுக்கோடு (I) கீழ் நோக்கிப் பெயருவதிலிருந்து (புள்ளி B-க்கு அப்பால்) அறியலாம். அதே சமயம் பொருளாதாரத்தில் முதல் இருப்பு வளர்ச்சி என்பது நாட்டில் செல்வத்தை அதிகப்படுத்துவதாகும். செல்வம் அதிகமாவதால், சேமிப்புக்கோடு மேல்நோக்கி (புள்ளி B-க்கு அப்பால்) இடம்பெயரும் இது நிலை 1-ல் நிகழுவதாகும். செல்வம் அதிகமாவதால் சராசரிச் சேமிப்பு அதிகரிக்கும். இரண்டாம் நிலையில் உள்ளபடி கீழ்நோக்கிப் பெயரும் (I) கோடும் மேல்நோக்கிப் பெயரும் (S) கோடும் படிப்படியாக 'B' புள்ளியை இடமாகவும் 'C' புள்ளியை வலமாகவும் இடம் பெயரச் செய்து, இரண்டும் நெருங்கி ஒரே புள்ளியாக (B+C) மாறுவதை வரைபடத்தின் மூன்றாம் நிலையில் காணலாம். இப்புள்ளியில் (B+C) சேமிப்பானது, முதலீட்டை விட இடது, வலது - இரண்டு பக்கங்களிலுமே அதிகமாக இருக்கும் ($S > I$) மேலும் இச்சமநிலையானது நிலையற்றதொன்றாகும். சேமிப்பு அதிகமாகும் போது வருவாய் குறைந்து கொண்டுவரும். (Cyclical Contraction) பெருக்கியின் விளைவால் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே சென்று A புள்ளியில் புதிய சமநிலையைக் குறைந்த வருவாய் அளவில் அடையும். இந்த நிகழ்வுகள் பின்வரும் வரைபடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வாணிபச் சூழலின் விரிவாக்கப்பாதை

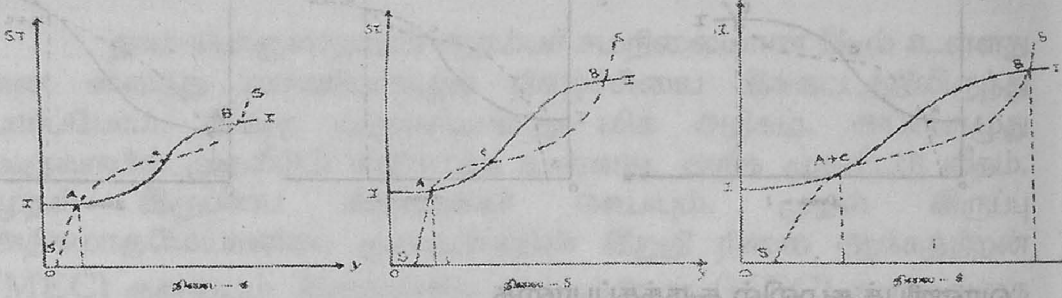
வாணிபச் சூழலில் சுருக்கப்பாதை

வருவாயானது செழிப்புக் காலத்தில் வளர்ச்சியுற்று, செழிப்புக் காலம் முடிவடையும்போது A புள்ளியுயை வந்தடைகிறது. A சமநிலைப்புள்ளியும் நிலையற்றதொன்று. அதுவும் குறுங்கால சமநிலையேயாகும். காலம் செல்லச்செல்ல சேமிப்பு, முதலீட்டுக் கோடுகள் படிப்படியாக இடம் பெயரும். குறைந்த அளவு வருவாயில், ஈடுசெய் முதலீட்டிற்காக, முதலீட்டாளர்கள் குறைந்த அளவு முதலீட்டை மேற்கொள்வார்கள். இதன் விளைவாக (I) கோடு மேல்நோக்கி இடம்பெயரும். குறைந்த அளவு வருவாய் உள்ள காரணத்தால், சேமிப்பு மிகவும் குறையும். இதன் காரணமாக (S) கோடு கீழ்நோக்கி இடம் பெயரும் (நிலை 4). பின்னர் காலம் செல்லச் செல்ல முதலீட்டு வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கிறது எனக் கொள்வோம். அரசின் முதலீடு அதிகரிப்பதாலும், வங்கிகள் மலிவுப் பணக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாலும், முதலீட்டாளர்கள் அதிக முதலீடு செய்யத் தொடங்குவர். அப்போது முதலீட்டின் இறுதிநிலை ஆக்கத்திறன் (MEC) அதிகமாவதால், இறுதிநிலை முதலீட்டுவிளைவு (MEI) அதிகமாகி I-கோட்டை மேல்நோக்கித் தள்ளுகிறது. அதே சமயம் முதல் இருப்புச் சராசரி சேமிப்பு நாட்டத்தைக் குறையச் செய்கிறது. எனவே S- கோடானது கீழ்நோக்கித் தள்ளப்படுகிறது. சேமிப்பு நோக்கம் குறைவதால், இம்மாற்றங்கள் A-புள்ளியை வலமாகவும் C-புள்ளியை

இடமாகவும் பெயரச் செய்து இரண்டு புள்ளிகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்றன (நிலை 5).

வரைபடம் - 16.6

வாணிபச் சுழலின் சுருக்கப்பாதை

படிப்படியாக I மற்றும் S கோடுகள் இடம் பெயர்வதால் இரண்டு கோடுகளும் (A+C) என்ற புள்ளியில் ஒன்றுக்கொன்று தொடுகோடாக அமைகின்றன என்பதை 6-ம் நிலையில் காணலாம். A+C என்ற புள்ளியும் நிலையற்ற தொன்றாகும். ஏனெனில் முதலீடானது சேமிப்பைவிட இடது, வலது இரண்டு பக்கங்களிலும் அதிகமாக உள்ளது ($I > S$). சுழல் ஆரம்பிக்குமேயனாலும், அதிக அளவு வருவாயில் புதிய சமநிலையை அடையும் வரை வருவாய் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும். மறுபடியும் நிலை 1-ல் உள்ளபடி சுழற்சி ஆரம்பிக்கும்.

iii. சாமுவேல்சன் வழங்கிய வாணிபச் சுழல் கோட்பாடு உயர்தரப் பெருக்கி (அல்லை) மிகைப்பெருக்கி (பெருக்கி- முடுக்கி) - மாதிரி.

பேராசிரியர் பால் சாமுவேல்சன் (Paul Samuelson) பெருக்கியையும் முடுக்கியையும் கணிதமுறைப்படி இணைத்து இவற்றின் கூட்டு விளைவால் வருவாய், முதலீடு, நுகர்வு ஆகியவற்றின் மீது தாக்கம் எப்படி இருக்குமென்பதை தன் வாணிபச் சுழல் கோட்பாட்டில் விளக்குகிறார். பேராசிரியர் ஹிக்ஸின் வாணிபச் சுழல் கோட்பாட்டில், சார்ந்திருக்கும் முதலீட்டுச் சார்பை,

$$I_t = I_a + W (Y_t - Y_{t-1}) \text{ என்று குறிப்பிடுகிறார்.} \quad \dots\dots\dots 1$$

$I_t =$ முதலீடு (t காலத்தில்)

$I_a =$ தூண்டப்படா முதலீடு

$W =$ மூலதன உற்பத்தி விகிதம் (Capital - Output Ratio) அல்லது முடுக்கியின் மதிப்பு

$Y_t =$ வருவாய் (அல்லது) உற்பத்தி (t காலத்தில்)

$Y_{t-1} =$ வருவாய் (அல்லது) உற்பத்தி ($t-1$ காலத்தில்)

மேற்கண்ட சார்புக்குப் பதிலாக சாமுவேல்சன் கீழ்க்கண்ட சார்பைப் பயன்படுத்தினார்.

$$I_t = I_a + W(C_t - C_{t-1}) \quad \dots\dots\dots 2$$

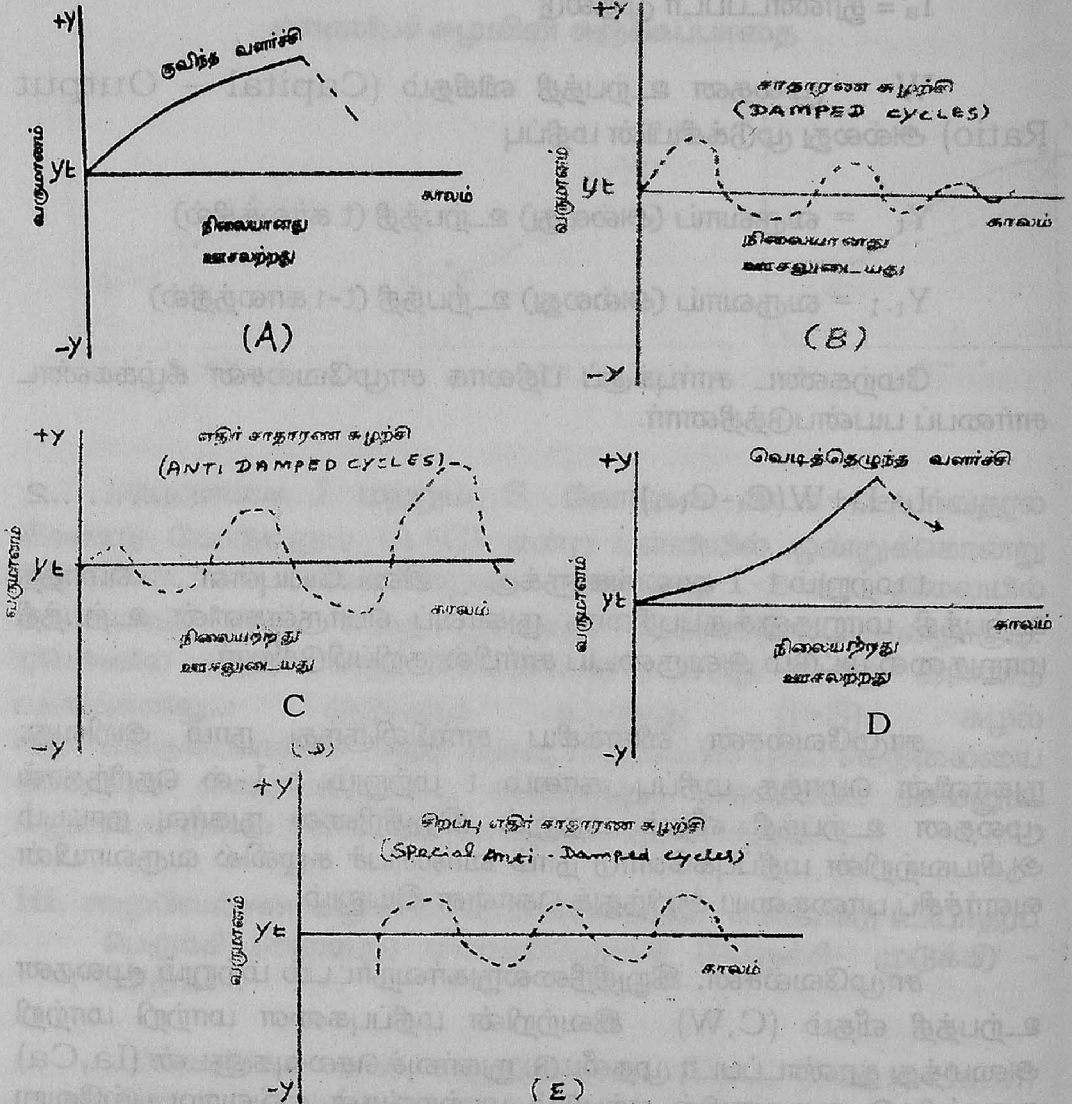
t மற்றும் $t-1$ காலங்களுக்கு இடையேயுள்ள மொத்த உற்பத்தி மாறுதலுக்குப் பதிலாக நுகர்வுப் பொருள்களின் உற்பத்தி மாறுதலை மட்டும் அவருடைய சார்பில் குறிப்பிடுகிறார்.

சாமுவேல்சன் விளக்கிய சார்பிலிருந்து நாம் அறிவது: நுகர்வின் மொத்த மதிப்பு, காலம் t மற்றும் $t-1$ -ல் தெரிந்தால் மூலதன உற்பத்தி வீதம் மற்றும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் ஆகியவற்றின் மதிப்புகளோடு நாம் வாணிபச் சூழலில் வருவாயின் வளர்ச்சிப் பாதையை அறிந்துக் கொள்ள இயலும்.

சாமுவேல்சன், இறுதிநிலைநுகர்வுநாட்டம் மற்றும் மூலதன உற்பத்தி வீதம் (C, W) இவற்றின் மதிப்புகளை மாற்றி மாற்றி அமைத்து தூண்டப்படா முதலீட்டு, நுகர்வுச் செலவுகளுடன் (I_a, C_a) கணக்கிட்டு வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் எவ்வாறு பல்வேறு சூழல்களை உருவாக்குகின்றன என்பதை விளக்கினார். இவ்வாறு மதிப்புகளை மாற்றும் பொழுது ஏற்படும் வெவ்வேறு வகையானச் சூழற்சிகளைப் பின்வரும் வரைபடங்களில் காணலாம்.

வரைபடம் 16.7

சாமுவேல்சன் விளக்கிய வாணிபச் சுழல்கள்

வருவாய்-வளர்ச்சிச் சுழல்கள்

படம் A-ல் வருவாய் மேல்நோக்கியோ அல்லது கீழ்நோக்கியோ குறைந்த வீதத்தில் வளர்ந்துப் புதிய சமநிலையை அடையும். இதைக் குவிந்த வளர்ச்சி என்று சாமுவேல்சன் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இது ஊசலற்ற வாணிபச் சுழற்சியாகும்.

படம் B-ல் வருவாயின் வளர்ச்சி மாற்றம் மேலே கீழே என்று மாறி மாறிச் சென்று இறுதியில் சமநிலையை அடையும். இது சாதாரணச் சுழற்சி என்று சாமுவேல்சன் கூறுகிறார்.

படம் C-ல் வருவாயின் வளர்ச்சி மாற்றம் மேலேயும் கீழேயும் ஏறி இறங்கி, அதன் வளர்ச்சிப்பாதை விரிந்து கொண்டே செல்வதால் சமநிலை ஏற்படாது. இது எதிர்சாதாரணச் சுழற்சியாகும்.

படம் D-ல் வருவாய் மேல்நோக்கி அதிக விகிதத்தில் வளர்ந்து செல்லும். இது வருவாயின் வெடித்தெழுந்த வளர்ச்சியாகும்.

படம் E-ல் வருவாய் மேலும் கீழும் ஒரே அளவு விகிதமாற்றத்தில் (தொடர் சுழற்சியாகச்) செல்லும்.

இப்பொழுது நாம் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தை (MPC) α என்றும் முடுக்கியை (W) β என்றும் குறிப்பிட்டுக் கீழ்க்கண்டபடி வருவாய் வளர்ச்சியில் ஏற்படும் சுழல்களை ஆராய்வோம்.

1. $\alpha=0.5$, $\beta=0$ இது பெருக்கியின் விளைவை மட்டும் வருவாயில் காட்டும். ஏனெனில் முடுக்கியின் மதிப்பு இங்கு சூன்யமாகும். இங்கு பெருக்கியின் விளைவால் வருவாயானது உச்ச அளவாக இருக்கும்.

2. $\alpha=0.5$, $\beta=1$ இது சாதாரண ஊசலைக் கொடுக்கும். இங்கு பெருக்கியின் விளைவால் வருவாய் வளர்ச்சிக் குறைந்து கொண்டே செல்லும்.

3. $\alpha=0.5$, $\beta=2$ இது ஒழுங்கான அல்லது தொடர்ச்சியான சுழலை உருவாக்கும் சுழல்கள் ஏறக்குறைய மாறாஅளவுடன் அதிகமாவதும், குறைவதுமாக இருக்கும்.

4. $\alpha=0.5$, $\beta=3$ வெடித்தெழுந்து செல்லும் சுழல் உருவாகும் பெருக்கியின் விளைவால் சுழல் மிகவும் பெரிதாக வெடித்தெழுந்துச் செல்லும்.

5. $\alpha=0.5$, $\beta=4$ எப்பொழுதுமே தொடர்ந்து வருவாய் அதிகாரித்துக் கொண்டே சென்று வேகமான வளர்ச்சியைக் காட்டும்.

சாமுவேல்சனின் மாதிரியின் முக்கியத்தும்

1. இந்த மாதிரியின் முக்கிய சாரமானது, வெடித்தெழுந்த, குவிந்த, மற்றும் இடைப்பட்ட சுழல்கள், இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மற்றும் முதலீட்டு உற்பத்தி வீதம் (C, W) ஆகிய மதிப்புகளின் மாறுதலினால் நிகழ்பவை என்பது ஆகும். ஹிக்ஸும் இதைப்பயன்படுத்தி வணிகச் சூழலின் போக்கைப் பற்றி விவரித்துள்ளார்.

2. பொருளாதாரம் மந்த நிலையில் இருக்கும் பொழுது குறைந்த தூண்டப்படா முதலீட்டை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை மந்த நிலைமையிலிருந்து மீட்கலாம் என இம்மாதிரியின் மூலம் நாம் அறிகிறோம். நடைமுறையில் பெருக்கி-முடுக்கி இணைப்பு, வருவாய்ப் பெருக்கத்தை அதிக அளவில் ஏற்படுத்தும் என்று ஓரளவு கணித்துக் கூறமுடியும்.

iv. ஹிக்ஸ் வழங்கிய வாணிபச் சுழல் கோட்பாடு

பேராசிரியர் ஹிக்ஸ் 1950-ல் வெளியிட்ட “வாணிபச் சுழல் கோட்பாடு: ஒரு அளிப்பு (A Contribution to the Theory of Trade Cycle) என்ற நூலில் வாணிபச்சுழல்கள் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதைப் பற்றி விளக்கம் அளித்தார்.

வளர்ந்து செல்லும் பொருளாதார அமைப்பின் ஒரு பிரச்சினையாக ஹிக்ஸ் வாணிபச்சுழலைக் கருதுகிறார். ஏற்ற இறக்கங்களைத் தனித்தனியே பிரித்து அறிவதைவிட மேலெழுந்து

செல்லும் போக்குப் பாதையை மையமாகக் கொண்ட ஏற்ற இறக்கங்களை வாணிபச் சூழலில் நாம் ஆராயவேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

எடுகோள்கள்

1. பொருளாதார வளர்ச்சியை அறுதியிடும் காரணியாகச் சார்பிலா முதலீடு அமைந்துள்ளது.
2. மக்கள் தொகை வளர்ச்சியும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும் சமநிலை உற்பத்தி அளவை நிர்ணயிக்கின்றன.
3. சார்பிலா முதலீடு சீராக ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டில் அதிகரித்துச் செல்லும். இதன் அடிப்படையில் பொருளாதார வளர்ச்சிவேகம் நிதானமாகவும் சீராகவும் இருக்கும் வளர்ச்சிப் பாதை குறிப்பிட்ட சாய்வில் மேலே உயர்ந்து செல்லும்.
4. வளர்ச்சிப் பாதை நகரும் சமநிலைப் பாதை என்பதை நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். இச்சமநிலைப் பாதையில் ஒவ்வொரு புள்ளியிலும் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கின்றன.
5. பெருக்கியும் முடுக்கியும் உண்மையான உற்பத்தி அளவைச் சமநிலை உற்பத்திப் பாதையிலிருந்து விலகச் செய்வதால் வணிகச் சூழல்கள் தோன்றுகின்றன.

உற்பத்தி வேகம் நாட்டில் ஒரே சீராக இருப்பதால் சார்பிலா முதலீடும், உந்தப்பட்ட முதலீடும், உற்பத்தியில் குறிப்பிட்ட (மாறாத) விகிதமாக இருக்கின்றன. சமநிலை உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் வகையில் ஆரம்பத்தில் சார்பிலா முதலீட்டு வீதம் அதிகரிக்கிறது என்று கருதுவோம். அப்போது பெருக்கியின் காரணமாக உற்பத்தியும் வருவாயும் அதிகரிக்கும். இதைக் தொடர்ந்து முடுக்கியும் செயல்படுகிறது. உற்பத்திவேகம் அதிகரித்துச் செல்வதால் முதலீடு உந்தப்படுகிறது. இவ்வாறு முதலீட்டினால் உற்பத்தியும், உற்பத்தியால் முதலீடும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன.

மொத்த உற்பத்தி அதிகரிக்கும் வீதம் சமநிலைப் பாதையில் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் வீதத்தை விடச் சமநிலைப் பாதையை விட்டு விலகிச் செல்லும் போது அதிகமாக இருக்கும். இத்தகைய விரைவான வளர்ச்சி தொடர்ந்து தடையில்லாமலும் முடிவில்லாமலும் ஏற்படும் என்று கூறுவதற்கில்லை. இதற்கு உச்சவரம்பாக வேலைநிறைவு இருக்கும். வேலைநிறைவு காலப்போக்கில் மாறுபடக் கூடியதாக இருக்கும். வேலை நிறைவுநிலை காலப்போக்கில் மாறுபடக் கூடியதாக இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் மாறாத நிலையிலேயே இருக்கும். வேலை, நிறைவுநிலையை அடையும்போது உற்பத்தி வேகம் தளர்வடையும். அப்போது முடுக்கி செயல்படுவதில்லை. சார்பிலா முதலீட்டின் வளர்ச்சியால் உற்பத்தி வீதம் நிர்ணயிக்கப்படும்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளை வேலைநிறைவு நிலையில் அதிக காலத்திற்கு நீடிக்கச் செய்ய இயலாது. எனவே உச்சவரம்பை எட்டியதும் உற்பத்தி கீழ்நோக்கித் தள்ளப்படுகிறது. முடுக்கி செயற்படவில்லை என்பதுடன் உந்தப்பட்ட முதலீட்டுக் குறைப்பும் ஏற்படும். உற்பத்தி குறைவதாலும், மொத்த முதலீடு குறைந்து இருப்பதாலும். வருவாய், தேவை முதலியன குறைகின்றன. புதிய நீகர முதலீடு குறைவதாலும், வருவாய் குறையும். புதிய நீகர முதலீடு ஏற்படாத நிலையில் ஈடுசெய் முதலீடு அல்லது தேய்மானத்தின் காரணமாக மட்டுமே முதலீட்டு அழிவு ஏற்பட முடியும். மூலதனக் குறைப்பு என்பது முதலீட்டுப் பொருட்களின் தேய்மான வீதத்தைப் பொறுத்து அமைகிறது.

கீழ்நோக்கிக் குறைந்து செல்லும் உற்பத்தி அளவு தடையில்லாமலும் முடிவில்லாமலும் செல்ல முடியாது. இது மந்தகாலச் சமநிலைப் பாதையை அடையும்வரைதான் குறைந்து செல்ல முடிகிறது. சார்பிலா முதலீடு ஒரே சீராக அதிகரித்து வருவதாக நாம் அனுமானித்துள்ளோம். நுகர்வுத்தேவை ஒரு குறைந்த மட்டத்தை அடைகிறது. இதனால் உற்பத்தி அளவு மந்தகால சமநிலைப்பாதையை எய்துகிறது. மந்த காலத்தில் ஏற்படும் தேய்மானத்தை ஈடுசெய்யும் அளவிற்கு ஈடுசெய் முதலீடு செய்யப்படாத காரணத்தால் முதலீட்டு அழிவு ஏற்படுகிறது. நாளடைவில் மூலதனக் கருவிகளைப் பழுதுபார்க்கவும் புதுப்பிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. சிறுகச் சிறுக முதலீடு அதிகரிக்கிறது. அப்போது பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து

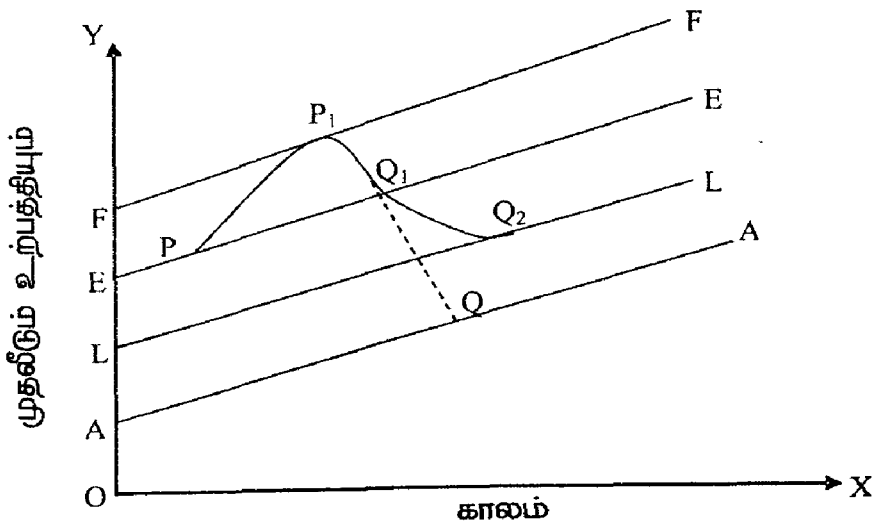
உற்பத்தியை உயர்த்துகின்றன. இரண்டாவது வணிகச் சுழல் ஆரம்பமாகிறது.

இதுவரை வரைபடத்தின் உதவியில்லாமல் ஹிக்ஸின் கோட்பாட்டை சுருக்கமாகக் கூறினோம் அதை வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கிக் கூறலாம். வரைபடத்தில் OX-அச்சில் கால அளவும் OY அச்சில் விகிதாசார அளவீடுகளும் (அதாவது Logarithmic Scale) அமைந்துள்ளன.

முதலீடு, வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் வீதாசார மாற்றங்களை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு வீதாசார அளவை பயனுடையதாக இருக்கும் (சாதாரண அளவை, வரைபடத்தில் நிகர மாற்றங்களைத்தான் அளந்து காட்ட முடியும் சதவீத மாற்றத்தை அளந்து காட்ட இயலாது).

வரைபடம் 16.8 ஹிக்ஸின் வாணிபச் சுழல் கோட்பாட்டை விளக்குகிறது. வரைபடத்தில் உள்ள AA என்ற கோடு சார்பிலா முதலீட்டைக் குறிப்பிடுகிறது. இது ஒரே சீராக அதிகரிப்பதால் மேல்நோக்கிய சாய்வுடன் இருக்கிறது. இதன் சாய்வு மாறாது இருப்பதால் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் சீராக இருப்பதை அறியலாம்.

வரைபடம் 16.8
ஹிக்ஸ் விளக்கிய வாணிபச் சுழல்

EE என்பது சமநிலை வளர்ச்சிப் பாதையாகும். சார்பிலா முதலீடு சீராக அதிகரிப்பதால் உற்பத்தியும் சீராகக் குறிப்பிட்ட வீதத்தில் ஆண்டுதோறும் அதிகரிக்கும். இதுநகரும் சமநிலைப் பாதையாகும். இந்தப் பாதை முழுவதும் முதலீடும், சேமிப்பும் சமமாகவே இருக்கும். பெருக்கியும் முடுக்கியும் இணைந்து செயல்படாத நிலையில் அதாவது வணிகச் சுழல்கள் ஏற்படவில்லையானால், சீராகவும் நிதானமாகவும் ஏற்படும் சமநிலை உற்பத்திப் பெருக்கத்தை இது காட்டுகிறது.

FF என்பது வேலைநிறைவு மட்டத்தைக் காட்டுகிறது. வளர்ந்து செல்லும் சமுதாயத்தில் வேலைநிறைவு நிலையும் காலப் போக்கில் சீராக உயர்ந்து செல்வதைப் பார்க்கலாம். உற்பத்திக் காரணிகள் யாவும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படுவதால், உற்பத்தியின் உச்ச வரம்பை இது எடுத்துக்காட்டும்.

LL என்பது மந்தகாலச் சமநிலைப்பாதை. மிகைப்பெருக்கி நேர்த்திசையில் ஒரு விதமாகவும் எதிர்த்திசையில் வேறுவிதமாகவும் செயல்படுகிறது. சார்பிலா முதலீடு ஒரே சீராக அதிகரிப்பதாலும் நுகர்வுத் தேவை ஒரு குறைந்த அளவு மட்டத்தை அடைவதாலும். மந்த காலத்தில் உற்பத்திப் பாதையானது சமநிலை வளர்ச்சிப் பாதையைவிடக் (EE) குறைவாகவும் சார்பிலா முதலீட்டைவிட (AA-விட) அதிகமாகவும் இருக்கும்.

வாணிபச் சுழல் உருவாகும் விதம்

'P' என்ற புள்ளியில் பொருளாதார உற்பத்தி நீண்ட காலச் சமநிலை வளர்ச்சிப் பாதையில் இருக்கிறது என்று அனுமானிப்போம் சார்பிலா முதலீடு நாட்டில் அதிகரித்தமையால் பெருக்கியும், முடுக்கியும் இணைந்து செயல்பட்டு உற்பத்தியை சமநிலை வளர்ச்சிப் பாதையிலிருந்து மேல் எழுப்பிச் செல்கின்றது. உற்பத்திப் பெருக்கம் 'P₁' என்ற நிலையைக் கடக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது வேலை நிறைவு நிலை ஏற்படுகிறது. P₁-என்ற நிலையில் மிகைப்பெருக்கி செயல்படுவதில்லை. மிகைப்பெருக்கி நேர்த்திசையில் செயல்பட்டதைப் போல எதிர்த் திசையிலும் செயல்படுமானால் P₁Q₁Q என்ற பாதையில் உற்பத்தி குறையும். ஆனால் எதிர்த்திசையில் உந்தப்பட்டு முதலீட்டு அழிவு

தேய்மானத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதால், உற்பத்திக் குறையும் வேகம் நிதானமாக இருக்கும் என்பதை $P_1Q_1Q_2$ என்ற பாதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. Q_2 என்ற நிலையில் அது மந்தகாலச் சமநிலையை அடைகிறது. உற்பத்தி அளவு இதைவிடக் குறைந்து செல்ல முடியாது. நாளடைவில் மந்த காலச் சமநிலைப் பாதையில் ஒன்றிய வண்ணம் உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அவ்வப்போது உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பழுதுபார்க்க வேண்டியிருப்பதால், ஈடுசெய் முதலீடு Q_2 என்ற புள்ளியில் ஏற்படுமானால் மிகைப்பெருக்கியின் செயல்பாட்டால் நிகர முதலீடு பெருகி, உற்பத்தியும் வருவாயும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும். அப்போது மற்றுமொரு வணிகச் சூழல் ஆரம்பமாகும். உற்பத்தி, மந்தகாலச் சமநிலைப் பாதையை விட்டு விலகி, மேலெழும்பிச் சென்று, FF என்ற வேலைநிறைவுப் பாதையை அடையும். இவ்வாறு, மிகைப் பெருக்கியால், வளர்ச்சி உந்தப்பட்டுப் பின்னர் வளர்ச்சி குறைந்து, வாணிபச் சூழல்கள் உருவாகுவதை நாம் காணலாம்.

பேரியல் பொருளாதாரக் குறிக்கோள்கள்

Objectives of Macro Economic Policy

I. பேரியல் பொருளாதாரக் குறிக்கோள்கள் - விளக்கம்

அரசு பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் சரியான முறையில் உருவாக்கவும், திறமையாகச் செயல்படுத்தவும் பேரியல் பொருளாதாரம் துணை செய்கின்றது. முதலாளித்துவ அரசோ, சமதர்ம அரசோ, பொதுவுடைமை அரசோ, தனிப்பட்ட மனிதர்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மட்டுமல்ல; மொத்தப் பொருளாதாரத்தை நெறிப்படுத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும் வேண்டியதிருக்கின்றது. பல்வேறு பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளைக் களையத்தகுந்த பல பேரியல் கொள்கைகளை வகுக்க வேண்டியது பெரும் பிரச்சினையேயாகும். எனவே பேரியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்கப் பேரியல் பொருளாதாரக் குறிக்கோள்கள் உதவுகின்றன.

பேராசிரியர் கென்னத் போல்டின் (Kenneth E. Boulding) “பொருளாதாரக் கொள்கைத் தத்துவங்கள்” (Principles of Economic Policy) என்ற தம் நூலில் ஐந்து பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். 1. உற்பத்திப் பெருக்கம் 2) அதிக அளவு வேலை, 3) பொருளாதார உறுதிப்பாடு, 4) பொருளாதார நீதி, 5) பொருளாதாரச் சுதந்திரம். இக்குறிக்கோள்கள் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் எய்திவிட முடியாது. ஏனெனில் இவை ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையாகும்.

1. தேசிய உற்பத்தி அல்லைது வருவாய்ப் பெருக்கம்

தேசிய வருவாய் என்பது ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும் அளவீடு ஆகும். நாட்டின் பொருளாதார ஆற்றலைச் சார்ந்திருக்கும் வளர்ச்சிவீதத்தை (Growth Rate), அனைத்து நாடுகளுமே அதிகரித்துக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றன. ஒரு நாடு தனது பொருளாதார உள்ளாற்றல் (Potentiality) முழுவதையும்

பயன்படுத்தினால்தான் உயர்ந்த பட்ச உற்பத்தி இலக்கை அடைய முடியும். உற்பத்தி உள்ளாற்றல் முழுவதையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறிவிட்ட ஒரு நாட்டில் வளங்களின் விரையமே (Waste of Resources) மிகுந்திருக்கும். உத்தமமான முறையில் உற்பத்திச் சாதனங்களின் ஒதுக்கீடு (Optimum Allocation of Resources) செய்யப்பட்டிருந்தால்தான் பொருளாதாரம் ஆற்றல் மிகுந்ததாக இருக்கும். எனவே, உற்பத்தித் துறைகளின் ஆற்றலைப் பெருக்குவதிலேயே பொருளாதார முன்னேற்றம் அடங்கியுள்ளதென பேராசிரியர் போல்டிங் கூறுகின்றார். உற்பத்திச் சாதனங்களின் அளிப்பு எல்லையற்றதல்ல. எனவே நேர்த்தியான முறைகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமே உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பொருளாதார வளர்ச்சி உத்தமமான சேமிப்பு வீதத்தையும், அதற்கிணையான முதலீட்டின் அளவையும் சார்ந்து உள்ளது. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பின்தங்கிய நாடுகளில் மட்டுமல்லாது முன்னேறிய நாடுகளிலும் ஒரு முக்கியமான குறிக்கோளாகும். இக்குறிக்கோளை எய்துவதன் மூலமே, அதிக வேலையையும், வருவாயையும், சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அடைய முடியும்.

2. உச்ச அளவு வேலை வாய்ப்பு: (High level of Employment)

அனைத்து நாடுகளுமே வேலையின்மையை அகற்றி, வேலை நிறைவு எனுங்குறிக்கோளை அடைய முயற்சிக்கின்றன. உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சரியான முறையில் உற்பத்திப் பணியில் ஈடுபடுத்தப் படாமையே வேலையின்மைக்குக் காரணமாகும். வேலை இன்றிருக்கும் சாதனங்கள் ஆக்கப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டிய பொருட்கள், பணிகளின் மதிப்புக்குச் சமமானதே அவ்வேலையின்மையின் கிரயமாகும் (Cost). வேலைநிறைவு (Full Employment) என்றால் உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தும் எந்நேரமும் ஆக்கப்பணியில் ஈடுபட்டிருத்தல் என்று பொருளல்ல. வேலையின்மையின் சுழி மதிப்பையும் வேலைநிறைவு எனக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. நடப்புக்கூலி வீதத்தில் தகுதியும் ஆற்றலும் படைத்த வேலைநாடுவோர் அனைவருக்கும் ஆக்கப்பணிகளில் தாமதமின்றி முழுநேர

வேலைகிடைப்பதே வேலை நிறைவு எனக்கொள்ள வேண்டும். தகுதி படைத்தவர்கள், வேலைக்குக் காத்திருப்பதைவிட தகுதி படைத்தவர்களுக்கு வேலைகள் காத்திருப்பதையே வேலை நிறைவு என்று அழைக்கின்றனர். இங்ஙனம் வேலைநிறைவு என்றால் என்ன என்பதன் உண்மைப் பொருளை விளக்கிக் கொள்வதிலுள்ள குழப்பத்தினால்தான் உச்ச அளவு வேலைவாய்ப்பு என்பதே பொருளாதாரக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

3. பொருளாதார உறுதிப்பாடு (Economic Stability)

பொருளாதாரப் பின்னிறக்கத்தாலும், மந்தத்தினாலும் வேலையின்மை, விலை நிலைப்பாடினமை ஆகியவை தோன்றுகின்றன. இத்தகைய பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்கள் நிகழ்வதற்குக் காரணம் பொருளாதாரத்தின் உறுதிப்பாடினமையாகும். எனவே முதலாளித்துவ முறையைப் பின்பற்றும் அனைத்து நாடுகளும் பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்களையும், உறுதிப்பாடினமையையும் தவிர்க்கவே முயற்சிக்கின்றன. பல்வேறு பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளைத் தீர்க்க உறுதிப்பாடுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியையே இந்தியாவின் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது. விலைவாசிகளின் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உண்மை வருவாய்ப் பெருக்கத்தை மிகுதிய பணவருவாய்ப் பெருக்கமே காரணம் ஆகும். விலையேற்றத்தை உருவாக்கி, வாழ்க்கைச் செலவையும் அதிகரிக்கச் செய்யும். எனவே பலவகையான பொருளாதார அமைப்பு உடையநாடுகள் விலைவாசிகளின் உறுதிப்பாட்டை முழுமையுடன் நிலவச் செய்வதையே பேரியல் பொருளாதாரத்தின் தலையாய குறிக்கோள்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளன.

4. பொருளாதார நீதி: (Economic Justice)

பொருளாதார நீதியையும், நலனையும் பேணாத பொருளாதார வளர்ச்சி பயனற்ற ஒன்றாகும் எனப் பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். உற்பத்தி செய்யப்பட்டதனைத்தும் மக்களிடையே நியாயமானமுறையில் பங்கீடு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். வருவாய் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருமளவில் இருக்கக்கூடாது என்பதே இதன் பொருளாகும். பெரும்பகுதி மக்கள் வறுமையில் உழலும் எந்த ஒரு நாடும் பொருளாதார வளமடைய முடியாது. எனவே பொருளாதார

வளர்ச்சியைப் பெற வருவாயின் சரியான பங்கீடும். சமூக நீதியும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் தேசிய வருவாய்ப் பங்கீட்டில் ஏற்றத்தாழ்வு மிகுந்திருப்பதே. பொருளாதார ரீதியில் ஒரு பெருங்குறைபாடாகக் கருதப்படுகின்றது. மற்றும் இந்திய மக்கட் தொகையில் பெரும்பகுதியினர் சராசரி வாழ்க்கைத்தரத்திற்கும் கீழான நிலையில் வாழ்ந்து வருவது நமது பொருளாதாரத்தின் ஒரு சாபக்கேடு ஆகும். எனவே பொருளாதார வளர்ச்சியோடிணைந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்தளிப்போர் சமூக நீதியடங்கிய பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறிக்கோளையே கவனத்தில் கொண்டு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டு கால முயற்சியின் பயனாக, வெகுவாக வருவாய் அதிகரித்திருந்த போதிலும் குறைந்தபட்ச நுகர்வுத்தரத்துக்கும் தாழ்ந்தநிலையில் உழல்பவர்களின் விகிதம் சற்றுக் குறைந்தாலும் எண்ணிக்கை குறையவில்லை. அதாவது சற்றேறக்குறைய 40 சதவீத மக்கள் இன்றும் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ்தான் இருந்து வருகின்றனர். எனவே வேலையின்மையைத் தவிர்க்காமலும் வருவாய்ப் பங்கீட்டில் போதிய கவனம் செலுத்தாமலும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்போமானால் மேற்கண்ட 40 சதவிகித மக்கள் குறைந்தபட்ச நுகர்வுத்தரத்தை அடைய இன்னும் 3 முதல் 5 ஆண்டுகளாகும். எனவே வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கி வறுமையை விரட்டி, வருவாயை ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் பங்கீட்டு, பொருளாதார அதிகாரத்தையும் பரவலாக்கி இதுகாறும் பெற்றுத்தந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கேனும் போதுமான பாதுகாப்பு அளிப்பதன் மூலமே பொருளாதார நீதி எனும் இலக்கை எய்த முடியும்.

5. பொருளாதார சுதந்திரம்: (Economic Freedom)

மக்களின் பொருளாதார உரிமைகள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் தாம் விரும்பிய பொருட்களை வேண்டிய அளவுக்கு நுகரவும் தமக்குப் பிடித்த தொழிலில் ஈடுபடவும் உரிமையிருக்க வேண்டும். இதனையே தனியார்துறை உரிமை என்றழைப்பர். அரசியல் சுதந்திரமும். பொருளாதாரச் சுதந்திரமும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய உறவுகளை உடையுனவாக இருந்தாலும் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்திற்கென்றே சில தனித்த எல்லைகள் உண்டு. ஆகையால் உத்தமமான பொருளாதாரச் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதைத் துல்லியமாக வரையறுத்தல்

கடினம். பொருளாதார சுதந்திரத்தை அளவிடுவதும், கொள்கைகளின் வெற்றியையோ தோல்வியையோ கணிப்பதும் கடினமாகும். அதேபோல் வெவ்வேறு சமுதாயங்களின் பொருளாதாரச் சுதந்திரங்களை ஒப்பிட்டறிவதும் மேலும் கடினமானதாகும். எனவே பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பற்றிய தீவிரமான வாத எதிர்வாதங்களைத் தவிர்த்துத் தனிநபர் ஒருவரின் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தின் எல்லைகள் என்ற கருத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தல் மிகவும் சிறந்தாகும்.

மேற்கண்ட பகுதிகளில் விவாதிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை அடையும்பொருட்டுப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுத்துச் செயல்படும் பொழுது சில முரண்பாடுகள் தோன்றக் கூடும். ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளை அடையக் கொள்கை வகுத்துச் செயல்படுத்தும் பொழுது மற்றொரு குறிக்கோளுக்குப் பொருந்தாதபடி முரணாக அமைந்து விடுவதுமுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்களைத் தவிர்க்கவும், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அரசு மேற்கொள்ளும் சில கொள்கைகள், நுகர்ச்சியாளர் மற்றும் தொழிற்சாலைகளின் பொருளாதாரச் சுதந்திரங்களுக்கு முரணாக இயங்கக்கூடும். பொருள் பங்கீட்டு முறை, விலைக்கட்டுப்பாடு முதலிய கொள்கைகள் விலைவாசிகளை உறுதியடையச் செய்யும் நோக்கம் உடையவையாகும். ஆனால் இவை, தொழிற்சாலைகளின் முடிவுகளையும் சுதந்திரத்தையும் பங்கப்படுத்தக்கூடியவையாகும். அதே போல் அயல் நாட்டு வாணிபத்தின் பாதகநிலையைச் சரிசெய்யக் கையாளப்படும் அன்னியச் செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகள், தொழில்துறையினரைப் பாதிக்கக் கூடியவையாகும். இறக்குமதித் தீர்வையை (Import Duty) அதிகரித்தால் அப்பொருட்களின் விலைகள் உயர்ந்து அவற்றை நுகர்வோர் நுகர்முடியாமல் இடைஞ்சலளிக்கும். மிகையான வரிவிதிப்பு, முதலீடு, வேலை, வருவாய், நுகர்ச்சி, சேமிப்பு முதலியனவற்றைக் குறைத்து பொருளாதாரம் முழுவதையுமே பங்கமடையச் செய்யும். பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூகநீதி (Social Justice) முதலிய குறிக்கோள்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அமைந்தாலும், அவற்றை எதிர்த்து வறுமையை ஒழிக்கும் உற்பத்தியின் ஆற்றல் நமது பொருளாதாரத்தில் உள்ளது என ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கிய பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும் குறிக்கோள்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து,

பொருளாதார நலனை எய்தும் வகையில் சீரான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுக்கவே ஒவ்வொரு நாடும் முயலவேண்டும்.

மேற்கூறிய பேரியல் பொருளாதாரக் குறிக்கோள்கள் ஒன்றோடென்று முரண்பட்டு இருத்தலால் எல்லாக் கொள்கைகளையும் ஒரே சமயத்தில் செயல்படுத்திப் பயன்களைப் பெற முடியாது.

பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளுக்கிடையேயான முரண்பாடுகள்

Conflicts between Objectives of Macro Economic Policy

I. பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளுக்கிடையேயான முரண்பாடுகள் - விளக்கம்

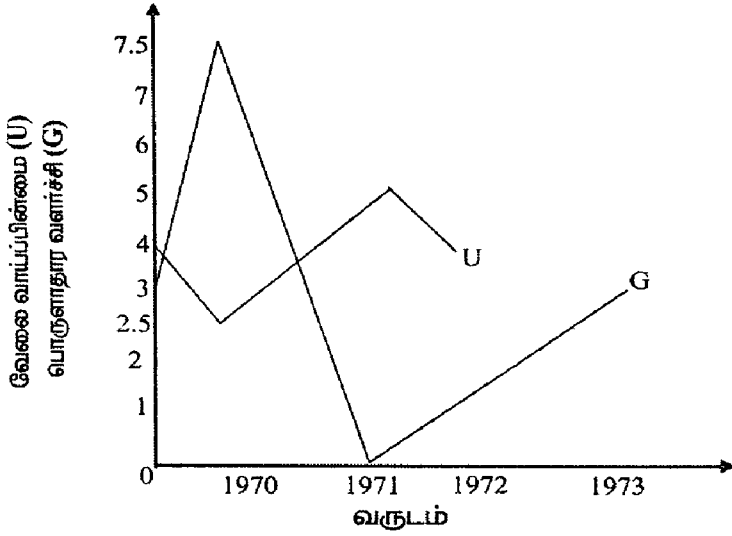
பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளுக்கிடையேயான முரண்பாடுகளைப் பல பொருளியல் அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்து முரண்பாடுகளை நீக்குவதற்குப் பேரியல் பொருளியல் கருவிகளான பணவியல்கொள்கை மற்றும் நிதியியல் கொள்கைகளை எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதை விளக்கியுள்ளனர். முரண்பாடுகள் காரணமாக ஒரு குறிக்கோளை நிறைவேற்றும்போது மற்றொரு குறிக்கோளை அடையமுடியாமல் இன்னல் ஏற்படுகின்றது. முரண்பாடுகள் பல கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. முரண்பாடுகளை நீக்கிப் பேரியல் கொள்கைகளின் இலக்குகளை அடைவதற்குள்ள வழிமுறைகளின் விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நிறை வேலைவாய்ப்புக் கொள்கைக்கும், பொருளியல் வளர்ச்சிக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடு. (**Conflict between full Employment and Economic Growth**)

பொருளியல் அறிஞர்கள் முழு வேலைவாய்ப்பிற்கு இலக்கணமாகக் கூறும் போது நூறு சதவீத வேலை வாய்ப்பை ஒரு நாடு அடைவது கடினம்: மூன்று அல்லது நான்கு சதவீத வேலைவாய்ப்பின்மை இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று எனவே உண்மையில் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்திற்கும் வேலையின்மை சதவீதத்திற்கும் உள்ள சார்புறவுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்று கருதினர். பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் அதிகரிக்கும் காலங்களில் வேலைவாய்ப்பின்மை சதவீதம் குறைய வேண்டும், மேலும் வளர்ச்சி வீதம் குறையும் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பின்மை சதவீதம் அதிகரிக்கும் என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டனர். 1961-ல் ஆர்தர் ஓகன் (Arthur Okun) என்ற அறிஞர் உண்மைத் தேசிய வருவாய்க்கும் வேலை வாய்ப்பின்மை சதவீதத்திற்கும் உள்ளத் தொடர்பை ஆய்வு செய்து வெளியிட்டார். இந்தத் தொடர்பு “ஓகனின் விதி” என்று அழைக்கப்பட்டது (Okun's Law). இந்த விதியின் படி உண்மைவருவாய் ஒரு சதவீதம் ஒரு வருடத்தில் உயர்ந்தால் வேலைவாய்ப்பின்மை ஒரு சதவீதம் குறையும். ஓகனின் இந்த விதி பின்வரும் வரைபடம் 18.1-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 18.1

ஒகன் விதி

வரைபடம் 18.1-ல் 'x' அச்சில் வருடங்களும் 'y' அச்சில் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வேலை வாய்ப்பின்மையும் அளவிடப்படுகின்றன 'U' வளைகோடு வேலைவாய்ப்பின்மையின் வளர்ச்சியையும் 'G' வளைகோடு உண்மைத் தேசியவருவாய் வளர்ச்சியையும் காட்டும் வளைகோடுகளாகும். எடுத்துக்காட்டாக ஆரம்ப நிலையில் உண்மை வருவாய் 3 சதவீதமாக வளரும் போது வேலைவாய்ப்பின்மை 4 சதவீதமாக வளர்கிறது 1970-ம் வருடம் உண்மை வருவாய் 4.5 சதவீதமாக (3 சதவீதத்திலிருந்து 7.5 சதவீதத்திற்கு) அதிகரிக்கும்போது, வேலைவாய்ப்பின்மை வீதம் 1.5 சதவீதமாகக் (4 சதவீதத்திலிருந்து 2.5 சதவீதத்திற்கு) குறைகிறது. 1971-ம் வருடம் பொருளாதார வளர்ச்சிவீதம் சுழி மதிப்பை (Zero) அடையும் போது வேலை வாய்ப்பின்மை 5

சதவீதமாக உயர்கிறது. 1972-ம் வருடம் உண்மை வருவாய் 3 சதவீதமாக உயரும் போது வேலைவாய்ப்பின்மை 5 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைகிறது.

ஆனால் ஓகன் வீதியைச் சில பொருளியலறிஞர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை அவர்கள் கருத்து பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கும் போது வேலை வாய்ப்பின்மையும் அதிகரிக்கும் என்பதாகும் பொருளாதார வளர்ச்சி நிகழும் போது, வளங்களின் பங்கீடு பல்வேறு துறைகளுக்கிடையில் மாறுபடுவதால் பல்வேறு துறைகளில் உழைப்பாளர்களின் தேவையும், அளவும் மாறுபடுகின்றது. குறிப்பிட்ட சில தொழில்களில் மட்டுமே சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற உழைப்பாளர்கள் வேலைபார்க்கும் சில துறைகளில் பொருட்களுக்குத் தேவையையும், உற்பத்தியும் குறையும் போது வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களால் சில துறைகளில் அனைத்து வேலைகளையும் இயந்திரங்களே செய்யும் நிலை ஏற்படும் போது மனிதர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. எனவே சிறப்புப் பயிற்சி இல்லாத உழைப்பாளர்கள் மிகவும் இன்னலுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சியோடு மக்களின் தேவைகள், உழைப்பாளர்களின் உழைப்பு வீதத்தை விட (Productivity of labour) அதிகரித்தால் வேலைவாய்ப்பும் வேகமாக வளரும். மக்களின் தேவை 3 சதவீதமாகவும், உழைப்பாளர்களின் உழைப்பு 4 சதவீதமாகவும் வளர்ந்தால் உற்பத்தி பெருகும். ஆனால் வேலைவாய்ப்பு குறையும். எனவே அரசு வேலைவாய்ப்பைக் கூட்டப் பணவியல் மற்றும் நிதியியல்

கொள்கைகள் மூலம் மக்களின் உறுதித் தேவையை அதிகரித்தால், வேலை வாய்ப்பும் வளர்ச்சி பெறும்.

2. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், விலை நிலைப்பாட்டிற்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடு (Conflict between growth and price stability). பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கும் போது, பொது விலை மட்டமும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும் என்பது நாம் அறிந்த ஒன்று. மூலதன வளர்ச்சியின் விளைவால் உற்பத்தி பெருகி, மக்களின் வருவாய் கூடும் போது, பொருட்கள், பணிகளுக்கான தேவையும் அதிகரிக்கிறது; இதன் விளைவாக உருவாகும் பணவீக்கத்தால் (தேவை- இழுப்புப் பணவீக்கம்) விலை மட்டம் உயரும். எனவே பொருளாதார வளர்ச்சியை நாம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு உற்பத்தி, வருவாயைப் பெருக்கும் போது, விலை நிலைப் பாட்டுக்குறிக்கோளை நாம் நிறைவேற்ற முடியாது.

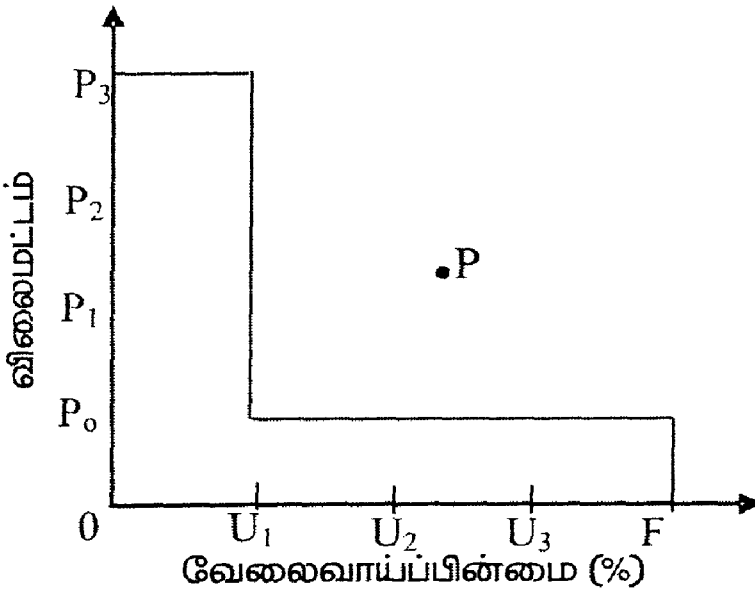
3. நிறைவேலைவாய்ப்பிற்கும், விலை நிலைப்பாட்டிற்கும் உள்ள முரண்பாடு, (Conflict between full employment and price stability)

நிறைவேலைவாய்ப்பையும், விலை நிலைப்பாட்டையும் ஒரே சமயத்தில் பொருளாதாரத்தில் நிலவச் செய்வது கடினமான ஒன்றாகும். A.W. பிலிப்ஸ், (A.W. Phillips) P.சாமுவேல்சன் (P. Samuelson) R.சோலோ (R.Solow) மற்றும் பல அறிஞர்கள் 1960-களில் இரண்டு குறிக்கோள்களுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாட்டை ஆய்வின் மூலம் விளக்கினர். பிலிப்ஸ் வளைகோட்டு ஆய்வில் (Phillips Curve Analysis) இந்த முரண்பாடு விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் குறிப்பிட்ட அறிஞர்கள்

கருத்துப்படி, நிறைவேலைவாய்ப்பை அடைய, விலை நிலைப்பாடின்மையை (அல்லது) அதிக அளவு பணவீக்கத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அதுபோல, விலை நிலைப்பாட்டை முயற்சி செய்தால், அது அதிக அளவு வேலை வாய்ப்பின்மையை நாட்டில் உருவாக்கும் என்பதாகும். பொருளாதாரத்தில் பயன்படுத்தாத வளங்கள் இருக்கும் வரை, விலை நிலைப்பாட்டுக் கொள்கையை நிறைவு செய்யலாம். ஒரு நாடு வளங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி, நிறை வேலைவாய்ப்பை அடைந்த பிறகே பணவீக்கம் நிகழும். A.W.பிலிப்ஸ் மற்றும் P.சாமுவேல்சன், R.சோலா போன்ற அறிஞர்களின் கருத்து பின்வரும் வரைபடம் 18.2-ல் விளக்கப்பட்டது.

வரைபடம் 18.2

விலைமட்டத்திற்கும், வேலையின்மைக்கும்
இடையில் உள்ள சார்வறவு

வரைபடம் 18.2-ல் 'X' அச்சில் வேலைவாய்ப்பின்மை வீதமும், 'Y' அச்சில் விலைமட்டமும் அளவிடப்படுகின்றன. நாட்டின் பயன்படுத்தாத வளங்கள் U_1 , U_2 , U_3 என்ற அளவுகள் உள்ளவரை, விலை மட்டம் P_0 என்ற அளவில் நிலை பெற்று, அதிகரிக்காமல் உள்ளது. ஆனால் நாடு 'F' என்ற புள்ளியில் அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தி, நிறைவேலைவாய்ப்பை அடையும் போது, விலைமட்டம் P_1 , P_2 , P_3 என்று அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும். பொருளாதாரத்தில், பணவியல் மற்றும் நிதியியல் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி, விலைநிலைப் பாட்டையும், நிறைவேலைவாய்ப்பையும் அரசு கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கலாம். ஏனெனில் வளங்கள் அனைத்தும் பயன்படுத்தப்பட்டு, மக்களின் தேவைகளை அரசு கட்டுப்படுத்தினால் விலை உயர்வைத் தடுக்கமுடியும். ஆனால் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள 'P' என்ற புள்ளியை எடுத்துக் கொண்டால், அது பிலிப்ஸ் வளைகோடு வலியுறுத்தும், வேலையின்மை மற்றும் பணவீக்கத்திற்கும் உள்ள சார்புறவு ஆகும். அதாவது வேலையின்மை அதிகரித்தால், விலைமட்டம் குறையும்; வேலையின்மை குறைந்தால் விலைமட்டம் அதிகரிக்கும்.

4. நிறைவேலைவாய்ப்பிற்கும், அந்நியச்செலாவணி செலுத்து நிலைக்கும் உள்ள முரண்பாடு (Conflict between full employment and balance of payments).

நிறைவேலைவாய்ப்பையும், அந்நியச்செலாவணி செலுத்து நிலையில் சாதகமான நிலையையும் ஒரே சமயத்தில் பெறமுடியாது.

பாதகமான செலுத்து நிலையைத் தவிர்க்க, நாம் இறக்குமதியைக் குறைத்தால், அதனால் உற்பத்தி குறைந்து, வேலைவாய்ப்பின்மை அதிகரிக்கும். அரசு, உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கச் செலவுகளைக் கூட்டினால் அது நாட்டு வருவாயைப் பெருக்கி, இறக்குமதி அளவை அதிகரிக்கும்; இதனால் பாதகமான செலுத்து நிலை உருவாகும்; எனவே அரசு பணமதிப்பைக் குறைத்தல் போன்ற செலவு மாற்றக் கொள்கையைப் (Expenditure Switching Policy) பின்பற்றி அந்நியச் செலாவணியில் உள்ள பாதகமான நிலையை மாற்றவேண்டும்.

5. விலைநிலைப்பாட்டிற்கும், அந்நியச்செலாவணி செலுத்து நிலைக்கும் உள்ள முரண்பாடு; (Conflict between price stability and balance of payments)

அரசு, வேலைவாய்ப்பின்மை வீதத்தைக் குறைக்கப் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டால், பணவீக்கம் ஏற்றுமதியைக் குறைத்து, இறக்குமதியை அதிகரித்துப் பாதகமான செலுத்துநிலையை உருவாக்கும். எனவே பணவீக்கத்தை ஒரளவு கட்டுப்படுத்தினால் தான் விலை நிலைப்பாட்டையும், சாதக செலுத்து நிலையையும் அரசு உருவாக்க முடியும்.

ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடு (Problem of co-ordination between Macro Economic Policy Objectives)

நாம் பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகளுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்தோம். இந்தக் கொள்கைகளின் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டைப் பெறவேண்டுமென்றால் என்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். ஒரு நாடு வளர்ச்சி பெற, உள்நாட்டிலும், அயல்நாட்டு வாணிபத்துறையிலும் சமநிலை பெற்றுத் தீகழ வேண்டும். ஜேன் டின்பர்ஜன் (Jan Tinbergen) என்ற அறிஞர், முதன்முதலாக, எவ்வளவு பேரியல் பொருளியல் கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றதோ அதற்குச் சமமான அளவில் அவற்றை நிறைவேற்றும் பேரியல் பொருளியல் கொள்கைக் கருவிகள் (Instruments) இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். இது 'டின்பர்ஜன் தத்துவம்' (Tinbergen Principle) அல்லது 'இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அணுகு முறை' (Fixed Target Approach) என்று அழைக்கப்பட்டது. மேலும் ஒவ்வொரு குறிக்கோளிலும் இலக்கை அடைய எந்தக் கருவிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது டின்பர்ஜன் கருத்து.

ஜான்சன் (Johnson) என்ற அறிஞர் உள்நாட்டிலும், அயல்நாட்டு வாணிபத்துறையிலும் சமநிலையைப்பெற செலவு மாற்ற வழி முறைகளையும், (Expenditure Switching

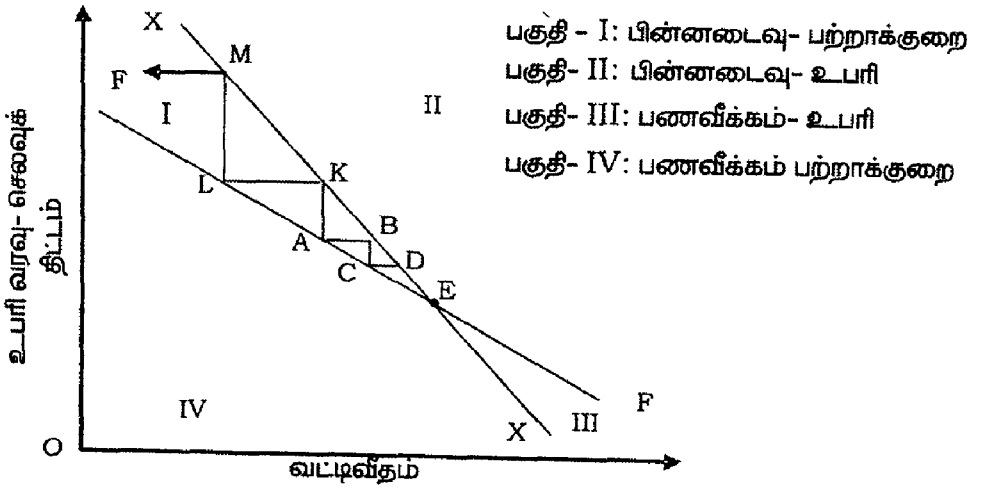
Policies) செலவுக் குறைப்பு வழி முறைகளையும் (Expenditure reducing Policies) இணைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். எடுத்துக்காட்டாக, அந்நியச் செலாவணியில் பாதகமான சூழ்நிலை உள்ளது என்றால், நாட்டுமக்களின் வருவாயை விடச் செலவுகள் அதிகமாக உள்ளது என்பது விளங்கும். இதைச்சரி செய்ய நாட்டுமக்களின் செலவுகளைக் குறைக்க வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். வரிகளைக்கூட்டி, வட்டிவீதத்தை உயர்த்தும் போது, மக்களின் தேவைகளும், செலவுகளும் குறையும்; மக்கள் அந்நியப் பொருட்களை வாங்குவதைக் குறைத்து, உள்நாட்டுப் பொருட்கள் மீது செலவிடுவர். எனவே உள்நாட்டில் உற்பத்திபெருகும். பாதகமான செலுத்து நிலை, இறக்குமதியைக் குறைப்பதால் சாதகமான செலுத்து நிலையாக மாறும்.

III.உள்நாட்டு- அயல்நாட்டு வாணிபத்துறையில் சமநிலை நிலைவுவதற்கு R.A. முன்டெல் என்ற அறிஞர் வழங்கிய மாதிரி (Mundellian Model)

முன்டெல் (Mundell) அவர்கள் வழங்கிய மாதிரியில், பணவியல் கொள்கை மற்றும் நிதியியல் கொள்கைகளின் கருவிகளான வட்டிவீதம், உபரி வரவு-செலவுத்திட்டம் இவற்றைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு உள்நாட்டிலும், அயல் நாட்டுத்துறையிலும் சமநிலையைப் பெறமுடியும் என்பதை விளக்கி உள்ளார். இதைப் பின்வரும் வரைபடம் 18.3 விளக்குகிறது.

வரைபடம் 18.3

பணவியல் கொள்கை - நிதியியல் கொள்கை இவற்றின் கலப்பு

வரைபடம் 18.3-ல் 'X' அச்சில் வட்டிவீதமும் 'Y' அச்சில் உபரி வரவு-செலவுத் திட்டமும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. 'FF' என்பது உள்நாட்டுச் சமநிலையைக் குறிப்பிடும் கோடு; 'XX' என்பது அயல் நாட்டுத்துறையில் நிலவும் சமநிலையைக் குறிப்பதாகும். FF கோடு இடதுபக்கமாகச் சரிந்து செல்கிறது, ஏனெனில் உபரிவரவு-செலவுகள் குறையும்போது. வட்டி வீதத்தை அதிகரித்து, நிறைவேலை வாய்ப்புக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். FF கோட்டிற்குக் கீழே பணவீக்கமும், (பகுதி III & IV), அதற்கு மேலே பின்னடைவும் நிகழும் (பகுதி I & II). 'XX' கோடானது அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் உள்ள சமநிலைப் புள்ளிகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. 'XX' கோடும் இடதுபக்கமாகச் சரிந்து, உபரி வரவு- செலவுகள் குறையும் போது,

இறக்குமதி அதிகரிப்பதைத் தவிர்க்க, வட்டிவீதம் உயர்ந்து நாட்டின் மூலதனக் கணக்கு (Capital Account) சமன் செய்யப்படவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. பணவியல் கொள்கை மற்றும் நிதியியல் கொள்கைகள் இணைந்து எவ்வாறு செயல்படுகிறது. என்பதைப் பார்க்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, பொருளாதாரம், பகுதி I-ல் A புள்ளியில் இருந்தால், உள் நாட்டில் நிறைவேலைவாய்ப்பும், அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் பற்றாக்குறையும் நிலவுகிறது. இந்தநிலையைச் சரிசெய்யப் பணவியல் கொள்கையை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் வட்டிவீதத்தை AB என்ற அளவில் உயர்த்திப் பணஅளிப்பைக் குறைப்பார்கள் பணஅளிப்புக் குறையும் போது, பொருட்களுக்கானத் தேவை குறைந்து, இறக்குமதி குறையும்.

இதனால் அந்நியச் செலுத்து நிலையில் பாதகமான நிலை மறைந்து 'B' புள்ளியில் சமநிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் புள்ளியில் பொருளாதாரம் வேலையின்மையையும், பின்னடைவையும் பெற்று அமைகிறது. எனவே இதைச் சரிசெய்ய, உபரிவரவு செலவுகளை 'BC' என்ற அளவிற்குக் குறைய வேண்டும். ஆனால் 'C' புள்ளியில் மறுபடியும் அந்நியச் செலுத்து நிலையில் பாதகமான நிலை உருவாகும். அதைச் சமன்செய்ய 'CD' என்ற அளவிற்கு வட்டி வீதத்தை உயர்த்தி அதன்மூலம் பண அளிப்பைக் குறைக்க வேண்டும். இந்த நிகழ்வுகள் பொருளாதாரத்தை 'E' புள்ளியில் சமநிலையை அடையச் செய்ய

உதவுகின்றன. 'E' புள்ளி உள்நாட்டு மற்றும் அயல் நாட்டுத்துறையில் சமநிலை நிலவுவதைக் காட்டுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, பணவியல் கொள்கையைப் பின்பற்றாமல், நிதியியல் கொள்கை மூலம் பாதகமான செலுத்துநிலையைச் சரிசெய்ய முயன்றால் உள்நாட்டு-அயல்நாட்டுத்துறையில் சமநிலை நிலவச் செய்வது கடினம். 'A' புள்ளியில் ஆரம்பித்து, உபரிவரவு-செலவுகளைக் கூட்டினால் பொருளாதாரம் A-லிருந்து K புள்ளிக்கு மாறுகின்றது. இந்தப் புள்ளியில் அயல் நாட்டுத் துறையில் சமநிலை நிலவினாலும், உள்நாட்டில் பின்னடைவும்- வேலைவாய்ப்பின்மையும் அதிகரிக்கும். அதைச் சமன் செய்ய வட்டி வீதத்தை 'KL' என்ற அளவு குறைத்தால் நாட்டில் பணஅளிப்பு அதிகரிக்கும். ஆனால் 'L' புள்ளியில் அந்நியச் செலாவணியில் பற்றாக்குறை, முன்பிருந்ததை விட அதிகரிக்கும். எனவே பற்றாக்குறையைச் சமன்செய்ய, 'LM' என்ற அளவிற்கு உபரி வரவு-செலவுகளைக் கூட்ட வேண்டும். இதற்காக வட்டிவீதத்தை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும். இதனால் பொருளாதாரம் 'E' புள்ளியை விட்டு வெகு தொலைவில் சென்றுவிடும். மேலும் உள் நாட்டு அயல்நாட்டுத்துறைகளில் சமநிலை நிலவுவதற்கான சூழலும் இல்லாமல் போய்விடும். எனவே முன்டெல் கருத்துப்படி, அயல்நாட்டுத்துறையில் பாதகமற்ற நிலை நிலவப் பணவியல் கொள்கையையும், உள் நாட்டில் பற்றாக்குறை இல்லாமல் சமநிலை நிலவ நிதியியல் கொள்கையையும் பின்பற்ற வேண்டும். ஆனால் இரண்டு கொள்கைகளின் செயல்பாடுகளில் இடைவெளி இல்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்வது

இன்றியமையாத ஒன்று. உண்மையில், முன்டெல், பணவியல் கொள்கை மற்றும் நீதியில் கொள்கையின் இணைந்த செயல்பாட்டையே அறிவுறுத்துகிறார். பகுதி-II மற்றும் பகுதி IV-ல் இரண்டையும் இணைத்துச் செயல்படுத்துவதில் பயன் அதிகம். பகுதி-IIல், இரண்டு கொள்கைகளும் சுருக்கக் கொள்கைகளாகவும், (Restrictive) பகுதி IV-ல் இரண்டு கொள்கைகளும் விரிவாக்கக் கொள்கைகளாகவும் (Expansionary) பின்பற்றப்படவேண்டும். மற்ற இரண்டு பகுதிகளிலும்(I&II) இரண்டு கொள்கைகளையும் இணைத்துச் செயல்படச் செய்தால் போரியல் பொருளியல் குறிக்கோள்களின் இலக்குகளை அடையமுடியும்.

REFERENCES

- Ackley, G. (1978), *Macroeconomics: Theory and Policy*, Macmillan, New York.
- Balackhouse, R. and A. Salansi (Eds.) (2000), *Macroeconomics and the Real World* (2 Vols.), Oxford University Press, London.
- Branson, W.A. (1989), *Macroeconomic Theory and Policy*, (3rd Edition), Harper and Row, New York.
- Culbertson, J.M. (1968), *Macroeconomic Theory and Stabilization Policy*, McGraw Hill, Kogekosh, Tokyo.
- Dornbusch, R. and F. Stanley (1997), *Macroeconomics*, McGraw Hill, Inc., New York.
- Duesenberry, J.S. (1949), *Income, Saving and the Theory of Consumer Behaviour*. Harvard.

Edey, M. and A.T. Peacock (1967), *National Income and Social Accounts*, Hutchinson University Library, London.

Edgmand, R. Michael (1985), *Macro Economics: Theory and Policy*, (2nd Edition), Prentice- Hall of India.

Friedman, M.(1957). *The Theory of Consumption Function*, Princeton University Press, Princeton.

Frisch, H. (1983), *Theories of Inflation*, Cambridge University Press, Cambridge.

Gordon, R. and S.G. Harris (1998), *Macro economics*, Addison Wesley, Massachusetts.

Gordon, R.A. (1961), *Business Fluctuations*, Harper and Row.

..... and L.R. Klein (Eds.) (1965), *Readings in Business Cycles*, Irwin, Homewood.

Hall, R.E. and J.B. Taylor (1986), *Macroeconomics*,
W.W.Norton, New York.

Heijdra, B.J. and V.P. Fredericck (2001), *Foundations of
Modern Macroeconomics*, Oxford University Press,
New Delhi.

Hicks, J.R. (1950), *A Contribution to the Theory of Trade
Cycles*, Clarendon Press, Oxford.

.....(1974), *The Crisis in Keynesian Economics*,
Oxford University Press, New Delhi.

Jha, R. (1991), *Contemporary Macroeconomic Theory and
Policy*, Wiley Eastern Ltd., New Delhi.

.....(1999), *Contemporary Macroeconomic Theory
and Policy*, New Age International (P) Ltd., New
Delhi.

Keynes, J.M. (1936), *The General Theory of Employment,
Interest and Money*, Macmillan, London.

- Laidler, D.F.W. (1977), *Demand for Money: Theory and Evidence*, Dum-Don Valley, New York.
- Leijonhufvud, A.(1968), *On Keynesian Economics and Economics of Keynes*, Oxford University Press, London.
- Levacic,R. and R.Rebman (1986), *Macroeconomics: An Introduction to Keynesian and Neo-classical Controversies*, Macmillan, London.
- Lucas, R. (1981), *Studies in Business Cycle Theory*, M.I.T. Press, Cambridge, Masscehusetts.
- Mankiw, N.G. and D. Romer (Eds.) (1991), *New Keynesian Economics*, (2 Vols), MIT Press, Cambridge.
- Mueller,M.G.(1966), *Readings in Macroeconomics*, Holt Rinehart and Winston, New York.

Patinkin, D. (1965), *Money, Interest and Prices*, Harper and Row, New York.

Rakshit, M. (1998), *Studies in the Macroeconomics of Developing Countries*, Oxford University Press, New Delhi.

Rangarajan and B.H. Dholaria (1988), *Principles of Macroeconomics*, Tata McGraw Hill Publishing Company Ltd, New Delhi.

Romer, D.L. (1996), *Advanced Macroeconomics*, McGraw Hill Company Ltd., New York.

Scarfe, B.L. (1977), *Cycles, Growth and Inflation*, McGraw Hill, New York.

Shapiro, E. (1996), *Macroeconomic Analysis*, Galgotia Publications, New Delhi.

Sheffrin, S.M.(1996), *Rational Expectations*, Cambridge University Press, Cambridge.

Surrey, M.J.C. (Ed.) (1976), *Macroeconomic themes*,
Oxford University Press, Oxford.

Taylor, L. (1983), *Structuralist Macroeconomics*, Basic
Books, New Longman.

Turnovsky, S.J. (1977), *Macroeconomic Analysis and
Stabilization Policy*, Cambridge University Press,
Cambridge.

